

SERXWEBÛN

Jİ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 8 / Sayı 93 / Eylül 1989 / 3-DM

TC'NİN, PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞA VE PARTİMİZE YÖNELİK SUİKAST VE KOMPLO GİRİŞİMLERİ BOŞA ÇIKARILDI!

Çiğtiğimiz aylarda, Parti Önderliğimize, Partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı komplo ve suikastler düzenlemekle görevlendiren, Mahsum Korkmaz Akademisine sızdırılmaya çalışılan onlarca ajan-provokatör Partimize ortaya çıkarıldı. Türk Genekurmayışından Kürt küçük-burjuva reformistlerine kadar PKK karşıtı cepheye yer alanların kirli oyunlarının belgelerini bu sayımızdan itibaren yayınıyoruz.

TEVGER adlı işbirlikçi "birlik" adına, tescilli MİT elemanı Ala Rızgârî şefi İbrahim Güçlü'nün gönderdiği yeğeni Vakkas Çetindağ açıklıyor: TEVGER Türk sömürgeçiliğiyle kültürel özerklik üzerine hangi temelde anlaşıtı? İbrahim Güçlü, Kemal Buray ve Hüseyin Yıldırım kendisini hangi amaçla Akademi'ye gönderdiler? F. Almanya-PKK Davası etrafında dönen oyunlar nelerdir? Yayınıyoruz...

Partimize yönelik komplotu faaliyetler ve çıkarılması gereken dersler üzerine PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın yaptığı değerlendirmeyi yayınıyoruz

"PKK, kendi safına salınan kirli savaşım piyonlarını gerçekten büyük bir acıyla karşıyor; ama kendini koruma yöntemlerini de hassasiyetle geliştiriyor..."

Parti ve mücadele safımızda sızdırılan düşman ajanlarının komplotu girişimleri ve bu girişimlerin itirafları üzerine bir değerlendirme yapmak yerinde olur. Özellikle bu girişim ve itirafları yayın yoluyla daha da geniş kamuoyuna açıklamanın yararları sonuçlar doğuracağına inanıyoruz. Bu konuyu daha önceleri provokasyon olaylarını, girişimlerini değerlendiren belli yönleriyle açmaya çalışmıştık. Provokatörler; ister bilinci, ister bilinciz, yani objektif olarak düşmanın Partide dayattığı tasfiyeyi yürütmeye çalışsan, ona bilerek veya bilmeyerek yolaçanlardır. Bu temelde durumların çeşitli yönleriyle ele alınması ve açıklığı kavuşturulması yanındadır, partileşmek açısından dikkate üzerinde durulması ve mücadele etmemiz gereken bir yapıdır. Provokasyonun; kaynağını tarihte bulduğunu, toplumsal temelinin oldukça güçlü olduğunu, düşmanın dolaylı olarak körüklediği ve her türlü sınıf etkilerine zemin sunduğunu yitmez devrimciliğin buna güç verdiğini ve diğer karşısında doğru tutum alınmazsa kendi başına Partiyi tasfiye etmekten geri durmayacağı, bu konuda en az düşmanın bilinci tahripine kadar bir tahribata yol açacağı ortaya konulmaya çalışıldı. Bizim, Kürdistan toplumunun baştan işkirtirilerek yönetilen bir toplum olduğuna ilişkin biliememizin doğruluğu, çeşitli defalar ispatlanmıştır. Yine, provokasyonun ne kadar güçlü bir zemine dayandığını ve o denli bozucu bir rol oynayacağına belirtmiştik; bu konuda gelişebilecek durumları karşı baştan dikkatli, duyarlı durumda olduğumuzun teorik düzeyde de olsa vurgulamıştık. Daha sonraki pratik gelişmeler bu biliemelerin ne kadar doğru olduğunu ortaya koydu. TC döneminde toplumumuzun daha da işkirtirilerek, çıkar farketkileriyle ayrımcılığı geliştirildiği; aşiret, kabile, hatta ale içinde bile farkı çıkar grupları yaratılarak birinin diğerine karşı işkirtildiği bilinmektedir. Yine, burjuva partilerinin bunu daha da körüklemesi, geleneksel ağılık, mezhepsizlik ve diğer ortaçağ kalıntıların bunun için sağlam bir zemin oluşturması sözkonusudur. İşte, böylesine işkirtirilmiş bir

Devamı 10. sayfada

Dünya devrim ve karşı-devrim güçlerinin mücadele tarihlerine bakıldığında, karşı-devrim güçlerinin devrim ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı başvurdukları en etkili savaş yöntemlerinden birinin de, provokasyon, komplo ve suikast yöntemi olduğu görülmektedir. Karşı-devrim güçlerinin birçok devrim ve ulusal kurtuluş hareketi üzerinde bu yöntemle önemli sonuçlara ulaşmayı

ve onları tasfiye etmeyi başardığı da görülmektedir. Günümüzde, başını ABD'nin çektiği karşı-devrimin, "terör" diye adlandırıldığı devrim ve ulusal kurtuluş hareketlerine yönelik geliştirdiği "işbirlikçi ve güvenlik" uygulamalarında ele aldığımız önemli kararlarının, devrimci örgütlere sızma için ele geçirme, amaçından sapma; provokasyon, komplo ve su-

kast yöntemleriyle onları çöktürme olduğu da bilinmektedir. İşte, doğuşundan günümüze kadar, partimiz PKK ve önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı TC'nin de en çok başvurduğu yöntemlerden birisi bu olmuştur. Ancak yakın dönemde kadar kaba askerî zor, tutuklama, işkence, katliam ve baskılarıyla PKK hareketine darbeler

Konuyla ilgili yazılar 5-9. sayfalarda

Yaz Atılımı şanlı bir dönemin adı oldu GÜZ ATILIMINDA YENİ MEVZİLERE DOĞRU

Güney-Batı Eyaletimizde ARG'ye bağlı Sınan Cemilî İntikam Grubunun başlanı eylemleri sürüyor: Elibistan ve Halfeti'de ajantlara büyük darbe. Nuhak Dağı'nda sömürgeci operasyonlar...

Silopi'de sömürgecilerin katliamına karşı büyük başarıldı. 2000' aşkın Kürdistanlı Silopi Hükümet Binasına yurtdışı; katillerden hesap sorulacağını haykırdı.

Kürdistan boydan boya eylemlere çalkalanmaya devam ediyor. Sömürgeci panike. Nuhak, Cudi, Ağır, İbrahimyaylağındaki operasyonlar faydasız sonuçlandı.

Silopi halkından sömürgecilere uyarı:

"Katliamlar karşısında susmayacağız!"

"Sabah, 6'da köyden çıktık. Sekiz kişi katirlerle Silopi'ye iniyorduk. Sebze, incir, nar, odun götürüp satacactık. Köyden çıkışta 20 metre var yok, hepsini gördük ama 10 tane, 20 tane asker geldi. Dedi, silah sesi duydu mu? Herkesi yatırırdı yere. Dört kişi kaldırdı, dedi gel, olayın yerini göster bize. Gece saat 2'de, bütün köy, böyle silah sesi duydu 5'e kadar. Güneş çıktığında silah sesi kesildi. Güneş doğduktan sonra biz yola çıktık. Asker dört kişiyi aldı, gitti, biz kazaya indik."

Silopi'nin Derebaşı köyünden Asker Aydın'lık, sömürgeci güçlere katledildi "PKK'li terörist" olarak kamuoyuna lanse edilen köylülerinin askerlerce alınması yukarıdaki sözlerle ifade ediyor. Fikret Aydın'lık ise aynı konuda şunları belirtiyor: "Ben, onları görünceydim. Asker durdu-runca, yuz metre geride, odunların arasına çömelip oturdum. Yere yatırdılar, kaldırı dört kişiyi götürdüler. Yoldan aşağıya inince, havaylanın başında iki kişi daha vardı, onları da aldık."

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde şanlı bir dönemin ifadesi olan Yaz Atılımını geride bıraktık. Yaz ayları boyunca en yüksek boyutlarda seyreden kurtuluş savaşımız bu dönemde kaydedtiği büyük gelişmeler zamanına dayanarak Güz Atılımı ile daha ileri mevzilere doğru hızla yol almaya başladı. Önemli bir atılımı daha geride bıraktık ve bu atılımın mücade-

mize kazandırdığı gelişmeleri ana hatlarıyla dile getirmek gerekmektedir. Her şeyden önce, 1989 Yaz Atılımı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin en yüksek zirvesi olma sıfatını almaya hak kazanmıştır. Yaz ayları boyunca Kürdistan'ın dört bir tarafı ARGK'nin başlanı eylemlerine sahne olmuş; en az kayıpla düşmana en

Devamı 2. sayfada

"Ağır suçlamalar karşısında dizlerimiz titremeden bilmemiz durmasını bileceğiz"

18. sayfada

KADROLARIN ROLÜ, ÖZELLİKLERİ VE GÖREVLERİ

13. sayfada

12 EYLÜL ASKERİ-FAŞİST DARBESİNİN 9. YILDÖNÜMÜNDE FAŞİST REJİMİN ÇIKMAZI DAHA DA DERİN

12 Eylül rejimi 9. yılını doldurdu. 9 yıllık sürede askeri-faşist rejim Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı, insanlık tarihinin ender tanık olduğu baskı, işkence ve katliam metodlarını uyguladı. Kürdistan'da geliştirdiği ilet savaşçıyla, Türkiye'de uyguladığı ağır baskı ve işkenceleriyle faşist

rejim bugün de halklarımızı karşı çağına en gerici savaşımı yürütüyor. Bütün bu karşı-devrimci saldırılarıyla da 9 yıl önce önüne koyduğu hedeflerine ulaşmak, bunları gerçekleştirmek istiyor. Faşist rejim, darbeden bu yana önüne koy-

Devamı 24. sayfada

BATI ALMANYA-PKK DAVASI 24 EKİM'DE BAŞLIYOR

iki yıla yakın süredir, hiçbir hukuki dayanağı olmaksızın ve tamamen faşist TC ile işbirliği temeline anti-demokratik uygulamalar sonucu tutuklanan devrimci Kürt politikalarının davası 24 Ekim 1989 günü başlıyor. Federal Savcı, yaptığı açıklamada, yurtsever Kürt politikaların terörizm yasası olan 129a'ya göre yargılanacaklarını belirtti. Geçtiğimiz günlerde, yine Federal Savcının yaptığı açıklamaya göre, bir devrimci Kürt politikacı daha tutuklandı. Böylece 129a'dan yargılanmak istenen Kürt politikacı sayısı 15'e yükseldi.

B.Almanya-PKK Davasının öngününde, destekleme ve dayanışma eylemlerinin engellenmesi için, Kürdistanlı kitleler ve kamuoyu üzerine yoğun baskılar yürütüldü. "Mağkenin güvenliği" gerekçe yapılarak, 7 milyon mark haczanarak mahkemenin salonu yeniden düzenlendi. Bununla, Partimizin tehlikeli bir terörist örgütü olduğu imalı yaratılmak isteniyor. Devrimci Kürt politikaların şahsında Partimizin terörist olarak kabul ettirilmesi için, mahkemelere hazırlık amaçlı provokasyon ve komplotlar

tezgahlanıyor. Gazetemizin, Partimize ve Parti Önderliğimize yönelik ortaya çıkarılan komplo ve suikast girişimi haberi ve bir ajan-provokatörün itiraflarında da belgelendiği gibi, bizzat F.Savcı Rebmann, çok yonlu komplotu çabaları yürütüyor.

Şimdiden çeşitli cezaevlerinde bir araya getirilen devrimci Kürt politikacı, B.Alman emperyalistlerinin kendilerini yargılayamayacaklarını ve PKK'yı terörist ilan etme gücüne ulaşamayacaklarını belirtiyorlar. Bir devrimci Kürt politikacısı, "Ağır suçlamalar karşısında dizlerimiz titremeden bilmemiz durmasını bileceğiz; haklarımızın meşru davasını ve kendimizi savunacağız" diyerek, diğer arkadaşlarının da mahkemede gösterecekleri tarihi kararlılığı dile getirdi.

F.Alman devletinin son güncerde yurtseverlere yönelik baskılarını arttırması, onları tutuklamaya sahip çıkmaları için tehdit etmesi, demek kalmayı yoluna gitmesi gibi uygulamaları, mücadeleimizden ve tutukluların direnişinden duyduğumuz korkuyu açıkça belgelenmektedir.

Yaz Atılımı şanlı bir dönemin adı oldu GÜZ ATILIMINDA YENİ MEVZILERE DOĞRU

Baştaraf 1. sayfa
büyük darbelerin varoluşu eylemler gerçekleştirilmiştir. Öyle ki, süreklilikle Kürdistan'da yaşanan sorun haline en doğu bölgelerinden biri haline gelmiş; sıradanlık kazanmıştır. Bu, ulusal kurtuluş mücadelemizin üstünlüğü boyutlarını yükselttiği olduğu kadar, savaşın artık geri döndürülemez boyutlara ulaştırıldığına da ortaya koyan önemli bir gelişme olmuştur.

Nitekim, bu süreçte kaydedilen gelişmeler sonucu, sömürgeci düşman, savaşta kısa vadeli ömürlü biçime taktığını terketmek zorunda kalmış; kamuoyunda artık hiçbir inandırıcılık kalmayan bu tür iddialarının yerine, savaşın uzun vadeli karaktere sahip olduğunu; ancak uzun ve kısa vadeli planlarına savaşta yıkılırsa, sonuç alınabileceğini ifade etmek zorunda kalmıştır. Bu, açıkça ifade etmese de Türk sömürgeciliğinin Kürdistan ulusal kurtuluş savaşını gerçekleştirenleri kabul etmek, bu gerçekle birlikte yaşamak ve geleceğini atı buna göre çözmek zorunda olduğunu itiraf eder.

Yaz Atılımı sürecinde yaşanan önemli bir diğer gelişme de, sömürgeci özel savaşın iflasının kesinleşmesi ve bu süreçte sömürgeci saflarda daha açıkça tartışılır hale gelmesidir. Partizim, özel savaşın iflasına dair tesbitleri bu dönemde en geniş çevrelerde dile getirilmeye başlanmıştır. Yaz ayları boyunca Kürdistan'da bugüne kadar görülmemiş boyutlarda geniş kapsamlı operasyonlar yapılmış ve sömürgecilerin tüm olanakları seferber edilmesine rağmen, sonuç TC açısından tam bir fiyasko olmuştur. Aylarca basın-yayın organlarında alınan pullanarak duyurulan Cudi Dağı seferi bunun en açık göstergesi olmuş; büyük umutla bağlanan bu operasyonların sonuç, TC'nin artan kayıpları ve mücadelemizin yeni mevziler kazanmasını olmuştur. Bunun sonucunda Türk ordusu ve siyasi çevrelerinde büyük çalkantılar yaşanmış; ordu içinde görevden alınan, istifalar, çalkantılar dahı safahya varırken, askeri alanda yaşanan bu iflas siyasi ve ekonomik çikmazı da körüklemiştir.

Özel savaşın iflası kendisini salt askeri ve siyasi alanlarda değil, Kürdistan halkı üzerinde tesis edilen sömürgeci otoritede ve ekonomik politikalarda da ortaya koymuştur. Sömürgecilerin asimilasyon politikasını en büyük darbeleri alıp işleme kılınırken, Kürdistan halkı ile sömürgeci arasında ki çelişmeler de gündün güne artmış; halkı devletin yanına çekme politikaları iflas etmiştir. Bunun sonucunda, Kürdistan halkı sömürgeciye karşı kini ve öfkesi derinleşip yer yer eyleme dönüşürken, ulusal kurtuluş mücadelemize sunduğu katkıları da artmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin en büyük kitlesel eylemleri bu dönemde gerçekleştirilmiş; Cizre, Şırnak, Hakkarî de sömürgecilerce karşı kitlesel başkaldırıları patlak vermiştir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin kitleselmesinin en çarpıcı örnekleri olan bu gelişmeler sömürgeci, Kürdistanı kaybettilerini geçiğinden derinden hissettirmiştir.

Yaz Atılımının bir diğer önemli sonucu da, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK saflarına yoğun bir akın olmuştur. Kürdistan'da Askerî Yasası'nın kurumlaşması yanında bu atılım sürecinde büyük başarılar kaydedilmiştir. Dört bir taraftan ARGK'ye toplu katılmaları olmuş; katılanların sayısı artırı yüzleride ifade edilmiştir. Bu, Kürdistan'da ortulaşma yanında büyük adimatlara atılmış anlamına gelmektedir. Nitekim, Büyük alanda artı taburlar doğudun oldu birimlerinin oluşturulmasına başlan-

Mardin Eyaletinden bir ARGK grubu

mıştır. Bu gelişme ulusal kurtuluş mücadelemizin derinleşme ve genişleşme kaydettiği gelişmelerin bir sonucu ve onu güçlendiren bir öğe olmuştur. Ortulaşma yanında kaydedilen bu gelişmeler paralel olarak, cepheleşme yanında da önemli adımlar atılmış; Kürdistan köyleri ve kentlerinde Halk Komitelerinin örgütlenmesi faaliyeti hız kazanmıştır. Bu gelişmenin bir sonucu olarak, kitlesel eylemlilikte de bir artış gözlemlenmiştir.

Yaz Atılımı sürecinde iflas süreci saflarda yaşanan panik ve sifas kendisini en çarpıcı bir biçimde gök koruculuğu sisteminde de göstermiştir. Ulusal kurtuluş mücadelemize karşı büyük umutlar ve masraflarla oluşturulan bu modern "Hamidiye Ayları" pespeşe verdikleri darbelerle işleme hale gelmiş; yüzlerce sinihane ARGK gerillalarına el konulurken, yüzlerce de silahlıları sömürgeciye ifade ederek koruculuktan vazgeçmiştir. Bunun bir sonucu olarak, gök koruculuğunun durumu sömürgeci yetkililer çevrele ve basın-yayın organlarında yoğunca tartışılmaya başlanmıştır; bu kurumun dağıtılmasını isteyen sesler daha yüksek perdeden duyulmuş olmuştur.

Kürdistan'da yaşanan bütün bu gelişmeler, durumun TC açısından vahametini en açık bir biçimde gözler önüne sermiş; işle ve dışta yeni arayışlar içine girilmeyle başlanmıştır. Son dönemlere kadar Türk sömürgecilerinin sorunla baş edebilecekleri umudunu taşıyan, bu konuda dile getirdiği taahhütleri inanan emperyalist efenleri; Yaz Atılımı sürecinde yaşanan gelişmelere bakarak, sorunun hiç de küçümsenir boyutlarda olmadığını farkettiği ve pespeşe raporlar yayınlamaya başlamışlardır. Bu raporlarda, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin derinleştiğini altını almadığını itiraf etmiş; yeni politikaları soruna yaklaşımını kaçınılmazlığını dile getirmişlerdir. Bundan harekete, bir yandan PKK'nın kesin ihaste için planlar geliştirilip saldırılarına hız verirken, diğer yandan da Türk sömürgecilerini "kültürel özerklik çözüme"ne ikna etme çabası içine girmişlerdir.

Bu temelde, Türk askeri ve siyasi çevreleri içinde de tartışmalar ve arayışlar hız kazanmıştır. İflas eden özel savaş taktiklerinin yerine yeni çözümler bulmak için bir "militi politikası" oluşturma gereği dile getirilerek bu yönü çağırılıyoyunlaştırılmıştır.

Türk sömürgeci yetkililerinin yeni çözümleri ile öne sürdükleri tedbirleri iki cephele ele almak mümkündür. Birinci cephele yeraltı tedbirler, askeri çözüme esas olan ve Kürdistan halkına karşı daha kapsamlı ve sert bir siddetli örgütlenmeleridir. Ki, bu anlayış en çarpıcı ifadesini Genelkurmay Başkanı Torunay'ın, "Devletle silah çekenler ve onlara yardım edenler düşmandır; silahla

silahla karşıll verilecektir" sözleri ile Hakkan Tuğay Komutanı Altay Tokat'ın "Benim yöntemim (kimyasal silah, bi) uygunsuz değil insan, ot bile bilimsiz" sözleriyle bulmaktadır. Bu anlayış, Kürdistan halkını topyekün düşman ilan ederek, ona karşı soykırımcı bir politika sonuç almaya hedeflemektedir. Bugüne kadar açıklığı olarak sürdürülen ve geliştirilme eğilimi taşıyan bir anlayıştır; Türk sömürgeciliğinin tarihi barbar özelliklerine uygun düşmektedir.

Kürdistan politikasına ilişkin ikinci cephele yeraltı olan, daha çok ekonomik yatırımları artırarak sosyal yapıyı değiştirme uğratma ve kültürel özerkliğe soruna "çözüm" aramasından yararlanır. Bu çevreler daha çok, kendilerini "sosyal-demokrat" olarak adlandıranlar ve Avrupa ülkelere ile ABD'nin bu yönü tekinlerine kulak kabartanlardan oluşuyor. Kürt köçürülme reformistleri ile küçük milliyetçilerin de alışı tuttuğu bu çevrelerin yaklaşımı da yine PKK'nın zorla imha edilmesini temelinde geliştirilme isteniyor. Yani, PKK'ye karşı silahlı zor yöntemlerine başvurulması ve kökünü kazınmasında her iki cephele yer altıların hemfikir, ancak halka belli tutum ve uzun vadeli taktiklerle belli ayrılık noktalarına sahiptir.

Yaz Atılımı ile ortaya çıkan gerçekler sömürgeci yapıda büyük çalkantılar yaratarak Milli Güvenlik Kurulunu "Yeni bir Kürt politikası oluşturulması" için karar aldığı haberi de burjuva basın-yayın organlarında yer aldı. Yaz Atılımı'nın yol açtığı gelişmelerin bir ürünü olarak doğan bu gelişme, Türk sömürgeci sistemini klasik inkar politikasının iflas ettiğinin artık en üst düzeyde itirafı anlamına geliyor. Bütün hatları ile açıklanması da olsa, "yeni politika-nın" Kürten varlığını, dilini yadsayan yaklaşımı değiştirmeceği çeşitli gelişmelerden sezilebiliyor. Bu çarpık yaklaşımın sömürgeci elite olduğu gibi, dışta da zor duruma düşürdüğü; bu nedenle, "Bulgaristan Türkleri" mesesinin uluslararası platformlara götürülmemesi ve TC'nin bu konuda tüm dünyada yalnız bırakıldığı ifade ediliyor.

Yalnızca bu sonucu değerdendirilmiştir. Yaz Atılımının yol açtığı gelişmelerin ne kadar büyük olduğunu anlaşılabilir. Yaz Atılımı sürecinde başlatılan yaygınca sürdürülen sömürgeci operasyonların fiyaskoyla sonuçlanması ve Türk ordusuna büyük darbelerin indirmesi, Kürdistan'daki ordu gücünün önünde de büyük tartışmalara yol açtı. Ördunun başarısızlığı itiraf edilecek yeni çareler aranmaya başlandı, çeşitli öneriler geliştirildi. Üzerinde en çok durulan önerilerden biri, Kürdistan'da düzenli ordu gücü yerine, özel eğitimli birliklerin savaşın temel haline getirilmesiydi. Yaz Atılımı sürecinde

alınan darbelerin etkisiyle, sömürgeci ordu kademelerinde değişikliklere güldü. Sınır güvenliği jandarması biriklenirken alınarak kara kuvvetlerine devredildi. Uzun süredir Kürdistan'da bulunan ve derin bir çöküşü yaşayan ordu birlikleri kademeli olarak geri çekilip, yerine yenileri gönderildi. Özel eğitimli birliklerin oluşturulması ve teknik yünden güçlendirilmesi için çalışmalar içine girildi.

Ancak, bütün bu çabalara rağmen, Kürdistan'da savaş Türk sömürgecileri aleyhine gelişmeye devam ediyor. Cudi Dağı'nda aylarca sürdürülen operasyonun fiyasko ile sonuçlanırken; Sirt'in Eruh-Şırnak-Kürtalan, Van'ın Çatak-Başkale, Hakkarin Uludere-Beytüşşebek ve Mardin'in Sıloğu yörelerinde de Eylül ayı içinde yaygınca geliştirilen operasyonları aynı akibetten kurtulamadı.

Bu alanlarda sürdürülen operasyonların yanısıra, Ağrı Dağı ve çevresinde de uzun dönemden bu yana operasyonlar devam etmektedir. Ancak bu alanda da ARGK güçleri kendilerini korumayı başardıkları gibi, sömürgeciye darbeler de vurdu.

Operasyonların son ay içinde yoğunlaştığı bir diğer alan da Güney-Batı Eyaletler'dir. Bu alanda ajantlara pespeşe vurulan darbeler, sömürgeciye çepi çaplı operasyonlara yöneldi.

Nurhak-koç-Engiz ve Buz Dağı dönrtine geliştirilen operasyonlar sonuçsuz kalmıca, bu kez de Binboğa Dağları operasyon kapsamına alındı. Nurhak kasabası, Gürsel, Çiftkale, Çiftlik, Değirmençaya, Göznpınar, Altınayrac, Aliçev ve Ayrançadı köylerinde tüm giriş-gıkışlar kontrol altına alınarak gerillalara darbe vurulmaya çalışıldı. Ancak bu alanda da sömürgeciye beklenen tek şey, büyük bir başarısızlık oldu.

Sömürgecilerin sıkı ayarına girmeden Kürdistan'daki gerilla güçlerini darbelme ve kesin sonuç alma hedefi bugüne kadar sonuçsuz kalmış bulunuyor. Tüm güçlerin seferber etmelerine karşın eli boş operasyonlardan geri dönmek zorunda kalmakta, üstelik kendileri darbe yemekte. Bu durum, sömürgeci ordu içindeki çikmazı da daha da derinleştirmekte, bunamı körüklemektedir. Diğer taraftan savuştan kaçma eğilimi bir çığ gibi büyümektedir. 15 Eylül tarihli Hürriyet gazetesinde, "Orduya çığı gibi topil baskın" başlığı altında verilen bir haberde, aileleri çocuklarını Kürdistan'a askere göndermemesi için ördunun en üst kademeleri ve Milli Savunma Bakanı mezdinde girtilimlerde bulunduğuna haberi verilmekte ve bu tür taleplerin giderek arttığı belirtilmektedir. "Ust düzey bir yetkil" bu konuda şanlı söylemektedir. "Zaman zaman bazı

allelerin, çocuklarının Güneydoğuya gitmesi nedeniyle büyük panığe kapıldığı ve tanıdıkları aracılığıyla çocuklarını Batıya bir yere adılmak için uğraştığı doğrudur. Ancak, devletim bilgisiyarı kuyuya olduğuna işle, isteklerin hiçbir etkisi olmuyor. Daha sonra gelen ricaler, geri çeviriliyor. Bildiğimiz kadarıyla bu istekler daha çok, nüfuzlu ailerden geliyor. Çocukların sınır karakoluna yerine, karargahlarda bırakılması için yalvaranlar bile var. İçin olan bir diğer konu da, askere gelirken denizci olmak isteyenlerin sayısındaki artıştır. Oysa bu tür istekler, gerçekten önemli eleştirilere neden olmaktadır. Bütün komutanlar, bu istekler, gerçekten üzücü bir gerçekçi göstermektedir.

Evet, bizzat sömürgeci yetkililerinde tiraf ettiği gibi, Türk ordusu büyük bir çikmazı yaşıyor. Bu durum ise, sömürgeci yeniden aşiretlerle umut bağlamaya götürüyor. Son dönemlerde, aşiretlerin silahlılandırması ve ulusal kurtuluş mücadelemizin üzerine gönderilmesi yönünde çaba ve taleplerde yeniden bir artış gözleniyor. Aşiret liderleri ile toplantılar yapıyor ve ARGK'ye karşı kullanmak şartıyla silah serbestisi tanınıyor. Aşiret mensupları yaygın bir şekilde operasyonlara dahil ediliyor. Ancak, bütün bunlar TC'nin azıcılığı ve çikmazını daha fazla ele veyliyor. Defalarca kullanılmış ve işlemeziği görülmüş paslı silahları yeniden umut bağlanması; TC'nin Kürdistan'daki savaşını kaybedtiğini açıkça görüp önüne seriyor.

Yaz Atılımının ortaya çıkardığı güçlü gelişmeler temelinde gelişen Güz Atılımı'nın, her geçen gün yeni başarıları kaydederek sürüyor.

ELBİSTAN: 31 Ağustos günü, askının geç saatlerinde bir ARGK birliği, Elbistan'ın Gürsel ve Aliçev köylerine baskın eylemleri gerçekleştirdi. Bu şanlı işbirliği yapan, Gürsel köyünden Ali Kozludere ve Aliçev köyünün Şerbet mezrasından Ahmet Erk suçlarını karşılığ olarak ölüme cezalandırıldı. Elbistan, ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni döneme henüz çok sağıgı bir alanıdır. Düşmanın pasifikasyonu yoğun olarak gerçekleştirildiği Elbistan gibi alanlarda işbirlikçilik ve ihbarcılık yapan hainler giderek barmazca duruma gelmektedir. ARGK gerillalarının, düşman birlikleriyle çatışmalarında gösterdikleri başarı ve inahet cesazı barmazca madaki kararlılıklar, halktan büyük sempati ve destek örmektedir. Ve eylemler, 12 Eylül faşizminin ağır bası ve yıldırma uygulaması sonucu durgunlaşmış pasifleşen devrimci potansiyele de hareketlilik kazandırmaktadır.

HALFETİ: Ağustos'un son haftasında, Urfa'nın Halfeti kazasının Karamerza köyüne, düşmanla işbirliği içinde ihbarcılık yapan çok bekişi ve kardesinin cezalandırılması amacıyla bir baskın eylemi gerçekleştirildi.

ARGK gerillaları, geç yanısına doğru Karamerza köyüne inip bu köy hainin evine giderek onun teslim aldılar. Köy bekişi M. Ali Seçilmiş ve kardesi Ahmet Seçilmiş'i köy dışına çıkararak ARGK birliği, bu 2 işbirlikçi haini kurşuna dizerek ölüme cezalandırdı.

Uşaklık ve işbirlikçilikle sınır tanımayan bu 2 hain, daha önce de birkaç kez uyarılmışlardı. Ancak onlar, tüm uyarılara rağmen ihbarcılıkla ısrar edince, ARGK gerillaları tarafından ölüme cezalandırıldı. Tarafından zindanları bu inahetçiler, 12 Eylül rejiminin cesaretlenip azgınlaşarak, yetkeleki yetseverleri ihbar etmiş ve ulusal kurtuluş mücadelemizin ge-

lişmesi önünde de engel oluşturmak için yoğun çaba sarflemişlerdir. Düşman birlikleri itibari ilişkiler sonucu alanda yaşayan halkın da büyük nefretini ve kinini kazanmışlardır.

İhanette ısrar eden köy bekçisi ve kardeşinin, ARGK gerillaları tarafından hakaretli cezaya çarptırılmaları, yöredeki halk kitlelerinden derinden etkiledi. ARGK'nin bu eylemi, Karamazra köyü civarındaki tüm yörede büyük sempati topladı ve halkın güvenini kazandı.

BİNGÖL: Elazığ-Bingöl karayolu'nun Kuruca köyü mevkinde, ARGK gerillaları tarafından barikat kuruldu. 28 Ağustos günü, Bingöl'e 28 km uzaklıkta bulunan köyün yakınında yol kesen gerillalar. Elazığ Et ve Balık Kurumuna ait kamyon yükü 1 TIR kamyonu ile Maraşlı bir hainin yokuş otobüsünü ateşe vererek yakdılar. Kuruca köyündeki karakol eylemi haber alınmasında ramak olaya müdahale etme cesaretini gösteremedi.

Eylemde yolluculara yönelik propaganda konuşmasının yanısıra, bildiriler de dağıtıldı. Eylem, bu köyde ilk olarak gerçekleşiyor olmasından ötürü, önemli etkilere yol açtı. Bu eylem, ARGK gerillalarının her alana girebilme, eylem gerçekleştirebilme gücüne ve yeteneğine sahip olduklarını göstermektedir.

SIRNAK: 1 Eylül günü Kocağil, İncevaz ve Kavunlu köylerine baskın eylemleri gerçekleştiren ARGK gerillaları, buralardaki ilkokulları ateşe vererek yakdılar. Köylülere yönelik, yeni gelişmeler ilişkin konuşan ARGK gerillaları uslerine geri çekildiler. Düşmanın eylemler sonrası başlatıldığı operasyonlar sonuçuşuz kaldı.

Sirnak'ın 3 köyünde gerçekleşen baskın eylemleri sonrasında, Sirnak'ın Kızılsu Jandarma Karakolu'na dayanan eylem alanlarına inceleme amacıyla giden askeri tim aracı, ARGK gerillaları tarafından düşögen mayına çarptı. Mayın patlamasında tim komutanı Faruk Baş ağır şekilde yaralandı. Askari helikopterle hastaneye kaldırıldı.

2 Eylül günü Meşeci köyüne yapılan diğer bir baskın eyleminde, asilmesiyen kurumu 1 ilkokul ateşe verilerek yakıldı.

PERVARI: Siirt'in Pervari ilçesine bağlı Yapraktepe köyünün Kekkliktepe mevkinde, operasyon birliği ile ARGK gerillaları çarşıtaşına çaktı. Çatışmada üstünlük gösteren ARGK birliği, 1 eri ağır şekilde yaraladı.

Yine Pervari'nin Doğan köyü Keramik mezarı yakınında düşman güçleriyle ARGK birliği arasında çatışma çıktı. Bu çatışmada yaralı ve ölü olup olmadığının ilişkin bilgi verilemedi.

Pervari'nin Yapraktepe yaylasına baskın düzenleyen ARGK gerillaları, 2 kişiyi birlikte öldürdüler.

ÇATAK: Van'ın Çatak ilçesine bağlı Ermuşat mezarına giren ARGK gerillaları köy korucuları engel olmaya çalınsına çaktı. Çatışmada köy korucularının püskürten ARGK gerillaları daha sonra üstlerine çekildiler.

Çatak'ın Bilgi köyü yakınında düşmanın operasyon birliği ile ARGK gerillalarının karşılaşması sonucu çatışma çıktı. Çatışmada kayıplarını gizleyen düşmanın iddiasına göre, 1 ARGK savagışı şehit düştü.

ERUŞ: Siirt'in Eruş ilçesine bağlı Akdizgin köyü yolunda ARGK gerillalarının döğediği mayına çarpan bir askeri araçta bulunan erferden 11 ölü, 2'si ise yaralanarak hastaneye kaldırıldı.

KURTALAN: Siirt'in Kurtalan ilçesinin Kayalısu mevkinde minilube başka bir alana giderken, yolunun kesen düşman askeri ile ARGK gerillaları arasında çatışma çıktı. 1 Eylül'de meydana gelen çatışmada, düşman güçlerinin "dur" ihtirana uymayan gerillalar ete açtılar. Karşılıklı çatışma sonucunda 1 ARGK militanı şehit düştü; diğer savagıları ise minibusü ateşe vererek gemberi yarmayı başardılar.

PERVARI: Eylül'ün ilk haftasında, ARGK gerillaları Pervari'nin Gökbuğdak köyüne baskın düzenleyerek köylülere toplandı yaptılar. Bu arada köyde koruculuk yapan 2 korucuyu da ölüme cezalandırdılar.

CİZRE: Sırnak-Cizre karayolunda barikat kuran ARGK gerillaları, 20'ye yakın minibusü durdurarak, köyde yakın minibusü durdurarak, kimlik kontrolü yaptılar. Daha sonra yolluculara yönelik propaganda konuşması yapan gerillalar, 2 kişiyi yanlarına

başlayan silahlı çatışma bir sonraki güne kadar devam etti. Çatışmada üstün savayan ARGK gerillaları, düşmana çok sayıda kayıp verdirdiler. Düşman ölü ve yaralıların helikopterlerle çatışma alanından uzaklaştırıldı. Kayıplarını tam veymeden düşman, 1 askerinin öldüğünü ve 4'ünün de yaralandığını açıkladı.

Diğer bir çatışma ise Uzungeçitte meydana geldi. Bir ihbarı değerlendirilen düşman birliği Uzun-

ÇATAK: 12 Eylül günü, Van'ın Çatak ilçesinin Bilgi köyü yakınında bir grup ARGK gerillası ile sömürgeci operasyon birliği arasında çatışma çıktı. Sabahın erken saatlerinde başlayan çatışma geç saatlere kadar sürdü. Büyüyen çatışma gelişmelerle Rukunan köyü yakınına kadar yayıldı. Çatışma alanına özel tim görevlileri götürün bir askeri helikopter düştü; pilot ile 4 özel tim görevlisi yaralandı.

alarak birlikte götürdüler. Ayrıca, TKİ Sırnak Müessesesi Müdürlüğü'ne ait 1 de ambulansı ateşe vererek yakdılar.

SİLOPI: Silopi sınırları içerisindeki Cudi Dağı eteklerinde bulunan Ballıkaya köyü yakınında bir ARGK birliği, sömürgeci operasyon birliğine pusus kurdu. Düşman gücünü seri ateşle hareket edemeye duruma getiren gerillalar, birçok askeri öldürdü ve yaraladılar. Düşman kayıplarını gizleyerek, 1 jandarma erinin öldüğünü açıkladı.

ERUŞ: ARGK gerillaları, Eruş ilçesi sınırlarındaki Çıray Dağında operasyona çıkan bir düşman özel timine pusus kurdu. Önemli düzeyde ölü ve yaralı kaybı veren düşman, 1 askerinin öldüğünü açıkladı.

PERVARI: Yapraktepe köyü Düğüncüler mezarına baskın eylemleri düzenleyen ARGK gerillaları, koruculuk yapan Raif Erta'nın kurşuna dizildi. Daha sonra, gerillalar, köylülere yönelik propaganda konuşması yaptılar. ARGK birliği, 12 kişiyi de safalara alarak eylemi sonlandırdı.

ULUDERE: Uludere'nin Hilal kasabası Veriğitsa yaylasına giden ARGK gerillaları, yayla halkıyla toplandı yaptılar. Toplantı sonrasında köylülere haley gelen ARGK gerillaları, safalara gönüllü katılacaklarını belirten 2 akrağa genel (biriz, kız, diğer erkek) yanlarına alarak üstlerine çekildiler.

BAŞKALE: Van'ın Başkale ilçesinin Aydemir köyüne inen kalabalık bir ARGK birliği, köylülere tarlaya toplanarak toplandı yaptı. Toplantı sonrasında 7 genç safalara alarak köyü terketti.

NUSAYBİN: Mardin'in Nusaybîn ilçesine bağlı Görentepe köyüne baskın düzenleyen bir grup ARGK gerillası, köylülere biraraya toplanarak bir süre propaganda konuşması yaptı. Gerillalar, köylülere yönelik konuşmanın ardından, tüm yaralıları rağmen koruculukta ısrar eden 2 haini köylülerden ayırarak kurşuna dizdiler. Korucu Emin Pınar ve Fahmi Duman'ın ölümlüne cezalandırılmaları, yöre halkı tarafından sempatyeli karşılandı.

Yine Nusaybîn'in Güneyyaka köyüne giden ARGK gerillaları, köye imamlık adı altında atanarak ajantlık yapan 1 kişiyi ölüme cezalandırdılar. Gerillalar, daha sonra 7 genç safalara alarak birlikte götürdüler.

BEYÜŞBAP: 7 Eylül'de Beyüşbapın Beşagaç mevkinde

geçti'e gitti. Burada pusuya yatan ARGK gerillaları, düşman birliğini yayılımı engelledi. Eylemde çok sayıda kayıp veren düşman, 1 erinin öldüğünü, 4'ünün de yaralandığını açıkladı.

SIRNAK: İlçeye bağlı Kavunlu köyüne giren ARGK birliği, köylülere yönelik yaptığı konuşmadan sonra 3 kişiyi safalara kattı.

PERVARI: Yapraktepe köyünde 24 korucudan 12'si, ARGK gerillalarının yarısını üzerine silahlarını bırakarak koruculukta vazgeçti.

GENÇ: Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Dereköyü yoluna mayın döşendi. Mayına çarpan araç parçalandı, içindekiler de yaralandı.

ARALIK: Kars'ın Aralık ve İğdir ilçeleri arasında bulunan İslamköy çevresinde devriye gezen bir jandarma birliğine pusus kuran bir ARGK birliği, 2 er ile 1 astubayı yaraladı.

ÇATAK: Van'ın Çatak ilçesine bağlı Dokuzdam köyünün Şahpur mezarına baskın eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları, yörelinen en uşak ve işbirlikçi aşiret reislerinden Sadun Seylan'ın, ulusal kurultuş mücadelemize karşı gönüllü savagşın 1 oğlunu ve 2 yeğenini kurşuna dizerek cezalandırdılar. Alan aşiret reisi Sadun Seylan, sömürgeci güçlerden daha fazla işbirliği ve ihanet rolü isteyen bir unsur konumundadır; dolayısıyla ulusal kurultuş mücadelemizin baş hedeflerinden biri durumundadır.

GÜRPINAR: Van'ın Gürpınar ilçesine bağlı Yalınca bucağının Çeli mezarına baskın eylemi gerçekleştiren ARGK gerillaları, köylülere oplatıyı yaptıktan sonra 3 kişiyi safalara adılar.

CİZRE: İlçenin Dirsekli köyünün Bakartali mezarına ARGK gerillalarının dirdiğini haber alan düşman birliği operasyona geçti. Daha sonra operasyon birliğiyile karşılanan ARGK gerillaları, yoğun ateşle çatışmayı başlattılar. Çatışmada ölü ve yaralıları tespit edildiler.

VİRANŞEHİR: Urfa'nın Viranşehir ilçesine bağlı Çamurlu köyüne baskın düzenleyen bir ARGK birliği, köyde ihbarcılık yapan Sinan Kaynak adlı haini ölüme cezalandırdı.

ERUŞ: Eruş-Siirt karayolunda barikat kuran bir grup ARGK gerillası, araçları durdurarak kimlik kontrolü yaptı. Arama sonucunda 20 kişiyi birlikte 5 öğretmene birlikte götürün gerillalar, suçlarını tespit ettikleri öğretmenlerden 3'ünü ölüme cezalandırdılar, 1'ini de serbest bıraktılar.

BAŞKALE: ARGK'ye bağlı üç ayrı gerilla birliği, Van'ın Başkale ilçesinin Çakırdoğan, Akçalı köylerini ve Dereci köyünün Uludurak mezarına girecek köylülere toplandı yaptıktan sonra, buralardan 24 kişiyi ölüme safalara adılar.

Başkale-Van karayolunda barikat kuran bir ARGK birliği, 1 haine ait kamyonu ateşe vererek yaktı.

Silopi halkından sömürgecilere uyarı:

"Katliamlar karşısında susmayacağız!"

Baştarafı 1. sayfadaki. **Sonra karışma çıktılar. Saat 9'a kadar oradadır. Altı kişiyi aldıkları sonra, köyü girdiler. Usturyaya kafası kazınmış bir komutan vardı. Ayağ yeleğinin altında sadece bir yıldızmı görebildim. Bir tane uzman çavuş vardı. Bir tane de aşiretmen. Çavuş bu milletti taramaya geldim...**

Evet, 17 Eylül gecesi ARGK gerillaları ile sömürgeci güçlerin arasında çıkan ve üç ARGK savagşının şehit düşmesi, çok sayıda düşmanın askeri imhası ile sonuçlanan çatışmanın hemen ardından Derebaş köyünde yaşandı bunlar. Sömürgeci özel timlerce alınıp götürülen altı köylü daha sonra kurşuna dizilecek ve kamuyuna, çatışmada dokuz ARGK gerillasının ölü ele geçirildiği duyurulacaktır. Ardından, Derebaş köylülerine haber salınarak, gelip cenazelerini Silopi'den almalara istenecekti. Bununla da kalmayacak; cenazelerin gömülmesi sırasında halka yönelik tehditler bir kez daha yüksek perdeden savrulacaktır. **"Cenazelerimizi gömerken, özel tim geldi. Dedi; kendî çukurunu da kaz. Hepinizi öldüracağız..."** Derebaş muhtar, kendilerine yönelik tehditleri böyle dile getirdi.

Peşpeşe gelişen bu olaylar barışta taşınan som damla oluyor ve Silopi bir anda tüm dikkatlerini üzerinde yoğunlaştırdı. Derebaş köyünden Silopiye giden 200'ü aşkın köylüye Silopi halkı da eşlik ediyor ve 2000'ü aşkın kitle sömürgecilerin Hükümet Binası üzerine yürürdü. Birçok kadın-erkek, çocuk-geç, sömürgeci katliam uygulamalarına karşı ölüme gelemez bir isyan seli oluşturuyor; Silopi, **"Katilleri istiyoruz", "Hakkımızı arayacağız", "Kahrolsun sö-**

ERUŞ: 12 Eylül günü, kalabalık bir ARGK birliği ile operasyon birliği Eruş yakınında karşılaştı. Çatışma sabah saatlerinde başlayan akşam saatlerine kadar sürdü. Düşman kayıplarını gizleyerek, 3 erinin yaralandığını açıkladı. Yine düşmanın iddiasına göre 2 ARGK savagışı da şehit düştü.

SIRNAK: Herekli Dağ'ın Kirmizitepe mevkinde devriye gezen özel tim, ARGK gerillaları pusus kurdu. Askeri timi yoğun ateşle tarayan gerillalar, 5 tim görevlisini öldürdüler. Bunun üzerine sömürgeci, çatışma bölgesine helikopterle komando ve özel polis timleri aktarıldı. Eruş yakınlarında pusus şekilde taradılar. Ancak operasyona bir sonuç elde edilemedi.

SİLOPI: 17 Eylül günü Silopi'nin Derebaş köyünde ARGK gerillaları ile sömürgeci özel tim birlikleri arasında çikan çatışmada, 3 ARGK savagışı şehit düştü. Düşman eylemi sonrasında yaptığı açıklama, 9 ARGK gerillasının öldüğünü açıkladı. Sömürgeciler bir yandan kayıplarını gizlediler ve diğer yandan 6 köylüyü de katlederek kendileri lehine başarı imajını yaratmak istedi. Fakat, Türk ordusuna karşı kinle dolan yöre halkı, katledilen yakınlarına sahip çıkıp Silopi'deki Hükümet Binası'nı taşlayarak, sloganları haykırarak sömürgecilerin sahtekarlığını ortaya çıkardı. Yöre halkından 2000'in üzerinde kişiyin katıldığı kitlesel eylem, sömürgeciye büyük korku saldı.

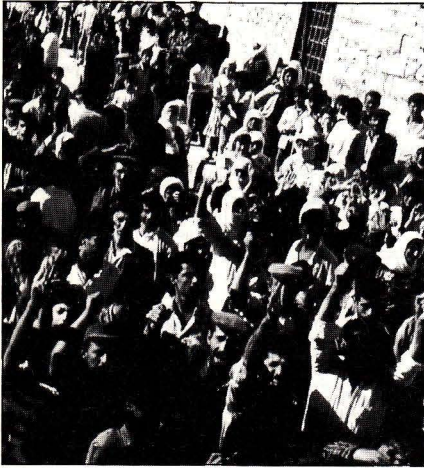
ERUŞ: 20 Eylül günü Eruş yakınında, akşam saatlerinde meydana gelen çatışma sabah saatlerine kadar sürdü. ARGK gerillaları ile düşman birliği arasında çikan çatışmada çok sayıda ölü ve yaralı köylüye sanılıyordu. Ayırtımlı birşinin elimize ulaşmadığı çatışmaya ilişkin Olağanüstü Hal Valiliğinin açıklamasına göre burjuva basın, düşman kayıplarını yazmadı.

mürgeçili, yaşasın bağımsızlık! sloganları ile inliyordu. Geçmiş tarihin isyan merkezi Silopi, Kurban'ın modern kurultuş mücadelesi tarihinde de kırılımlarını katkılı verdi; ardından birli olarak geçiyor. 1989 yılı başından bu yana giderek yükselen bir seyir izleyen ulusal kurultuş mücadelemizin kitlesel karakteri, Cizre, Hakkarî ve Şirnak halkının kitlesel eylemlerinin ardından Silopi'ye öne taşınarak devam ediyor. Kürtistan halkının kitlesel eylemi bu kadar açkça sömürgeci egemenliği hedeflediğini haykırıyor. Sömürgeçiliği Silopi'deki totokesinin en üst simgesi olan Hükümet Binası'nın üzerine yürüne; sömürgeci egemenliğini üzerine yürümenin bir ifadesiydi; Hükümet Binası'na yağan taşlar sömürgecilerin beynini parçalayan taşlardı. Orada ayağa kalkmış kitleler; katledilen altı Kürt köylüsünün şahsında, sömürgeçiliğin katliam politikalarını ve cinayetlerini lanetliyorlardı. Ve, artık sömürgeci egemenlik altında yaşamayı kabul edemeyeceklerini ifade ediyorlardı. Silopi olayı anlamlı bir uyarıydı sömürgeçiler için ve mesaj yerini bulmaktaki gecikmedi.

Olay sonrasında yolda ve yerlerde bu geçişin açkça ifadesiydi; Silopi halkının gerçekleştirdiği gösteri eylemlerinin hemen ardından açk olarak bir araya gelen sömürgeci Cumhuriyet başkanı Kenan Evren, Genelkurmay Başkanı Necati Torumtay ve Kara Kuvvetleri Komutanı Doğan Güreş; durumu değerlendiriyor ve Doğan Güreş olayın ciddiyetini sözlerle dile getiriyor: **"Böğdelice olaylar, bir iç savaş görünümü sergiliyor, bu, Kürtistan ulusal kurultuş mücadelesinin halka mal olduğunun ve bir halkın sömürgeçlere karşı topyekün savaşının geliştiğini itiraf edilmes-**

dir; sömürgeçlerdeki korku ve paniğin açığa vurulmasıdır.

Silopi olayı üzerine gülerce basında yorumlar yapıldı; olaylar değerlendirildi ve sonuçlar çıkarıldı. Bu sonuçlardan biri, sömürgeci güçlerin halktan terit olmuşluğu ve vahşi yüzlerinin her geçen gün daha fazla teşhir olmasıydı. Diğer bir önemli sonuç da, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ulaştığı boyutlardaydı. Türk sömürgeçlerinin politikalarının örtü iflas ettiği ve sömürgeçliğin büyük bir çökme içinde bulunduğuydü. Nitekim, devletin has kalesörleri gülerce tehlikeye dikkati çekip careler üzerinde kafa yordular. Bunlardan, M. Ali Birand'ın konuya ilişkin yorumundan alacağımız bir bölüm bu telaş ve arayışların en çarpıcı örneklerinden biridir. "Silopi olayında alarm çanları çalıyor..."

başlığıyla, 23 Eylül 1989 tarihli Milliyet gazetesinde yer alan yoruma şu görüşlere yer veriliyor:

"Silopi olayları, alarm zillerinin ilk defa açığa çalmasıdır. Silopi olaylarında ne kadar kıskırtma bulunsursa bulunsun, olayların yurduna 5'inin dahi doğru olması korkmamız için yeterlidir.

"Bu olayla, güvenlik kuvvetlerinin bu bölgede yıllardır sürdürdüğü bazı politikaların ne kadar hatalı olduğu, nihayet ortaya çıkmaktadır.

Herhangi bir art düşünceleri olmayan, hatta iyi niyetle 'güvenli'lik madde çabasında'ki bu kuvvetlerin yöre halkıyla ilişkilerinin artık iflas noktasına geldiği anlaşılmaktadır.

"Eğer böyle sürerse, birkaç yıl içinde olaylar sadece birkaç köyde değil, çok daha geniş şekillerde yaygınlaşabilir.

"Alarm zilleri her geçen gün biraz daha yükselmektedir.

Herkes duymakta, nedense bir tek bizler kulak vermekte dirmenmekteyiz."

"Alarm zillerinin bu denli yükselmesine neden olan sömürgeci katliam politikası yeni değil. Silopiden önce de birçok alanda tek tek ve toplu katliedilen insanlar oldu. Bir süre önce Kurkucada da aynı şekilde 16 Kürd köyünü katledilmiş ve çatışmada öldürülen gerillalar olarak lanse edilmiştir.

Kelle avcılar ve özel timlerce Kürdistan halkını yıldırmanın bir aracı olarak geliştirilen bu tür katliamlar giderek yaygın devlet politikası haline geldi. Kürdistan halkının seçilen ulusal kurtuluş mücadelesini bastırma için her yolu deneyen sömürgeçler başarısızlıklarını karşısına çareyi toplu katliamlarda görmekte ve buğünden giriştikleri bu tür katliamları gelecek toplu katliamların zeminini hazırlamaya çalışmaktadırlar. Genelkurmay Baş-

kani Necip Torumtay'ın "Devlete silah sikanlar ve onlara destek olanlar düğmanıdır" sözü Kürdistan halkını açık hedef haline getirmekteydi. Nitekim geliştirilen katliam katliamları da bu sözlerden alınan güç ve talimatla gerçekleştirilmekteydi. Bu açıdan, Silopi olayları salt bir kez timin giriştiği kendi başına bir katliam olarak değerlendirilmeli bir yanlığı olacaktır. Özel timler sömürgeci Türk devletin politikalarının en çarpıcı uygulayıcılarıdır; sadece; ancak bugün özel timler eliyle yapılan katliamlara, yarım tüm öçülerinin katliamıyla daha geniş ölçülerde başvurulacaktır. Hakkarî Tuğay Komutanı Altay Tokat'ın, "Benim yöntemim uygulanırsa buralarda değil kişi insan ot bile bitmez" sözlere geleceği yönelik soykırımcı emellerin dışa vurulmasıdır. Sömürgeçler,

gittikçe yaklaşan sonlarının verdiği çingirlikli gözükara bir biçimde halkımıza saldırmakta, cinayetler işlemektedirler. Türk sömürgeçlerinin her türlü savaş kurallarını ayakları altına alarak insan kirası yöntemleri bundan sonra bu tür cinayetlere hız verceklerini göstermektedir.

Ancak, Silopi olayı ile çarpıcı bir şekilde gözler önüne serilen bir diğer gerçek vardır ki, o da Kürdistan halkının artık sömürgeci uygulamaları karşısında suskun kalmayacağını kanıtlanmış olmasıdır. Evet, Kürdistan halkı artı sömürgeci boyunduruğu kabul etmemekte; bununla da kalmayarak, hesap sormaktadır. Silopi'de halkın gerekçelendirildi başkaldırı, bir ulusal başkaldırının ifadesidir; bağımsızlık ve özgürlüğü ezilmenin dile gelmiştir. Sömürgeçliğin simgesi Kültür Bakanlığı'nın hedef aldığı; kolluk kuvvetlerinin saldırılarına karşı taşlarla direnilmesi ve atılan sloganlar bilinçlenmiş bir halk hareketinin Kürdistan'da hızla geliştiğini ortaya koymaktadır. ERNK'nin birlik ve mücadele çağrısı Kürdistan halkında yankısını bulmakta ve bu yankı eyleme dönüştürmektedir. Bu açıdan, Silopi olayını "Kürt infadasi'nin yeni bir kırılımı olarak değerlendirmeye yanış olmaktadır.

Evet, geçmişte insanın merkezi olan Silopi, modern ulusal kurtuluş mücadelemizde daha da güçlü bir rol oynayama aday olduğunu göstermiştir. Cize, Şırnak ve Hakkarî'deki halk kitlelerinin müddeliği "Kürt infadasi" Silopi'de ilerleye doğu bir adım daha atarak yeni direnişin tohumunu atmıştır. Gelecek günleri, Kürdistan halkının soylu başkaldırılarının daha da yüksek örneklerine tanıklık edecekler. Sömürgeçler, attıkları her adımda halkımızın hesap sorucu pençelerini daha fazla girtideğime bulacak; topraklarımızdan defolup gitmekten başka çıkar yol göremeyeceklerdir.

Aydın E Tipi Cezaevi'nden kamuoyuna duyuru!

Esikşehir Özel Tip Cezaevi'nde 22 Haziran'da "Tünel" vb. basit gerekçeler bahane edilerek her türlü insan, sosyal ve siyasi haklarımız bir çirpide gasp edildi. Başta Cumhuriyet Savcısı İ. Hakkıoğlu olmak üzere tüm idareciler bizlerle diyalog yollarını kesip, tam bir vurduymuz tutum içine girdi ve cezaevinde "arama" adı altında vahşet örneği sergilendi. Tüm eşyalarımız parçalandı, yağmalanıp tazan edildi, ölümle tehdit edildi. Cezaevi güvenlik görevlisi olarak bulunan ve operasyonu bizzat yöneten Binbaşı Zafer Nakışoğlu "artık ben geldim, elimden çıkemezsiniz var" vb. tehditlerle tam bir terör havası estirdi. Diğer Esikşehir Özel Tip Cezaevi'nde büyük bir katliam meydana gelmişyse, bu, yetkililerin bizzat öldürmek istememelerinden değil, biz tutukluların provokasyona gelmiş olmasındanır.

Tüm yetkilileri girişim ve diyalog kurma çabalarımıza rağmen, hiçbir hakkımız geri verilmediği gibi, bu yönüli girişimlerimize her defasında cezaevi yetkilileri "bundan sonra 1 Ağustos Genelgesi uygulanacak" karşılığını veriyordu. Gelinen bu aşamada artık bizim yapabileceğimiz hiçbir şey kalmamıştı. Tüm diyalog yolları kapatılmış, haklarımız gaspedilmişti. Tüm girişim ve diyalog yolları kapanınca, gaspedilen haklarımız geri verilmesi, keyfi uygulamaya yaptırım-lara bir an önce son verilmesi vb. insan ve sosyal taleplerimiz temelinde bir kıskımız 29 Haziran, geri kalanlarımız ise 6 Temmuz 1989'da süresiz açlık grevine başladık. Açlık grevi öncesinde olduğu gibi, açlık grevi süreci içinde de başta "Adalet" Bakanı olmak üzere tüm yetkililer sorunlarımızın çözümüne yanaşmadığı gibi, bu kez de "bunları ancak fakirler, bunlar dezavantajlı, hedef sapırlar, emir alıp eyleme girerler" vb. açıklamalarla doğruluk payı olmayan aldatıcı, hedef sapırlar, yanlıtlı tutumlarıyla kamuoyunu aldatmak çabası içerisine girdiler. Oysa "Adalet" Bakanının kendisi de —bizzat bu faşist yasanın mimarıdır— her türlü insanlık dışı işkence ve uygulamaları bağrından taşıyan "1 Ağustos Genelgesi"nin cezaevi yaşamını kelimeler kıldığını, tutuklu ve hükümlülerin siyasi ve insan kimliğini hedefleyen bir ortam yarattığını ve bizim eylemimizin de bu insanlık dışı genelgeye ve genelgenin yarattığı olumsuz koşullara karşı olduğunun çok iyi biliyordu.

Açlık grevimiz devam ederken 24 Temmuz günü ağır ceza mahkemesine —açılım bir dava-dan dolayı— ifade vermek için götürülen arkadaşlarımız yine Binbaşı Zafer Nakışoğlu'nun "kafalarını kırın, öldürün" emriyle askerler tarafından duruşma salonundan arabalara kadar kayı-sıya dövülüyor, coplanıp dipçikleniyordu.

Açlık grevinin 35. gününde Binbaşı Zafer Nakışoğlu'nun komutu ettiği, yüzlerce coplu ve silahlı asker, bir o kadar da polise birlikte yapılan operasyonla tüm tutuklular hücre tipi arabalara (ring) doldurularak Aydın E Tipi Cezaevi'ne sürgün edildi.

Normal koşullarda sağlıklı insanların bile bu arabalarda yerlerine sağlam yetiştirilmesi imkansız iken, bizzat "Adalet" Bakanının direktifi ile açlık grevinin 35. gününde bizlerin sürgün edilmesi, "Adalet" Bakanının direktifi ile ölümümüze karar kılınmasından başka bir şey değildi. Doktorlara "yolculuk yapabilir" raporunun yine aynı gülerce zorla imzalatılması onun açık gergesidir. Ayrıca 12 saat yolculuk boyunca, yoldaki molalarda —ki bu molalar Binbaşı Zafer Nakışoğlu ve askerleri için ziyafet molarlarıydı— ve cezaevinin dışında arabalar içinde bilinci olarak kapalı tutulup havasız biraıklımaydı da dikkate alırsak, sonucun neyere varacağı açıkça görülebiliyordu. Tam 24 saat boyunca bir tek damla su dahi verilmedi. Sac ve çeşitli metallerle yapılmış kutu gibi arabaların içindeki sıcaklık ve havasızlık, Hitler'in binlerce insanı cayır cayır yaktığı fırınlarını andırıyordu. Su ve biraz oksijen isteme çığlıklarımız, operasyon ve sevk için "Adalet" Bakanlığı tarafından özel görevlendirilmiş Zafer Nakışoğlu'nun "vatan hainlerine su ve hava yok, hepimiz ölüme hak emmişiniz" yanıtıyla karşılanıyordu.

Hepimiz halsiz, bitkin ve birçoğumuz da baygın bir halde Aydın Özel Tip Cezaevi'ne getirildik. Burada çeşitli cezaevilerinden özel eğitimli gardiyanlardan oluşan özel işkence ekibi tarafından karşılandık. İnsanlık tarihinde görülmemiş biçimde, 35 gün aç ve ölüm yatağında yatmış, yarı baygın bizlere işkence yapıldığına tanık olduk. Yapılan işkencelerle hemen hemen tümümüz çeşitli yerlerimizden yaralandık, darbe aldık ve hücrelere kapatıldık. Bu işkenceler, alındığımız hücrelerde de sürdü.

Kısacası, Aydın'a vardığımızdan bir saat sonra siyasi iktidar ve onun "Adalet" Bakanının istemleri yerine getirilmişti. Sevk boyunca bize yapılan insanlık dışı uygulama ve Aydın Cezaevi Başsavcısı Nural Uçurum'un denetimindeki vahşice işkenceler sonucu arkadaşlarımızdan Hüseyin Hüsnü EROĞLU ve Mehmet YALÇINKAYA katledildi. Her türlü insanlık dışı uygulamalara, hile, oyun ve işkencelere rağmen bir-iki siyasi grubun dışında tüm tutuklular eylemi kararlılıkla yürüttü ve sonuçlandırdı.

Eylemin 44. gününde —genel süre itibarıyla 52. gün— SHP milletvekilleri Tufan Doğu ve Hilmi Ziya Postacı, Cumhuriyet Başsavcısı Nural Uçurum, cezaevi savcısı, cezaevi müdürleri Zekeriyâ... Seyfettin... Reşat ... Halim... in de bulunduğu görüşmede tüm taleplerimiz kabul edildi ve haklarımızın verileceğine söz verildi. Taleplerimizin kabul edilmesi, verilen söz ve güvenceden dolayı eylem son verdim. Ancak bugüne kadar verilen tüm sözlerle ve güvencelere rağmen hiçbir istediğimiz pratikte uygulanmadı. Hepimiz bitkin, halsiz, birçok arkadaşımız ise çeşitli ölümcül hastalıklara yakalanmış durumda. Buna rağmen eylemden sonra en ufak titmiş müdahalede bulunulmadı. Hepimiz ölüme terk edildik, ediliyoruz. Bizler ölüme başbaşa bırakılmış her an topuk bir ölüm beklentisi içerisindeyiz. Yetkililerle görüşme talebinde bulunmamıza rağmen en ufak bir yanıt alamamaktayız. Ve su an bir grup işkenceci gardiyanlardan başka hiçbir yetkili ile görüşme olanağının bulamamaktayız.

Sonuç olarak; bize verilen sözler bizzat yanımızda bulunan ve teminat unsuru olmak görevini yüklenen SHP milletvekilleri Tufan Doğu ve Hilmi Ziya Postacı'nın kamuoyuna açıklama yapmalarını ve verilen haklarımızın pratikte uygulanması için gerekli girişimlere bulunmalarını ve en önemlisi de söz veren yetkililerin verilen sözlerini gereklerini yerine getirmelerini istiyoruz. Ayrıca bizlere yapılan insanlık dışı işkence ve uygulamaları bizzat yerinde görmek için İnsan Hakları, Tabipler Birliği, Barolar Birliği vb. kuruluşların Aydın E Tipi Cezaevi'ne gelmelerini istiyoruz.

Esikşehir'den mesajlı buğüne kadar, dünyada eşine ender rastlanan insanlık dışı uygulamalara maruz kaldık. Bu süreçte iki arkadaşımızı yitirdik, birçok arkadaşımız işkence ile açlık grevi sürecinde yaralandı, sakat kaldı. Tüm bunlara rağmen verilen sözler yerine getirilmeyip, insanca bir ortam sağlanmazsa daha üst eylem biçimleriyle yeni canlar verilmekten asla kaçınılmayacaktır.

Yetkilileri verilen sözleri tutmaya; kendine insanın, demokratik, devrimciyim diyen herkesi sorunlarımız ve direnişimize destek olmaya çağırıyoruz.

Aydın E Tipi Cezaevi'nde bulunan siyasi tutuklular adına Fuat Kav, Rıza Doğan, Cafer Camgöz, Celal Avcı, Recep Maraşlı, Cuma Cihan, Remzi Karakas, Efendi Yıldız, Haluk Güz, Ahmet Kaya, Hanifi Sümer, Fethi Özün

TC'NİN, PKK GENEL SEKRETERİ ABDULLAH ÖCALAN YOLDAŞI VE PARTİMİZE YÖNELİK SUİKAST VE KOMPLO GİRİŞİMLERİ BOŞA ÇIKARILDI!

Başları 1.sayıda indirerek, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini taşıyıp edilebileceği hayaline kaplan 12 Eylül faşist rejimi, Partimizin doğru devrimci bir önderlikle Kürdistan'da gerçekleştirdiği silahlı savaşım karşısında, "diz çöktürülemez", "karşısında durulamaz şanlı ordu" başarısını ka- lınca, son yıllarda "özel savaşın" en önemli bir faaliyeti alanı olan sızma, içten ele geçirme, amacından saptırma, provokasyon, komplo ve suikast taktiğine daha da çok ağırlık vermeye başlamıştır. Başta ABD olmak üzere kapitalist-empveryalist sistemin bu konudaki zengin deneyiminden sonuçları çikaran 12 Eylül rejimi, Türk egemenlik sistemi ve Kemalizm'in sızarak içten ele geçirme, uşaklaşırma ve taşıyıp emmedeki kılı kırkına da dayanarak, özellikle 1985'ten sonra özel savaş ağırlıklı olarak bu tarafa kaydırmıştır.

Parti Önderliğimiz, Partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemize karşı çeşitli komplo ve saldırılara gö-revlenirdenler safına sızdırılmaya çalışılan çok sayıda ajan ve provokator. Partimizin doğru-devrimci yöntemleri sonucu ortaya çıkarılan etkisizleştirilmiş. Ülke zemininde suikastlere yapmakla görevlendirilerek gerilla tarasına sızdırılan ajanların yanısıra, yurdtdi alanlarda da çok sayıda ajan ve komplo açığa çıkarılmıştır. Özellikle Mahsum Korkmaz Akademisi'ne sızdırılmak amacıyla Lübnan alanına gönderilen onlarca ajan ele geçirilip, alçakça emellerine ulaşamadıkları etkisiz kılınmışlardır. 1985'ten itibaren bir kazan ve içinde bulundulduğu 89 yılında daha da yoğun bir şekilde yuldalama konula bu yivci çabaların sonucu pıyonu Partimize açığa çıkarılmıştır. Bu pıyonların itirafı, sömürgeci-lerin ve uşakların emellerini en açık biçimde gözler önüne sermiştir.

TC'nin 85'ten bu yana, özellikle de son bir yıl içinde birçok alanda, çeşitli biçimlerde PKK safına sızdırıldığı onlarca ajan-provokatorun dizî halinde gazetesimiz Serxwebûn'da kamuoyuna sunacağımız samimi itirafından da görülebileceği gibi, PKK ve PKK Genel Sekreteri, Kürdistan halkının Önderi ABDULLAH ÖCALAN yoldaşı yönelik sızma, içten fethetme, ele geçirme, provokasyon, komplo ve suikast çabaları çok sistematik geliştirilmeye çalışılmışlardır. Bu çabaların hangi merkezlerden, nasıl ve ne amaçla tezgahlandığı; hangi kapsam ve düzeyde yürütüldüğü; sekiz işbirlikçi örgütten oluşan TEVEĞER'in hangi amaçla kurulduğu; bu birliğin liderlerinden, eşsiz işbirlikçi Kemal Burkay ve tesvici MIT elmanı İbrahim Güçlü'nün yanısıra ajan-provokator Hüseyin Yıldırım'ın nasıl bir sızma olduğu; '88'de niçin "APOYA hayır, PKK'ye evet" denildiği; bunların neyin hedeflendiği; KDP'nin nasıl Türkiye'ye kabul edildiği; TKP'nin neden resmen teslim olup bir düzen partisi haline geldiği; Alman devletinin ve PKK davasına Bakan savcı Rebmann'ın nasıl bir rol üstlendiği; PKK'li kadroların tutulmasının ardından geçireceği ne olduğu; SHP Ankara milletvekili **Beşer Baydar**'ın TEVEĞER'e TC arasında nasıl ve ne amaçla mekik dokuduğu; bütün bunların Türk Genelkurumuygılayışa nasıl bir diyaloğ içinde çalışıldığı; hangi temel görevlere bölünmüş yapıtları; bu bağlamda Türk Genelkurumuygılayışa bağlı Özel Harp Dairesi, Emniyet ve Anti-Terror Dairesi, Emniyet Genel Müdürlüğü ve Olağanüstü Hal Dairesi'nin PKK'nın taşıyıp emine yönelik sızma, içten ele geçirme,

amacından saptırma, provokasyon, komplo ve suikast amacıyla nasıl bir faaliyetleri içinde oldukları; adeta bütün işlerini-güçlerini bırakarak buna nasıl ağırlık verdikleri; çalıma tarzları; kimleri nasıl kullandıkları; kan ve bağılları; bugüne kadar böyle bir faaliyette Türk solu üzerinde nasıl ve neden başarılı oldukları; birçok örgütü bu şekilde nasıl etkisizleştirdikleri ve taşıyıp ettikleri; bir bütün olarak kapalı kapılar ardında yürütülen bu kapsamlı hainane faaliyetlerin gerçek yüzü belgelerle ortaya konulacaktır.

Yukarıda değindiğimiz amacın çerçevesinde Partimize PKK safına sızdırılmaya çalışılan, kompiolar amacıyla İstanbul, Ankara, Diyarbakır ve Avrupa'dan Ortadoğu alanına aktarılan ve Partimize açığa çıkarılıp etkisizleştirilen ajan-provokatorların itirafından bütün bu gerçekler göz önüne serilecektir. Böylece, düşmanın oyunları ortaya konulduğu gibi, devrimci, ulusal kurtuluşçuluk, komünistlik kişileri altında düşmanla en alçakça işbirliklere girişenlerin karşı-devrim pıyonları oldukları gerçek, bizzat kendilerinin gönderdikleri ajanların dilinden kamuoyuna sunulacaktır. Her biri birer 'tört belgesi' niteliğinde olan bu itiraf, sahiplerinin kaleminde aktarılmıştır.

Bilindiği gibi, Parti hareketimiz daha Parti Önderliğimiz tarafından bir bağımsızlık ve özgürlük hareketi olarak düşünceye şekillendirilmeye çalışıldığı ilk doğuş anından günümüze kadar içten ve dıştan kaynaklanan çeşitli sızma, içten fethetme, provokasyon, komplo, suikast ve imha tehlikeleriyle savaşım içinde gelişimini sağlamış ve çelişmiştir. Partimizin tarihi geliştiğinin de kanıtı olduğu gibi, her zaman içten ve dıştan her türden düşmanca yönelim- in son hedefi başta Parti Önderimiz ve onun şahsında Partimize ve ulusal kurtuluş mücadelemiz olmuştur.

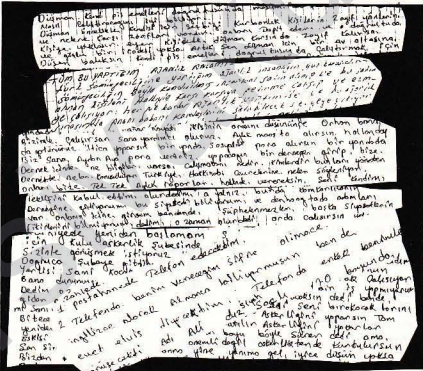
Nitekim, daha ideolojik grup aşamasında bulduğumuz 70-71'li yıllarda, **Pilot** ve **Abdurrahman** denen ajan-provokator unsurların bu amaçla TC tarafından sızdırıldıkları ve önemli tahribatları yo- açtıkları, özellikle de başta Hareketimizin yaratıcısı Parti Önderliği olmak üzere, ileri düzeyde görev yapan yoldaşlarımız yönelik de- netleme ve gerçekliğinde imhaya hedefledikleri bilinmektedir. Yine Türkiye'den Kürdistan'a dönüşün çalışmalarını henüz yeni başlatıldığı ve ürün verdiği bir atılım döneminde, TC'nin bu sefer de çok daha tehlikeli bir sızma/yük hedefleri komployu dayatarak Hareketimizin önderleri şahsında topyekün bir imhaya yönelikliği ve aynı zeminde bu şekilde Parti Önderliğimizi geriye atma amacıyla zorlamayı amaçladığı bilinir. İşte, "**Sterka Sor**" ve "**Tekeşin**" denen ajan-provokator, yudu örgütler bu dönemde dayatıldı. **Alaaddin Kaplan**, **Kamer Özkın**, **Celal Aydın**, **Mehmet Uzun** ve daha birçok ajan bu dönemde devreye konulup harekete geçirildi. Hareketimizin önderlerinden Haki Karvut yoldaşın katledilmesi bu faaliyetin bir parçasıdır. Açık ki bu süreçte PKK'ye dayatılan taşıyıp emine faaliyetleri çok daha kapsamlıdır. Dışmanın odaya uzantılarının yanısıra, özellikle de soldan dolayı uzantıları konumundaki, PKK'nın bağımsızlık ve özgürlük hedeflerine karşı niyet, amaç ve hedefleri aynı olan sosyal-soven, ilkel milliyetçi ve Kürt kökleri-burjuva reformist hareketlerin saldırıları çok daha tehlikeli olmuş

ve TC'nin bile yapamadığı bir karşı-devrimci faaliyeti bunlara dayatılmıştır. Yani, TC'den daha TC'yi kesilere Hareketimize karşı provokasyon, komplo ve suikast girişimleri gerçekleştirmişlerdir. Daha bu yıllarda, "Ateşle oynuyorunuz" biçiminde tepki gösteren KDP'nin Genel Sekreteri **Sıraç Bılgın** ve birçoklarını açığa böylesi bir hareketin karşısında olduklarını belirtmeleri bile, nasıl bir taşıyıp emine dayatıldığını açıkça ortaya koymaktadır.

Bir defa, TC'nin, muhaliflerinin ve devrimci hareketlerin işine sızarak onları komplo, provokasyon ve suikast girişimleriyle taşıyıp emine sanatında ne kadar usta olduğunu tarihi tecrübeleri bize göstermektedir. Türk egemenlik sisteminin daha Osmanlılar döneminde devrimci ordularıyla ne kadar başarılı bir pratik sahne olduğunu, bununla bir çok halk hareketinin ele geçirildiği, bastırıldığı, taşıyıp emine edildiği belirgindir. Yine Hamidiye Alayları'nın Kürdistan'daki bu yönlü rolü bilinmektedir. Kürdistan'da birçok isyanın, isyan önderliğinin bu şekilde taşıyıp emine edildiği de bilinmektedir. Daha 60'lı yıllarda Kürdistan adına yola çıkan Said Elçi ve Sait Kirmizitoprak'ın KDP'nin ele geçiril-

O halde, daha 70'li yıllarda Parti hareketimize karşı da TC'nin böylesine pervasızca bir yönelimi içine girmemesi düşünülmelidir.

70'li yıllarda PKK'ye yönelik bu yönlü faaliyetlerin kapsamı daha da genişlemiştir. Daha sonra da açığa çıkarıldığı gibi, **Şahin Dönmöz** ve **Yıldırım Merkittin** ve yine Semir ve diğerlerinin böylesi bir amaçla hazırlanmaları, PKK'nın içine sızdırılarak PKK'yi içten ele geçirip "ehlileştirilmek" istedikleri bilinmektedir. Nitekim, Şahin Dönmöz'in bir çırpıda en büyük bir ihanet rolünü üstlenmesi, cezaevine ihaneti dayatarak cezaevi direnişi şahsında Partiyi taşıyıp emine temel bir görev olarak bilmesi; kurdurtulan "**Genç Kemalistler Birliği**" ile Türkül ruhunu şahlandıran o dönemde Avrupa'daki provokasyon şefi Semir alcağıyla da ilgili içinde bütün bunların gerçekleşmesi tesadüfî değildi. Semir hainin daha önce Şahin'e "Ben 24 saat içinde PKK'li oldum" demesi de, bu gerçeğin en iyi bir şekilde ortaya koymaktadır. Kaldı ki, Partimize yönelik komplo ve provokasyonlar mücadelenin her kritik anı olan atılımların arifesinde, hen dayatılmamış. 77'de devrimci bir atılımı başlatılmamış arifesindeyken

lişyle o dönemin önderliği tarafından nasıl imha edildikleri doğ- ru dürüst bir ilkel milliyetçiliği gelişimine bile fırsat vermedikleri, bunun engellenildiği, ilkel milliyetçiliğin başına geçirilen tesvici MIT emenarılıyşa bağımsızlığı bir hareketin gelişmesini içten tampon bir duvar olarak kullandıkları da bilinmektedir. Bugüne kadar bu konumu sürdüren ilkel milliyetçi ve Kürt kökleri-burjuva reformist hareketlerinin ihanetinin daha o dönemlere dayandığını ve bu nedenle de ciddi bir yurtsaver çabasının içine girdiklerini de biliyoruz.

Yine, Türkiye sol hareketinin bu konudaki tarihi geçirdiği, Mustafa Suphanlıer'nin katledildiği, içine sızılarak TKP'nin nasıl TC'nin sadık bir uzantısı haline getirildiği, o günden bu güne kadar süzleni hedefleyen radikal bir düzeni gelişimine karşı kullandığı, taşıyıp emine edildiği, dolayısıyla Türkiye solunun hiçbir zaman sağlığı bir devrim örgütü olarak rotaya giremediği, hep sancılı olduğu ve bugünkü konumuna da TKP'nin tamamen sol adına sola karşı bir ihanet kurumu olarak elde tutulduğu çöy iyi bilinmektedir. 70'ler sonrasın- da Türkiye solunun kırk yamalı bir boçyaya dönüşmesinin, gerek cezaevlerinde gerekse de diğer çeşitli biçimlerde, ne kadar çok insanın sızdırılan ajan-provokatorlerle eliyle gerçekleştirildiği bilinmektedir.

Partimizin tarihinde bir dönüm noktası niteliğinde olan 11. Kongre'nin yolağığı gelişmeleri bertaraf etmek ve Partimize taşıyıp emine sokarak ulusal kurtuluş mücadelemizi boş çıkarmak ama-

"Tekeşin", "Sterka Sor" denen ajan-provokator örgütler piyasaya sürülmüş, PKK bu temelde içten parçalanmak, çökürmek istemeyi ve bu amacın bir parçası olarak Haki Karvut yoldaş katledilmiş. "Hakiciler", "Apocula" hikayesi de o zaman ortaya atılmıştır. Yine, 12 Eylül rejiminin devrimci hareketlere çok kapsamlı bir teslimiyet ve ihaneti dayattığı ve önemli oranda başarılı olduğu bir dönemde Partimizin yeni bir atılım döneminin yoğun faaliyeti içinde olması çabasının boş çıkarılması hesabıyla, bir taraftan zindanda, bir taraftan Avrupa'da da provokatorların saldırıları, öte taraftan da düşmanın açık saldırı hareketleri sözkonusu olmuştur. 1985'te deniz gelen ve Partimize içten düşmanlığı aktarmaya başlayanlar silahlı mücadelaye başlama atılımına yönelik bir dönemde, 35 yoldaşımız Türk ordusu cesazının verilmesi, 20'den önemün Güney Kürdistan'ın isgale girişmesi ve Avrupa'da Semir provokatorların Partiyi karşı savaş açması peşe geçmiştir. Bu durum, geliştirilen provokasyon hareketi ile sömürgeciğin direkt bağlantısının en büyük kantlarındın bir oluşmuştur.

Partimizin tarihinde bir dönüm noktası niteliğinde olan 11. Kongre'nin yolağığı gelişmeleri bertaraf etmek ve Partimize taşıyıp emine sokarak ulusal kurtuluş mücadelemizi boş çıkarmak ama-

ciyla 1986 sonrasında düşman faaliyetlerini yoğunlaştığı bilinmektedir. Özellikle Parti içine sızdırılmış bulunan yava proleterdisi anlayışlarına ısrar ederek süreç içinde Partiyi düşman konuma düşen bazı örgütler 11. Kongre çizgisine karşı savagımlarını giderek "PK'ye evet, Apocula hayır" sloganında ifadesini bulmuş açık bir provokasyona dönüşmüşlerdir. Sözcükler parçacıdır. Empveryalizm "Kürdistan'a evet, PKK'ye hayır" sloganının bir sonucu ve tamamlayıcı ögesi olarak ortaya çıkan bu provokasyonun, Partimizin imhası için sömürgeci ve emperyalistlerin kapsamlı saldırılar gerçekleştirdikleri 1988 yılında patlak vermesi, hangi planın bir uzantısı olduğunun da kanıtıdır. Yayın organlarımızda tüm yönerile işlenmiş bulunan bu saldırı ve provokasyonlar, düşmanın 1988'de Partimize karşı imha planının bir parçası olarak gündeme getirilmesi, ancak boş çıkarılmışlardır.

Sömürgeciğin Partimize yönelik saldırılarının birer parçası olan provokasyon hareketlerinin yanısıra çok sayıda ajan da gerek istihbarat toplama, gerek bozgunculuk yapma ve gerekse silahlı saldırılar ve suikastler düzenleme amacıyla Parti içinde salınımış; 1985'ten itibaren ilke zemininde ve yurdtdiında bu tür yönelimlerde bir yoğunlaşma görülmüştür. Çeşitli Kürt kökleri-burjuva reformist örgütlerinin de bir uzantısı haline getirildikleri bu ajan faaliyetlerinin boş çıkarılmasında Partimize dikkate değer başarılar kazanmıştır. 1989 yılında bu konuda atılan ulusal adımımlar sonucu, bizzat TEVEĞER'in ve yine Özel Harp Dairesi, MIT'e bağlı Anti-Terror Dairesi ve bağlı Emniyet Genel Müdürlüğü ile Olağanüstü Hal Dairesi'nin Diyarbakır'dan, Ankara'dan, İstanbul'dan, Adana'dan ve Avrupa'dan en son gönderdikleri 30-40 civarında ajan-provokator ortaya çıkarılmıştır. Bütün bu komplo ve suikastçıların itirafını 1985 ve özellikle de '88 ve '89'da Parti hareketimize karşı çok kapsamlı bir planın gündeme kullandığını, yazının girişinde adı geçen devlet, yapı, kurum ve kişilerin ortak bir hedef için birlikte çalıştıklarını ortaya koymuştur. İşte İstanbul'dan gönderilen polis **Yusuf Yılmaz** ve Mustafa Pantay'ı da birlikte gelen sekiz kişilik bir grup; Diyarbakır'dan gönderilen **Ali Yavuz**; Ankara'dan gönderilen **Bakır Çayınar**; Adana'dan gönderilen 3 kişilik bir grup; TC ordusundan gönderilen özel bir kontra ekibi... İşte, TEVEĞER adına İbrahim Güçlü'nün gönderdiği yeğeni ajan-provokator **Vakkas Çetindöz**. Bütün bunlar Partimize ve Parti Önderliğimize yönelik suikastler ve kompiolar gerçekleştirmek üzere, sadece Mahsum Korkmaz Akademisi gönderilen ajan-provokatorlardır. Bugün çok iyi açığa çıkmaktadır ki, TEVEĞER'in kuruluşunun, Alman devletinin saldırılarının, ilkel milliyetçi hareketin TC'ye sığınmasının, Hüseyin Yıldırım ve şükesinin provokasyonunun ve TKP'nin teslimiyetinin '88'e kabul etmesi tesadüfî değildi. Yayınla-acağımız itirafatlar bütün bunların ortak çalımları, hedefleri, geleceğe yönelik plan ve programları Türk Genelkurumuygılayışa ispatlan-mış somut işkileri bir bir sergilemektedir. Gülecektir ki, TEVEĞER çalışmalarını işbirlikçi bir "birlik", Hüseyin Yıldırım Türk Genelkurumuygılayışa bağlı çalışan bir sızma- dır. Bunların PKK'yi taşıyıp emine karşılığında Kültürle özzerlik üzerine anlaşılacağı da bizzat kendi ajanları- nın ifadelerinden ortaya serilecektir.

AJAN-PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR - I

"Beni PKK kampına bilgi toplamak ve provokasyon için gönderdiler; Federal Almanya-PKK Davası'na canlı tanık olarak dönecektim..."

Ben Vakkas Çetindağ, 20.5.1964, Ankara Şereflikoşhisar'da doğmuşuz. Babamın adı Kadir, annem adı Ayşe. Ailem yar-feodal, çiftçilikle geçimini sağlayan bir köylü ailesidir. Asırık Kürt milletçisidir. Bana, Türk köyüyle komşu olmamız, arazi anlaşmazlıkları ve süreli horlanma etken olmuştur.

"...Ertesi gün Kemal Burkay ve Hüseyin Yıldırım gelecek. İbrahim o gece bana kesin olarak bu sahaya geçişimi ve detayların yarımlar geldiğini konuşacağımızı söyledi. Bizim görevimiz, benden önce gelen, birinci derecede sorumlu olan, politik olarak Partiyi tanıyan ve kendilerinin merkezi adamı olan bu şahıs beraber birlikteliği sağlayarak provokasyon yaratmak..."

İlkokula köyde okudum. Ortaokula Şereflikoşhisar'da başladım. Etimesgut'ta başladım. 1978'de ortaokul son sınıfta katıldığım bir boykot yürütüşünde yakalanarak 4 gün Etimesgut Askeri Tutekveni'nde tutulduktan sonra birakıldım. Bu nedenle okulumu iki yıl ara vermek zorunda kaldım. Bu süreçte köyde Ala Rızgari örgütünü faaliyetleri vardı. Bu örgütün başkanı İbrahim Güçlü anımla arkadaşlarıydı. Gerek bu sebepten gerekse de milliyetçi ve feodal duyguların Ala Rızgari'nin köyde yürüttüğü faaliyetlere kattım. Okumaya karşı olan aşırı istegim nedeniyle, ertesi yıl, 1979-80 öğretim yılında ailemin onayı olmadan tekrar teyzenim yanına giderek Yenimahalle Akşam Lisesi'ne başladım. Gündüz inşaatlarda çalışıyor, gece okula gidiyordum. Okulun son günlerinde bir toplu tutuklamada yine yakalandım, iki gün sonra birakıldım. Bunun üzerine ailem beni zorla köye götürdü. Bu arada 12 Eylül (cutansı) gelişti. Ailemi ikna ederek okula devam ettim. 1983-84 öğretim yılında akşam lisesini bitirdim. 1985-86 öğretim yılında Açıkoğretim Fakültesi İktisat Bölümüne kayıtlıydım. Hem çalışıyor, hem sınavlara girecek okulu sürdürüyordum. 1986 Haziran'da köye gittim. Babam köyde kalmanı ve kendilerini yardımcı olmamı istiyordu. Böylece köyde kalıp ailem yardım etmeye başladım.

Bu arada İbrahim'in kardeşi köye gelecek, İbrahim'in mektup ve yayın gönderdiğini ve yömize göre örgütlenmesini istediğini, benim de köyde örgütsel faaliyet yürütmemi istediğini bildirdi. Yayın olarak, örgütün bir-iki broşürünü, İbrahim'in kendeli yazısıya '80 sonrası değerlendirmesi' ve Güney Kürdistan'daki gelişmeleri içeren yazılarını verdi. Ben de köydeki gençliğe bunları illettim. Yani sözde örgütlenme ama, İbrahim hakkında

imaj şu idi: İbrahim kaçmış ve bununla yetinmeyecek bir de ailesi yakın tarihle ekonomik olarak büyük ilerlemeler kaydedti. Bunun kaynağı ne idi? Kandıran son da bir-iki defa daha yayın gönderdi. Köydeki gençliğe bunları veriyşek de pek dikkati nazara almıyorduk. Burda bir örgütsel ciddiyetten söz etmek mümkün değil. Yine aynı yıl Avrupa ülkelerine bezim yöreden iltilacı akını vardı. Babam istesem beni de gönderilebileceğini söylüyordu. Benim amacım sadece okumak olduğundan başta kararsızdım. Daha sonra güdeceğim ülkede de okuyabileceğimi düşünerek gitmeye karar verdim. İşlemleri yaklaşık 16 Eylül'de İzmir'den gemiyle italyaya gittim. Fransa'ya girmek istiyorduk, sınırdan geçerken hepimiz yakalandık. 10 gün tutuklu kaldıktan sonra bizi, 70 kişiyi uçakla Türkiye'ye iade ettiler.

Açıkoğretim fakültesinin sadece diploma sahibi olmakla başka bir fonksiyonu olmadığını ve burada okumanın bir anlamı bulunmadığını düşünerek başka bir okula girmek istiyordum. Bu nedenle tekrardan 1987 sınavlarına girmek için başvurudum. Bu arada hem tünellede çalışıyor hem de sınavlara hazırlanıyordum. Burda onun belirlemek istiyorduk. Sözde örgütsel faaliyet yürürecektik. İbrahim bidden bunu istemişti. Bizim örgütsel faaliyetimiz, önce hazırlamızı örgütlemek, bunun dışında kalan boş zamanda lafazanlık türünde idi. Yani Fransa'ya giderken, gelip ondan sonra işe girerken hiçbir zaman örgütten kimseye sorduk. Onlar da bana sormadılar. İşte örgütsel ciddiyetimiz böyle idi.

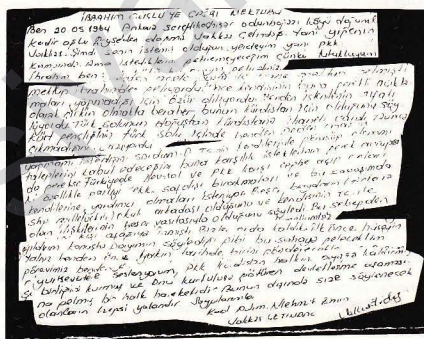
Bu arada üniversite sinav sonuçları da açıklanmıştı. Ben, kazanmamıştım. Yalnız okuyakta Hacettepe Üniversitesine girmeyi düşünüyordum. İbrahim Güçlü ile Ağustos ayında bir telefon konuşmasında bana bildireceğini söylüyordu. Ayrıca yörgün öğütlemeye çalışmaları yapmamı, "iki büyük bir ihtimalle Hacettepe'ye gireceğimi ve orta örgüt faaliyetlerini yürüteceğimi, ayrıca kendisinin de Yekiti'ya Sosyalist Kürdistan'ın başkanlığına getirildiğini söylüyordu. Bana daha sonra mektupla talimatlarını ileticeğini belirtiyor, biraz çaba sarfetmemizi istiyordu.

İbrahim'in istediği üzerine örgütsel çalışmalar daha çok hız verdi. Yani şöyle ki, çalışmıyor sadece örgütsel propaganda ve ajitasyon çalışması yapıyorduk. Eylül ayında dikkat telefon konuşmamızda İbrahim Güçlü Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisi'nin heykel bölümüne başkanı olan Remzi Şavaş'ın görmemi ve onun bana yardımcı olacağını söyledi. Bunun üzerine, Hacettepe'nin Beytepe Kampüsüne giderek bu şahıs hakkında soruşturma. Güzel Sanatlar'ın bana çapraz gelen İki Mimari ve Çevre Tasarımı Bölümü'ne girmek istediğimi söyledim. İbrahim'in bu konudaki kendisiyle konuştuğunu ve benim şartlarını benim için uygun olduğunu söyledi. İbrahim ile ilişkilerinin öncelikli yıllarına dayandığını, uzun bir dostluk dönemlerinin olduğunu, bunun aralıkları kesilmiş olsa da tekrardan ilişkiye geçtiklerini söylüyordu. Örgüncül anıları anlatıyordu. Daha sonra ertesi gün istediği evraklarla okula giderek onkayıtt yaptırıldı. Ve on günlük

desen kursuna günde 4 saat deservan ettim. Bu arada Remzi Şavaş sık sık deservanleri kontrol ediyor ve bana yardımı oluyordu. Yine o zaman beni resim bölümüne göndermek görevlisi ve aynı zamanda da iş ortan olan İsmail Ateş ile tanıştım. O da kurs çalışmalarında bana yardımcı oluyordu. Kendisi Kürt ve Karlı idi. Onun kardeşi olan Güven Ateş de heykel bölümünde öğrenci idi. Aynı zamanda onunla da tanıştım. Kurs sonucunda dört aşamada sınava girdik. Bu sınavların hepsi yetenek sınavı idi. Ama yalnız yetenekleri yetmiyordu. Muttaka birinin toplu gerekiyordu. Sonuçta okula kesin katkı hakkı kazanmıştım.

Daha sonra istenilen evrakları hazırlayarak Hacettepe Üniversitesi'nin Güzel Sanatlar Fakültesi'nin İki Mimari ve Çevre Tasarımı Bölümü'ne kaydımı yaptırıldım. Tabii gelişmeler İbrahim'e bildiriyordum. Gerek örgütsel durum, çalışmalarımız ve gerekse okul durumunu kendisine bildirirdim.

Normal olarak okula devam ediyordum. Bu arada ev de arıyordum. Remzi Şavaş'la da okula sürekli görüşüyorduk. Problemim olursa kendisine gelmemi istiyordu. Dayım İbrahim Güçlü kendisiyle telefon görüşmesi yapmış, bana yardımcı olmasını söylemiş. Ben de sorunumun olmadığını, yalnızca

kendim için ev aradığımı söylüydüm. Bunu haledeceğimi belirtirler ertesi gün kendisine uğramamı istedi. Ertesi gün gitmişimde odayında iki öğrenci vardı. Bunlardan birisi daha önceden tanıdığım, yakın köylüymüş ve uzaktan feodal ilişkilerimizin olduğu Harun Ardudu idi. Diğeri ise Nesimi Alma adında felsefe bölümünde okuyan Ağrılı birisiydi. Bunların beraber kaldığını ve benim de bunların yanına kalabileceğimi söyledi. Derken onların yanına taşındım. Üçümüz de Kürttür pek problem çıkmıyordu.

NASIL AJANLAŞTIM

Kasım'ın sonuna doğru Remzi Şavaş beni çağırtmıştı. Gittiğimde her zamankinden farklı bir kişiyi karşılaştım. Ciddi, komutanvari ve emredici bir görünüme sahipti. Benimle konuşmak istediğimi söyledi. Beni sinava girdiğimi deseler masasında duruyordu. Bana deseler 'gösterecek, bunlara değil okula, okulun kaptısından dahi giremeyeceğini ama şu anda böyle bir şeyi kendilerinin sayesinde kavuştuğumu söyledi. Hayatta her şeyin bir karşılığı olduğunu, karşılıksız hiçbir şey olmayacağını söylüyor ve benim de bu karşılığı vermeme istiyordu. Ben de isteginin ne olduğunu sordu-

ğunda kendisinin İbrahim'le bu konuyu konuştuğunu, okuldaki siyasi faaliyetleri izleyip kendisine haber vermemi istediğini söyledi. Yani okula girmem beni değil ajan olmamı, Nasılı oluyorduk? Hem de İbrahim'le bu konuyu konuşmuş! Ben hiç konuşmadım. Bir açıklama yaparok, okulun İstihbarat sorumlusu olduğumcu ve İsmail Ateş'in kendi yardımcısı olduğunu, evini paylaştığımı Nesimi ve Harun'un da ajan faaliyetleri yürüttüklerini söylüyordum. Harun ve Nesimi'nin okuldaki sineneleri idi. Bu sebepten okula girmemede yardımcı olmuştum. Bundan sonra iki seçeneğe vardı. Ya istediğini yapacaktım. Ya da okuldan atılacak ve bir Kürt örgütünü okuldaki faaliyetlerini yürütüğümü gerektireceği polise teslim edilecektim. Neye diyeceğimi biliyordum. Bunun şartları da komple olduğunu, benim yapmamın mümkün olmayacağını söylüyordu. O da bana bir hafta süre tanıdıymı, bu arada İbrahim'le kaldığı evin adresini verdiğini ve onun bana talimat vereceğini, ayrıca benim istenen çok şey olmadığını, benim için "karşı-devrimci" düşüncüye sahip kişiler hakkında bilgi toplamak olduğunu söylüyordu.

Yapamayacağımı söyleyerek oradan ayrıldım. Nasılı birşeyi bu Bir türlü kabul ediyordum. Gece Harun ile Nesimi geldiklerinde beni uyandırdılar. Evde otel gibi dav-

Etve gittiğimde Harun ile Nesimi'nin tutumları değişmişti. Ayrıca Ertesi gün İsmail Ateş ile Kardeşi Güven Ateş de bulunuyordu. Bana ilgi göstermelerine beraber ben hiç konuşmuyordum. Çünkü mektup ikna edici olmamıştı. Telefon'da konuşacaktım. Bu arada Nesimi bana Remzi hocanın beni görmek istediğini söyledi. Ben de birkaç gün sonra okula geleceğimi kendisine söylemelerini istediğim. Çünkü; bu arada okula gitmişimdim. Birkaç gün sonra, yani Aralık 1987 başında İbrahim'le görüştim. Mektubunu aldığım ama, ne olursa olsun bunun hiçbir açıklaması olmadığını, onun Türk soluna karşı dahi olsa yapılamayacağını söylediğim. Mektupta yazdıklarımı aynıysın söylüyor, çok kısa bir süre için yazdıkları, yapamaması dahi yayın görünmemi istiyor ve en yakın zamanda Avrupa'ya geçeceğini belirtiyordu.

Bütün bunları ikna edici bulmamakla beraber ertesi gün okula gitmek Remzi unsuruna ne yapacağımı sordum. O da Dev-Sol'un faaliyetleri hakkında bilgi toplamamı istiyordu. Bu doğrultuda kendime Dev-Solcu görünüme vermeliydim. Bunun karşılığı; ekonomik olarak ne istediğimi soruyordu. Zaten bulduğumuz evin kirasını kendisinin verdiğini söylüyordu. Ben bu aşamada, kendisinin ekonomik talebim olmadığını, eğer olursa kendisine söyleyeceğimi söylüydüm.

Her gün okula İsmail Ateş ile ortak işlettikleri Heres Sanat Atölyesi'ne uğramamı istiyordu. Ben atölye Sihhiye'de Sezenler Sokak'taki Orzen Han'daydım. Ben okulu çıkışı araya uğrayarak ev gidiyordum. Gerek okula, gerekse okumaya karşı olan hevesim kalmamıştı. Okula gidiyor bir-iki ders geldikten sonra gidip kafeteryaya oturuyordum. Akşam okul çıkışı atölyeye uğrayıp herhangi bir gelişme olmadığını söylüyor ev gidiyordum. Evde kaldığımız usurlarla bilene genellelik hiç konuşmuyorduk. Özellikle yaptığımız iş hakkında birbirimize kesinlikle konuşmuyorduk. Bu Remzi unsurunun istemiydi. Herkes bir örgüt hakkında bilgi topluyordu. Örneğin Nesimi kendisine PKK'lı, Harun ise Partizan'ı gördüğünü veriyordu. Nesimi'ye bu görev birinci derecede Kürdistan'ı olduğunu vermişti.

Ben ilk eylem aralık, okula heykel bölümü öğrencilerinden Dev-Solcu Ercan Özmen'le tanışıp, onun oluşturulmak istenen öğrenci derneği hakkında söylediğini Remzi unsuruna söylemiştim. Daha sonra Ercan tutuklandı. Onuna beraber 12 kişi daha tutuklandı. Basından bir hafta sonra okuduğumda, Ercan dahil 9 kişinin birakıldığını; üç kişinin tutuklandığını öğrendim. Bu eylem Şubat-Mart 1988'de idi. Bundan önce Remzi unsuruna -ki, 4 ayı yayın zamanı olmuştu, hibet şey yapmadığımızı, böyle gidereceğimizi, yani kendimize bağlı çalışılanları bir kazaya maruz kalacağımızı söylüyordu. Yani tehdit ediyordu. Mart'a kadar toplam 350 bin lira para vermişti bana. Bundan sonra üç gün için 500 bin lira, toplam 1.5 milyon lira ödemmişti. Ve bunları bir çok senedi maktupla karşılığında veriyordu.

İkinci eylemim, Halkev'i'nde tanıştığım İsmail Turgut'un evimize misafir gelmesi ve silah taşımamı Remzi unsuruna ihbar etmemdi. Bir hafta sonra İsmail ile iki arkadaşımın Ulus'da Kuyumcular Çarşısı'nda soyguncu yaparken yakalandıklarını ve daha sonra onlarla beraber 4 kişinin, daha yakalandığını duydum. Basın ise yasa dışı TKKKO (Türkiye Küzeye Kürdistan Kurtuluş Örgütü) iyese

oldukları ve silahlı kamp kurmak amacıyla ile soygun yaptıklarını yazıyor. Daha sonra Remzi unsuru bana çok hantal olduğunu ve yavaş davranıldığını, çünkü; İsmail Turğun'un ilk etapta hırsızlık ekiplerince yakalandığını söyledi. Bu son konuşması. Bu arada İbrahim ile sürekli telefon konuşması yapıyordum. En son Mayıs 88'de Remzi unsuru İbrahim'in beni Avrupa'ya istediğini söyledi ki, telefon konuşmalarında ardi dayanamadığını söylemiştim. Remzi unsuruyla konuşmaktan sonra İbrahim'ine yine telefon görüşmemiz oldu. Beni yurtdışına çekeceklerini, yalnız Remzi unsuru da söylediği gibi marksist klasikler üzerinde yoğunlaşmasını söyledi. Bu projenin çok gizli olduğunu, ama amacımız Kürdistan'ın olduğundan, bununla ilgili olduğunu belirtiyordum.

Heres Sanat Atölyesi'ne SHP milletvekillerinden Kamil Ateş ve Beşer Baydar uğurluyordum. Bu unsurların ikisi Ankara SHP milletvekilleri. Ki bu kuruluş; yani bür heylkel-resimden ziyade, ajan ve karşı-devletini faaliyetin yürütüldüğü bir atölye. Benim yorumum, ajan ağının başının bu milletvekilleri olduğudur. Bu milletvekilleri sözde parti merkezi araya yakın olduğu için uğurluyordum. Bu unsurların konularını Avrupa'da öğrendim. Daha sonra değineceğim.

Universte kampüsünün her fakültesinde ayrı ayrı ajantları var. Ama genelde bütün kampüste de çalışıyorlar. Örneğin; ben Güzel Sanatlar Fakültesi'nde faaliyet yürütüyordum. Güven unsuru da fiziksel yapısının iri olması nedeniyle onların koruması, aynı zamanda atölyede yönetim işleri yapıyorlardı. Bu unsurlar kendilerini sanatçı maskesi ile gizliyorlardı. En son Nesim'in araba aldığı duydum. Bu basında okuduğum PKK'nın Ankara'daki faaliyetlerini ortaya çıkarılması sonucundaydı. Çalışma olarak, kesinlikle kişilerle ilişkilere yalnız olmayı tercih ediyorlardı. Ayrıca atölye görüşüm, ismini bilmediğim birçok insanı rastlıyordum. Bize söylene, atölyede çok kalınmaması idi. Saadece uğrayıp gelişmeleri söyledikten sonra oradan ayrılmalıydık.

Remzi unsuru beni okula stajyer görevi olarak Almanya'dan gelen bir bayyana evlendireceklerini, bu vesileyle yurtdışına çıkacağı, bunu İbrahim'in istediğini söylüyordu. Ben bu arada çok gıdıç olanın varmış olduğu klasikleri bir eğitim amacıyla okuyacaktım. 15 Mayıs'ta açma gittim. 2 Haziran'da -ki daha önce evraklar düzenlenmişti- Alman Monika Freiheit ile formalite gereği Keçiören Evlendirme Dairesi'nde evlendim.

14 Ekim'de Ankara'dan direkt Berlin'e uçak bileti alarak Almanya'ya gittim. Yalnız bundan önce kadının ev adresini almıştım. İbrahim, adresi kendisine göndermemi, gideceğimi evin anahtarını ve adresini kadına bildireceğini söyledi. Berlin'e vardığımda kadın beni bekliyordu. Götürüp bir evde bıraktık.

Evde telefon vardı. Orda İbrahim'in telefon ederek geldiğini söyledim. O da ertesin gün ve daha sonra arkadaşlarının gelip benimle ilgilenecediğini, en az yazışma kadar orda katabileceğimi, orda da klasiklere devam etmemi ve istersem dil kursuna gidebileceğimi söyledi. Ertesi gün Mehmet Şirin İpek adında Diyarbakır ve ayrıca Kürt Öğrenci Birliği başkanı olan biri Alman kadın ile birlikte eve geldi. Mehmet Şirin benimle kaldı. Kadın mehmet Şirin ve en son görüşüm o oldu. Bu kadının fonksiyonu neydi bilmiyorum. Mehmet Şirin dayının kendisine telefon ettiğini ve benimle ilgilenecediğini söyledi.

Berlin'de katilimim sürece TEVEGER'in çalışmalarına tani oldum. Diş ilişkiler sorumsuzlusa olan Cemal Hoca adındaki kişi iticaa olduğunu söylüyor, ama cebinde TC pasaportu

taşıyor. Gelen iticacıları ağında düzürüp itlica işlemlerini yapıyor, karşılığında para alıyor. Amacının, iticacıların PKK'ye gitmesini engellemek olduğunu söylüyor. İncil'in Kürtçeye çevirisinde birinci derecede fonksiyonu olan bir unsuru. Yine, Ali Ağaçe adında biri, Halk Kögesi denilen, Almanların entegrasyon projesi adı verdikleri bir kuruluşu yönetiyor. Fonksiyonu, Kürt çocuklarını orada asimile edilmesini sağlamak ve sosyal danışman adı altında Kürt insanlarını PKK safalarına aktırını önlemek. Ki, Alman hükümeti bu unsuru iki yıl sosyal hizmet alanında eğiterek bu projeye hayata geçirmesini sağlamış. Bu proje eski olmakla birlikte, son yıllarda Kürt insanlarını bunları bana getiriyorlar. Bu proje aynı zamanda TC onayı. Aynı fonksiyonu oynayan başka kuruluşlar da var.

Berlin'de KOMKAR, Berlin Senatöründen birinci derecede ekonomik destek alıyor. Üyelerden sağlanan gelir dışında sözde kurslar düzenleyecek senatodan para

rine yardımcı olmalarının istediğini belirtti. Beşer Baydar'ın (Ankara SHP milletvekili) ok arkadaş olduğunu ve kendisinin TC ile olan ilişkilerinin Beşer vasiyasıyla olduğunu söyledi. Bu sebepten onlara yardımcı olmak istediklerini yerine getirmeliyiz. Ondan sonra, kendisinin bütün ömrünü bu davaya adanmış, hapiste yattığını, daha hapisteyken birleşik bir Kürdistan kurılması için planları olduğunu söylüyor. Bugün büyük ve tarihi bir adım atılmış, bütün Kürt demokratlarının birliği sağlanmış. Bunun kendisinin ve Kemal abide diye hitap ettiği Kemal Burky'ın özel çabaları sonucu oluştuğunu söylüyor. Birliğin önünde tek engel PKK'yı. Onlara göre PKK, Kürdistan halkını kurtuluşu değil katliama götürüyor.

PKK'nın programında bağımsızlık olduğu halde gerekirse ottonomiden yararlanacağı söyleniyormuş. Böyle şey olmaz diyordu; bağımsızlık isteyen ottonomiyi kabul etmez. Ama Partinin de bu gerçeği bildiğini, ba-

... "İbrahim unsuru benden beri -ki buna Kemal Burky'ın da dahil TC ile beraber çalışıyor. Bu, tarih olarak belki öğrenci belki de hapis olduğu dönemlerde başlayabilir. Bunlar işbirlikleriyle Kürdistan'a taht kurabileceklerini; bunu da güçlü politik bilgilerle yapacaklarını sanıyorlar. Birinci derecede bunu da, adına dünya kamuyonun desteği dedikleri, aslında emperyalizmin hizmetçiliğiyle sağlayacaklar. Almanya-PKK Davası'nda 'Partinin olumsuzluklarını' gözönünde serip atıklarınca Partiyi Avrupa'da çökertecekler. Avrupa sahasını birinci derecede önemli görüyorlar. Bütün ekonomik destek ve kadro buradan çıkıyor. Hatta bunu başarırlarsa Almanya'da Partiyi ait dernekler kapatılacak, böylece suyun başı tutulmuş olacak (Bu bizzat Hüseyin unsurunun kendisinin kullanmış olduğu ifade). Hesapları böyle. Rebmann onlardan bu sebeple tank istiyor. Bu sebepten mahkemeyi uzatıklarını tahmin ediyorum. Rebmann'ın yarımcılık görevinin TC tarafından verildiğini zannediyor; yani İbrahim olsun, Kemal, Hüseyin ve de onları diğer olsun bunlar TC'nin direktifliye Rebmann'ın işbirliği yapıyorlar..."

düzenleyecekleri. İbrahim'in gelişti 2.1.89'daydı, toplantı, 9.1-89'da KOMKAR derneğinde düzenlendi. Kapağı nöbetçi koymuşlardı, derneğin kapalı olduğu söylenince. Toplantıda birçok kararlar alındı. Burada PKK'nın ismi hiç geçmemekle beraber, karşı-devrimci faaliyet olarak işi sık değindi; Partiyeye yönelik konuşularda tedbir alınmasını konferansa kadar dikkatli davranılması gerektiğini savunuyorlardı. Orada yalnızca daha sonra soyadının Karahan olduğunu öğrendim ve TC tarafından öğretilen olarak gönderilmiş olan bir unsuru kızının tavriya, PKK'ye karşı yapılacak olanların belirlenmesini ve bunun da gündeme alınmasını istiyordu. İbrahim divanda idi; daha önce konuşulan şeylerin konuşulmasını istemediğini söyledi. Daha önceki konuşmadın toplantı, tek tek yapılan görüşmelerde.

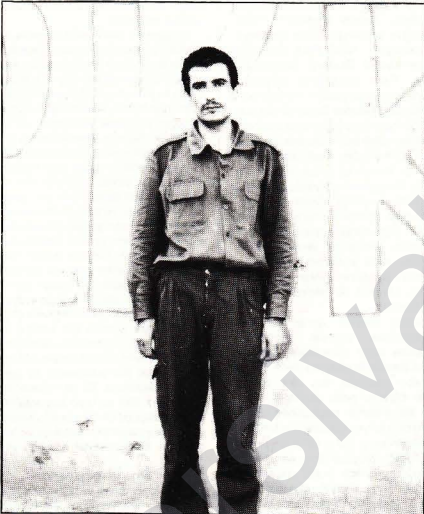
Kastılandan sonra İbrahim Hollanda'ya gitti. Bir hafta sonra beni arayarak Polonya'ya gitmemi ve orada görüşeceğimizi söyledi. Polonya vizesi alarak gittim. Polonya'da beni, Berlin'de evinde kaldığım Hulusi Yeter karşıladı. Ve oradaki evine götürdü. Evinde çok sayıda müteci bekliyordu. Hulusi

Yeter, Kürt müteciilerini Polonya üzerinden Danimarka ve İsveç'e gönderiyor; karşılığında para alıyor. Bir sebebe olarak bu iş yapıyorlardı. Ben oradayken de bir grup Kürt müteciyi aynı alanlara aktardı.

Oradan; İbrahim'in talimatı üzerine Varşova'ya gittim. Şubatın ilk haftasıydı sanırım. Burada KDP'li Doktor Hasan Amiri'nin evine götürüldüm. Evde İbrahim Göğür'nün yanısıra Peşeng'in yazışları sorulmuştu Zaki Adız vardı. Bu iki kişi daha sonra ayrıldılar.

Ertesi gün Kemal Burky ve Hüseyin Yıldırım gelecek. İbrahim o gece bana kesin olarak bu sahaya geleceğini ve detaylarını aynı oranda geldiğinde konuşacağı söyledi. Ertesi gün İbrahim Polonya'nın Konin şehrinde işi olduğunu söyleyip beraber gitmemizi istedi. Tekrar düşünmüşüme Kemal Burky ve Hüseyin Yıldırım da gelmişti. İbrahim ve benimle konuşup otüstüler. Heval kelimesini ilk defa orda Hüseyin Yıldırım'dan duymuştum. Benim için "Hevalin fiziksel yapısı yerindeymiş" diye konuştu. Ayrıca evde üç kişi daha vardı. Bunlardan kıvrıkcı sağı olan Hüseyin unsuruyla evden ayrıldı. Diğer iki de Kemal Burky'la gelmişlerdi. Kısa bir süre sonra Kemal Burky'la gelen iki kişi aşşaydı immişti. Bizler orda kaldık ilk önce Hüseyin Yıldırım konuştum. Dayımın söylediği gibi, bu sahaya gelecektim. Yalnız benden önce yakın tarihte birini göndermişlermiş. Bizim görüşüm, benden önce gelen, birinci derecede sorumlu olan, politik olarak Partiyi tanyan ve kendilerinin merkezi adamları bu şahısla beraber bilgi toplayıp provokasyon yaratmaktadı. Yalnız nasıl olacağını sorduğumda bana Almanya-PKK Davası'nı Rebmann'ın duymuş olacağını söyledi. Rebmann'la iddianameyi beraber hazırladıklarını, Rebmann'ın kendisinin canlı tanık ve belgeleme istediğini söyledi. Yani bu sahada yaşamış ve buradaki olumsuzluklara tanık olmuş birisini istiyormuş. Burda toplu mezarların olduğunu ve kör kuyu bulunduğunu, biraz şüphelenilen veye Parti karşıtı düşüncelere sahip kişilerden gece alınıp bir daha geri getirilmediklerini, ayrıca infazların kulak-burun kesilecek yapıldığını söylüyor ve bunların görüntülerini istiyordu. Bunun için benden önce gelecek unsuru özde şeytanişmiş olduğu söylüyor ve benim ona riayet etmemi istiyordu. Ben, kendisine yardımcı olacaktım. O şöyle diyor: "TC'den ottonomiyi almak için burdaki, yani Almanya'daki tutuklanmamız bize verdikleri bu görevi başarmaya yetimlemeliyiz."

Simdi şöyle aralayabilmiz. Hüseyin Yıldırım; bu sahaya gelp kanıtlarla mahkemeye çıkaracak bir canlı tanık istiyordu. Yakin dönemi yaşamış olmalıydı ya tanık. Kemal Burky; insan Hakları Komisyonu için hazırladığı (Parti hakkında) raporuna belge olması için, Hüseyin'in istemlerini aynısını istiyordu. İbrahim Göğür; ise, bu sahada provokasyon faaliyetini ve kendisinin bu sahaya yerleşmesini istiyordu. Bunları nasıl yapacakları? Birinci derecede detaylarını benden önce gönderilecek unsuru bilince. Bu bir örgütleyici karar ve sı. Başka söyleyen yüzüysel söylüyor. Parti içinde olumsuzluklar hakkında bilgi toplamak, Partiyi demokratik işleyiş bozmak, önceki unsuru bulmeme iste-diklerine yardımcı olmak. Bu belgeleme nasıl olacak? Örneğin, söyledikleri şekilde infazy yapılmış bir unsuru fotoğrafını çekmede ona yardımcı olmak, yani mezarın açmak. Nasıl ve nerede ise, o unsuru bu konuda bilgisi varmış. Hüseyin Yıldırım'ın Parti hakkında söylediklerini yazmamın hiçbir anlamı yok. Partî Önderliği hakkındaydı bunları konuşmalar. TC'den ottonomiyi

alıyorlar. Derneğin bitişliği olan ve derneğe ait dairede diktiş kursu yaptıklarını iddia ederek ödemek alıyorlar. Ama gerçekten kurs yapılmıyor. Saadece makinalar bulunduruluyor ve oraya gelen yurttaşlar bayantardan kurs yaptıklarını dair imza toplayıp senatodan ödenek alınyor. Aynı zamanda dil, folklor ve yaz kursları da öyle. Simdi bir yorum yapmak gerek. Alman bürokrasisinin ne kadar etkin olduğu ve kontrolleri bilinmektedir. Kurs yapılmadığı halde, bunlara ekonomik destek sunuluyorsa bu nasıl izah edilebilir? TEVEGER'in Alman hükümeti ile ilişkileri onların kuruluşları vasiyasıyla yitüldükleri TC ile olan ilişkileri ise sahip oldukları TC pasaportlarının çıkarmak gerekir. İleride onların TC ile olan ilişkileri ve TC'nin onlardan istemlerini yazacağız. Yine Alman hükümeti tarafından desteklenen Kürt spor kulüpleri, bilgisayar kursları vb. birçok faaliyetin başında TEVEGER'e bağlı örgütlerin adamları yönetici olarak bulunmaktadırlar.

Yılbaşından iki gün sonra ('89) İbrahim Batı Berlin'e geldi. Burada aramıza tankış ve ilk ziyade konuşma geçkeleşti. Önce ben Remzi unsuruyla olan ilişkilerini ve benden neden ajantik yapmamı istediğini sorudum. O, TC'nin kendileriyle görüşüp ottonomiyi taleplerini kabul edeceğini; buna karşılık kendilerinin, gerek Avrupa'da gerekse Türkiye'de Dev-Sol ve PKK'ye karşı çeşpe açınları -ki özellikle PKK'yı -saldığı braktalarının ve bu savasında kendile-

şimsizliğe giden yolun önce ottonomiden geçtiğini söylüyor. Kendilerinin Avrupa'da ottonomidaktıkları, bugün TC ottonomiyi dayatıyor, bunun, sağlanmış olduktan gerek dünyı kamuyonun gerekse Avrupa yönetimlerünün baskısı sonucu olduğunu söylüyor. Elbetteki kendilerinin amaçları bağımsızlık. Ama önce ona giden yolu açmak gerekli. Fransız Devriminin yitüldüğünde TC ile ilk resmi adım atılacak. Bütün bu söylediklerinin bir tarihi dönem olduğunu söylüyor. TC'nin istemi olan PKK'ye karşı savaşın birinci adımı Avrupa'da atılacaktır, bunun başarılı olduğunu ve Parti Avrupa Merkezini topluklandırdığını söyledi. Ayrıca bütün Avrupa demokratlarının, buna ek olarak Avrupa yönetimlerinin kendilerine destek olduğunu ve yardım sunduklarını söylüyor. Birleşmiş Milletler'e dahi Kürdistanın durumunu bildirmek ve rapor sunmak için birlikte olan Nezan Kendal'ın davet edildiğini; bunun anlamının da dünyanın Kürdistan'ın temsilcisi olarak kendilerini gördüğünü söylüyor. Bundan sonra benim sorularım üzerine benim ne yapmam gerektiği üzerine konuştu. Birliğin, Partiyeye karşı her alanda çeşpe açtığını, kendilerinin bu konuda projeleri olduğunu, kesin olmakla beraber beni bu alana, yani kampa gönderceklerini söylüyor. Avrupa'da Partinin çökertilecek olduğu olduğunu ve Hüseyin Yıldırım'ın kendileriyle çalıştığını söylüyor. Eskiden tek tek olduklarını, oysa şimdi bir birlik meydana

almaların Avrupa'daki tutuklarını mahkum edilmesine bağlı olduğunu, kendisinin burdan gittikten sonra **Rebmann'ın** görüşceğini, **Rebmann'ın** acele ettiğini, ancak Avrupa yasalarının esnek olduğunu söyledi. Buraya gelme prosedürünü **Rebmann'ın** istemi üzerine hazırladığını söylüyor. **Kemal Burkay** da insan haklarına sunacağı raporun Partiyi bir darbe olacağına ve o zaman Parti Önderliğine görüşceklerini söylüyor. Ama hersey bizim bu sahaya gelerek istemlerini yerine getirmemize bağlıdır. Biz buraya gelecek, istedikleri bilgileri topladuktan sonra bizi Alman mahkemelerine Partili "sanıkların" cezalandırılması için tanık olarak çıkaracaklardır. **Ibrahim** de bu sürede provokasyon yapmamızı istiyor. Sonuç olarak, ben, benden önce gelecek unsurun riayet edecek ve ona yardımcı olacağım.

Kaçman halinde süzünceğimin adresler de vermişlerdi. **Ibrahim** ilk etapta ötele vermişler ve kendilerinin bana ulaşacağını söyledi. **Hüseyin Yıldırım** da Partinin gelip benide orada bulacağını söylüyor. Ayrıca **Hüseyin** usuru kampın bir krokisini getirmişti. Elden yapılmış basit bir krokiydü. Kaçabileceğimiz noktaları gösteriyordu. Kamp hakkında bilgileri vermişti. Benim sorularım üzerine, eğer benden önce gelen unsurla ilişki kuramazsam benden sonra yenisini birisini göndereceklerini söylüyor. Partiyi gelmeni Berlin'de **Nihat** sağladı. **Hüseyin** usuru benden gitmemin hakkında kuşku yaratabileceğini söylüyor. **Nihat** uzun zamandır Partide tandoğu olduğunu **Ibrahim**'s söylemiş ve bu konuda teminat vermiş. Ayrıca yuğceku okulu bildirdiği sistemler Partide kayırlı olacakları ve TC tarafında geçmiş zamanda tutulmuş olmaları (ki mutlaka rapor sunacağıları) söylüyorlardı ki sunacağı raporda yazmamı istiyorlardı. Partinin **Ibrahim**'in Partii karşı faaliyetlerini büyük bir olasılıkla bilmediğini söylüyorlardı -ki sunacağı raporda **Ibrahim**'in olumsuz bir kişi olduğunu yazacakları. -Bütün bunlardan sonra bazıları olup geri döndüğümüzde bana Polonya'da üniversite bursu alacaklarını söylediler. Bu konuşmalarından sonra **Hüseyin Yıldırım**, **Rebmann'ın** görüşceğini belirtti. Alman yasalarının esnekliğinden yararlanıyor ve **Rebmann'ın** korkaklığına söylüyor. İddianemim en ufak bir detayı üzerine yüzdere soru soruyorum. Bütün bunlardan sonra Paris'te yapılacak konferans hazırlıkları üzerine konuşulur. Ve ondan sonra gece tahminen saat 09.00.10.00'da **Hüseyin Yıldırım**'a yarındaki usuru ayırdıkları. Yalnız bundan önce, eğer benden önce gelen unsurla görüşemezsek, benden sonra (kesin zaman vermediler) birisini göndereceklerini, benim her iki usuru arasında bir köprü vazifesi göreceğimi, Ankara-Serfeliçkoşarisi olduğunu söyleyip burda kod isim olarak **Mehmet Emin** isimli alacakları ve önce gelene sonra geleceğini bana böylece ulaştıracağını söylüyor. Herhangi bir yakalanma durumunda kesinlikle onları görmediğimi ve toplantının hiç yapılmadığını, yalnızca kendi istediğini üzerine geldiğini söyleyecektim. Ki bunları söylemem halinde ihanetli olacağımı, dirmemem gerektiğini, bir halkın kaderinin sözcüsunu olduğunu **Ibrahim**, **Kemal** ve **Hüseyin** birbirlerinin konuşmalarını tamamlayarak söylüyorlardı. Benden önce gelen unsuru son derece güveniyorlardı. **Hüseyin** ayrılmadan önce, onun direktiflerine uymam ve bütün söylemlerime riayet etmemi istedi.

Hüseyin usuru çıktikten sonra; **Kemal Burkay**'ın **Ibrahim** Güçlü **Kemal**'in hazırladığı rapor üzerine konuşulur. Bu raporun düğüne kamuoyunda Partiyi büyük bir darbe olacağını söylüyorlardı. Yaklaşık üç gün **Kemal**'e **Ibrahim** orada beraber kaldılar. Ben de oradaydım. Konferans öncesi hazırlıkları ya-

porlardı. Arada ben de, sohbet ettilerki zaman katılıyordum. Diğer zamanlar ikisi yalnız çalışıyorlardı. Daha sonra **Kemal Burkay** da ayırdı. **Ibrahim** birkaç gün daha kaldı. Buraya gelmem için sunacağı raporu taslağıyla birlikte hazırladık. Aslında bana burda yapacaklarımı bir bütün olarak söyletmemesini **Hüseyin Yıldırım**'ın emisellerinden kaynaklanıyor. **Hüseyin** onlara yarıy yapıldığını, ülkeden geldiklerini andan itibaren Partiyi işleyeceğim olmamın büyük bir eksiklik olduğunu, bu konuda Partinin benden kuşkulabileceğini söylüyor. **Ibrahim** de yabancılığı yapmış olduğunu ve bunun belgeli olduğunu, pek şüphe arzedeceğini sanmadığını söylüyor. Gerek dernekte kaldığını süre gerek sunacağı raporu inandırıcı olursun kuşku duyulmayacağı, bunun işi dikkatli davranmam gerektiğini söylüyorlardı. Bütün bunlara rağmen **Hüseyin Yıldırım** usuru yine de tedbirim: Birkaç gün sonra **Ibrahim** ayırdı. O da eğer bir tehlike durumu görürsem mutlaka kaçmamı istiyor. Bana gönderecekleri adreslere ulaşmamı ve kendilerine telefon etmemi, telefon numarasını ezberlememi istedi.

Polonya'daki bütün bu gelişmeler 10-11 gün sürdü. 15 Şubat 1989'da tekrar Batı Berlin'e gittim. **Nihat** geldi ve iki gün sonra da dernekte (Partinin) tandoğu P. ile bizi gösterdi. P. sorulmu arkadaşın orada olmadığını, birkaç gün sonra geleceğini söyleyerek, bu arada derneğe gelip gitmemi istedi. Zaten görüşmemiz dernekte olmuştu. Şubat'ın son halatına dernekteki sorulmu arkadaşına **Hüseyin** 6-8 ay önce Almanya'ya bir Almanya evlererek geldiğini, anlaşmazlık yüzünden aramızda kayıba çıktığını ve benim onu dövdüğümü, ondan ayrılarak buraya geldiğini, ama kampa gitmemi istemim sadece bana dayanmadığını, ülkede Partinin elemelerini izlediğini, öğrendiğini, kadının da beni polise şikayet ettiğini, eğer polis beni yakalarsa Türkiye'ye göndereceğini söyledi; bana dayanarak Partinin bana yardım etmesini ve bu sahaya göndermesini istedi. Benden biraz beklemem istedi. Yaklaşık bir hafta sonra da rapor sunmamı istedi. Yukarıda belirttiğim esaslara ve **Ibrahim**'e hazırladığım taslağa göre rapor sunmamı istedi. Fakat laşık ki hafta geçti. Sürekli ne zaman geleceğimizi soruyordum. Bunun üzerine ikinci bir rapor sunmamı istedi. Birinci rapora yakın bir rapor daha sunmamı ve beklemeye başladım. Bu arada **Ibrahim**'e telefon konuşmamız oluyordu. Nisan ayı gelmişti. **Ibrahim** geç kaldığını söylüyor. Bende de korku növeleri baş göstermişti. Benim yapacağım birşey olmadığını söyleyebilirdi, üstelmem isteniyordu. Ben de isteksiz de olsa üstelleyordum. O zamanki psikolojiler durumun; birinci dernekte korku, panik, heyecan ve az da olsa Partiyi yavaş yavaş tanıyaydım. Her gün radyoda yayımlanan teklifler, işlikler ise küpünce ve yozdu. Dernek çalışmalarına katılmak bana çoktu veriyordu. Ayrıca benim için yepyeni bir duyuydu. İki olarak bende korku ve panik belirtileri başlamıştı. Dernekte ilk izlenimin Partinin diğer örgütleri hiç benzermediği ve onların söylediğinin aksine demokratik kulların en iy-

şekilde uygulandığı idi. Böylece biliyordum. Nisan ayında Berlin'de **Nevroz** kutlamasından sonra **Ibrahim**'e telefon ederek bir hafta içinde geleceğimi söyledim. O telefonda adeta ağlamaktı bir sesle, çok geç kaldığını, yine her şeyi rakmen dikkat etmemi ve söylenlere uymamı istiyordu. Böylece beklerken Mayıs'ın ilk haftasında buraya geleceğimi söyledim. Düsseldorf'ta yarıyışe katılmışım. Bu yarıyışe ben de artık ne yapacağımı biliyordum. Bir tarafta Partili tutuklanın mahkum edilmesini isteyen üç unsur, diğer tarafta onların kurtuluşu için ayaga kalkmış 10 bin insanı Korkuyordum. Kaçmayı düşünüyordum ama bir tarafta **Ibrahim**'in ailesinin öyle bir durumda aileme yapacaklarını düşünüyordu, diğer taraftan ise Partinin kaçman halinde benden hesap soracağını düşünüyordum. Sonunda her şey oluruna bırakıp orda işlemleri yapılduktan sonra 14 Mayıs'ta bana alana geldim. Burada Parti Önderliği ile karşılaştığımda bana, **Ibrahim**'in çok kurnaz olduğunu ve onun feodal işliklere dahil önem veremeyeceğini söyleyip, **Kemal Burkay**'ın neler yaptığını sormuştum. Orda titremeye başlamışım. Niçin Parti Önderliği bana **Kemal Burkay**'ı sormuştum? Evet, Parti durumumu biliyordu. Böylece kampa geldim. Ve bildirdiğimizi **bi Mehmet Emin** ismini alarak benden önce gelen unsurları ben bulmasını bekledim. Bu usuru mutlaka görmeliydim. Parti durumu biliyordu. Ancak bu usuru ortaya çıkmadı. Korkularım artıyordu. Yaklaşık iki hafta geçmişti. Bana silah verimemiş, içimde bir his vardı, sanki Fırtın yapıyordum. Kendi başımda geliyordüm. Kampa girer verdim; kaçacağımı. Ama aygırım bürkümlesini sonuc, aygırım iyileşmesini bekledim. Derken 16 Haziran 1989'da tutuklandım.

Sonuç olarak genel bir değerlendirme yapmak gerekirse; **Ibrahim** uzun dönemden beri -ki buna **Kemal Burkay** da dahil- TC ile beraber çalışıyor. Bu, tarih olarak belki öğrendi belki de hapis olduğu dönemlerde başlayabilir. Bunlar işbirlikçileri Küristan'a taht kurabileceğini; bunu da güçlü politik bilgileri yapacaklarını sanıyorlar. Birinci dernekte bunu da, adına düğün kamuoyunun desteği de dikkatle esline, emperyalizmin haymetliliğiyle sağlayacaklar. Almanya-**PKK** Davasında "Partinin olumsuzluklarını" gözününe serip aktırılınca Partiyi Avrupa'da çörecekteler. Avrupa sahasını birinci dernekte öncüleriyordu. Bütün ekonomik destek ve kadro buradan çıkıyor. Hatta bunu başarılarsa Almanya'da Partiyi ait dernekte kapatılacak, böylece usuru baş tutulmuş olacak (Bu bizzat **Hüseyin** usurunun kendisinin kullanım olduğu ifade). Hesaplan böyle. **Rebmann** onlardan bu sebeple tanık istiyor. Bu sebepten mahkemeyi uzattıklarını tahmin ediyordum. **Rebmann'a** yarıdıcılık görevinin TC tarafında **Kemal Burkay**'ın zemediyorum; yani **Ibrahim** olsun, **Kemal**, **Hüseyin** ve de onların güçleri olsun bunlar TC'nin direktifleri **Rebmann'a** la işbirliği yapıyorlar.

Ibrahim'in ağızyla söylemiş olduğu sözler; TC otomonyi verecek ama Partinin geçitilmesi şartıyla. Nasıl görev bölümü yapıpışardı? **Hüseyin**, **Rebmann'a** yarıdıcı olacak, **Kemal Parti** hakkında rapor sunacak (İnsan Hakları Komisyonu) **Ibrahim** de konferans raporun hazırlık yapacak. Tabii genelde hepsi birbirine yarıdıcı olacak. Sadece bu da değil; diğer alanlarda da faaliyetleri sözcüsunusudur. Örneğin Fransa'da **Kemal** yine Almanyanın diğer şehirlere de Rusyan **Aslan**, **Müntaz** ve **Cemal Katan**'ları. Bunların hepsinin birbiriyle ortak çalışmalarını olduğunu tahmin ediyordum. Tahmin de gerekmez; hepsi birlik, öyleyse beraber çalışıyorlar.

Devamı 23. sayfada

YURTSEVERLERE ÇAĞIRI

Burada yurtsverlere, gençlere, öğrencilere ve tüm Avrupa'da bulunan emekçilere, özellikle de TEĞVER'e bağlı örgüt ve yurtsverlerine sesleniyorum. Geçmiş dönemde devrimci bildiğimi bir yaşantıyı var. Sözünu ettiğimi **Ibrahim Güçlü** usuru da büyük bir sempati ve barlığın sözcüsunü idi. Önce Türkiye'de imenı saptıydıydı kişiyi tariflendim ajantlaştırıp (biraz da korkaklığı sonucu) da sonra Avrupa'ya götürüldüm. Ve burada bana kendilerini Küristan halkının birliği olarak gösterip, beni **PKK** kampına bili toplamak ve provokasyon yapmak için gönderdiler. Canlı tanık olarak Alman mahkemelerinin huzuruna çıkarılmak istendim. Ama şimdi onların ihanetinin canı tanlığının ve size sesleniyorum.

Bu insanlar ülkemizin kurtuluşunu sağlayacak olan **PKK**'den size uzak tutmak için çalışıyorlar. Yarık kendi gerçekliğini zoru tutmak, emegimizi sömürmek, kişisel çıkarları için sizi kullanmak istiyor ve bulundukları ülkelerde sizi asmetme üyüşüyorlar. Bunu da yalnızca kendi söyüz yaşamlarını devam ettirmek için yapıyorlar. **PKK** onların iste ettiğini hiç de arı bitirmez, ne de insanları katletmiyor; insanlarımlı kurtuluş götürden, devlet işleyişine sahip, gerçek Küristan'ın tek temsilcisi. Gerçek birlik burada; kadından, gençten, köylüden ve işçiden oluşan birlik. **PKK** bir halkı yapıyor. TEĞVER ise aydınlardan bu halkı uyuşturuyor. Madem bunlar Küristan'ın iş yapıyorlar, niçin Küristan'a dönmüyorlar? Siz o örgütleri üye olarak... Acaba yaptıkları toplantılarında Küristan'ın problemi konuşuyorlar? Ya da parti kongrelerinde birinci derece konuşulan konu yabancılara problemleri değil mi? Yüzyıllarca ölümlerle kalamazsınız. İnsanları yarız lızım. Küristan insanına yurdu **PKK** vadedemektir. Onları söylediği gibi, Avrupa'da masa başında olmanız. Ben Avrupa'da üç ay Partide kaldım. Burada 20 gün eğitim gördüm. Dünyanın hiçbir yerinde onları söylediği gibi masa başında kurtuluş olamaz. Başmızdağın hiç odun uluşması yapılmışlardır. Bunun başlıca yolu yoktur. Gerçek ve bilimsel olanı budur. **PKK** de bilimsel, gerçekçi ve demokratik bir ulusal kuruluş hareketidir.

Yurtsverlere; onlara adedi ödeyerek, birkaç sayfalık reklam gazetesini andıran yayınlarını (yalan dolu yayınlarını) alarak onların palazlandırılmaları Her şeyden önce onların derneklerine üye olup, onların sızden güç almalarına engel olun! Sızden ve emperyalizmden aldıkları güç ile, kurtuluş adı adımların Küristan halkının önüne engel koymaya çalışıyorlar. TC'nin otomonyi vadii iş düşmanları işbirliği yapıyor, aydınlardan bir halkı sözsüz olarak uyuşturuyor. Bunun yanısıra Küristan gerçeğini sömürerek kendilerini ve ailelerinin söyüz yaşamları sürdürmeye çalışıyorlar. Hepsinin yaşantısına bakın; lüks ve rahat içindeler. Bu insanlar emek gücü la çalışıyorlar, peki nasıl böyle yaşayabiliyorlar? Onlar lüca etmişsize size yarıdım ettiler diye kendinizi onlara bağlı hissedemeyin! Onları kendi çıkarları için size zatan emperyalizme peşkeş çekiyorlar. Size düğünün gücünü bulmuş lüca ediyorlar. Esas güç, maddi güçtür. Esas güç, gerçek, doğru ve halkı olunduktur. **PKK** halkı bir davayı yürütüyor. Hiçbir şeyi amnyorsuzsanı burjuvazinin günlük yaşamları sürükli taht edip; o zaman gerçek göröceksiniz. Ben Partiyi gelene kadı hiçbir zaman sürükle bulduğum yayınımlı izlemiyordum. Partiyi geldikten sonra, her gün taht etmeye başladım. Görünen gerçek; Parti ökede her gün eylem yapıyor. Artık eylem kelimesi yerine savayıyor demek daha doğru olur.

Bunları okuyunca niye bunları yaptığını soracaksınız. İçine girmiş olduğum korku, panik ve alemi Küristan gerçeğinden önce tuttuğumdan buraya kadar geldim. Oysa geçmişte Küristan'da birpık ale katiledim, katlediliyor. Gelecekte bu katliamların durması için, kurtuluş vadedem **PKK**'ye katılmı. Katılmıyorsanız dahi, emeginizi, alınterinizi, duyğularınızı sükük gibi emen insanlardan uzak durun. Ben bu son fadeti TEĞVER'e üye olan örgütleri giden yurtsverler için söylüyorum.

Siz ökede olan yurtsverlere; bir örgüt yöneticileri ile akraba ve aynı sızden olanları olabilirsiniz. Bu sizin otomonyi destek almınıza ve onlara bağlı kalmanızı gerektirmez. Ben bu örgüt başkanlarından birisini yitirdim. Kendi çıkarları tehlikeye düştüğünü için beni buraya, Küristan'a ihanet ettiğime gönderdi. Özellikle size öğedi yaşayalarından kurtuluşu ve refahını **PKK** sağlayacaktır. Bir Parti olarak görüme. Küristan'ın tek temsilcisi ve devlet işleyişine sahip. Ben buna tanık olduğum.

Bunları kendi istediği ve içine düştüğüm konumunda dahi olsa, Küristan halkına hizmet olması ve gerçek düğünün bilmesini için yazıyorum. Ben buraya gönderilerim güzel konuşmaları ama her iyüklüğün konuşması gibi onlara katılmıyım. Ben yan aydın dahi sayılabılırım. Ama kendim. Güzel konuşmalarımı mı? Hayır, söylediklerimi söylediklerimi anda gerçek görmedim. Görüğüüm an iş geç kalımsın.

Burada da yurtsver gençlere ve aydınlara sesleniyorum! Avrupa'daki yurtsver gençler, onlar kitli teranesiye sizi uyuşturuyor. Geceleer düzenleyip, siz gecelerde derörendirlik kulluk yapıyorlar. O kullukları için iyice baktığımda ihanet yapıyorlar göröceksiniz. **PKK** de kültür çalışması yapıyor, gece düzenliyor. Ama bütün bu çalışmaları halkı gerçek görme yapıyor. Onların **PKK** hakkında yaptıkları anti-propaganda yazı manıyım. **PKK**'nin zor kullandığını, demokratik kullarları işlemediğini söylüyorlar ki-bana da söylüyorlar. **PKK**, zor düğününe karşı çalışıyor. Demokratik kullarları da en iy şekilde sunuyor. İşliklen olumsuzluklarını **PKK**'in işi sözsüz yarıdım ediyor. Ben tutuklandıktan sonra ben bir ay kendimi açgözü için süre tanıdılar. Ama ben bunu kullanmadım. Kendimi ağmadım. Önemli bir iş için süre tanıdılar. Ama ben bunu kullanmadım. Önce TEĞVER'ın benin işlediği dergi çıkardıklarını ve yüzdere genim metropollerde bu dergilerin etrafında toplantıydı, örgütlenildiği söylüyorlar. Doğru, örgütleniyorlar, ama ökede düğü gerçekliği göstermemizi ve metropollerde erimizni örgütüyorlardı. Bir örnek vermek gerekirse; ben ökede, yani Türkiye'de ken, Küristan'dan gelmiş, genç bir arkadaş -ki sıyasalla okuyordu- idealinin interaktif müdür olmak olduğunu söylüyor. İste, onlar da sizi bu doğrultuda örgütler. TC'nin kuruluşuna girmen için örgütler.

Okuyan yurtsver gençleri Eğer akademiker olmak istiyorsanız Partiyi katilin ve Parti okulluğuna bilim. Bilmeden felsefeye, tarihe kadı her şeyi öğretyorlar. Üke gerçekliği başta olmak üzere, dünya sorunları üzerine, politika üzerine ve sistemler üzerine birpık tartışmalara ve gözlemlemeler yapıyorlar. En iyi eğitimi burada alıp ökede yarıdıcılığına inanıyorm. Ki devrimin en çok genelerine itibayoz var. Zaten kurtuluş ve resmiyatı için bir ordu var. Buna, katilma kanun ve kulların bilirlenmiş. Onun için devrim safarında, yani **PKK**'de yeriniz ali.

Siz yurtsver aydınları! Siz toplumun doğul örgütlenişini arıyorsunuz. Ama Küristan gerçeğinden bu geçeri dediği. Resmi olan bir önderlik var. Siz de bu önderğin direktifleri doğrultusunda gerek kaleminize, gerekse fiziksel olarak yeriniz ali.

PKK, toplum bütün tabakalarını safalarını bilirmiş durumda. Bu safatlarda yurtsver ve düstür insanları yerini almaldır. Ben buraya bu safarlara dağıtlım için geldim. Ama bu mümkün değil. Beyaza siyah yama olacak. Henem görünü: Ve ben de siyah yama idi. Ve böylece, yakalandım.

Burada bütün yurtsverlere sesleniyorum; **PKK** Küristan halkını aygık kaldırmış, birliğini kurmuş ve onu kurtuluşu götürden devletleşme aşamasına getirmiş bir halk hareketidir. Bunun dışında size söylemek onların hepsi yalıdır.

Sayıplarmla
Vaktaks Cetindöğ
Kod adı: Mehmet Emin

Partimize yönelik kompleksu yapıyaylet ve çıkarılması gereken dersler üzerine PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın yaptıği değerlendirmeyi yayınıyoruz:

"PKK, kendi saflarına salınan kirli savaşın piyonlarını gerçekten büyük bir acıyla karşılıyor; ama kendini koruma yöntemlerini de hassasiyetle geliştiriyor..."

Baştaraf 1. sayfa
zemine; ulusal birliği, Parti kolektivitizmini sürerek öne alan, birliğe büyük önem veren bir devrimci yaklaşım olduğu önebildi. Çünkü bu bilim insanının hemen hislerini kaplamak, apolitik tavırlara girebilmektir. Bunu öğrenmenin yolu da politik-örgütsel faaliyeti derinleştirmektir çözümlerdir.

1983'lerden beri boyveren çeşitli provokasyon örneklerini olduğu kapsamlı değerlendirdik. Gerek şekesinde somutlaştıkları tipleri, gerek öne çıktıkları somutları çeşitli broşürlerle açıklığa kavuşturmaya çalıştık. Ve bütün bunları yaparken, objektif olarak bunlar duşmanın ajanlığını yapıyorlar denidiğinde, böyle içine sızdırılmış öğerler tanımına fazla yer vermişorduk. Fakat mutlak içlerinde sızılmanın da olduğu ve ağırlıklı ihtimalini bu olması da mümkündür. Ama biz daha çok gerçeği fazla zorlanmak için şunu söyleyorduk: Bunlar duşmanın yaydattığı tutumu dolaylı olarak yansıtırıyor ve onun için tüm gücümüzle bunlara karşı durmak, bunların bozuculuğunu, örgütlenmede ayrıncılığı, hiçbirliğli geliştirmelerine karşı elimizden gelen her türlü gabavy gösterimini ve bunların bu tahrifatına meydan vermemeye, böyle önemli bir görüldür. Nitekim, o günden bu güne kadar Parti içinde hemen hemen her yıl bir provokasyon yaydattı ve biz provokasyonlara karşı adeta bağışsızlık kazanan bir tutum içinde kaldık. Birçok bölgede ortaya çıkan bu tip bozucu çabaları biz doğru bir biçimde ele alarak çözümledik ve pratikte de çoğunu boşa çıkarabildik. Unutmamak gerekir ki, Türkiye sol hareketinin tarihinde baktığımızda, bu konuda başarıdan ziyade bir provokasyonun bir örgütü beşe-ona bölerek böyle örgütü birleşmesi sözkonusudur.

Parti harekatinin nasıl bir toplumsal zeminden çıktığı biliniyor. Özellikle toplumumuzun parçalanmışlığı, kendi gerekeleğine yabancılaştırılması ve düşürülmüşü provokasyon zemini olduğu geçişmiştir. İşte böyle bir zeminden çıkan Partimizin tüm provokasyonları boşa çıkarması başına bir yenilik ve önemli bir gelişmedir. Ortaya çıkan sonuçları bir bir serhi halinde Parti başınına yansıtmak yarar vardır. Böylece tipleri bütün sosyal dayanakları ile, parti içindeki hal ve hareketleriyle, öne çıktıkları tahrifatları ile, açık kimlikleri ile teşhir etmek önemli bir görüldür. Kısacası Parti tarihimiz boyunca ortaya çıkan provokasyon halklarını bir bir yazı serisine dönuştürerek kamuyu aydınlatma daha iyi tantmak gerekir.

Yine, fazla bilmiyoruz bu provokasyonlara atlatılan uyarım, en az tahrifatla bunların girişimlerini atlatmak açısından önemli. Kısmen yapılan bu yönlü çalışmaları daha da kapsamlı hale getirmeye, ve bazı broşürlere dönuştürme faydalı olabilir. Özellikle de yeni katılanların farkında olmayarak girebilecekleri, iyi niyetli de olsalar girebilecekleri bu tip provokatif eğilimlere baştan dikkat edilmelidir. Başlangıçta, kişilerin dikkatini bu tür tehlikelere çekmek, çok sayıda kişiyi kurtarmaya mümkün kılabilir. Ama bu tür tutumlarla ısrar- ediler olursa onlar da ezilir. Biz bu konuları birleştirmiş. Bu temelde birçok açığa çıkmıştır. Geliştirdiğimiz tedbirler sonucu, çoğu etkisiz kılınmıştır.

Duşmanın bilinci sızılmanın gelince, bu konuda da simdiye kadar, fazla ilgi kapalı olmasa da belli bir düzeyde çalışmalar yürütülmüştür. Bunları açıklamak tabii ki yarar vardır. Sızılmanın bütün yönelimi açığa çıkarılması; önemli bir insanlık ve yurtsversek görüldür. Parti örgütlenmesi birçok tahrifatın kurtarılmasını, birçok Parti kadrosunu bu konuda aydınlatılmasını ve tedbirli kılınmasını vazeçimiz bir gereğdir. Hele hele 12 Eylül faşizminin girilmele kadra bütün örgütlerin sırtlağına kadar bütün faşizmin gerçeği faaliyetlerini olduğu bütün alanlarda birimlerimize sızma çabasını, çok sinsi ve sistemli bir biçimde yürüttüğü bir dönemde, bu sızılmanın tüm yönelimi açığa çıkarmak, ilan etmek ve bütün muhalif güçleri, sol güçleri ve de kendi çalışanlarımızı aydınlatmak büyük önem taşıyor. Eldeki belgeler, bu konuda yapılması gerekenleri çok önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Dolayısıyla örgüt içindeki çiziliğe daha da dikkat edilmesi ve tedbir açısından çok şeyin yapılması gerektirdiği ortaya çıkıyor. Özellikle de yeni şehir örgütlenmelerine göre, derken, bunların bütün yönelimi nasıl sızıp, nasıl çalıştıklarını ve ne kadar teğeri tahrip ettiklerini çok iyi bilerek yönetmek gerekir. Bundan da öteye, bunları sadece gelip bir-iki komploya darbe vurmak istemiyorlar. Tamamen örgütleri ele geçirip örgüte karşı örgüt olmaları istiyorlar. Özellikle belgeler bunu çok açıkça ortaya koyuyor; hatta bu konuda Türkiye de oldukça başarılı olmuştur. Sol örgütleri ele geçirip, birçok sol örgütün üyelerini etkisiz kılma ve daha çok da, uygun olmayan çalışma taktikleriyle ve hatta eylemlerle veya eylemsizlikle bu örgütleri için iye sürükleme tersyüz etmede, tasfiye etmede olduğu mesafe atılmıştır. Her ne kadar TKP tarihinde bunun çok daha kapsamlı yürütüldüğüne dair bazı bilgilerimiz varsa da, özellikle gençleşi için çok sınırlı olan bilgileri genişletmek bizim ortaya çıkardığımız öne öğerler edilmesinde hayli önemli verileri elde edilmesinde sözkonusudur. Günümüzde bunların çeşitli saflara sızdırılanları çok azını biliyoruz. Ama buradan yola çıkılarak solun neden iş yapmadığı, devrimci savaşının neden gelişmediği, bunda anılanların rolünün ne olduğu konularında olduğu gerçeği çözümlenmeye ulaşmak mümkün olacaktır. Bu ajanlar gereken bilgi alıma, provokasyon geliştirme, suikast yapmadı öteyi. Mustafa Kemal'in ilte ortaya çıkışında "Gerekirse Komünist Partisi'ni de bu kurarz" deyiş de resmi komünist partisini kurması gibi; günümüzde, "Gerekirse biz solculuğa da temsil edici" demektirler. Parti tarihimiz bu konuda olduğu öğertirdi. Ortaya çıkan provokasyonlar duşmanın işbirliği ediyorlardı; "Eğer PKK gerekli iş yerleri bir PKK'yi de oluşturabiliriz" diyorlardı. Şu çok iyi biliniyor ki, duşman kendisine göre, "nasıl yeni bir PKK yaratılır", "ilimli PKK nasıl yaratılır" hesabını yapıyorcu. İşte bazı dönermeler ortaya çıkan provokasyonların amacı da buduy.

Duşman, "Eğer PKK'lık lazımsa onu da biz yaratırız" diyordu ki, bu TC'nin, Kemal'in çok köklü bir yaklaşımıdır. Özellikle köklü bir yaklaşımdır. PKK'lık toplumda yaygınlik kazandıında sahte

PKK'lılığı dayatarak billerce kişiyi kitileyi bilinci veya bilincisiz peşine takmayı hedeflemekteydi. Böylece, devletin imkanlarına dayanarak PKK'yi tasfiye etmeyi hedeflediler. TKP'nin ne duruma getirebildiği biliniyor. Devlet, resmi TKP'yi illegal TKP'ye dayatmıştır ve günümüzde kadar TKP'yi bir devlet eklektisi olarak yürütülmüştür. Bu, Türk devletinin gerçek TKP'leşmeyi boşa çıkarmak ve sosyalizmin gelişimini engellemeye için kullandığı bir araçtır. KDP'lilere de aynı şekilde yaklaşılmıştır. KDP'nin 1980'larda temelleri, birkaç düşüst yurtdışı tarafından atıldıında, MIT'in iye sızıp bazı öğerleri 1970'lerden itibaren edere ederek onları sahte bir KDP biçiminde yeniden organize ettiği; bütün parçaları KDP'leri kendisine bağlayıp ilmi milletliyi bir tarzda da olsa bir milletliğliğin gelişmesine ket vurduğu ve bunları kendi ulusal aletleri haline dönuştürdüğü iyi biliniyor. Bunların Tahrirlerinin ciddi bir şekilde incelenmesi bile MIT'in, polislin bu konuda ne kadar deneyim sahibi

"Sahte PKK'lıleri uzman düzeyde eğitiliyor. Yani, bazılarını suikast yapıma, kompo geliştirme amacıyla daha uzun vadeli ve köklü amaçlar için gönderiyorlar. Halim-PKIM, çok iyi eğitilmiş yapıya çok iyi laf yapan, Parti içinde iyi taraftar görünebilecek, iyi hizip kurabilecek olanlar da gönderiliyor. Bunlar, Parti merkezine veya Partinin ilmi noktalarına yerleşip orada bir hizbin temelini atmak, bir bölünmenin temelini atmak, bu konuda ellerinden gelen her şeyi yapmak; provokasyona daha çok bunları yürütmek istediiler. Bu simdi biraz daha açığa çıkmış bir gerçektir. Bu sızılmanın bir kısmı böyledir. Bunlar, biraz daha bas eğittiler oluyor. Ve daha çok da ideolojik-politik sızma olarak, örgütsel sızma olarak gerekeleiyor."

olduğunu çok iyi ortaya çıkaracaktır. Mustafa Süphilerin katledilmesinden sonra sahte TKP önderlerini, KDP'den Saht Eil ve Saht Kimiz-toprak'ın öldürülmesinden sonra da KDP'nin sahte sekreterlerini ve nasil MIT'le haşır-neşir oldukları ve nasil sosyalizmi ve yurtsversek tahrip ettikleri ibretle incelenip çok dersler çıkarılabilir.

Partimiz hem yurtsversekli ve hem de sosyalizmi için birleştirilmiş gelişen bir hareket olarak duşmanla kıyaslayabilir savaşını sürdüşmüştür. PKK'yi organize ettiğimizde, düşman, başta her ne kadar tahmin etmediği bir gelişmeye yaşsa da, ve yine baştan bir sızma imkanı yoktuysa da, mücadelenizin dalbuca kaldığı ve 12 Eylül faşizmi ile önemli bir aşamaya getirdiği bir dönemde nasil bize yüklendiği biliniyordu. Özellikle kontrol altında tuttuğu zindanda bir karşı atakla PKK'yi PKK almakta çıkışar, sahte bir PKK'yi zindandan Avrupa'ya, Avrupa'dan bütün alanlara taşışıp aynen TKP ve TKP tarihinde olduğu gibi bizim tarihimizde de işbirliği bir PKK'yi dayatıp, PKK'nin gerek özüne ve onun muazzam direnişliğine daha doğmadan ölümlü bir darbeyi böylece indirip sonuç almak istediğini çok iyi biliyoruz. O şahin-

Yıldırım örneğinin, en son Avrupa'da ortaya çıkan "PKK-DB" imzalı bildir-broşür sahiplerinin yapmak istediği tam tammı budur. şahin Dönmezlerin uzun bir süre duşmanla anlaşmaları bir şekilde PKK'yi ilimli bir çizgiye çekmenin savaşını sürdürdüler biliyoruz. Avrupa'da 1983'lerden beri ortaya çıkan, başta Semir örneği olmak üzere, provokasyon sahiplerinin ki, daha sonra bunların birleşleriyle iribat içinde olduğu ortaya çıktı: PKK'yi ilimli bir çizgiye çekmek istedikleri bizzat kendi yazılarında açıklı yapıldı. Ve bunun için irili ufaklı daha birçok öğerler bulunduğunu biliyoruz. Hepsi de duşmanla anlaşma ve buğun bu tip uğraşları daha da devam ettirmektedir.

Şun olarak sızan bazı ajan unsurların itirafından daha iyi anlaşıldı ki, TEVGER denilen şebeke bunlarla bazı toplantılar organize etmiş ve hepsi Türkiye ile anlaşmışlar; sözümlenme otomomiyi kabul ettirmişler. Geriye PKK ve PKK Önderlerinin tasfiyesi kalıyormuş ki, bunun için de buraya adam sızdırıldı. Bazılar Parti Önderliğine suikast düzenlemek için gelmişler, bazıları da Partiyi için işleme duruma geçirmek, bilgi götürmek, fırsat bulurlarsa da ele geçirmek temelinde görevlendirilmişler. Bunun çok açık bir biçimde bu öğerler itiraf ediyor. Bu kökük bir örnektir. Yalnız, bunun gibi daha onlarca sını da daha önce ortaya çıkmıştır. Ama mühim olan, bir belge değerinde olmasdır. Söde seviz örgüt bir araya gelecek TEVGER'i oluşturuyorlar ve bu örgütlerin bir sürü anlı şanlı önderleri vardır. Bu güçler Türk konsolosluluğunu yetkilileriyle görüşmeler yapıyorlar. Bunlarla beraber, "Avukat" denilen Hüseyin Yıldırım sahtekarları da toplantılarını için yer alıyor. Yine, İbrahim Güllü diye bilinen ve 10 yıldır kendini Kürdistan'ın söde kökük, direnişçi sosyalisti olarak lense eden birisi de aralarındadır. İslimlerini daha sonra sıralayacakımız daha başka öğerler de vardır. Bunların başta gelen işiçleri, "PKK'nin içine nasil sızalım", "PKK'nin önderliğini nasil tasfiye edelim", "suikast de dahil geriyen kalma yapıyı nasil ele geçirelim" hesaplarını yapıyorlar. Bu temelde sözümlenmeye Türkiye ile anlaşarak bir şeyler koparacaklardır! Hayır; bir şeyler edilecek, hele hele çok dile doladıkları kültürel özerklik de dahil herhangi bir hak elde etme şansı kalsın, bunların hedefi MIT'in, polislin bir sızma hareketi olarak, çok kapsamlı faaliyetler temelinde, PKK'yi, onun önderini ettiği ulusal kurtuluş mücadelenin günümüzde vardığı aşamayı, hele hele ilmi milletliğliğin yenilgisinden sonra tamamen Partizin önderliğinde gelişen kurtuluş mücadelesine tasfiye etmektir. Şun bir yıldı gelmiş çabaların esas amacının bu olduğu çok açık ortaya çıktı. Belgeler bu konulara epey öğertirdi. Ve aynı zamanda ibretle değerlendirilmeye değerdir. Çoğu yurtsversekleri veya sosyalist önder dediklerimiz, neyle uğraştıkları duşmanla kıyas açısından önemli. Ve yalnız Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinde değil, Türkiye'nin sosyalist hareketinde de tamamen böyledir. Ki sınırlı bilgilerdiyoruz yine. Dolayısıyla bunları açıklamak çok önemli bir devrimci görev oluyor.

Bunlar çok sayıda dönuştür insanı aldatıyor, çoğunu karşı-devrimci bir yaşam için çektiler, çoğunu üzerimize saldılarca katlettiler ve yine çoğunu devrimcilerin katledilmesinde kullandılar. O halde, bu büyük polis oyununu elimizden geldiğince bozmak, zararlı etkilerini sınırlandırmak çok önemli bir görev olarak karşımıza çıkıyor. Olanağınca miz her ne kadar sınırlı ise veya elimizin ulaşamayacağı birçok alan da olsa, olanağınca zorlayarak ulaşmaya bilecek; yapılması gerekeni yapmak en doğrusudur.

Tabii ki daha birçok nedenle bu konu önemli karşımıza çıkıyor. Kullandıkları insanlara bakıyoruz; ahlakı düşünüğü yaşayan veya bu duruma düşünüğü; yoksulluk yüzünden, açlık sınırında olan; kendini en kötü bir tarzda pazarlayabilecek insanları kullanyorlar. Veya insanları bu duruma getiriyorlar. Cezalet çok iyi kullanyorlar. Devrimci örgütleri bir çırpıda yıkabilecekleri bir lokma gibi onların önüne seriyorlar. Bir de çok zor duruma düşürmüşler; açlar, perisanlar, hayallerinden bile geçiremeyecekleri bir parayı ve yaşantıyı onlerine seriyorlar. İstanbul gibi Türkiye'nin metropollerinde bu tipler çok buluyorlar. İlk aylarda şartlandıryorlar, ondan sonra da örgütün üzerine atıyorlar. Çok vahim, çok insanlık dışı bir biçimde bunları böyle örgütleri için atıyorlar. Çünkü bu durumda bunları Kürdistan'ın dışına seğıyorlar. O tarihte meşhur yöntemleri olan "ti te kırtdırma" tarzında hayvanı anlayışlarına bağlı olarak bu insanları böyle kullanyorlar. Kendi asil kadrolarını çok zorunlu olmadıkça göndermiyorlar, onları emniyete atıyorlar. Daha çok kullandıkları piyonlar oluyor. Kürdistan köylülerinin o çak saf, ahi zamanda çok bilincisiz, cahil konularını ve bir de çok yoksul olma hallerini iyi gözlemleyecek, çıkartkların hizmetine koşuyorlar. Özel Hap Dairesi'nin o alpak subayları, hemen hemen her bölgede, belli başli metropol kentlerinde merkezler kurmuşlar; ellerine sınırsız para ve yetki vermiş; dolayısıyla para ve yetki lerle elde edemeyecekleri hiçbir insan bırakmıyorlar. Asil hedefleri ise, sol ve bu günümüzde de PKK'dir. Bu temelde bütün güçlerini kullanyorlar. Gazeteler yazdı biliyorsunuz; "PKK'nin Lübnan'daki kamplarına 300 ajan-kontro yollandı" diye yazmışlar. Belki daha fazla da yollamışlar. Burada biz sayısı 100'a aşan öğeyi ortaya çıkardık. Yine Botan bölgesine, Avrupa'ya ve mücadelenizin olduğu birçok bölgele çok sayıda kompo, suikastçı; ihraç etmişler.

Her şeyden önce bu faaliyetin altındaki mantığı yakalamak gerekiyor. TC'nin genelde tarih boyunca, uyguladığı bu yöntemleri bilince çıkarmak ve hatta bunu Osmanlı tarihine dek uzattık gerekliyor. Yine TC'nin Ocağı neğir? Bir devrimci ordusudur. Osmanlı eğerlerinin, eğer-menlikleri altına almış oldukları halkların çocuklarını daha küçük yaşta alıp eğiterek işgalci emellerini gerçekleştirmek için kullandıkları biliniyor. Cumhuriyet bunu nasil geliştiriyor? Özellikle kendisi için rakip olan hareketleri, Komünist Partisi örneğinde görüldüğü gibi, halkın öncülerini eziyor ve saflarına sahtelerini sokuyor. Ve Kürt gerçeğine nasil yaklaştığını da iyi biliyoruz. Bir yığın sahte işbirliği üretiliyor ve bunlara dayanarak, düşüst yurtsversek yapılan ne kadar insan varsa, hepsinin canına okuyor. Bütün bunları daha

faza açmaya gerek yok. Çünkü özellikle Türkiye bizim Özel Sav-Şava üzerine kitabımızda çok bu- lar üzerine işlenmiştir. Ordan okunarak bil- ince çıkarılabilir. Biz daha çok günümüz koşullarında uygulamala- ra değinmek istiyoruz.

Günümüzde, özellikle de PKK'ye karşı 80'lerin ortalarından itibaren geliştirilen özel savaş bu konuda yeni bir aşama yapma iddiasından ib- ruttur. Unutmayalım ki, bazı MIT uzmanları (Mahir Kaynak gibi), "Orduyu PKK üzerine sürek savaş"ı kazandırmayı önemi kendi başına tanıyarak söyle- mayacaklar; yapılması gereken, aslında bir sızdırma; yani böyle her türlü pıyon veya her türlü eğitimlik komplocu sızdırılacak sonuç almak daha doğru olacaktır" demektedirler. Nitekim bu politikaya bu temelde ağırlık verilmiştir biliyoruz. Bunun için de sahte PKK'lileri uzman dü- zeyde eğitiliyor. Yani, bazılarını sul- caştırmak, komplo geliştirmek ama- cıyla daha uzun vadeli ve köklü amaçlar için gönderiliyor. Halim- selim, çok iyi eğitilmiş veya çok iyi fay- yapan, Parti içinde iyi taraftar gö- rünebilecek, iyi hizip kurabilecek olan- lar da gönderiliyor. Bunlar, Parti Mer- kezine veya Partinin ileri noktalarına yazılışın arada bir hizbin temelinin atmak- ın bölünmenin temelinin atmak- ın bu konuda ellerinden gelen her şeyi yapacak, provokasyonla daha çok bunu yürütmek istedikler. Bu şimdiki biraz daha açığa çıkmış bir gerçeklik. Bu sızdırmaları bir kısmı böyledir. Bunlar, biraz daha bas eğitilmiş oluyor. Ve daha çok da ideolojik- politik sızma olarak, örgütsel sızma olarak gerçekleştiriyor. Özellikle, zin- dardlarda Şahin-Yıldırım'ları ve yine Avrupa'da Semirlerin geliştirildiği sızma- lar bu nitelikli sızmalardır. Yine, Avukat Hüseyin Yıldırım'ın sız- masının bu nitelikli sızma olduğu bil- yoruz. Bazıları daha vardi bir- yoruz: İhtiharı tutumları içinde olanlar. Bunların görevi daha çok sız- laha, komploya basırmaktan ziyade, -ki bu konuda ellerinden geleni de yaparlar- Partiyi tutmak, Parti Merkezini tutmak, Parti Merke- zini ele geçirmek, Parti Önderliğini ya tutmak ya da tasfiye etmek. Bunu yapıyorlar. En sonunda, bi- yoruzuz. "PKK'ye evet, Parti Ö- nderliğine hayır" sloganı ortaya atıldı, ki bu, provokatorlerin en son çir- pışmaları diye getiren iyi bir sloganıdır.

85'lerden, özellikle de silahlı savasımızın geliştiği bu dönemden sonra sızdırılanlar, daha çok komp- locu'dur. Özellikle komplocu sız- maların arttığı dönemde birçok ala- mada sızdırılan komplocu nitelikli. Bunlara, "Gidin fırsat bulursanız önde gelenleri vursun" denilerek, ön- lere suikast görevleri konuşmuş. Ve bir de, "Yeni katılan savaşçıları ka- çırın, kafalarını kırarın, bozguncul- uku yapın, kaçırın" denmiştir. Verme ve kaçırma sınırın en önemli görev olarak önlerine ko- nulmuş. Ve tabii ki, en önemli gö- revlerinden birisi de, Parti Önder- ğini yönelik suikastları. Bunu bir defa değil, on defa denedikleri anlaşılıyor. Tabii, bizim bildiğimizde, yani 85'lerden beri böyle somut komplo suikast girişimleri ile görevlendiril- dikleri adamlar vardı. Bir değil, onlar- ca girişim sözkonusuydu. Bu sız- maların insanları MIT uzmanları veya Özel Savas Dairesi'nin subay- ları tarafından hazırlanıyor. Ve çok acıdır ki, hemen hepse de Kürdistan- lıdır. Aslında burada bir acıma duy- su da yok; bunlara her ne kadar kendi adanmışlar diyorsanız da bunları havayın gibi değerlendirdikleri ortaya çıkar. Bu çok önemli; hem- deni hemen hepisi Kürt. Ordudan gönder- diklerini, polis gönderdiklerini, Özel Savas Dairesi'nin gönderdikle- rinin, jandarmaların gönderdikleri- nin 99'u Kürt, Çerkez, Arap veya Ka- radeniz kökenli. Böylece, kendine göre azimlik saydıkları ve daha çok da Kürdistanlı olanları, Kürtleri gön- deriyor. Çok insanla bu kadar ön- emli, kendi vatanında olduğu, hatta orduna aldıkları insanları bu bi- çimde kullana belki de dünyanın

çok az yerinde sözkonusu olabilir. Bunların hepisi cadilhiler, yoksuldu- lar, biraz da saftırlar. Yaptıkları hiz- metin büyük olduğuna inandırı- lmışlardır. Din adına, devlet adına, millet adına yaptıklarını inandırı- lmışlardır. Ayrıca, çok para ve gele- cek vaadeditiyor. Bunu başarırsanız ailelerin, sülelelerinin kurtulaca- ğını inandırılmışlardır. Bu insanları hayatta fazla bağladıkları bir varlık- lar da yoktur. Bölgesine bir umut ön- erisi veriliyor, biraz da pohpoh- landırılıyor, ölümün üzerine atılıyor- lar. İşte böyle bir mantıkla bunları hazırlanmış. Çoğu, hangi askeri birikilde eğitildikleri irifad ediyor- lar. Ne amaçla eğitildikleri de be- rtiliyorlar. Onların düdüklü serlimiş; bir de hiç de inmadıkları halde, kurtulabileceklerine dair umut ve- rilmiş. "Şöyle sızarsınız, şöyle ge- çekleştirirsiniz, daha sonra şöyle kurtulursunuz" şeklinde planları ön- leriine konuşulmuş. Belki onlar da buna inanıyorlar, ama fazla inandık- ların sanıyorlar. Mantıkları şudur: Yeter ki gitsinler, ister vursunlar, ister vursunlar, ne de olsa her iki taraf da düşmandır. Kendi pıyonları için bile işte böyle hainane düşünün bir sızma yöntemi ile karşı karşıyayız. Bu konuda özellikle büyük bir aydınlatma hareketine ihtiyaç vardır. Yani, düşmanın insanlarını böyle hazırlayıp sızdırıldığını her tarafla ilan etmeliyiz. İnsanı bu kadar ucuz har- cayan -ki özellikle bazılarının di- linden bunu çok trajik bir biçimde açıklamak mümkündür-, bu kadar insana kıyan, bu kadar insanı böyle ateşe atar başka bir istihbarat, özel savas yönetimi düşünülmez. Bel- gele bu açıdan hayati olarak, fakat aynı zamanda da öğretilirdir. Ve ya- pılması gereken, bunları Türkiye halkına, Kürdistan'ın her tarafına en iyi biçimde aktarmaktır. Çoğu bilse ki, başlarına bu umutsuz sonuç gelecek aslında bu tutuma girmez.

"Mühim olan, kişiyi fiziksel yönden imha etmek değil, eğer onda tu- latabilecek bir yan varsa bu yandan tutmak ve onu daha çok da düzen konusunda aydınlatmaktır. Kendisini bu duruma sokan rejim, onun arkasındaki devlet konusunda bilgilendirmekdir. Nasıl robotla- ştırıldığını ortaya koymak ve bunun için özüllü iftira çekmektir. Eger- kurtulacak birisiyse, yeniden topluma kazandırılacak birisiyse, top- luma kazandırmak ve eğer gerçekten bir taraftar ve hatta Parti adına savasçak birisi haline gelebilecekse ona o yolu da açık tutmak, ama bunu çok sistemli, çok bilimsel ve gerçekçi yapmak gibi bir amacımız olmuştur. Ama suçların gizleyen, fırsat bulursa bu in- sanlığız faaliyetlerini yeniden sürdürmede en bir bile tereüddet et- menyelerine karşı da tabii kendilerini affetmemizi beklememeleri gere- ği biçiminde bir politik yaklaşımda olduk."

Onların işine sokuldukları yolun ce- hennem olduğuna, ne kadar acıma- cı olduklarına, bu konuda hiçbir su- çleri bulunmadığına, onları beklediğini çok önüllü kayabilececek, açıklayabilececek; polislin kullandığını bu tip pıyonlara ve bu tip pıyon faaliyetlerine bir ket vuruyor, bir sınırlandırma getiriliyor. Do- layısıyla, çok sayıda yayvılı, yoksul, işsiz-güçsüz insan kurtulur.

Kıscasıca, bunları hazırlayan yön- etim çok vahşi bir yöntemdir. Polis yönetimi, Emniyet Genel Müdürlüğü olsun, Özel Harp Dairesi olsun, jan- darma olsun ve hatta çeşitli halk birikimleri olsun; orada, hepsinin bu işe çokça buluştuğu anlaşılıyor. Ve bunu neredeyse günümüzde en kolay bir savaş taktiği haline getirdikleri anlaşılıyor. Herhalde acı hocalar da ABD oluyor -ki onların bir de- ğerlendirmesinde bu tip (sözümüne bizi terör örgütü yerine koyuyor) örgütü karşı, en iyi yöntem diyer; "sızma yöntemidir." Sanırım Dişçileri Bakanlığını böyle bir de- ğerlendirmesi vardı. Dünyada ço- ğunlukla böyle yapılmış. Birçok sol örgütlenmede bu de temelde baştan çıkarmıştır. PKK'yi de böyle örgüt- lerinden birisi olarak görmeye başladıklarını anlıyoruz. Sızma yön- etimi, kendilerine göre en iyi bir savaş taktiğidir. Biliyoruzuz, MIT'in bu ko- nuda bir raporu ortaya çıktı; o rapor yüzünden bazı gerçekler ortaya çıktı. Bazıları istifa etti. Aslında onu her ne

kadar "babalar" meselesini karıştır- rak izah etmek çabaları da, daha sonra MIT Müsteşar Yardımcısı Hi- ram Abbas'ın sözlerinde gerçek açığa çıktı. Hiram Abbas, "Ben PKK'nın üzerinde çalışıyorum, Avrupa'da şöyle sonuç aldım. Orta- doğu'da şöyle sonuç aldım ama daha sonra engellenmiş" diyor. Yü- rütükleri faaliyetin başarısızlığı uğraması temeline bir çatışmayı ve- bazları kaybettir. Demek ki, PKK'ye yönelik çok ciddi bir faaliyet sözkonusudur. Türkiye'nin hem as- ker, hem milli istihbaratında bir çe- ğişme sözkonusu. Ve bu çeğişme tamamen Partiyeye yönelik sızma tak- tikleri ile bağlantılıdır. Başarılı olma- dıklarıyla bakılarak bunlar yapıyor. En son, biliyorsunuz jandarma ko- mutanlığının generalleri emekliye ayvıldı. PKK'ye karşı yürütülen taktiklerde çok kayıp vermesi yü- zünden iki kongresal istifa etmek zorunda kaldı. Hatta hükümetin su- celi gerektigi söyleniyor bize yön- lik taktiklerden ötürü.

Kıscasıca, sızma taktikleri oldukça bel bağlanan bir taktik oluyor. Özel savasın eğer imkanı sunarsak yü- rütmek istediği bir savas türü oluyor. Hele hele özellikle çözülün unsur- lar bu konudaki ifadeleri eğer iyi tahil edilir ve iyi yorumlanırsa, sa- ğın kaderinin neredeyse bu sızma- larla bağlandı açıklanacaktır. Bu tür öğelere biz şimdiki kadar, küçük- burjuva unsurlardan, ortaçağ kalıtın- larıdır, kemalist etkilerdir diyorduk. Buna önmüzdeki dönem daha çok dikkat etmemiz gerekiyor. Acaba sadece böyle midir, yoksa bazı sız- malar bu özellikleri de tahrik ederek bozgunculukları, hizipçi-komplocu çabaları geliştirmiyorlar? Bu açıdan da bu beğeleri büyük bir hassasiyetle değerlendirmek, yorumlamak gere- kir. Feodal etkiler dedi, sonra bir baktık ki bunlar tahrik eden bir sızma- dır. Kemalist etkiler dedi, sonra bir

Bu daha iyi netlik getirebilir ve tabii ki, tedbirli olmayı da beraberinde getirir.

Sızmalan en çok peşinden koştuıkları diğer bir amaç da tabii ki Parti Önderliğini getirmektir. Öze- likle bu 85'lerden itibaren daha da hızlandırılmıştır. Basına da yansıdı bu konu. O dönemlerde suikastlar planladıkları biliyoruz. Bu sahaya çok sayıda adam aktarıldıkları biliyoruz. Bazı yavaş örgütler oluşturduklar, "Kızıl Hareket" vb. gibi Arap veya Lübnanlı gelişen bazı güçlerle kon- taktı kurarak, orları atılma tahasi- gli kullanmak istedikler. Akademiyi ele geçirmek istedikler. Ve özellikle de buraya işçi statüsünde ve özellikle de buraya işçi statüsünde ve özellikle de buraya ajan yolladılar. 85'lerden itibaren bu çok yoğundu. Bazıları Partin aleyninde propaganda geliştiri- rken, bazıları sızıştı. Bunların çoğu açığa çıktı aslında, açığa çı- kmayanlar da belki umutlandı. Bazıları bize katıldılar ve bu katılanları çok ültede kaldı. Demek ki, onlar da birer sızmadı. Kaçanları öyle kü- çük-burjuvalıklarından kaçmadığı, önemli bir bölünümün böyle olduğu anlaşılıyor. Özellikle bu sahada kat- ılanların kaçmaları onların sızma ol- duklarını ortaya koyuyor. Daha sonra bunu bazılar irifad etti. Yoksulduklar, bunlara pasaport veriyorlar, dolar veriyorlar; böylece kolay düşü- rüyorlar. Özellikle Mardin gibi hudut vilayetlerinde bunda daha çok de- ğerlendiriyorlar. Bunlar da önemli bir yekün tutuyorlar. Kamp halkında bilgi almak, kampan girdisini çıkartını öğrenmek ve elasi bir kamp baskını geliştirmek için bunları yoğunca kul- lanılmıyor. Parti Önderliğini yöneti- lenler biraz daha iyi seçilmiş, ha- zırlanmış durumdadırlar. Biliyoruz, özellikle 85'lerde, 86'larda Şam'da bu faaliyetleri geliştirmek istiyorlardı. Fakat Partinin artan etkinliği karşın- da korkarak Avrupa'ya kaçıyorlar. O zaman böyle kollektif bir çalıma güçleri de kullanarak amaçlarına ulaşmaya çalıştıkları biliyoruz. "Kızıl Hareket" in temelde oluşturulmuş istemesi sözkonusudur. Bunu daha sonra Avrupa'da TEVEĞ olayında görüyoruz. Bu oluşumun da içine karıştığı kompolar ve yolladığı adamlar sözkonusudur. Yine Diyarbakır'dan bir grubun sızması, İstanbul'dan bir grubun sızması söz- konusudur. Avrupa'daki biraz daha ilginç ve çoğu da PKK'ye bazı araçlar vastasıyla katılacak. PKK'li gibi ge- liyorlar. Taktiklerine kadar be- lirlemiş; nasil gelecekler, nasil sız-acaklar, nasil silah alacaklar ve en son örneğin bir tören; bir devre başlanıyor veya sonuç konuşuluyor. Bunların ortaya çıkarılacakları; bün- tür bunlar planlanmıştır. Tabii ki uze- rinde öneme durulması gerekir.

Bu suikastçıların çoğu biliyorsunuz gerçekten insanlık çıkarılmış duruma idiler. Robot haline getiri- lmişlerdir, tam bir robot. İbretle bunları yanıştırdıkları, nasil bu hale düşürüldüklerini açıklamak gerekir. Böylelikle suikastçı, komplocu tu- mulara hangi aileden, hangi sınıf ve tabakadan gelmişler, nasil bu du- ruma düşürülmüşler, nasil inandırı- lmışlar, daha sonra hangi taktiklerle Parti içine sızdırılmışlar, nasil bir plan önlerine konuşulmuş, nasil suikast gerçekleştirilecekler; sonra nasil ka- çacakları, kime dayanacak neredeyse kadar gidercekler, bunların he- psini iyi bir biçimde ortaya koymak taraftarı vardır. Hem örgütün kendi tedbirlerini geliştirmesi açısından, hem de bu tutumlara girilenler nasil robotlaştırılmışlar, özelliklerini bilme- k açısından da önem taşıyor. Ayrıca bu tipleri uyararak ve çok acımasız bir sonuçla karşılaşılabilecekleri önde- den vurgulayarak bu tutuma girme- lerini önlemek açısından, kapsamlı bir biçimde bunların durumunu aç- mak gerekir.

Su da ortaya çıkarıyor ki, Parti ne kadar fazla mevzilenirse, bu tip sız- malara karşı kendini o kadar sağla- ma alır. Yani her şey düşmanın düşüncü planladığı gibi gelişiyor. Gerçekten her türlü devlete desteği arkasına alarak, çok ince düşünülüp

planlanmasında rağmen ve özellikle de başta günümüzde Türkiye solu olmak üzere tarihte de bu konuda çok başarılı olmasına rağmen PKK'ye yönelik fazla başarılı olma- ması üzerinde öneme durulması gere- kir. Az mi adam hazırlamış, az mi plan kurmuş, az mi para vermiş ellerine? Hayır! Milyarlık hacemalar var. Butün diplomatik yolları kullanı- yorlar. Devlet gücüne ve ince de- taylarına kadar bağlantıları gerçekle- ştirmiyorlar. Bu da yine en başları- nıdır. Neden bu sonuç ortaya çıkarıyor? Bu yönelemlerin arazi ol- mamıştır demiyoruz ama şimdiye kadar en azından asil hedefine ulaş- makta çok uzaktı. Bunun böyle ol- masının, biz aslında en başta Partin ideolojik-politik doğrultusunu doğrultuğa, ikincisi ve en önemlisi de işleri bir örgütlenmeyi büyük bir doğrulu dayatmamıza ve son olarak da Partinin günümüz mevzilenmesini, günlük yürütmesini, günün 24 saatı- nı, dikkati ve duyarlılığı elden bi- rakmadan yürütmemize borçluz. Her defa düşmanın ulaşamayacağı mevziler ve o mevzilerin günün 24 saati dikkatli-tehditli kullanılmasın- da oluyor. Tabii ki bunlar aynı zamanda doğru bir örgüt anlayışı ile sonuç alabilir. Politika da doğru oldu mu, tüm tedbirler işler, düşmanın bütün planlarını, teşebbüsünü iş- levsiz bırakabilir ve bizde de gerçek- leşen budur. Kıscasıca, biz düşmanın kucağına hareket etmedik. Buna ulaşamayacağı objektif zemini esas aldık. PKK'nin en çok hedef alanını yönü, objektif olarak düşmanın ulaşacağı bir zemin olmadır. Bizi kam- pta doğru bir örgüt anlayışı, oldukça ısrarlı bir biçimde yürü- tülümüştür. Buraya saldıralar 85'lerden beri, hatta daha öncesinde bile var- dır. Daha 82'lerden beri buraya sız- dıran unsurların varlığını biliyoruz. Bunların çoğu bozgunculuk, tembellik, edileğlik, kırıcılık, kararsızlık aşlı- yorlardı. Onun için ders çıkarmaya önem verilmesi gerekirdi. Peki, ne- den sonuç alamamıştır. Çünkü gün- 24 saatı dikkat ve tedbirde de öteye, doğu bir yaklaşımımız söz- konusudur.

Hatırlıyoruz; '80'lerde, 82-83- 84'lerde mecnun gibi tipler geli- yorüdü, baştan çıkmış tipler geli- yorüdü. Ama biz çok insanı, çok doğru siyasi ve teorik temellerde yaklaştı ve bu yaklaşım bunları hareket ortaya çıkardı. Eğer iflah ola- bilecekler bir duruma ise kişi, zaten bu yaklaşım onu iflah olmağa doğru götürürdü. Değilse, iflah olma- sı söz konusu değil. Doğru yaklaşım bunların ortaya çıkarılmasını çok hayati bir rol fa etmiştir. Bunların mecnunleşen yaklaşırlarız biz ne sa- dece iflah olmak küçük-burjuvalardır dedi, ne de böyle obaleceklerini gözdürdük. Öyle de obalebilirler böyle de. Şans yatınlamı; eğer iyi eğitime iflah obalecekse bu belli olur dedi. Zaten öğitmeden bir şey kav- ramayacaksa, bunun art niyeti olma ihtimali daha yüksektir. Biz elimizde geleni gösterdik, bu onu açığa çı- kartır, dedi. Nitekim bazıları kendile- rini inkar etmeye kadar giderken, bu yüzden böyle oldular. Onların duygu ve düşünce de olduklarını, amaçları ile içine geçtikleri eylem arzusunu, gelişimini nasil olduğunu; başlarına ne gelebileceğini, doğru yolda olurlarsa nelere nasil ulaşabi- lecekleri hep ortaya koyduklar. Bu, onların karatılıklarını kararsızlığı ön- lüştürüyor. Yani önceleri çok ka- rarlıca gideriz, yaparız derlerken, bizim doğru yaklaşımımızın kadar altüst ediyor. Onların PKK hakkın- daki yaklaşımlarının ne kadar sakı- nacak olduğunu ortaya çıkarıyor. Çünkü düşünün PKK'yi yutacak bir lokma gibi onlara sunuyor. Bir de çok vahşi ve insani yönü olmayan bir örgüt gibi tanıttılar. Tam tersine, bu- raya gelince vahşetin kırın özelliği olduğunu, PKK'nin nasil yutulmuş bir lokma olduğunu ve bir de nasil açığa çıkarılabileceğini hemen kav- rıyor ve panik etmiyorlar. İkinci günümüzün ki bunlar zaten kendi-

lerini kendilerinin ele veriyorlar.

Bizim bu yöntemimiz bunlara karşı başarılı olmamızın temel nedenidir. Yani Partinin güçlü yaklaşımı, pratik tedbirleri birleştirildiğinde, bunları gerçekten açığa çıkartabilme ve dikkat edilirse, biz bazılarının bu konuda bize politik getirdikleri için değil, bu doğru yöntemimize açığa çıkardık. Kendileri ifadelerinde açıkça bu buna şaşırdıkları dile getiriyorlar, bazıları açığı çıkarttığını diyorlar. Biz burada her şeyi açığa çıkararak; söyleyelim. Bizim yöntemlerimiz bir Parti kadrosu iyi takip etsin, burada kimin ajan olduğunu, kimin küçük-burjuva olduğunu, kimin iflah olmaz olduğu rahatlıkla ortaya açıkça çıkarabilir. Bu yönde PKK'nın çok sağlam bir ölçüsünden bahsetmek gerekir; PKK'nın oldukça yetkinleşen bir özelliğinden bahsetmek gerekir. Bu, kimsenin kendisi ka- rufle ederek, maskeleyerek yuttur- ma yapacağını; bir piyansa, bir hayretse, bir hüzünse, bir düşün- çü, hepsinin bir ve geç ortaya çıkacağı kanıtlanır. O halde demek ki, bunlara karşı mücadelemin başarılı olmasının temel eği; Partinin her şeyden önce ideolojik- politik hattındaki iltihalcılığıdır, direnişçiliğidir, insanlılığıdır; ondan kay- nakanan doğru bir örgüt anlayışını ve kadro eğitim anlayışını özellikle ısrarla hayata geçirmesi ve de tedbirli olmayı da bütün bunlarla birleş- tirirlerdir. Bunların kısa sürede açığa çıkarılmasına, işte tüm bunlar imkân vermiştir. Bekli tam değil, istediğimiz gibi değil ama önemli oranda biz bu konuda başarılı ol- maya gütrebilmişiz.

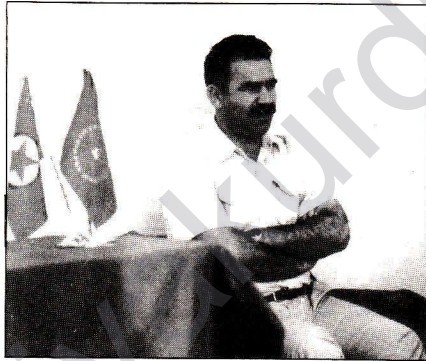
Bunların yarılmasını yapıldı. Bilyonlar, onların önce so- ruşturmaları gerçekleştirildi. Bizim so- ruşturmalarda yeni bir tecrübe ka- zandırmış biliyoruz. Mühim olan, kişiyi fiziksel yönden imha etmek değil, eğer onda tutulabilecek bir yan varsa bu yandan tutmak ve onu daha çok da düzen konusunda aydınlatmaktır. Kendisini bu duruma sokan rejim, onun arkasındaki devlet konusunda bilginlerdir. Nasil robotlaştırıldığını ortaya koymak ve bunun için özü iftira çekmekdir. Eğer kartınlacak birisiye, yeniden topluma kazandırılacak birisiye, topluma kazandırmak ve eğer gerek- tirse bir tarafına ve hatta Parti adına savaşacağı birisi haline getire- lecekse ona o yolu da açık tutmak, ama bunu çok sistemli, çok bilinci ve gerçekçi yapmak gibi bir amacımız olmuştur. Her ne kadar bazıları bu amacı tam iyi takip edememişler- midir, da, daha fazla işin kaba yönüyle uğraştırlarsa da, bunun bizim temel edemeyeceğimiz bir yöntem olduğunu veya çok asırı, karşı- devrimci tutumlar içinde olanlara ancak bunun uygulanabileceğini; ama çözümlü sürece girmeğe bir- likte daha çok onu topluma ka- zandırmayı esas alan, onun tarafına- nın çok olanak kazandırın, iftiran- dırılığında oranda da gerçekten uyuma gelişme, gerçekten vahim bir ortam kurban olmuştur. Ve bunda da sanırım işe ona, yarı- yolunu açık tutmayı dayatan bir yaklaşı- mın içinde bulunulmuş daha doğru olacağına sürece içerisinde ortaya köydük. Ve hatta, özellikle ortadan gelme yoksul köylü kökenli ama kandırılmış, zorla iteklenmiş bazı unsurları dürtü itirafın oranında, hemen bir de gerçekten bu işten büyük bir pişmanlık duyuyorlarsa, düşman kendi itirafını bilki sekiz yıl için aydınlatıyor, biz bir iyi politik eğitime en azından tekrar insanlığı kazandırılmaya bunları serbest bile bırakabiliriz. Ama suçlarını gizleyen, fırsat bulursa bu insanlıklığı faa- liyetlerini yeniden sürdürebir bir an bile tereddüt etmeyenlere karşı da tabii kendilerini affettirmeyi bekle- memeleri gerektiği biçiminde bir po- litik yaklaşım içinde olduk. Sorgu- lama aşında bu temelde geliştirilmesi, sistemleştirilmesi ge- reken bir yöntem olarak devreye sokulmalıdır. Kimsen uygulamaya- bilmek. Bazı sonuçlara bu temelde

varabilir. İmha bu konuda en kolay yöntemdir. Meşale, bu insanlardan da kartınlacak olanlar varsa kurtar- labiliriz ki, bunlar bize gereklidir. İslah olanları eğitime tabi tutul- suş, sosyalizmin insanı yeniden topluma kazandırma işlevidir. Bu konuda, kişiyi psikolojisinden tutalım, yönüne tarzına, bu işlere nasıl bu- laşıldığınına kadar çok bilimsel yak- laşmak gereklidir. Hemen bir iki be- lerime ile yetinmeden, onu her yönüyle inceleyerek, bütün gelişke- rinin çözümlerine, bu konuda tüm düşünceleri sarf ederek onu gerçek boyutlarına ortaya çıkarmak esastır. Bu konuda açığı ki soruşturma yön- temini daha da geliştirilmeye ge- rekiyoruz. Soruşturma yöntemlerin- de, hedeflerini ve uygulamaları ince- liklerini gitte bir uzmanlık gerecesinde geliştirmemiz gereken bir görev ol- duğu ortaya çıkarıyor. Her şeyden önce de demek ki bu insanları bu duruma nasıl düşürdüğünü, bunlara ne yapalım istediğini, bunun yön-yöntemlerini açığa çıkartıp bun- dan kalkarak azami bilgiye sahip olmak, bunlardan işlev edilebilecek- ler varsa ıslah etmek iflah etmek bir düşman tutumunda karar ke- sinse ona göre bir tutum ortaya koymak gereklidir. Ayrıca, bir de bu sonuçlar temelinde Partiyi aydınlatmak, Partinin bu tip sızma- larında nasil dersler çıkarması ge- rektiğini bir rapor halinde ortaya koyup Partiyi sunmak da önemli bir görevdir.

Yargılama ve infaz meselesi de sözkonusu olan bir diğer meseledir. Yine çok sinirli uygulanmaya çalışılmıştır. Yargılama, kendi yasalari- meza göre açılacak, gerekirse bir juri- nin huzurunda sanıkların yüzüne okunarak, işledikleri suçun cinsi ve yasalarmıza göre buna verilmesi gereken cezasının ne olduğu ve bir de bunlara son söz verme hakkını hakmetkeldi. Öyle uzmanlaşmış mahkemelerimiz yoktur. Zaten usul kurtuluş savası aşamasında bu mahkemeler, kapsamlı mahkemeler olamazlar. Sıcak savaşın içindeki mahkemelerdir; kısa süreli olur, so- ruşturma da duruma göre, koşullar elverişliyse biraz uzatılır ama sıcak savaşın koşullarında daha kısa süre- lisi sonuç ama ihtiyacı vardır. İbret önemli açısından, açık kamuyunun önünde dururların anlaşılması açısından ve hem caydırıcılık hem de gerçek bir adaleti yeni bulması açısından, böyle bir yargıncı düşün- yepolması, geliştirilmesi denemeye çalıştık. Aslında gerek sar- larımıza sızanlara karşı, gerek direkt bize karşı savaşanlara karşı, işbirlik- çiler, hainlere karşı halkın bağı- mışızlık mahkemelerinin daha da geliştirilmesi gerektiğini biliyoruz. Önemli olan, bu dönemde örnek kabilenler bazı yargılarmaların ge- çerleştirilmesi olmasıdır. İdam da ilah olmak üzere, verilen bazı cezala- rın uygulanması, bazıların uygulanmasını tamamen yine bizim başlatıp kendi etkinliği anlayışa bağ- lıdır. Karşı-devrimin amansız uyul- mayıncılığı ve özellikle de bütün Partiyi etkileyecek üzere, başta Parti Önderliği olmak üzere, Partiyi ırsat buldukları imha etmekte bir an bile tereddüt etmeyenlere elbetteki idam cezasının uygulanması yerindedir. Varlığımız, yani her şeyimiz bi- lirtmek isteyen bu öğelere af olayı fazla uygulanamaz. Tutum ve dav- ranışları ile insanlık utanık zaki birisi olduğu gösteriyorsa; bir halkın varlığını, bir harekatin varlığını bu kadar kastemekte kararsızsa, insanlık çikmişsa, tabii ki bunlara, özellikle de savajın alanlarındaysa, bu konuda fazla aman tanımamaz. Ama ciddi bir uyuma gelme, pişman- lık içinde olma durumu varsa, özel- likle de Partinin önde gelenlerine suikast yapma değil de, bilgi alma, bilgünlüküne ve bunu da isteyecek değil, belli ölçüde atlatılabilir, çeşitli şantı yollarıyla izlenmeler yapılması, bölvelerine ıslah olan- lıyolları açık tutmak, ıslah olabilir. Bunları ıslah etme, yeniden topluma kazandırma, daha yarınlıklarını çok

köklü düzeltip devrime bile hizmet edebilecek öğeler haline getirmenin yollarını açık tutmak için bir imkan tanırız. Ordundan geldiği halde bazıları samimiyetleri oranında tek- rar örgütlenmeye kavuşturdu, ba- zılarını eğitime tabi tuttuk. Bunun daha da geliştirilmesi gereken bir yöntem olduğu açıktır.

Kısaası bu sızmalara karşı, soruşturma, yargı ve infazın, ılerde daha çok gelişmeler olacağına göre, daha şimdiden önzenle geliştirilmesi büyük önem taşıyor. Bu konuyu daha iyi açıklığa kavuşturmak gerekiyor, PKK'deki adalet anlayışının nasil geliştiğini, nasil uygulandığını çok iyi açıklamak isteniyoruz. Zaten bu tem- lede, bu itirafı yayınlıyoruz. İti- rafınların son sözleri yayınlıyoruz. Özellikle kendilerini bu durumlara sokanlara karşı, toplumu içinde bu durumlara düşmemeleri için uy- karmak isteniyoruz, karşı hayli ıtır- verimdir. Görüyoruz ki, bu konuda yeni getirilmesi gereken görev çok yükünüdür. Her şeyden önce, öyle Türkiye solunun tarihinde olduğu gibi, hatta ilkel milliyetçiliğin tarihinde olduğu gibi PKK'ye de öyle kolayca ajanların sızdırılmayacağına açıklar.

"Devrimciler bu konuda eğer, yaşanlarında çirkin kusurlar işlemelersede, ödül hatalar yapmazlarsa, komplolar gelmeler. Devrimci e-geç şu veya bu yerde vurulabilir; ama çok şey kurtararak bu sonuca gidebilir. Çok şey kurtararak, çok şey geliştirerek, çok başarı sağlayarak, ölüme gidebilir. Bu da bizim için de bir kazanım değildir. Kendisi ile oynamay devrimci; kendi kendisini kuşkuya düşüren, kendi kendisini tedbirli kılmayan, kendisini karlı kılmayan, ikircik, her türlü bozgunculuğa alet olabilen, güçlü bir çabamız sahibi olmayan devrimci elbet- te ufak bir provokasyonla, ba- sit bir sızmayla, yerle bir olur."

PKK'nin her alanda olduğu gibi, bu sızmalara karşı da kendisini sı- lahlandırıldığını ortaya koymak ge- rekiyor. Ortaya çıkarılan son sızma- ların, polismemizin, ajanlarımızın, sızma- larının bütün yönlerini açığa çıkardı- nız; düzensiz bu konudaki su- çunu, devletin ıstıbarat örgütlerinin kokuşmuşluğunu, çürümüşlüğünü, zavalılığını ortaya koyar. Nasil hain- e emel peşinde koştuğunu; nasil insanlar robotlaştırıldığını; acı- masızca çok tehlikeli trajedik sonuç- larla götürüldüğünü ve aynı zamanda, PKK'nin kendisini buna karşı koru- mayla aldığını; öyle sandığı gibi yutulur olma imdadığını ve bunun da iyi bilimesi gerektiğini; düşman gerçekten eği savas kuralarına bağlı kalmak istiyorsa, bu kuralarla- ra göre savasınk gerektiğini bir kez daha ortaya koyuyor bu gelişme. PKK, bu tip kırı savas yöntemleriyle

savasınk istemiyor. Kendi safına- nın kırı savasın piyonlarını ge- çekten büyük bir acıyla, insanlık adına öğrenecek karşıyor. Savasın bu biçimde sürdürülmesinde gerektiği kesindir. Fakat düzensiz çürü- müştüğü, rejimin çürümüşlüğü, rejim kendine güvensizliği, kendisini böyle kırı savas yöntemlerine me- cub ediyör. Etikede de tabii bu tip komplolar, suikastçıları yolluyor. Tabii ki buna bilinen nedenlerle alet olanların da çok hazin bir sonuca uğramaları yolu açıyor. Devrimin bu konudaki görevi, sosyalizme yak- laşımı, mümkün olduğu ölçüde sa- vası kabul edilebilir sınırlar altında ve kırı olmayan yöntemlere sür- dürmektedir; ama düşman ısrarla bunu böyle yürütürse, bizim de artık bu işlerde uzmanlaşmamız kaçınıl- mazdır. Sızmaya karşı koyma, ıstıbaratı karşı ıstıbaratla önleme gibi bir görev de doğuyor. İste, Parti içinde bizim bunu nasıl geliştire- bileceğimizi esas ilkeleri ile gösterdik. Her an gelişebilecek bir sızmay- laza ertelemeksizin ortaya çıkarma ve hemen tedbirini alma; her alanda sızmalara nasil alabileceğimizi önceden tesbit etme ve ortaya qi-

dersleri özümsemek gerekir. Büyük bir güveni bir de bu temelde edinmek gerekiyor. Bu konuda bunların yol açmak istediği gü- vensizliği, bizim nasil güvene dö- nüştürdüğümüz işte bir kez daha gözler önüne serilmiş oldu. Aynı şeyleri biz provokasyon için de yapıyoruz. Provokasyon Partiyi saf- larını bulandırmaya, kararsızlığı ve inancsızlığı geliştirmeye çalışıyor. Şahten hıziplilik, temel meseleler yerine basit meselelere uğraştırma, tabiktin sapırma, özellikle iyi bildiğimiz kişi son tahlilde Partinin ideolojik-politik, örgütsel doğru- luktan, özellikle de günlük yaşam tarzından uzaklaştırmaya girişimlerine karşı, bizim Partiyi nasil sahip çıkacağımızı, doğru örgüt yaşamının nasil olması gerektiğini, özellikle de her türlü bozgunculu- ve hızipliliğe karşı Partinin birliğini nasil savunulacağını kapsamlı de- ğerlendirmelerle ortaya köydük. Ve bildiğimiz gibi, Parti bu pro- vokasyonlara karşı mücadeleden güçlenerek çıktı. Kürdistan tari- hinde, değil hepsi, bir tanesi bile dayatıldığında bir örgütü beş-on parçaya bölebilecek bölüşleri, pro- vokasyonlara karşı bir birliğini çok daha güçlendirmek çıktı. Bu komplo ve suikast girişimleri, başka örgütlerde olsaydı belki de o örgütün birçok ögesini, önderliğini götürülebilir. Ama bizim bu konudaki doğru bir devrimci-dirençli ideolojik-politik hattan kaynaklanan doğru örgütlenmeyi her tarafa ısrarla dayatmamız ve günlük olarak tedbir eden birakmamızda, bun- ların amaçladıkları bütün hu- suslarda nasil büyük bir başansızlı- ça uğradıkları, geliştirmek istedikleri kuşkuculuğun, gü- vensizliğin nasil boşa çıkarıldığını bir kez daha görüldü. Ve aynı za- manda, eğer doğru yaklaşımda, hem provokasyon meselesinde hem de bu sızmalar meselesinde Parti ortaminin nasil bulanacağı; bozgunculuğun nasil gelişceğini; kararsızlığın, inancsızlığın nasil or- tamı avucuna alabileceğini; ve bu ortamda sağlığı bir partileşmenin nasil oluşamayacağını, dolayısıyla bu konuda doğru önderlik edil- mezse, doğru yürütülmezse nasil birçok değerine hıba alabileceğini, a- çıka ortaya çıkarmış bulunuyoruz. Bu temelde Partinin kendine güveni daha da artmıştır. Partinin dışından teşhis etmesi daha iyi açıklık kazandırdığı işin güven artmış- tır. Düğmanın dayattığı yöntemler konusunda ne kadar bilinç sahibi olursun o kadar güven kazanır ve savasta karşı tedbirleri başarılı olma yolu açılır. İste bu da gerçekleştire- lirdir. Yani, çoğunluk işin düştüğü gibi; kuşkusulara, politik olmayan yöntem- lere, alenelece sonuç anlamaz.

Bu konu tam bir özel savas konusudur. Özel savasa karşı devrimci suvası cesaretle güvenle ve de ustalıkla dayatılmak sonuç alınır. Biz burada bunu sunmaya çalıştık. Görüyoruz ki önemli başarı- larla ulaşılmıştır. Bunların çoğu sözümüne bizlere suikast yapma- gışılmıştır. Bir değil, belki beş-on teşebbüs sözkonusu oldu ve gerçek- ten daha bile iyi yaklaşıtları anda bile cesaretle yerli yer oldu. Bu bakiş açıları tepe-takla oldu ve irade olarak onlar közülüyor. Daha uygulamaya geçmeden kendilerini ele vermekten korkulmadılar. De- mektki, bir devrimci, kendi devrimci- liğini her alanda sağlam ko- nulturursa, o ne kadar güçlü olursa onun düşmanın bel bağladığı bütün yöntemleri boşa çıkarabilir. Ve biz burada, dikkat ederseniz, öyle çoğunluza düştüğünü yakla- şımınla yaklaşmak yerine, yeni ve yaratıcı yöntemlere sonu köydük. Bugüne kadar başarılı olabilmişsek, düşmanın ulaşamayacağı ve hatta düşünemeyeceği bir konuda yaşamayı sürüle esas alma- mızdır. Düşman nasil düşünüp yaşadığımızı bilse bile, bilgileri daha alır. Düşman düdü bir ama

Zindan direnişçilerince kaleme alınan aşağıdaki yazıyı, salt cezaevlerindeki değil, tüm alanlardaki kadrolara ışık tutacağı inancıyla yayınıyoruz

KADROLARIN ROLÜ, ÖZELLİKLERİ VE GÖREVLERİ

Kürdistan devrimi ve zindan yaşamında kadroların rolü ve görevleri hayli fazladır. Kadroların rollerini oynayabilmeleri ve omuzladığı büyük ve kutsal görevleri yerine icra edebilmeleri için açık ki: Partimizin belirlediği militan ölçüleri yakalamak gerektirir. Yani, bir kadronun rolü ve görevlerini ne oranda yerine getirip getirmedikleri, Parti militan ölçülerini ne kadar yakalayıp, yakalamadığıyla orantılıdır. Bir kadro, militan ölçüleri sınırlı oranda yakalamışsa, oynayacağı rol ve yerine getireceği görev de sınırlı olacaktır. Ters durumda da bu böyledir. Yani, bir kadro, militan ölçülerini en üst düzeyde yakalamışsa uygulamada da ileri bir pratik sergiler.

Kürdistan devriminde ve zindan koşullarında bir kadronun yeri ve önemini hayati ve hatta belirleyici bir konum arzettiği bilinir. Devrim ve direniş örgütlenmesinde, yönetimi ve ileri aşamaları ulaştırılmasında, militan kadroların omuzlarında yüklenmektedir. Bu açıdan, her bir Parti kadrosunun, mesleğinde uzmanlaşmış usta birer devrimci olması gerekmektedir. Bu nasıl olur? Her şeyden önce, ideolojik-politik düzeyi ileri, iyi bir ölçüde, iyi bir eylemci, iyi bir eğitimci ve değişen koşulları değerlendirip usta manevraları kullanabilenlere yön verilebilen önder mezzetlere sahip olmak mümkündür. Ancak, tek başına bu kadar, birikim ve yetenekleri taşımak bir kadro için yeterli ölçü değildir. Bunun yanı sıra, militan bir kadroda Partiyi, halka ve devrime karşı sarılsızca bir bağlılık; düşman ve her türlü düşmanca faaliyetlere karşı büyük bir kinle, sağlam bir irade ve kararlılıkla mücadele edici; tarihin ve Partimizin kendisine yüklediği yüce görevleri, Parti çizgisini temel alarak yerine getirebilmek için, bitmez tükenmez bir enerji, sorumluluk ve her türlü fedakarlık; rolünü oynayabilmek için cesaretle, atılacağı, yitilip ve yarılatıldığı gibi, esas olarak proletar devrimci kişiliği yanıtlan özellikler kolduğundadır. Bu özelliklere sahip olunmadı mı, kişi istediği kadar çeşitli yeteneklere sahip olsun, bunların pek fazla bir değeri kalmaz.

Devrimci, militan kişilikli yetenekler bütünleşince, birbiriyle uyumlu bir arzettire oranda karşılıklı olarak bir diğeri güçlendirir ve sonuçta verimli ve kalıcı bir kadro çalınması ortaya çıkar. Aksi halde, yani militan kadro özelliklerinin zayıf, yeteneklerini ileri olduğu bir durumda ortaya büküp-pörçük, süreli tökezleyen, sonuçları verimsiz ya da az verimli göçer bir çalınma ortaya çıkar. Bu kesindir. Hepimiz tanık oluyoruz; yeteneği gelişmiş ama, kişilikte pek çok zaaf olan unsurlar, faaliyetlerinde göreceli bir gelişme sağlasalar bile, gün gelinde devrimin zorlukları karşısında, dayanılmaz işi ihanete kadar vardırırmakta, bir çok değere zarar verebilmekte, düşman safına kayarak, alçaklığın batığı içinde yok olup gidebilmektedirler. Tabii, bu örnek, kişinin işine düştüğü ne kötü durumudur. Bunun dışında özü bir de olsa, çeşitli biçimlerde zararlı konuma düşen veya devrim safından dışarı çıkan tipler de ortaya çıkabilmektedir.

Bu olayın bir de tersine rastlanmaktadır ki, bizim esas ele alacağımız konu budur. Yani bizde fedakarlık, kararlılık, bağlılık, irade vb. bir Parti kadrosunun sahip olması gereken kişilik mezzetleri vardır. Ancak politik uyumun, ideolojik gelişkinlik, örgütçülük, eğitimcilik, değişen koşullara göre politika üretme gibi mezzetler ya da yetenek alanında gerilikler, darlıklar görülmektedir. Hal böyle olunca, doğrudan olarak pek çok görev ve sorumlulukları yerine getirmeme

ve genelde verimsiz bir devrimci çalınma ortaya çıkmaktadır. Bu konuya ileride ayrıntılarıyla değineceğiz.

Demek ki, militan bir kadro ister dışarda, ister zindanda olsun devrimci görevlerini başarıyla ve kalıcı, sağlıklı bir şekilde yerine getirmek istiyorsa, her şeyden önce Parti militan kişiliğine ve mesleğinde uzmanlaşmış çok yönlü yeteneklere sahip olmak ve her iki özelliği kendisine dengeli ve uyumlu şekilde somutlaştırmak zorundadır. Ve biz bunu söylerken olağan, sıradan ölçülerden değil, bilinçli eyleme, iradeden kararlılığa ve Parti atıldığında inatla kudur olgularını bir arada bashediyoruz. Yani, Kürdistan devriminin özelliklerine ve zindan yaşamının koşullarına denk olağanüstü kadro militan ölçülerini yakalamaktan söz ediyoruz.

Kendi özgüllüme inerek; düşmanla iççe ve her an acımasız sınıf kavgasına tanık olduğumuz zindan koşullarında bu ölçüleri yakalamak, özellikle içinde yaşadığımız süreç gözünde getirildiğinde daha bir ivedilik kazanmaktadır. Günümüz koşullarında kadro olmanın rolü ve sorumlulukları daha büyüktür. Bunun pek çok nedenleri vardır. Ancak, buradaki ana noktada toplayabiliriz:

Birincisi, Diyarbakır Zindanının Kürdistan devrimindeki yeri dir. Bilindiği gibi, Diyarbakır Zindanı dokuz yıldır yaşadığı işkenceler, vahşeti ve tarihimize mal olmuş soylu direnişleriyle Kürdistan, Türkiye ve dünya nezdinde son derece saygın ve onurlu bir yer edinmiştir. Diyarbakır Zindanı denince Kürt, Kürdistan, PKK, zulme ve işkencelere karşı direniş aktığı gelmektedir. Bu nedenle, Kürdistan halkının birçok önderinin PKK olduğunu kanıtlandığı alanlardan biri olan Diyarbakır Cezaevinin dün ve halımızda üzerinde yarattığı saygı ve yerimi süzerek koruma ve geliştirmek görev ve sorumluluğuna karşı karşıyayız ki, bu konuda kadrolarımızca çok büyük ama kutsal görev ve sorumlulukları düşmektedir. İkinci olarak; Diyarbakır Zindanı ulusal kurtuluş mücadelemizin önemli bir parçasıdır. Burada yaşananca olumsuz bir gelişme dışarıya olumsuz, olumlu bir gelişme ise olumlu bir tarzda yayınsayacaktır. Kürdistan halkı dün olduğu gibi, bugün Diyarbakır Cezaevi denildiğinde, Mazlumların, Kemalilerin, Haykilerin ve Ferhatların yüceltiği PKK önderliğinin hatırlanmaktadır. Diyarbakır Zindan direnişinin yarattığı değerler o kadar yüce ve büyüktür ki, bileşimini ne olursa olsun, halkımız Diyarbakır'ı her bölge görmektedir. İşte böyle bir yerde yayınsay Parti kadrolarına, bu özelliği süzerek korumak ağır sorumluluğu ve görevi düşmektedir. Sadece burada gerekçeleşecek her direnişin ulusal kurtuluş savaşımıza yapacağı önemli siyasi desteği gözönüne getirecek hareket etmekle sorumlu değildir. Yine, sadece burada yüzlerce insana siyasi önderlik yapmakla da görevimiz bitmiyor. İşte sadece bunlarla sınırlı kalsaydı, fazla zorlanmadı yerini getirebilir olsinister. Ancak, Diyarbakır zindanında sorumluluklarımız sadece bunlarla sınırlı değildir. Denilebilir ki, en önemli görev süzerek bütünlüğümüzün yaşadığı ve çeşitli birleşiminde önemli değişikliklerin olduğu bu ortamda Parti yaşamını, örgütlenmesini ve çizgisini; yeni kalkanın insanlara en iyi şekilde kavratmak ve Partiyi yetenece tanımayan ve insanlara Partiyi en iyi şekilde özümsetip benimsetmek ve Parti yaşamı içinde eritmektir. Evet bunun en iyi biçimde temsil edecek olan kadrolara düzen esas görev ve sorumlulukları bunlar-

dır. Bu yapıldığı oranda cezaevine gelip giden insanlar ulusal kurtuluş mücadelemize daha aktif şekilde katılacak ve yine bu yapıldığı oranda Diyarbakır süresi kesintisiz olarak devam edecektir. Bunu başarmanın yolu nedir? Birincik yolu, kadroların Parti politikasını ve genel çizgisini en iyi düzeyde temsil etmeleridir. İkiki; bizim yukarıda yazdığımız en ana görev ve sorumlulukların, gereklileri yerine hayata geçirip, üzerimize düşenleri yerine getiriyor muyuz? Buna evet demek zordur. Bu konuda ciddiyetsizlik ve eksiklik görülmektedir. Bunun pek çok nedeni vardır. Ve bunları açığa çıkarıp değerlendirilmesi ve sonuçları çıkarılması gerekmektedir. İşte, bu yazıyı bu amaçla kaleme almayı gerekli ve zorunlu gördük.

1- Parti kadrosu ideolojik-politik düzeyi ileri, seçkin bir olmalıdır.

Bizde bir Parti kadrosunda aranan en önemli özelliklerden birisi budur. Zira bir kadronun kendisine yüklenen rolü başarıları bir şekilde oynatabilmesi ve üstlendiği görevleri yerine getirebilmesi için yeteri bir ideolojik-politik düzeyi tutturması zorunludur. Bu işin yanısırdır.

“...Bizde sadece dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan siyasi gelişmeler der veya kalıcı bir temelde değerlendirme olayı

görülmüyor. Aynı şey genelde ve özgüllüğümüzde cezaevinin değerlendirilmesinde de görülmektedir. Bu konuda düşman bugün ulusal kurtuluş mücadelemizi ve PKK'yi savas esirleri şahsında boğmak isteyeniyi gibi ya abartmalı veya hafiflemeye dayalı, ya da bir dönem için geçerli olup günümüzde geçerliliğini kaybeden çeşitli değerlendirmelere gidilmektedir. Açık ki, bu tür yanlış-eksik bakış açıları cezaevi politikasının belirlemeye ya da bu politikaya katkıda bulunmadaki bizleri sağlıksız bir sonuca götürür...”

Katırsı marksist-leninist çak anlayışıyla ve bunun Kürdistan'daki temsilcisi PKK ideolojisi ve politikası ile aydınlanmasın kadroların, pratik faaliyetlerini üzerine kör-topal yürüreceği, sağ veya sol sapmalarla kayarak tehlikeli bir konuma düşeceği ve sonuçta hiçbir görev ve sorumluluğu istenilen düzeyde yerine getiremeyecek tökezleyecek açıktır. Bu açıdan sağtara adımı atıp süreli değer yaratan lider kadro olmanın isteniyorsa, her şeyden önce yeteri bir ideolojik-politik bilinç düzeyine erişmek gerekmektedir. Bunun için de, çak, devlet, devrim, demokrasi, proleterya diktatörlüğü Leninizmin temellerini oluşturan olguları en ileri düzeyde bilince çıkarmak, süreli ve hızla bir değişim içinde olan çağımızdaki her gelişmeyi yakından izleyip, sağlıklı ve doğru değerlendirmelere gitmek, olası gelişmeleri bu bakış açıyla görebilmek, en önemlisi de Kürdistan'daki somut gelişmeleri de bu gelişmelerle diyalektik bakış içinde ele alıp doğru gözömlenlere gitmek zorundadır. Sıcak savas ortamının

yaşandığı Kürdistan gibi bir ülke; Türkiye, bölge ve dünya yaşanan her bir gelişme konusunda Parti ideolojisiyle dayanarak doğru siyasi değerlendirmelere gitmenin önemi daha da fazladır. Zira, dediğimiz gibi, pratik faaliyetlerde başarılı olmanın doğru taktik ve manevralara sahip olabilmeyi vunu, ideolojik sahada yeteri bir düzeyde olmanın ve bunu güncel siyasi gelişmelerle bütünleştirmen gen er. O halde, her bir kadronun çağı ve Kürdistan dahil her sahada yaşanan güncel gelişmeleri iyi görmesi ve buna denk düzeyde ve politikalar üretmesi, görev ve sorunları kavraması gerekmektedir.

Peki bizler ne durumdayız? Açık ki, bir çok arkadaşımız Marksizm-Leninizm'i onun temel ve bilimsel mutlak ilkerlerini, Partimizin ideolojisi ve politikasını, çağımızın özelliklerini, Kürdistan, Türkiye, bölge ve dünyadaki güncel siyasi gelişmeleri yeterince kavrayamamış ve tüm bunları görüp, politika üretme ve sunma yeteneğine kavuşamamıştır. Hal böyle olunca arkadaşlarımız taktik belleme, manevra yapma kabiliyetleri de haliyle dar ya da geri kalmaktadır. Bizde görünen en belirgin yetmezliklerin birisi budur.

Bu ciddi eksikliği yanısıra, güncel siyasi gelişmeler yetenice izlenmediklerini; çak ve güncel durum değerlendirilerek olaylara yözesele, sosyal, kalıcı-subjektif, iyi niyetli yaklaşım; kıscası diyalektik, tarihsel materyalist metod ve bakış açıyla yorumlayamama, tüm bu nedenlerden dolayı da yanlış ve sağlıklı değerlendirmelere gitmek gibi, bir Parti kadrosuyla çelisen durumlara düşülebilmektedir. Bundan da öte, doğru bakış açısı yerine, dünyadaki emperyalist ya da küçük-burjuva reformist, oportünist tezlerin etkisinde kalınarak, bunların tezleri savunulabiliyor. Açık ki, bu da tehlikeli bir durumdur. Yine kimi arkadaşlar, güncel gelişmeler karşısında Partinin belirlediği bir politika; ya da Kürdistan'da bizim için yeni bir politika ve yeni bir uygulama vardır; bunu henüz anlamış değildir” deyin çoktan beri uygulanan ve ilan edilmiş politikaları sağlıklı karşılayabiliyorlar. Ayrıca, Ortadoğu gibi devrimimizle çok ilikili bir bölgedeki gelişmeler çok basit ve özünden uzak bir şekilde değerlendirilebilmektedir.

Bütün bunlar bize neyi göstermektedir? Bütün bunlar, bize gelişen olayların dar, siğ, tersten yorumlandığını gösterir. Biz, bunun nedeninin, genel olarak arkadaşlarımızın kavramaya yeteneğini ger olmasından kaynaklandığını inanmıyoruz. Tam tersine, bunun temel nedeninin, marksist teori ve çak anlayışın, çağ doğru yorumlanamaması ifadesi olan marksist-felsefi-güncel gelişmelerle bütünleştip, birer evrim klavuzu olarak değerlendirmeye yerine bir doğmaları yığın ve ezberne dayalı olarak ele almadaki kaynaklandığını inanıyoruz. Militan bir kadro; devrimci teoriyi güncel gelişmelerle bütünleştip, eylem klavuzuna haline getirebilmek için varolan bütün mevcut yeteneklerini buna göre seferber eder ve devrimci bilincini bu demek olduğunu bakı ederse; işte bunu yaparsa sağlıklı bir değerlendirme ve yorum gücüne erişir. Ötünü aydınlatır ve bu aydınlığı tüm topluma yayar. İşte bizim temel eksikliğimiz buradadır. Ve bu eksikliği aşmadığımız müddette çağ değerlendirilmemiz hep kısır kalacaktır. Bu eksikliği giderilebilmek için üç ana halkayı kendimize temel almalıyız.

Bunlardan birincisi; çağımızın devrimci ideolojisi olan Marksizm-Leninizm'i, onun Kürdistan koşullarında

rındaki temsilcisi Parti ideoloji ve politikasını derinlemesine özümsemektir.

İkincisi; çağımızın dört temel gelişmesini ve nedenlerini tarihsel materyalist metotla yeterince kavramak.

Üçüncüsü; güncel gelişmeleri sıkı bir şekilde takip etmek, temelde varolan birikimlerin yarattığı rahatlıktan da yararlanarak her olayı doğmaları değil, yaratıcı bir tarzda ve diyalektik bir bakış içinde ele almak.

İşte; biz bu üç temel noktayı yeterince özümşediğimiz ve aralarında nıkı bir bakı durduğumuz oranda ancak gelişen en küçük olayı bile yorumlama gücüne erişir ve kısırılık, doğmatizm ya da yanlış teoriler” üretmektен kendimizi sıyrıp, aydınlanış gücünü bir kafa yapısına sahip edebiliriz. Yine, bu üç temel noktayı yeterince özümşediğimiz oranda, ancak emperyalizmi kendini yenileyip gelişen gibi emperyalist kaynaklı “yeni” sosyalizmi anlayışlara düşmez, “İran-Irak savası, ABD'nin İrak'ı destekleyip, İnan", tehdit ederek korkutmasıyla durdurulmuş” gibi güzyesnel ve dar değerlendirmelere gitmez, Türkiye'deki siyasi gelişmeler nedir diye sorulduğunda; “Türkiye'de devrimci bir hareket henüz şekillenmediğinden yeni bir şey yoktur” deyin siyasi gelişmeleri sadece Türkiye devrimci demokratik hareketi ile sınırlı tutmak gibi sığ bir yaklaşımla hareket etmez ve Kürdistan'da pek çok siyasi değişiklik ve gelişme olmasına rağmen bunlara dokunmadaki eski kalıcı değerlendirmelere gitmezdir. Maalesef bizde bütün bunlar önemli oranda gözden geçirilmez.

Böylesine daralmış bir düşünce ile kitlelere ne denli önderlik yapılabileceği ortadadır. Bir Parti kadrosuyla çelisen bu durum, açık ki; iç açıcı bir şey değildir.

Bu nedenle arkadaşlarımız kendilerini yukarıda belirttiğimiz üç ana noktada yeteri hale getirmeleri, kendi eksikliklerini görüp hızla gidermeleri gerekmektedir. İki Parti kadrosu ideolojik-politik düzeyi ileri, seçkin bir olmalıdır” tanımlamasına denk bir yapıya kavuşmak zorunludur. Aksi halde kadronun kadro olarak görevlerini yerine getirmesi bir altmadacandan öylene gitmez. Halımız zindan koşullarının bizden istediği şey budur.

Bizde sadece dünya, bölge, Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan siyasi gelişmeleri der veya kalıcı bir temelde değerlendirme olayı görülmüyor. Aynı şey genelde ve özgüllüğümüzde cezaevinin değerlendirilmesinde de görülmektedir. Bu konuda düşman bugün ulusal kurtuluş mücadelemizi ve PKK'yi savas esirleri şahsında boğmak isteyeniyi gibi ya abartmalı veya hafiflemeye dayalı, ya da bir dönem için geçerli olup günümüzde geçerliliğini kaybeden çeşitli değerlendirmelere gidilmektedir. Açık ki, bu tür yanlış-eksik bakış açıları cezaevi politikasının belirlemeye ya da bu politikaya katkıda bulunmadaki bizleri sağlıksız bir sonuca götürür.

Her şeyden önce sunu vurgulayalım ki, içinde yaşadığımız zindan koşulları düşmanla süreli karşı karşıyayız olduğumuz bir ortamdır. Her diğer önemli bir konu da, dışarda yükşelen ulusal kurtuluş mücadelemizin bir parçası ve öta karşı sorumlulukları büyük olan bir zeminde yaşayyoruz. Bu nedenlerle, cezaevinde yaşanan güncel durum, düşmanın politikası, içinde yaşanan siyasal ortam, kendi gücü ve olanaklarımız, izlenmesi gereken politika vb. pek çok olguları bir araya getirip, doğrudan olarak ve bu temelde güçlü

bir pratik ulaşmak gerekiyor. Bunun yapılacağı yerde sürekli istikrarlılığın yaşadığı olaylar patlak verir ki, o da bizi bizden beklenen görev ve sorumlulukları yerine getirmeye götürüp pek çok sorun ve olumsuzluklara da yaratır. O halde ne yapmalıyız?

Su iyi bilinir ki, düşman, halki temsil eden devrimcilerin cezaevine inince insanca yaşamaları ve siyasi kimlik ve kişiliklerin tanımlanmaları hiçbir zaman kabul etmemişti. Bu dün böyle olduğu gibi, bugün de böyledir ve yarın da böyle olacaktır. Sömürgeci-faşistlerin baş ve can düşmanları olduğumuzdan ve düşman da bizi böyle gördüğünden bu durumda şaşılacak yan yoktur. Bu bir yaşam kavgasıdır. Bizler direnerek var olmak, onlar da bizleri yok ederek yaşamak zorundadırlar. Bu nedenleridir ki düşmanla öteden beri zindan cephesinde kıyasıya ve büyük mücadeleler yaşadık. İki uzlaşmaz karşıt güç olarak varıyana yaşadığımız süreçte, daha pek çok fiili direniş ve mücadele yaşadığımızı açıklar. Evet, olayları bu temel halden bağlatıp, yakalamak zorundayız. Ters arıyalar daima tehlikedir.

Ancak yukarıda belirttiğimiz genel doğrular, hiçbir zaman bir rotada somutluk bulmaz. Temel yaklaşımımız ve tüm politikalarımızın ana doğrultusu zemin oluşturmakla birlikte güncel koşullar da belli bir etkiye bulunur, yani zindan cephesinde sınıf kavgasının zaman zaman şiddetlenmesi, zaman zaman durulmuş gibi görünmesinde güncel gelişmelerin belirgin bir etkisi vardır. Örneğin, 80-83 yılları arasında esas nedenleri özümüzdeki ciddi zayıflıklar oluşturmamakla birlikte, dümanı çok soylu direnilerse rağmen azgın ve tavizsiz bir saldırıya iten olağanüstü faşizm koşulları ve elverişsiz bir zemin vardır. Buna karşılık iç ve dış kamuyunun ağır baskısının bir sonucu olarak, "Sivil yönetime geçtik. Demokrasiye geçiyiz yaaptık, insan haklarına saygılıyız" vb. biçiminde görünürde siyasal değişimliklerin yaşandığı bir ortamda her şeyin belirsizliği olan özgüçümüzde görülen zayıflıkların da büyük oranda giderilmesiyle Ocak 84 direnişinde görüldüğü gibi, aşgari insan koşulların yaratıldığı bir ortama kavuştuk. Diş gücü paralel olarak temelde öz gücümüzde dayanmakla birlikte, diş siyasal koşulları elverişliğin yaratıldığı otonomi zeminde dayanarak tek-İp, Şubat Marşı gibi davranmalar karşılığında 7 Ekim ve de 9 Ocak günü büyük ve zafer getiren bir direniş yaratabildik. Yürürlüğe konulan Ağustos Genelimizin farklı koşullarda, farklı özelliği taşımasına rağmen, 12 Eylül askeri darbesinin ekonomik, sosyal, siyasal bir ortamını ürünü olarak doğduğunu ve 24 Ocak kararlarının tekrardan uygulanması, siyasi gereçlerin artarak bir askeri şiddet kullandığı bir ortamda yürürlüğe konulduğunu biliyoruz.

Fakat her şeye rağmen, 12 Eylül düşmanının o eski sömürü ve terörünü uygulandığı zindanlara yükselen soylu direnişler, iç ve dış kamuyunun desteği sonucu sömürgeci faşizme, unutulmaz bir yenilgi tattırdık. Diğer bir deyişle, siyasal gereçlerin ve baskının arttığı bir ortamda öz gücümüzde dayanarak gerçekleştirildiğimiz direnişler geniş bir kamuyunu harekete geçirecek siyasal koşulları lehimize çevirmiş ve bu noktada faşist saldırıların geriletilmiş.

Bütün bu örneklerden anlatılmak istediğimiz şey şudur: İçinde yaşadığımız zindan koşullarında öz güç belirlenmesi olmaksızın, dışarıda dost ve düşman cephesinde yaşanan siyasal gelişmeler de cezaevlerinin otonomi ya da olumsuz yönde direkt etkilerindedir. Bu açıdan, cezaevleri alanında doğru bir politika belirlemek isteniyorsa düşmanın siyasal koşullarını iyi görüp değerlendirmek gerekmektedir. Hangi şart altında olursa olsun zindanlar-

daki temel politikamızın direniş olduğu açıktır. Ancak bugün yer, zaman ve biçimi, programı vs. konularında sağlığı bir tesbit ulaşmak için düşmanın içinde yaşadığı koşullar ve cezaevlerine yönelik ideolojik politikalar dikkate değerlendirilmelidir. Biz savaş esirleri zindanlarda yükselen direnişleri dağların doruklarında yükselen direnişlerle dialektik bir bağ içinde ele aldığımızdan bu konunun önemi daha da büyümektedir.

Demek ki, düşmanın cezaevlerine yönelik politikalarını dikkate almalıyız görmek ve buna karşı doğru direniş politikaları üretmek büyük önem taşımaktadır ve bunu yapacak olanlar da seçkin elemanlar olan kadrolardır.

Ancak kadrolarımızın bu konuda istenilen düzeyde olduğu söylenemez. Diyarbakır gibi, Partimiz, halkımız ve dünya ileki insanlığı içinde büyük bir yer edinen zindanda böyle bir eksiklik görülmüş, açık ki hem böyle bir olumsuzluk hem de ciddi bir tehlikedir. Çünkü Diyarbakır Zindanındaki kadrolar bu konuda başarılı ve subjektivizme düşerleşme karşılığında, düşman politikasına karşı güçlü politikalar üretmeye kararlıydı, çabı ve doğru devrimci direniş pratiğine hakim olamazlar. Hal böyle olunca da, örgütsel varlığı denetleyip korumak, kitlelere önderlik yapıp harekete geçirmek zorlaşır. Bunun yerini tam bir kaçış ve dağılımlık alır.

Görüldüğü gibi içinde yaşadığımız önemli bir direnme meclizinde bu tür olumsuz ve tehlikeli durumların düşmanın pek çok zararlı sonuçları vardır.

O halde, her bir kadromuz karşı karşıya yaşadığımız düşmanın cezaevlerine yönelik politikalarını çok yakından izlemeli; düşman politikasının hangi koşullar ve hangi biçimlerde belirlenip uygulandığını çaişeldiğini görmeli, öz gücümüzde temel hareket noktaları yaparız dış koşulların lehimize ve aleyhimize olan yanırları tesbit etmeli ve bütün bunlardan hareketle direniş çizimimizle asla sapsızın, hiçbir örtüyle sağ davranış, anlayış ve tutumlarla düşmeden, doğru radikal direniş biçimlerini yaratıp, kararlı ve her türlü riski göze alacak etkin fedakarlık örnekleriyle pratik uygulamalıdır. Bu konuda Diyarbakır Zindan tarihini zengin bir mısra, tecrübe ve değerle doldurdu. Biz kadrolar bu tecrübe ve değerleri en iyi şekilde özümseyip bilince çıkarıp ve düşman politikalarını karşı sürekli politika üretir, yaratıcı militanlar olursak, hiçbir yarıcın Diyarbakır'ın saygınlığını düşürmesi mümkün olmayacaktır. Buna yönelik bütün çabalar birer birer yük olmaktadır kurtulamazcağıdır. Biz Diyarbakır Zindan kadrolarından istenen mezyetler bunlardır.

Bu konuda her arkadaş, kendisinde görülen eksiklikleri aşma ve güçlü, yaratıcı, unvanık, kararlı kadrolar olma görev ve sorumluluğu ile yü-

külmüldür. Tüm arkadaşların bu anlayış, duyarlılık ve bilince pratik yönelimleri gerekmektedir.

Bir Parti kadrosu, Partiyi yaşatma ve temsil etme gücünde olan iyi bir örgüt militanıdır. Kadro, örgüt yaşama gücünde, örgüt çarkının saygılı dişlisi olan ve Parti çizgisinin büyük bir ustalıkla uygulamasında uzmanlaşmış kişi demektir. Kadro, sakınsa, yetmiş süz çögeç değildir. Sırf iş olsun diye bu sifata layık görülün kişi değildir. Tam tersine, kadro, Partinin temel taşıları oluşturan kişilerin cinden çok şey beklenen, omuzlarına tarhiş netlik görev ve sorumlulukları yüklenmiş ve bu görev ve sorumlulukları yerine getirebilecek mezyetlere sahip kişi demektir.

Bu niteliklere sahip kadro tamamen resmi bir ilişki ve statü içindedir. Bütün bunlar ne anlama gelmektedir? Bunlara kast edilen şey, bir kadronun, Partinin resmi caktarı altında, Parti işlerindeki en iyi şekilde uygulayıcı ona sadık kalması, Partinin örgüt ve mücadelesinin hayatını her alanına uygulayıp değişen koşullara göre yeni biçimler vermesi, Parti çizgisini dosta ve düşmana karşı en iyi şekilde temsil etme gücünde olması, tarhi görev ve sorumluluklarını tam bir komünist bilinc ve kişilikle her türlü özveri, kararlılık, sağlam bir irade ve fedakarlıkla yerine getirmesidir. Evet, bizim bir kadroların kastettiğimiz ve yukarıda anlatılmak istediğimiz şey tam da budur.

Bu niteliklere sahip kadro tamamen resmi bir ilişki ve statü içindedir. Bütün bunlar ne anlama gelmektedir? Bunlara kast edilen şey, bir kadronun, Partinin resmi caktarı altında, Parti işlerindeki en iyi şekilde uygulayıcı ona sadık kalması, Partinin örgüt ve mücadelesinin hayatını her alanına uygulayıp değişen koşullara göre yeni biçimler vermesi, Parti çizgisini dosta ve düşmana karşı en iyi şekilde temsil etme gücünde olması, tarhi görev ve sorumluluklarını tam bir komünist bilinc ve kişilikle her türlü özveri, kararlılık, sağlam bir irade ve fedakarlıkla yerine getirmesidir. Evet, bizim bir kadroların kastettiğimiz ve yukarıda anlatılmak istediğimiz şey tam da budur.

Bilindiği gibi, Parti örgütlenmesi denince resmi kurallara ve işleyişe ve kendi içinde en üstünden alta kadar oluşturulmuş belli bir hiyerarşik yapıya dayanan gönlü birlik akla gelir. Cezaevi koşullarında da en üstünden en altına kadar Parti örgütlenmesi yaratılmış, sağlam bir zemine oturtulmuş ve kendi işleyişinde Parti kural ve ilkeleri egemen hale getirilmiştir. Ancak bu olumlu gelişmeye karşılık, zaman zaman

"...Şurası çok iyi bilinir ki, örgüt çalışmalarında güçlü bir uyum ve ahenk olmalıyca, orada devrimci görevleri verimli bir tarzda yerine getirmek zorlaşır. Birbirleriyle uğraşır, diğden birim yülelerini Parti çalışmalarını ne oranda yürüteceği açıklar. Devrimci görev ve sorumluluklarla uğraşır, bunun çabası içinde olması gerekenler, kalker birbirleriyle uğraşırlarsa, bir yandan birimin işleyiş, rolü ve fonksiyonu felce uğrar, diğden yandan da belirlenen görevler yerine getirilemez hale gelir. Bu açıdan, uyumlu bir ilişki ve ahenkli bir çalışma isteniyorsa Partiyi resmi olarak temsil eden görevli arkadaşların yoldaşlık ilişkileri, Parti ilke, kural ve işleyiş temelinde sağlam ve tam bir irade birliğine dayalı, sorumlu bir pratik içerisinde olmaları şarttır. Bu nasıl olur? Örneğin, karar alınması gereken bir durum mu çıktı? Burada tartışmada özgürlük, eylemde birlik temel ikesinden hareketle demokratik işleyiş uygulanmalı, şayet obyektifliğin sağlanıyorsa azınlık çoğunluk yoluna gidilerek hareket tarzı belirlenir..."

Peki, bizde kadrolar ne durumdadır? Parti işleyişini her yönüyle uyguluyor, görev ve sorumluluklarımızı yerine yerine getiriyor, örgüt ve mücadeleye biçimleri konusunda üzerimize düşen şeyleri yapıyor ve Parti çizgisini yerine temsil edebiliyor muyuz? Buna tüm yönleriyle evet demek olucağz ki, Peki neden? İşte bu noktada karşımıza bu soru çıkmaktadır ki, her şeyin kilitlenip, düğümlendiği yer burasıdır. Öyle ki birçok arkadaş bu konuda eksikmiş, bu konuda yetersizmiş diyor; ama bir türlü güvensizlik ve yetmezliklerini

gidermenin çözüm noktası olan neden sorununa ya dokunuyor ya da denirliklerini cesaretle iyi düğümü çözüme bacerisini göstermiyor. Hal böyle olunca da arkadaşlar her aylık toplantıda ve hazırladıkları raporlarında aynı eksiklik ve yetmezliklerini bir papagan gibi tekrarlıyor duruyor. Diğer bir deyişle, kendisini bir türlü yenileyip aşmıyor. Bu durum bir anlamda doğaldır. Zira kişi kendi eksikliklerinin nedenlerini görüp onun üzerine doğru bir anlayış temelleştilmişse tutukluk yapar. Fakat plak gibi aynı eksikliklerin tekrarlanması kaçınılmaz olur.

Her şeyden önce şunu belirtelim: Pek çok kadronun Parti yaşamı, işleyiş, görev ve sorumlulukları vb. konularında bilince yetersizliği yoktur. Belli eksiklikler olsa bile, genel olarak arkadaşlara ışık tutacak bilgi birikimi vardır. Yani bugün görülün birçok eksikliğin birinci nedeni bu değildir. Bizlerde görülün tutukluluğun esas nedeni algıdığımız devrimci bilinci ya soru pratiklerimizle bütünlüştürme, kişiliğimizin yavaşlamez bir parçası ve yaşam felsefesi haline getiremedir. Evet bizde siktimsiz yaşanan ve çeşitli eksiklikler için ilen esas konu budur. Kuşkusuz bazı şeyleri yeterince bilince çıkarmamıza ya da kavramama da bunda rol oynamaktadır. Fakat bizde egemen olan bu bir değildir. O halde karşımıza "devrimci bilince pratiğe neden yeterince, ya da sahip olunan bilinc seviyesinde denk bir tarzda uygulanamıyor" sorusu çıkmaktadır. Bu sorunun yanıtı açıktır; tek kelimeyle ifade edecek olursak; Parti militan kişiliğinin en üst düzeyde kendi kişiliğimize bütünlüştürmemizdir. Üzerimizde hala toplumsal yapımda var olan çeşitli etkileri taşıyıcıdır. Evet bunun tek izah tarzı varsa o da budur.

Bu konuyu genel yapımda var olan çeşitli etkiler ve yetmezliklere indiriyip, örneklenirdere daha da detaylandırılmalı.

Bilindiği gibi, Parti örgütlenmesi denince resmi kurallara ve işleyişe ve kendi içinde en üstünden alta kadar oluşturulmuş belli bir hiyerarşik yapıya dayanan gönlü birlik akla gelir. Cezaevi koşullarında da en üstünden en altına kadar Parti örgütlenmesi yaratılmış, sağlam bir zemine oturtulmuş ve kendi işleyişinde Parti kural ve ilkeleri egemen hale getirilmiştir. Ancak bu olumlu gelişmeye karşılık, zaman zaman

melde yürütülüyor. Fakat kimi birimlerimizde uyumlu çalışmaya yerine, zıtlık ve olumsuzluk, kolektif faaliyet yerine, kendini dayatma, devrimci yönetim anlayışı yerine, feodal ve küçük-burjuva yönetim tarzını uygulama, örgüt işleyişini temsil etme yerine kendi bireysel düşüncelerini yürürlüğe koyma, gönderilen karar, talimat ve belirlenen toplantı sistemi anında, zamanında ve istenilen düzeyde uygulama ve rapor etme yerine, gevşek ve eksik davranma, düşüncede ve eylemde yerine Öncülük etme yerine, her iki alanda da yetmezlikler gösterme, sunulan inisiyatifini sunma kadar uyum biçimde çalışılmasına yerine, bu konuda darlık içinde düşme, olaylara müdahale etip, gelişmeleri yönlendirmeye ve denetlemeye yerine, bunun gerisinde düşme, gelişmeye açık arkadaşların önünü açma yerine, takıma yoluna girme, kişilere bakış açısında darlık gibi çeşitli düzeylerde eksik ve yanlış anlayış ve tutumlarla girilmebetirler. Bunlar birim faaliyetlerinde egemen olmaksızın farklı ortaya çıkan çeşitli olgulardır. Ancak giderilmediği takdirde pek çok olumsuzlukla beraberinde getirebilecek şeylerdir.

Şurası çok iyi bilinir ki örgüt çalışmalarında güçlü bir uyum ve ahenk olmalıyca, orada devrimci görevleri verimli bir tarzda yerine getirmek zorlaşır. Birbirleriyle uğraşır, diğden birim yülelerini Parti çalışmalarını ne oranda yürüteceği açıklar. Devrimci görev ve sorumluluklarla uğraşır, bunun çabası içinde olması gerekenler, kalker birbirleriyle uğraşırlarsa, bir yandan birimin işleyiş, rolü ve fonksiyonu felce uğrar, diğden yandan da belirlenen görevler yerine getirilemez hale gelir. Bu açıdan, uyumlu bir ilişki ve ahenkli bir çalışma isteniyorsa Partiyi resmi olarak temsil eden görevli arkadaşların yoldaşlık ilişkileri, Parti ilke, kural ve işleyiş temelinde sağlam ve tam bir irade birliğine dayalı, sorumlu bir pratik içerisinde olmaları şarttır. Bu nasıl olur? Örneğin, karar alınması gereken bir durum mu çıktı? Burada tartışmada özgürlük, eylemde birlik temel ikesinden hareketle demokratik işleyiş uygulanmalı, şayet obyektifliğin sağlanıyorsa azınlık çoğunluk yoluna gidilerek hareket tarzı belirlenir. Çıkacak karar kişinin düşüncesini yansıtmaya bile, bunu tartışma konusu ya da sorun yapmadan pratik atarmak zorundadır. Oysa bizde birim başı üyeleri, "ile de benim dediğim olacak, yoksa olmaz" deyip kendisini dayatıveriyor. Ve hatta kararları tartışma konusu yapıp, isteksiz uyguluyabiliyor. Bu durum ister istemez sorun yaratır ve birim içerisinde uyumsuzluğu, çatışmayı doğurur. Bu durum -kendini dayatma- ters bir tavır olduğudur; yine olduğu bilindiği halde yine girilen bu tutumun arkasında, küçük-burjuva kendini beğenmiş aydın bilgiliciliği, "her şey benim bilim, ben yapabilirim" küçük-burjuva feodal anlayış vardır. Dikkat edilirse burada kolektivizm yapı kaldırılmış, yerine bireycilik ve ben unsuru geçirilmiştir. Bunun yapanları Parti işleyişini, kolektif çalışma tarzını, uyumu, demokratik işleyiş vb. konuları bilmiyorlar mı? Çok iyi bilimtedirler. Bugün kalkıp bu insanlara birim çalışmalarını hakkında yazı dense, karşı karşıya yazı yazacaklardır. İş uygulamaya geldi mi bilinen şeyler kişilikle bütünlüştürülmüş, küçük-burjuva, feodal aile reisi anlayış ve kişiliği korunduğundan etketsiz pratik gelişmiş ancak olan yöne de bu yön olacaktır. İşte bizim siktimsiz buradadır.

Bir örnek daha verelim. Biçimde uyumlu bir çalışmaya yaratmanın en önemli unsurlarından birisini eleştiriyor-özdeşleri silinmiş doğru bir tarzda kullanılmak oluşturm. Birim yönetiminin işleri gidireli eksiklikleri aşmaları ve daha güçlü bir pratik işleri girmeleri bununla mümkündür. Bu silanhe zaman, nasis ve hangi biçimlerde kullanılabacağı üzerine çok şeyler yazıldı. Ancak görülün olur ki kimi

birim üyeleri arasında inçin çekirdiğinden kurtulmayacak eksiklikler üzerine giderek büyük yolların varılmakta ve bu durum birim içindeki uyumu zedeleyip kötü bir görünüme bürünebilecektir. Açıkça bu tür eksikliklerin ortaya çıkması, önemli sorumluluk ve görevleri üstlenmiş arkadaşlar açısından bir talihsizliktir. Bizim bu tür eksiklikler içerisinde girenler "olgun devrimci yapıyorlar" dememiştir kimsenin beklentilerinde. Tersine, bu tür tutumlarla girenler ölçsüz, ve seviyesiz pratikçiler olarak görülmüştür. Bundan kimsenin deccanını Her fırsatta büyük davanın büyük insanları olmaktan söz edilir. Ama bunun tersine, basit ve işlevsiz ters düşünmeyle uğraşarak, bu baka tür yolu izah etmek düşüncesindedir. Uyumu ve güçlü bir yapının oluşması için, bunun önemli bir aracı olan eleştirilemez silahın sekteyi bu da liberal tavırları düşmeden, doğru devrimci tarzda uygulamak gerekir. Bu silah uygulanırken, "ben haklıyım, benim hakkımdır" gibi, kimin haklı, kimin haksız olduğunu ortaya çıkarmakla uğraşarak, bunu ispatlamaya çalışarak elde de mahkum edilmesi gereken kişiler aranmamalıdır. Bu anlayış ve yaklaşım tarzı yanlış ve gözünmüştür. "Sen şunu yaptın, ben bunu yaptım" gibi zıttılaşmalar temelini oluşturur. Böyle bir yaklaşım tarzından çok, eksikliklerin ne olduğu, bunun nereden kaynaklandığı, doğru anlayış ve tutumun ne olması gerektiği açıkça çıkarılır, bu temelde hatalar ortaya serilmeli ve eksiklik şu veya bu kişiye mal edilmemeli, tam tersine birimin bir eksikliği olarak görülüp, eksikliğin üzerine yürümek tarzımız bu güne berrak olmuştur. Böyle bir yaklaşım ve olgun ölçüler tutuldu mu ancak, örnek bir yapı ve ahenkli bir çalışma ortaya çıkmaz.

Bu tarzda bir pratik, kolektif faaliyeti de doğurur. Bilindiği gibi, birim çalışmalarında kolektif çalışmaya önem verilmeli, güçlü, başarılı ve sağlam hata bir çalışmaya yolu kolektivizmden geçmelidir. Her türlü burjuva, küçük-burjuva alışkanlık, kişilik ve yaşam tarzının panzehiri budur. Hele böyle önüne devrim, düşmana karşı her alanda direniş gibi son derece büyük hedefler koyan proletarya partilerinde bu ilke hayati önemdedir. Bu alanda zaaf veya yetmezlik işlenmiş düğümü mü, açık ki ortaya büyük boyutlarda sorun ve çikmazlar çıkar, bu da sürekli bir başarısızlık ve içten içe çözülen bir yapıyı ve son tahlilde ise birkaç darbe ile kolayca dağıtılabilen çürük bir oluşumu biriktirecektir. Evet, kolektivizmin yeri, zamanı, biçimi, ölçüsü ve zaman için tehlikeler vardır. Kısaca, kolektivizm sağlam bir yapıya temellik eden proleter yaşam ve çalışma tarzı; bireycilik ise, her zaman için istikrarsızlık ve çözülmeye temellik eden küçük-burjuva, feodal yaşam ve çalışma tarzıdır. Birincisi güçlenmenin ve başarının, diğeri ise zayıflamanın ve başarısızlığın ifadesidir. Ve en önemlisi bu ikisi arasında her zaman bir çelişki ve bu çelişkinin yaratıldığı bir çalışma vardır.

Birim faaliyetlerini yürütürken, işte bu bilinçle hareket edilmelidir. Bütün çalışmalarımız, bütün faaliyetlerimiz ve temel işlevlerimiz biçimimizde kolektivize edilmelidir. Ancak bu şekilde büyük başarılar, arkadaşlarımızın kolektivizmin gücü, büyüklüğüne belirmesine rağmen halen kendini dayatmak, bireysel tutum ve davranışlar, ve birim çoğunluğunun düşüncesine ve kararlarına karar rağmen "benim dediğim doğrudur", "bildiğimi yapacağım" gibi küçük-burjuva bireyci pratikçilikçi gelir. Bu tür arkadaşların genel pratiği gözlemlendiğinde, sadece bu alanda değil, pek çok sahada kendini öne çıkararak, keskin, kendini beğenmiş, başkalarını pratikini beğenmeyen, pratik aydın küçük-burjuva özelliğini yansıttığını görüyoruz. Hal böyle olunca, kolektivizme zaafa düşüyoruz. Birim çalışmalarında, doğru, uyumsuz, başarısız, başgösteriyor. Nihayet kaynağını bu tür davranışlardan alan örgütsel birlik zaafa

uğruyup, pratikçe çok başlı bir çalgısına çıkıyor ki, birim çalışmalarının fevçli bir yapıya dönüşmesi ve taşınması bir ortamın doğması temelindedir. Yani burda kolektivizmle bireycilik arasında ciddi bir çelişki ve çatışma ortaya çıkmaktadır. Bu durumun birim çalışmasını aksattığı gibi ve arkadaşlarımız arasında uyanıklara neden olduğu da açık ortadadır.

Bu noktada bazı hatırlatmalarda bulunmak zorundayız. Parti örgütlenmesi içinde resmi görev ayrı arkadaşlar pratik işlev ve proleter işlevişi denk bir tarzda hareket etmek zorundadır! Bunu sağa sola çekip kendi küçük-burjuva aydın alışkanlık ve güdüleriyle uğraşmaya ve parti faaliyetinin yürütülmesinde birinci derecede sorumlu tutulmasını birimi sağlıksız bir yapıya getirmeye kimsenin hakkı yoktur. Kişi gerçekten de omuzladığı önemli ve büyük sorumlulukları Parti karşısında yerine getirmeye ve Partiyi layık, sorumlu devrimci olma iddiasındaysa, ilk başta yapması gereken şey, Partiyi yabancı anlayış ve tutumlarla donatmak ve Partinin beldirliği ilke ve yaşam tarzına bağlı kalmaktır. Bunun tersi tavır, işlevsiz ters düşünme olup Partiyi, işlevsiz anlayış ve alışkanlıklarla öle bir şey değildir. Ki bunlara ağıdarak edilemeyeceği açıktır. Çünkü bu tür anlayış ve hastalıklar, Partiyi içten içe kemiren hastalıklardır. Bu nedenle, Partiyi oynaması gereken rollerden alıyorken, Parti yaşamının önemli özelliklerinden birisi olan kolektivizmi kendi yaşam pratiğinde uygulamayarak, kendi aydın bireyci tutumunu sürdürmede ısrarlı olan ve bunu iflah olmasın bir tarzda dayatmaya çalışıp gitmelidir. Böylesi bir tavır Partinin selameti açısından saygıya karşılanmaz. Ögö eğer tarihsel nitelikte görev omuzlanmış arkadaşlar gerçekten de bu görevleri büyük bir sorumlulukla temelinde geliştirmek istiyorsa o zaman kaygılı proleterlerin alışkanlık ve etkilerinden olan eksikliklerini hızla aşmalı, toplumu, devrimci kolektif yaşamı idealleştirmeye soyunmuş Partinin değerli mensupları olarak yaşam tarzını her yönüyle kolektif yaşam tarzı ve motifleriyle donatmalıdır. Denilebilir ki, bu ideal bir militan kadrodan istenen önemli özelliklerdendir. Unutmamalıyız ki, pek çok hastalıklı yansırı, bireycilik gibi toplumsal işlevsiz işlemler bir hastalığı kolektif yaşama ulaştırarak iltisastırederek çözülen öcn öcn çekirdiği bizler. Ve bu idealle ulaşabileceğimiz ilk kolektif bir güç yaratmak zorundadır. Bu nedenle kolektivizmi yaşamı seismememiz olmalıdır.

Bizde kolektif ve uyumlu bir örgüt çalışmasını yansırı, sıkıntısı çöken ve en önemlisi konuların bir diğeri yönetim sorunu oluşturmaktadır. Bu konuda ya çok geri kalıyoruz, ya da önderlik altında aşiret veya aile reisliğine, küçük-burjuva yönetimi anlayışına düşüyoruz. Örnek bir yönelticilik yapan arkadaşlarımız da var tabii. Ama dedimiz gibi, devrimci yönetimin anlayışını yanlış uygulamaları da çikabilecektir.

Bilindiği gibi, doğru devrimci yönetimin düşmana karşı sürekli bir direnişin yarandığı koşullarda büyük bir silahlı savaşın yaşandığı Kürdistan koşullarında bir devrimci örgütlemek, geliştirmek ve başından beriye koşturmak için güçlü bir yönetici, diğeri deyişle güçlü bir önder olmak şiddetli ihtiyaç duyulan mezyetlerdir. Partimiz bugünkü her bir kadrodan, Parti örgütlenmesi her alanda oluşturup kurulumlaştırma ve güçlü kılın, kitleleri, ilke örgütleri, cephe örgütleri ve halk ordusu içinde örgütleyip bir araya getiren ve onları dönem ihtiyaçlarına göre menlendirip harekete geçirmesi bilen, devrimin sıyasi, askeri, ekonomik, lojistik vb. bütün örgütsel, pratik ihtiyaç ve sorunlarını çözebilen, devrimci politikalarını ve yöntemleri yerinde ve zamanında görüp, bunun etkin ve üstün taktik

manevralarını uyaran örgüt ve mücadele biçimlerini yaratarak, devrimin gelişimini sürekli ilerleten, kısaca bir devrimci büyük bir üstalıkla örgütleyip yaratabilen, bütün bunları devrimde olan sönusz bir bağlıkla ve inançla yapan, Parti işlevişi ve Parti çizimine en üst derecede sahip önder mezyetleri istiyor.

Kürdistan gibi geri kalmış bir toplumda bu özelliklere sahip olan kadroların çıkması zor da olsa, devrimimiz buna ihtiyaç duyduğuydu açıktır. Biz bunu bir deney, yetenekli ama toplumun çeşitli hastalıklarının üzerinde taşıyan tipik burjuva, küçük-burjuva, feodal tiplerden sözetmiyoruz. Tersine, yetenekli ama aynı zamanda Partinin yüz proleter işlevişiyle donanmış kadrolardan söz ediyoruz. İşte Partimizin istediği önder, yönetici kadro tipi budur.

"...Yönetici kadro, kitle ilişkilerinden devrimci ahlağa, kararlılıktan fedakarlığa, otoriteyi temsil etmekten, eleştiricilikten kadar sıyasal, sosyal, örgütsel yaşamın her alanında Partimizin proleter işlevişiye sahip olmak zorundadır. Daha açık bir ifadeyle yönetici kadro, kendini her şeyin merkezinde görüp kitleye basit ya da hafife alıp bir hiç olarak görürse, devrimci otoriteyi ya da yetkilileri dikatörce, ağavari veya küçük-burjuva kullanırsa, veyahut tam tersine böyle bir duruma düşmeyecek anlayışıyla devrimci otoriteyi en ileri düzeyde temsil etme yerine, silik ve müşfik bir duruma düşerse; sekte, kararsız, ikirciklik, korkak, bikiç, iykiyüzlü, pasif, teslimiyetçi ve iradesiz zayıf; kısacası özü beş metelik etmez bir kişilik yapısı varsa, işte burada devrimci yönetici bir kadrodan sözetmek asla düşünülemez..."

Cezaevi koşulları, önemli birer direnme merkezleri olmakla birlikte, dışından farklı olarak değişik tür devrimci kişilik alanlarına sahiptirler. Buradaki devrimci faaliyetleri esas yönünü, örgütsel, sıyasal, eğitsel, kömün ve genis kitle ilişkileri ile düşmanlık ilişkileri oluşturur. Bu faaliyetler dışarıdakinden farklı koşullar ve biçimlerde geliştirilmektedir. Ancak şunu belirtelim ki, Diyarbakır gibi devrimimiz mal oluşmuş ve onunla kopmaz bir bağ içerisinde olan önemli bir direnme merkezinde bizler de, yetkili ölçüde tutturmuş yönetici kadrolara ihtiyaç duyuyorduk. Burada varolan görev ve sorumluluklar ile devrimci çalışmalar çok önemli bir yere sahiptir. Her gün onlarca insanın yakalanıp getirildiği ve düşmanlık işleri yaşadığımız bir ortamda Parti yaşamını, varlığını ve devrimci faaliyetlerini yürütüp kurulumlaştırmanın önemli çok buyduktur. Ve bütün bunları örgütleyip, yönlendirecek olanlar açık ki, ağırlıklı olarak yönetici konumunda olan arkadaşlardır. Birinci derecede görevli ve sorumlu olanlar bu arkadaşlardır. Dolayısıyla, parti işlevişi, anlayış ve politikası temelinde Partinin zindan faaliyetleri bulundukları özgüde temsil etmesi gerekenler ve omulmu-olmuş eksik pratikleriyle hesap vermesi gerekenler bu arkadaşlar olmaktadır. O halde, bir yönelticilik özellikleri ne olmalıdır? Mevzuatını yerince bilince çikarmak ve pratiğe uygulamak gereklidir. Zindan koşullarında bir yönelticinin sahip olması gereken özellikleri kısaca şu ana başlıklarda özetleyebiliriz:

Birincisi; ideolojik-politik olarak ileri ve yetkili bir düzeyde işlenen olması; İkincisi; Parti işlevişi ve ilkerli temelinde bir tür örgüt adamı ve sahip olduğu bir mezyet çerçevesinde kitleleri ve politikalarını ve yönlendirme yeteneği ve zamanında görüp, bunun etkin ve üstün taktik

Üçüncüsü; örgütleyip yürütücü sıyasal ve eğitsel faaliyetleri, kitleleri sürekli bildirmesi, bu alanda kitlelerle sıkı bağ ve ilişkilerin kurulmasını sağlama ve kitlelerin her türlü sorunlarını çözme bilmesi.

Dördüncüsü; komünist bir toplum ifadesinden biri olan yaşam yaşamını, belirlenen ilişkiler çerçevesinde oluşturup tüm kitlemi bu yaşam içinde eritmesi ve her türlü bireyci ve bencil düşünceleri ve alışkanlıklarından arındırması, sosyal yaşantıyı buna göre düzenlemesi.

Beşincisi; düşmanla olan ilişkilerde, doğru devrimci bir rotayı tutturup ne sağ teslimiyetçi, ne de sol-sektek anlayış ve davranışlara düşmeden, güç, olanak ve koşullar göz önüne getirilerek doğru devrimci yaklaşım ve adımlar belirleyebilmesi, belirlenen politikaya hakim olabilmesi.

Altıncısı; filii bir direniş gerektiren koşullarda yaşanan oturma denki direniş programını, hareket tarzını vb. tesbit edip iç ve dış hazırlıkları tamamlayarak kitleyi, bu temelde kararlı bir direniş örgütleyebilmesi, kitlenin nabzını sürekli elinde bulundurarak onları direniş temelinde harekete geçirebilmesi ve kamuoyunda da desteğini yaratarak, direniş başarıyla sonuçlandırabilmesi.

Yedincisi; diğer gruplarla, politik dostluk ilişkisi temelinde doğru bir ilişkinin sürdürülmesi.

İşte diğer özelliklerini bir kenara bırakarak, bize yönetici bir kadro olarak sıyasal yaşamı gereken temel ya da ana özelliklerini burardır. Dikkat edilirse, burada yönetici kadroların en önemli görev ve sorumlulukları örgütsel alandan tutulmuş, düşmanlık ilişkileri kadar pek çok sahada bilinen ilke ve politikalar temelinde her şeyi hakim olma, gelişmelerin tümüne yön verme ve ortaya çıkan sorunları çözmeye gibi önemli mezyetleri isteyen alanları kapsamaktadır. Ve bütün bu görev ve sorumlulukların başlarına yerine getirilmesi açık ki, belirgin bir yetenekliliği ve üstalığı gerektirir.

Yönetici kadro, bütün bu görev ve sorumlulukları yerine getiren bu alanda doğru bir önderlik anlayışına ve işlevişiye de sahip olmak zorundadır. Diğer bir deyişle, yönetici kadro, kitle ilişkilerinden devrimci ahlağa, kararlılıktan fedakarlığa, otoriteyi temsil etmekten eleştiricilikten kadar sıyasal, sosyal, örgütsel yaşamın her alanında Partimizin proleter işlevişiye sahip olmak zorundadır. Daha açık bir ifadeyle yönetici kadro, kendini her şeyin merkezinde görüp kitleye basit ya da hafife alıp bir hiç olarak görürse, devrimci otoriteyi ya da yetkilileri dikatörce, ağavari veya küçük-burjuva kullanırsa, veyahut tam tersine böyle bir duruma düşmeyecek anlayışıyla devrimci otoriteyi en ileri düzeyde temsil etme yerine, silik ve müşfik bir duruma düşerse, sekte, kararsız, ikirciklik, korkak, bireyci, iykiyüzlü, pasif, teslimiyetçi ve iradesiz zayıf; kısacası özü beş metelik etmez bir kişilik yapısı varsa, işte burada devrimci yönetici bir kadrodan sözetmek asla düşünülemez.

Bu anlamda, yönetici bir kadrodan bahsederken, yeteneklerinin yansırı kişilik özelliklerinin ne olup olmadığı da büyük önem taşıyor.

Yaptığımız bu genellemenin sonra, bize yönelticilik ne düzeyde ve nasıl uygulanıyor? Bu alanda hata ve eksikliklerimiz nelerdir? Bunlara bakmak gerekmektedir.

Herşeyden önce şunu belirtelim ki, bizdeki yönetici arkadaşlar, varolan genel yapımız içinde belli bir birim ve ölçüler tutturmuş olan kişilerden oluşmuştur. Buldukları alanlarda bu arkadaşlar konularının gerektirdiği biçimde belirgin bir çaba ve faaliyet içtindedir. Bu nedenlerle ki görev ve sorumluluklarımız zindan cephesinde önemli oranda yerine getirmektediriz. Bütün bunlar bizde yaşanan olumlu yanlardır. Ancak şu da bir gerçek ki, hala belli

eksiklikler ve hatalar içinde de düşülebilmekteyiz. Bu açıdan, bunları açığa çıkarmak daha güçlü bir konuma ulaşabilmek için eleştirmek gerekmektedir. Nedir bunlar?

Her şeyden önce, birçok yönlü devrimci kadromuzda teorik pratik eksiklikler görülmektedir. Bu konuda daha önceki başlıkta değindiğimiz için yeniden değinmeye gerek görmüyoruz. Ancak şunu tekrar vurgulamak gerekir ki, ideolojik-politik düzeyi yetkili bir seviyeye ulaşmadık kişilerin görev ve sorumluluklarını güçlü bir şekilde yerine getirmesi, diğeri bir deyişle güçlü bir pratiğe yönelmesi zordur. Bu konuda mutlaka çeşitli olumsuzluklara, hata ve yanlışlıklara düşünceli ve bu nedenle genel Parti yaşamını zayıflatıp, çeşitli sorunların ortaya çıkmasına sebep olan arkadaşlar her yöneltici kadrodan bu alandaki eksikliklerini mutlaka aşması ve bunun için sürekli bir araştırma-inceleme işlevişi olması gerekir ve zorunludur. Bilimlidir ki, çizgiye hakim olabilmek ve yaratıcı bir tarzda uygulayabilmek için onu tüm yönleriyle bulup çikarmak gerekir.

Dikkat ediyoruz, bazı yönetici arkadaşlar, kitle ilişkilerinden tutulmuş ideolojik ilişkileri, çeşitli düzeydeki sorunları gidermekten tutulmuş Parti işlevişinin bütünüyle uygulamama kadar daha pek çok konularda Parti anlayış ve çizgisine hakim olamamakta, çizgiyi yaratıcı ve ruhuna denk bir tarzda uygulamamakta, cezaevi koşullarında belirlenen emel politikaları, güncel durumu bütünlüştür, yaratıcı ve üretici bir pratikle uygulamamakta, basmakalıplık, kırtasiyecilik, subjektivizm almış başını gitmektedir. Bu durumda, pek çok önemli konularda çeşitli düzeylerde hata ve yetmezlikler ortaya çıkıyor. Zaten böyle bir pratik karşısında başka bir sonuç doğması da beklenemez. Dikkat edilirse, burada önümüze sürülen çizgiyle, pratizmin arasında da çelişki vardır. Ve bu çelişki hata ve yetmezliklere kaynaklık ediyor, pratizmi yanlış yönlere kaydırılmaktadır. Hal böyle olunca, yönelticiliğin gerekleri yerine getirilmeyor. Pekki çizgiye pratik arasında çelişkinin nedeni nedir? Bu sorunun yanıtını aradığımızda karşımıza şu gerçekler çıkıyor. Parti bize doğru anlayış ve çizgiyi sunmaktadır ve bu anlayış düşünce düzeyinde öğrenip kabul ediyoruz. Fakat iş, öğreneni pratiğe aktarmaya gelince, işte bu noktada Parti öğretisi temelinde bir pratik değil, esas olarak sınıf atışkanlıklarının bilince kazandırdığı düşünceler temelinde bir pratik sergileniyor. Yani burarda Parti öğretilerinin hamuruyla yoğrulmuş bir pratik ortaya çıkıyor. Tam tersine, kişilerin, Partiyi yabancı alışkanlıkların hamuruyla yoğrulmuş bir pratiği ortaya çıkıyor. İşte Parti çizgisine uyumluluk arzeden bir aktivite içinde olamamasının esas nedeni budur. Her şey, burada gelişip düğümleyen O halde, bu düğümü çözmek gerekir. Bu nasıl olmalıdır? İki yolu var: Ya kişileri kendi sınıf alışkanlıklarının tamamen bir kenara itip, Parti çizgisine her alanda bütünlüştürün gereklerini yapacak ya da "arkadaş ben bu işi yapayım" deyip çekip gidecektir. İkinci yolu; istenmeyen en kolay yol olduğuna göre, o zaman birine yolu seçmekten başka çare yoktur.

Kısaca, her bir arkadaş, teori, politika, işlevişi ve benzeri çizgiyi ilgilendiren her konuda, kendini yetkinleştirme ve özellikle bunları işlevişi ve pratiğe bütünlüştürmek zorundadır.

Şimdi biz, her defasında kalkıp Parti işlevişinden, kişilerle ilişkilerden söz ediyoruz. Bu konuların işlenmediği bir tek resmi toplantı yoktur. Normal sohbetlerde ve her resmi toplantıda bu konulara ilişkin tonlarca şey söyleniyor. Ancak, bunlar görev rapor, toplantı, talimat, inisiyatif, otorite, gizlilik vb. ilke ilişkilerinden düzenlenmesinde belirgin eksiklikler ortaya çikabılıyor.

şülyorsa; işte bütün bunlar yapıyorsa açık ki burada toplumsal yaşamın o olumsuz etkileri varlığını sürdürmekte; bu konularda Parti çizgisi ve kişiliğine ters düşmektedir. Partimizin çağdaş devrimci öncüler bu tür amaç ve yaşıtlarına tamamen yabancıdır. Ama bizde bu tür şeyler, birçok arkadaşın şahsında Parti yapımız içinde şu ve bu düzeye yaşıtları. Kişi istediği kadar kalıps. "Ben Partinin militan öncülerini yakalamadım" desin; millet öncülerini yakalamak, bazı şeyleri öğrenmek ve direnmek demek değildir. Kim bunu şülyorsa, o büyük bir yanlış işlerdir. Günümüz koşullarında bu çok yetersiz bir ölçüdür. Biz bunu derken, şu anlaşılmasın: Biz bu ölçünün önemini yadsımayız. Tersine, bilinçlenmek ve direnişçilik gerek ve zorunlu bir özelliklidir. Hatta bu kadrolaşmanın başlangıcına temelli olarak. Ancak salt başına bu özellik ihtiva cevap vermiyor. Militan kadro ölçüsü; Parti çizgisi ve kişiliğinin yaşıtlarının vazgeçilmez bir parçası haline gelmelidir, görev ve sorumlulukların büyük bir ustalık ve bitmezi bir enerjile hayata geçirilmesidir. Yani günün geldiğinde cırcımlık, bundan dışındaki bir köseye çekilip, kendi bilincini geliştirme sorunuyla uğraşmak bir kadro için yetersizdir. Bu çok büyük bir durumdur. Bilindiği gibi, militan kadro, Partinin resmi ilgisizdir, Parti yaşıtlarına, işleştirmeye, çizgisine hakim olup temsili eden; her türlü sorunları çözmeye gücünde olan; her türlü toplumsal hastalıkları ve alışkanlıkların arınım çağdaş proleter, Parti kişiliğine bütünüyle binilecek, direnişçi kişi demektir. Şimdi somut olarak; kaç kişi kalıps her bütün bu özelliklerin sahibini diyebiliriz? Kaç kişi, ben Partinin tek politikasını en iyi şekilde uyguluyor diyebiliriz? Her türlü açmazın ve sorunların çözümlenmesi olabilmeyi düşünme kaç kişi var? Her kadro kendi yetedini oluşturmalıdır. Kaç kişi kalıps, ben kadroluğa aday olabilecek kendi yetedini oluşturdu diyebiliriz? Parti işleştirmeye, demokratik merkezleşmeye, disiplini, eleştirir-özelleştirir, oluşturmaya, inisiyatif, gücünü ve yetisini kullanır. Hangi birimiz ben Parti işleştirmeye en iyi düzeyde hakimim diyebiliriz? Sorular daha da artırılabilir. Ancak gerek yok.

Sadece şunu belirtmekle yetinelim: Pek çok arkadaş bu sorunları yanı sıra ararken, kendilerini ciddi bir boşluk ve eksiklik görmektedirler. Bu arazi zamanda kişinin kendi ölçülerine, Parti ölçülerini arasındaki boşluğudur da. Genelle arkadaşlar sorunlarından raporlarında bu durumun barmak basmaktadırlar. Yani kendileri de bunun farkındadırlar. O zaman bu eksiklik üzerinde biraz daha ciddi durmak zorundayız.

Sorun nerede? İlin buradan başlayalım. Bilindiği gibi, bugüne kadar Parti kişiliği, politikası, yaşam tarzı, işleştirmesi, kitle politikası vb. pek çok konuda öncüler, görev ve sorumlulukları örtleye koyan birçok değerlendirmeler yapılmış; bu konularda ciddi deney ve tecrübeler sunulmuştur. Arkadaşların bu alanlardaki eksiklik ve yetmezlikleri sürekli eleştirilmesini konusunu yapılarak doğrudan anlayış ve tutumlarına tabi olmaya gelmiştir. Yaşınlanmalar, yapılan birçok işlemi toplandı ve seminerlerde bu konular sıkça işlendi. Bu nedenlerle ki, belli bir gelişme rotası tutulabilir. En azından kadroların ağırlıklı bölümü anlayışın en olduğunu bilgi dağıtılmasına önemli oranda sigordular. Bu yönlü eğitim faaliyetleri hala devam etmektedir.

Ancak, onca bilinç ve eğitime

rağmen hala önemli eksiklik ve yetmezliklere düşülebiliyor. Bunun nedeni nedir diye sordumuzda karşımıza şu geldiği çıkıyor: Birçok arkadaş adanmış zengin biliciler, kendi kişiliğine bütünüyle, bunu pratiğine olduğu gibi uygulamaktadırlar. İşle sorun burada yatıyor. Çok şey öğrenilmektedir. Ancak doğru devrimci düşüncülerini yaratır birer hazine olarak ele alınmamaktadır. Asgari düzeyde de olsa bilinç vardır. Bu yaratıcı. Fakat, etkilenen bilinç düzeyine denk bir pratik yoktur. Bu anlamda önemli bir boşluk yaşanıyor. İşte, çelişki buradadır. Demek ki bilinç hala kişiliğe egemen olmamıştır. Bu nedenle pratik yaşamda ciddi eksiklikler, hatalı sorunlar çıkmaktadır. Şuna inanıyoruz ki, her kadromuz katıldığı bilinç düzeyine denk bir yoğunluğa pratik sergileseydi, bugün gerek kitle yapımızda, gerekse Parti yaşamında güçlü gelişmeler yaşanirdi. Varolan yapımız daha da güçlendirilirdi. Ancak bu böyle olmaz. Gelişmeler kaplamabildiği haliyle olmaktadır. Dikkat edelim; içerdin ve dışardın Partiyeye yönelik geliştirilen tüm düşman faaliyetlerde; bu faaliyetlerin faal üyeleri durumundaki kadrolar, amaçlarının ulaşmaması için her türlü yeteneklerini seferber ederek çaba başlatıp çalışmaktadırlar. Bunu her gün her saat görüp hissediyoruz. Bu durum Partiyi çember içine alıp boğmaya çalışılan açısından doğaldır. Pekli, resmi ilişki içinde olan Partinin kadroları nasıl davranırlardı? Açık ki, hem Parti varlığını korumak, hem de bu kutsal varlığı daha da güçlendirip geliştirmek için, daha yaratıcı, daha üstün bir çaba ve pratik faaliyet içinde olmak zorundadırlar. Bu nasıl gerçekleri? Bunun biricik yolu da, Parti ölçülerini yakalamaktır. Burada az buçuk bir gevşeklik, hantallık, duyarsızlık, ölçülere ters davranışlara girildi mi, bundan istifa edip güçlü çıkacak olan düşman çevrelere, zaafa uğrayan işle Parti olacaktır. Bu anlamda ele alınıldığına, Parti ölçülerini yakalamayın, Partiyi her yönüyle yaşamaayan bir kadro, özünde Partiyeye en büyük kötülüğü yapan kişidir demektir.

Bugün dönümü Dıyarkarlı zindanlarda Parti varlığını yönelik bir saldırı içinde giremiyoruz, yine Parti varlığını karşı iflah olmaz bir tutumla tasfiyeye, bozguna, kompolcu faaliyetleri içlerine girer tek tük düşmanlar ya da PKK'nin değerlerine leş kargaları gibi saldırap yap kapmak isteyen bazı çevreler bunda başanır olamıyor ve sonuçta tükenip kayboluyorlar, tabii ki bunun asıl nedeni, belli bir örgütsel-siyasal yapıya ve olgunluğa erişmiş olmamamızdır. Ancak varolanla yetinmeyiz. Özellikle Ekim birinci direnişinden sonra daha fazla güçlenmeye, daha fazla gelişmeye ihtiyaç vardır. Şu işle bilinir ki, Partimizin onuru hala gelmiş büyük bir direnme merkezinde çeşitli oyunlar oynamak isteyen, hesap-kitapları bitmemiş çevreler vardır. Dün böyle olduğu gibi, bugün de böyledir, yarın da böyle olacaktır. Bu nedenle Parti yapımızı geliştirmeye, yapıya zarar veren tüm gözenerleri şimdiden tıkamak gerekmektedir. Bunun da yolu, defalarca belirttiğimiz gibi, Parti ölçülerini en iyi düzeyde yakalamaktır.

Şimdi, yukarıdaki açıklamalarımız kadroların çeşitli düzeylerde önemli eksiklikler taşıdıkları ve bunların genel yapımızda zararları verdiğini belirttik. Nedir bu eksiklikler? Şimdi de kısaca bunlara değinelim.

Özet halinde sunacak olursak, kadrolarda; gerek örgüt içinde, gerekse kitle ilişkilerinde sekter ve

liberal davranma; yanlışları doğru yöntemlerle mahkum edemeyen derken ters yaklaşımlara yanlışlar yapma; kültürel yetmezlik; düşüncü üretme, varolanla yetinme; başkalarından bekleme ve kendini geliştirme; bir kadro olarak örgütlenme ve faaliyetlerini rahatlatma yerine kendisini bile de yetenememe ve faaliyetlerde dalk; inisiyatifsizlik; herkesin mevcut sosyal yapısını değerdendirmeden kendisi gibi görme ve herkesin kendisi gibi davranmasını bekleme, gelişmeye aday, gelecek vadeden insanların önünü açma ve onlarla yakından ilgilenme yerine önünü tıkama, bazı eksikliklerinden hareketle olumlu birçok yanlarını gözardı edip ilgisizlikli tamamen kesme veya aşırıya indirme; zamanı iyi değerlendirme; TV vb. kanalla empoze edilmiş çalışılan sömürgeci burjuva yaşıtları ve anlayışın etkisine girme; kitle politikamızın en verimli şekilde hayata geçirilmesinde ve kitleyle her düzeyde ilgilenmede darlık ve duvarsızlık; kendisinin bir

"...Kişiliğimize buluşmaz zararı mikropların panzehiri de vardır. Bu, proletaryanın çağdaş devrimci anlayış ve kişiliğidir. En güçlü ve biricik mücadele silahımız budur, Partimiz bu silahlı mükemmel özelliklerle donatıp üretmiştir. Burada bize düşen görev, bu silahlı ele almak ve bündeydeki buluşmaz mikroplara karşı maharetti bir şekilde kullanmasını bilmektir. Bu çok zor bir şey değildir. Kaybedeceğimiz hiçbir şey de yok. Tam tersine, bu yapılaşma güçlenmiş bir kişilik, yücelmiş bir kişilik kazanır. Partimiz ve devrimimizin istediği güçlü kişilik tipi de budur. O halde, sorumlu devrimci olmak isteniyorsa, ilk elden yapılması gereken şey, bu yüce kişiliğe ulaşma mücadelesini yoğunlaştırmaktır. Denilebilir ki, zindan koşullarında önmüzdede duran en önemli görevlerden birisi budur. Bu görev yerine getirilirse, diğer görevlerin de buna bağlı olarak zorlanmadan başarılacağı ve her türlü iç ve dıştan gelebilecek düşmanca saldırıların rahatlıkla boşa çıkarılacağı ortadadır..."

cadro olarak rolünü ve önemini görme, sıradan bir yurtsever ve sempatanızın kişi değerdendirme; Parti ortotesinin saygınlığını yaratmada yetersizlik; kendi eksiklik ve alışkanlıklarına karşı tutucu davranma; komün yaşamı ve sosyal faaliyetleri en ileri düzeyde temsil edip yayma yerine ben alanda eksiklikler içinde düşme; bir Partinin sahip olması gereken olgunluk, alçakgönüllülük, kendini disipline etme, Parti saygınlığını kendi şahsında temsil etme gibi özellikleri gösterememe, bunun yerine seveyiş, ölçsüz, sokakta gezen sıradan bir vatandaş gibi davranma; atılganlık, çantılık, duyarsızlık yerine gayri ciddi tutumlarına girme; olaylara ve sorunlara bastırmacı ve kestirip atmacı bir temelde yaklaşma ya da ortayolu, uzlaşmacı bir anlayış ve davranış içinde girme; politikaya katılımda yetersizlik, yine politikaya katılımı alınan karar ve talimatlara uyma şeklinde anlama; politik uyanıklığı sahip olma yerine iyi niyetli, duygusal, saf yaklaşımlar içinde girme veya tam tersine, "sıf

olmayayım" derken, aşırı şüpheli ve her şeyi kuşkuyla bakan yaklaşımlar sergileme; kitle ilişkilerinde Cephe esprisiyle Parti üslubunu birbirine karıştırma; kendi görev ve sorumluluğunu denetleme ve disipline etmede yetersizlik; işleştirmeye bürokratik anlamıyla hareket etme; örgüte karşı açık ve samimi davranma; eski olumsuzlukların altında boğulma, kendini aşmama; konumu düştü diye daralıp büzüleme; faaliyetlerde şematik davranıp, gösterişe düşme; ben unsurunu ön plana çıkarma, kariyerizm; her yönüyle gelişmiş çok yönlü bir faaliyet yerine, içe kapanık, tek yönlü, dar bir faaliyete iyi idare etme anlayışı; her konuda yürekli ve gözüpek, cesur insanlar olunacağına kayı ve bireysel hesaplandırma dolay tırak, çekingen, kırıkılık, kararsız tavır ve davranışlara girme; pratik sürekliliği sağlayamama, öncüllüğü sadece sözcüklerle pratik öncüllüğü yapmama; Partimizin olumsuz unsurları kazanma yönündeki politikasının yeterince özümsememesi; gelişmesinin ön koşulu olarak resmi düzeyde yetki ve sorumluluğu verilmemesi görme; genelde yürütülen eğitici faaliyetlere kendi özel çabalarıyla katkıda bulunup güçlendirilmemek; kalıplık, gelişmeleri geriden izleme; kinci anlayış ve tutumlarına girme; kişiler hakkında subjektif yargılara varma; gönüllü çalışma; kurumsal, ortama ayak uydurma ve rüzgârın estiği yöne göre hareket etme (kendi ilgisizlik); Partiyeye göre hareket edileceği "bana göre" içi yaklaşımları sergileme; kişileri eleştirir yönümlüye geliştirmeye, gücümüz yerine övgü yağmuruna tutarak iyi bir militan olacağına sanma; "görev alanını düşün" deyim dayatıcı, eleştirici olmama; "eleştiriliri, yanlış yaparım" korkusuyla görevlerin ve sorunların üzerine yürümeme, kadroluğa iyiye gördüğü için, "demek ki ben öncülerini yakalamışım" deyim kendisini eksiksiz görme; sorunları çözmeye güç ve haklarını kendinde görmeme; güçlü elebağı ve anlayışın etkisinde kalarak bunun kavrayışına yaşama; eksiklik ve olumsuzlukların bütün geçeriyle görüp bunu ortaya koyma ve bun temel bir mücadele yürütme yerine, güncün durumda düşecek şekilde evirip-çevirme ve bu konuda hem kendine, hem de örgüte karşı kandırıcılığa yönelme; hak arayıcılığı; kişilerin ısrarla kendisiyle Parti arasında mesafeye bırakması gibi daha birçok hatalı, yanlış, eksik, yetmez anlayış, tutum ve davranışlar pratikte ortaya çıkmış olmaktadır.

Açık ki, bütün bu anlayış ve tutumlar ciddi eksikliklerdir ve aslında bütün bunlar, bündeye taşınan hastalıklardır. Bu nedenle hantalla-

şıp zavıf düşüyoruz. Yani, güçlenip gelişmemizi engelleyen, sağlığı bir bunyeye ulaşmama ket vuran hastalıklar bunlardır. Bu hastalığın çeşitli mikropların kaynaklandığı açıktır. Ve bu mikroplar küçük-burjuva, feodal, sömürgeci burjuva alışkanlıklarıdır. Burası da kolayca anlaşılır bir şeydir. Ancak, bilindiği gibi bu kişiliğimize buluşmaz zararlı mikropların panzehiri de vardır. Bu, proletaryanın çağdaş devrimci anlayış ve kişiliğidir. En güçlü ve biricik mücadele silahımız budur, Partimiz bu silahlı mükemmel özelliklerle donatıp üretmiştir. Burada bize düşen görev, bu silahlı ele almak ve bündeydeki buluşmaz mikroplara karşı maharetti bir şekilde kullanmasını bilmektir. Bu çok zor bir şey değildir. Kaybedeceğimiz hiçbir şey de yok. Tam tersine, bu yapılaşma güçlenmiş bir kişilik, yücelmiş bir kişilik kazanır. Partimiz ve devrimimizin istediği güçlü kişilik tipi de budur. O halde, sorumlu devrimci olmak isteniyorsa, ilk elden yapılması gereken şey bu yüce kişiliğe ulaşma mücadelesini yoğunlaştırmaktır. Denilebilir ki, zindan koşullarında önmüzdede duran en önemli görevlerden birisi budur. Bu görev yerine getirilirse, diğer görevlerin de buna bağlı olarak zorlanmadan başarılacağı ve her türlü iç ve dıştan gelebilecek düşmanca saldırıların rahatlıkla boşa çıkarılacağı ortadadır.

Şu ana kadar mevcut hastalıkları kaba hatlarıyla ortaya koyduk. Bunların ne denli yanlış şeyler olduğu, Parti ölçülerine ne oranda çeliştiği biliniyor değildir. Bu hastalıklar üzerine daha önceleri çokça konuşuldu, doğrudan ortaya kondu ve herkesin buna ulaşması istendi. Yine de konunun önemi nedeniyle bunların üzerinde durulacak, çeşitli yönleriyle işlenmeye devam edilecektir.

Son olarak, yazımızın bütünüyle içinde bir kadronun rolü, özellikleri ve görevlerinin neler olduğunu, bu konuda ortaya çıkan olumsuzlukların nasıl ve ne zaman ortaya çıktığını, bunların Parti yapısına nasıl zarar verdiklerini ve bu olumsuzlukları gidermek için Parti ölçülerinin yakalanmasının zorunluluğunu anlatmaya çalıştık. Arkadaşların, belirtilen çerçevede doğrultusunda kendi görev ve sorumluluklarını üzerine yürütmesi, belirtilen olumsuzluklardan kendilerini hızla arındırması ve istenilen ileri ölçülerini yakalaması iyi birer Parti militanı olması gerekmektedir. Kadrolarımız bunu yapabilecek güç ve yetenektedirler. Bunun için yoğun bir çaba ve yoğun bir mücadele yeterlidir. Zindan koşullarının ihtiyacı ve temel istemimiz budur.

**PKK'li savaş eşitleri
Dıyarkarlı
8 Haziran 1989**

SERXWEBÜN Abone fişi

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:
DM 18
Almanya dışı:
DM 20

Abone hesap numarası:
STADSPARKASSE-KÖLN
Konto Nr.: 174 21 96
BLZ: 370 501 98

1 Yıllık

Almanya içi:
DM 36
Almanya dışı:
DM 40

Yazışma adresi:
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. Sarı
Vogelangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma adresi
SERXWEBÜN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap numarası
STADSPARKASSE - Köln A
Konto Nr.: 174 21 96
BLZ: 370 501 98

Avusturya 22.50 s.
Belçika 75.00 bfr.
Danimarka 7.50 sfr.
Fransa 7.50 fl.

Hollanda 3.75 hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 sfr.
İsviçre 3.00 sfr.
Norveç 10.00 nkr.

Alli Haydar Kaytan'ın "Bati Almanya-PKK Davası"na ilişkin görüşlerini yayınlamaya devam ediyoruz.

AGIR SUÇLAMALAR KARŞISINDA DİZLERİMİZ TİTREMEDEN DİMDİK DURMASINI BİLECEĞİZ

Kendimizi bu talihsiz davanın içeriği konusunda aydınlanmı ve manevi açığa huzur içinde bulduktan sonra, geriyeye çek de ciddi bir sorun kalmıyordur. Bugün Kürt halkı bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşıyor. Kürt insanı yaşam dayanaklarını tamamen yitirmiş bir sömürgeci egemenliğin kokmuş cesedini arıktır sirtında daha fazla taşımak istemiyor. Düşünen ve gerçekleri kavrayan üyeleri olarak, bizler de halkımızın bu zorunlu özgürlük hamlesinde içinde yer alıyoruz. Kınardı egosunu tatmin etmek için silaha sarılmış aşiret intikamcısı değiliz; ulusal kurtuluş savaşçılarıyız. İddia ettiğiniz gibi halkımızda ve başkalarında acı çektiyoruz; halkımızın yüzümlerinden beri çektiği acıları dindirmeye çalışıyoruz.

Ancak efsaneler, efsaneliklerin sürmesinde ısrar ediyorlar. Kürt halkının sirtından imkân istemiyorlar. Halkımızın köle kalması için bütün olanaklarını harekete geçiriyorlar. Kürt halkının özgürlük atılımını "terörizm", devrimci öncülerini "eşkiya" olarak tanımlıyorlar. Bütün müfettişlerin "terörizm"e karşı tavır almaya ve "teröristler"le savaşmaya çalışıyorlar. Bu çabın bazı emperyalist Batı Avrupa ülkeleri hükümetlerinden olduğu karşılık buluyor. Sömürgeci Türk Devleti ile aynı dil konuşan bu hükümetler, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı düşmanca bir tutum takınıyor; Kürt yurtseverlerine karşı yarğı davalar açıyorlar.

Bir Fransız gazetesinin de yazdığı gibi, ne de olsa Kürtlerin omuzları geniştir. Başmızlığı ve özgürlük gibi soylu değerleri kendi tekkellerinde gören ve bu değerleri "uygar Batı"nın tapulu mali sayan herkes, canının istediği kadar bizi suçlayabilir. Omuzlarımız "terörizm"den tut da "uygarlık düşmanlığı"na varana değin bir yığın günah yükleyebilir. Bir halk deşeyişinde, elin ağzının çuvalı benzemediği için başlanamayacağı söylenir. Doğrudur. Bizler de iddia makamının hakkımızda ağır ithamlarına ortaya çıkmasını önüne geçemeyiz. Onun görevi sanki sandalyesine oturtulanları itham etmek, bize düşen görev de haklı davamız ve kendimizi savunmaktır.

Kürt insanı, vatan topraklarını parçalayarak egemenlikleri altına alan sömürgeci güçler sayesinde, en ağır yükün altından geçen bile ayakta kalabilmişiz öğrenmiştir. Kuskusuz bizler de kendi insanımızı izleyeceğiz. Hakkımızda ileri sürülen ve somut dayanaklardan yoksun olduğuna inandığımız ağır suçlamalar karşısında dizlerimiz titremeden dimdik durmasını bileceğiz. Uluslararası hukukun ve insan haklarına ilişkin bildirelgenler bize tanıdığı haklardan yararlanarak, halkımızın meşru davasını ve kendimizi savunacağız. En büyük temennimiz bu hakkımızı kullanırken, beklemedik kısıtlamalar ve engellemelerle karşılaşmaktır.

Federal Kriminal Polisi, beni "meskun mahal"de olay çıkarırken ele geçirip zindana atmadı. Uyuşturucu madde ticareti ile uğraşarak insanları zehirlemiş biri değilim. Kimsemin matuzuna göz dikmedim. İddia makamı tarafından terörist olarak damgalanmak istenen bir ulusal kurtuluş hareketinin üyesi olduğum için tutukluym. Kendi eylemimin içeriğini, eylemimi yön veren düşünceleri ve kendi kişiliğimi başkalarına tanıyabileceğinden çok daha iyi tanıyorum. Sorumluluğum derinden hissettigim devrimci pratiğimin ötürü hesap vermeme gerek merclerim bulunduğuna biliyorum. Kendi vicdanımı kendilerine hesap vermek zorunda olduğum bu merclerin ara-

zına yerleştiriyorum.

Uzun yıllardan beri devrimci politikamın içinde bulunan bir insanım. İnsanlığı güçlü ve zayıf yanlarıyla birlikte düşünülmedi. İnsanım zayıf noktaları, hatalı davranışlarını zeminini hazırlar. Bir Çin atasözünde de detle getirildiği gibi, hata yapmanın insanı ya mezardaki ölü ya da ana rahmindeki cenindir. Bunun için kendimi hata yapmayan ve yapmıyacağım bir kişi olarak değerlendiriyordum. Yanlışlarımları da dolaşacağı ve olması gerektiği peşinen kabul ediyordum.

Buna karşın, bana dalma iyiden, doğrudan ve yeniden yana olmama emreden vatanımızda yaklaşık 18 yıldır pratiğimin bir muhasebesini yaptığım zaman, neden huzur içinde olmam gerektiğini çok daha iyi anlıyorum. Bugüne gelinceye değin yaptığım her şeyi bilecek, düşünerek ve isteyerek yaptım. Birtakım rastlantılarını ya da kaderin acı civesi sonucunda bu noktaya değin sürüklenmiş bir insan değilim. Akıp giden her saniye içinde insanlık değerlerinden bir şeyler yitirmek varlığını sürdürebilen bir sömürgeci egemenlik altında tutulmuş mazlum bir halkın çocuğuyum. Böyle bir halkın mücadelesi bir neferi önümü kıvanc verici bir durum olarak görüyordum.

Halkımızda kurtuluş mücadelesine henüz yeni biçimlenmeye başladığı bir dönemde katıldım. Gençliklerimin çiçek gibi yıllarını bu davaya adayarak ilk insanların safında yer aldım. Yürüdüğüm uzun, sarp, engelbeli ve dolambaçlı mücadele yolunu kendi özgür irademle seçtim. Bütün yaşantıma yön verecek olan bu yola girenken, gözleri kapalı fanatik bir tank adamının tutumuna değil, esas olarak devrimci bilincime hareket ettim. Seçtiğim yolun en doğru yolu olduğuna ilişkin inancım her geçen gün daha çok pekişti. Bu yolun dışında halkımı sömürgeci kölelikten kurtaracak ve onu özgür dünya halkları ailesinin saygın bir üyesi düzeyine yükseltecek başka bir seçeneğin bulunmadığını derinliğine kavradım.

Yürüdüğüm bu yolun tehlikeleri dolu olduğuna, hemen her dönemde bizleri ciddi zorlukların beklediğini ve davamızın zaferi için bu zorluklara karşı geçermiz gerektiğini özgür irademle kurtuluş savaşçılarına katılmaya karar verdiğim ilk günden beri biliyordum. Bir hakkı dava insanı olmakta karar kıldığım zaman, kendi kişisel geleceğimi güvence altına almayı değil, halkımızın kurtuluş davasına hizmet etmeyi düşünüyordum. Özgürlüğün paha biçilemez bir değeri vardı. Onu elde etmek isteyenlerin bir bedel ödemesiyle mümkün, ağır bir bedel ödemesiyle de gözlemlenmektedir. Ödeneği ağır olacaktır. Bu geçerli daha ilk günden beri öğrenmişim. İste beni manevi açığa huzur içinde tutan diğer önemli bir öğü bu iydur. Kendi bilinci tercimim önceden tahmin ettiğim sonuçlarıyla karşılaşıyorum. Tercimim sonuçlarına katılmayama hazırım.

Federal Almanya toprakları üzerindeki yapılacak bu davanın terörist bir önevi vardır. İster haklı edilsin, ister edilmesin, bu zemindeki yarğılara tahrişleri bir yarğılama olacaktır. Yarğıçlar kurulunun ve biz tutuklu vatanseverlerin iradesinden bağımsız olan bir gerçekçi bir. Kendi yayını tasarrufu gereken sorumluluğuna bilincindedim. Aynı davada yarğılamaçığı soydaşların ve mücadele arkadaşlarınınla birlikte, onuru ve insanı bir davanın tarihsel sorumluluğuna omuzladığımızın farkındayım. Buna karşın, yarğılamaçığımız mahkememine yarğıçlar kuruluna, kendilerine düşen sorumluluğu anımsatma gereğini duymayacağız.

Davanın politik karakteri beni böyle bir anımsatmada bulunmaktan alıkoacaktır. Yine de bizlere Kürt ve Kürdistan gerçekliğinden soyutlanmış bireyler biçiminde yaklaşılmamasını ve sözlerimizin köle bir halkın özgürlük çığlığının bir yankısı olduğunu bilmesini diliyorum.

Sayın Federal Savcı, bizi mahkum etmek için hazırladığı iddianamede Kürdistan'dan ve Kürt halkından söz etmekten kaçınmıştır. O, Kemalizm Kürdistan sorununa ilişkin bakış açısına ters düşmemek için büyük bir özen göstermiştir. Ancak zorunlu kaldığı durumlarda, söz gelimi kendine PKK'nın görüşlerini özetlemeye kalkıştığı zaman ülkemizin ve halkımızın adını anmıştır. Belki bunu kas yapayım derken göz çıkarmamak, yanı yardımcı olayım derken dost ve mütebbir bir devletim sitemlerine muhtaç olmamak için yapmıştır. Kim bilir, belki de sanık sandalyesine oturtulan insanları hayali hedefler uğrunda ortalığı karıştıran boğan maceraperestler biçiminde göstermek için böyle davranmıştır. Bana kalırsa her iki neden de geçerlidir.

Amacı ne olursa olsun, iddia makamının bu yaklaşımı sadece ülkemizin ve ulusumuzun zora içinde tutulduğu insanlığı dışlayıcı bir yaklaşım olarak görülmektedir. Kürdistan'ın gerçekliği altında tutmak ve Kürt ulusunu kölelik boyunduruğuna koşmakla yetinmeyen, Kürdistan ve Kürtülük gerçeğini kara tahta üzerine tebeşirle yazılan bir yaza gibi rahatlıkla silbilen bu yaklaşım sadece ve sadece kendi davamızda ne denli haklı olduğumuzu göstermeye yaramaktadır. Oysa gerçekleri kalın bir sis perdesi altında gizlemeye çalışan bu tutumun tersine, Kürdistan gerçekliği bu güç mücadelesine varlığını herkeke kabul ettirmişti. Kürdistan üzerindeki uzun bir dönemden beri süren bir savaş vardır. Kürdistan sorunu düzeyinde çeşitli uluslararası platformlarda hararetli tartışmalar sürdürülmüştür. Kürdistan halkının celtaları bile, klasik inkarçı mantığın aklı tarihe karıştığını onaylamaktadır.

Bu somut gerçeklere karşın, iddia makamının eski inkar yaklaşımı yaşatmakta ayak diremesi kanımcı burjuva adalet anlayışına bile bağdaştırılmaz. Eger adalet denilince, celdada ve gıyotine mükündü olduğu ölçüde fazla sayıda kurban sağlancak anlayışına diyeceğimi çok yer yoktur. Ama eger adalet doğru ile yanları, iyi ile kötüyü, kısıcası haklı ile haksızı birbirinden ayırdetmek ve bütün bu konularıda adil bir hükme varmaksa, o zaman böyle bir yaklaşımın adil davranmakla hiçbir ilgisiz olmaz.

Ben Kürt ulusunun bir bireyiyim. Davamızın açılmasına karar veren de mahkememizin huzuruna çıkarılırsa, köleliğe bağskaldırılmış özgürlük savaşçıları bir ulusun mensubu olmaktan kıvanç duyduğumu özellikle belirticeğim. Milliyetçi değilim. Vatanimi ve halkımı seviyorum. Dünya halklarının kardeşliğine inanıyorum ve proletarya enternasyonalizminden yanırım. Yine de bazıları bu sözlümleri tuhaf karşılayacaklarını biliyorum. Politik tutuklu olarak yarğılanan bir egemen ulus devrimcisi savunmasına başlarken, benim sözlerime terser sözler söyleseydi, emimin ki ben de tuhaf karşılardım. Böyle bir davranış gibi de gerekli olmamın bir milliyetçilik göstergesi biçiminde tanımlardım. Bir egemen ulus bireyi olarak, ulusal kimliğine ve kişiliğine yöneltmiş bir saldırıya karşı karşıya bulunmadığımı bildiğim için, yadırgayıcı tutumumun haklı bir dayanağı olurdu.

Ancak, eger bizim gibi ulusal kimliği ve kişiliği tamamen inkar edilen ezilen bir halktan bahırsanız, eger mezar taşlarında bir ulusumuzun adına rastlanmadığı iddia ediliyor ve ulusumuzun adı ölüler arasında bile anılmıyorsa; eger vatanınızın her karış toprağı ısgal ordularının kırkı çizmeleri altında çöğneniyer ve siz öz topraklarımız üzerinde bir yabancını muamelesi bile göremiyorsanız; eger ulusal kültürünüz göz ediliyor ve kültürel değerleriniz egemen ulus kültürünün bir hammaddesi olarak kulanılıyor; eger halkınızın refah ve mutluluğu içinde yaşamamasına yetecek bütün zenginlikleriniz ülkenizin dışına aktılıyor, halkınız yoksulluk ve sefalet içinde kıvrınıyor; eger eski çağların kölelerine bile reva görülmeyen silk ve hayvani bir yaşama başka seçeneği bulurmanızın bir yaşam biçimi olarak halkınızın dayatılıyor; eger süngü ve dipçikle yaratılan korku üzerinde yükselen sömürge hukuku, adalet isteyen herkeze cezaevi ve daragacın yolu gösteriyorsa; eger sadece Kürt olduğunuzun söylediginizi ilk beklelerinize keleşeler takılıyor ve onur kırıcı işkenceler gerçekleştirilen sonra aklın alamayacağı cezalarla çaptırılıyorysanız; eger yitirdiğiniz her şeyi yeniden kazanmak istediğiniz için egemenlikleri sırsılan güçler yağdırmaya yapıyor ve siz anımsızdan doğduğunuzun bin pişman ediyorlarsanız; eger bütün bu insanlığı uygulamalara karşın, hala kendi insanlığını korumak, hala kendi insanlığını, o zaman ağzınızdan dökülen bir sözcüklerin derin bir anlamı vardır. O zaman başkalarının size biraz daha anlayışlı davranmalarını beklemeye hakkınız yoktur. Çünkü siz ulusal varlığını çok etmiş isteyen çığlım bir düşman karşısında kutsal yaşam hakkınızı haykırınızduza. Çünkü siz halkınızda dayatılan onur kırıcı bir solucan yaşamını reddediyor ve insanca yaşamamın kavgasını veriyorsunuz. Çünkü siz halkınızın kişiliğinin bütün insanlığı karşı işlenmiş suçlara karşı savaşıyor ve insanlığı yüceltmiyorsunuz.

Tanıtı kitapları, islamliğin doğuşundan önceki Arap toplumlarında kız çocuklarının diri diri toprağa verildiklerini yazmaktadır. O günün koşullarında kadın cinsin abalığına aşılmasını, evli bir hayvana verilen değer, kadından esirgenmiş insanlığı karşı işlenmiş kırıcı bir suç niteliğini taşıyan bu uygulamalar, o dönem toplumsal yapılarında korukunç çürümüşlüğü tanıtık etmektedir. Muhammed'in büyüklüğü, bu köhneşmiş düzene ve miyadını köstme doldurmuş gerici devletler sisteminin yöneltti başları bir başkaldırı hareketine önderlik etmiş olmasında yatmaktadır.

Ancak, ister insanlarını aç asanlara yem ettiği köleli Roma köşalığı ister kız, çocuklarının diri din kızgın kumrala gömüldükleri gerici alimş Arap toplumlarında, ister Yağudilerin yığınlar halinde tüyler ürpertici soykırımlardan geçirdiği Hitler faşizmi döneminde, henüz yaşayan bir halkın yüz sayıldığı görme olanaksızdır. İnsanlık tarihinin hiçbir döneminde bu türden bir kişiliğe tanık olamazsak. Can çekisen Arap gerçeligi, bütün vahşetine karşılık, kadın cinsini topyekün karşısına alarak imha etmeye yavaşlamıştır. Eskinin köle sahipliği, iş yapabileceği ve becerilerini yitirmedikleri süreç, kölelerin öldürmekten kaçınılmıştır. Arı kırını saklı haline getirmek gibi uğursuz bir macera uğruna Yahudi insanını imha eden Hitler faşizmi, bütün çığlığın karşın, Yahudiler yoktur demmiştir. Tarihin en kadim halklarından bir olan Kürt halkının ulusal varlığını

inkar ederek, yaşayan bir halkı mezara gönderme onursuzluğu insanlık tarihinde sadece ve sadece Türk egemen sınıflarına özgü bir olgudur. Ulanına duyulmuş insan doğasının bir parçasıdır. Ama bu gücün doğasında utanmak denilen bir şey yoktur. Bunun için, aynı güçler bütün bile hala Kürdistan ve Kürtülük gerçeğini inkar edebiliyorlar. Bununla da yetinmiyor; çağdaş insanlık aleminin kendi tezelerine inandırarak kendi suçlarına ortak etmeye çalışıyorlar.

Çinde tutulduğu yaşam koşulları ne denli ağır olursa olsun, eskinin köle olduğu köleyle başka bir kimlik atfedilemez. Günümüzde terörist bir devlet politikası haline getiren İsrail yönetimi, Filistin halkının bütün ulusal haklarını gasp etmesine karşılık, "Filistin halkı denilen bir şey tanıyamıyorum" türünden saçmasapan tezlerle ortaya çıkmaya girişiyor. Güney Afrika rejimi, egemenliği kırı ayrımcılığı üzerinde temellendirilmiştir. Bu rejim karaderisi Afrika insanının "beyaz adam" a hizmet etmekte yükümlü olduğunu savunur. Buna karşın, karaderisi Afrikalının ulusal kimliğini inkar etmenin anlamı sızlığını bulur. Bu bir yana, ilk halk arasında deri renginin farklılığı bile, değişik ulusal kimliklerin varlığı konusunda herkeke belli bir düşüncedir.

Buna karşılık, Türk sömürgeçliğinin özgül karakteri çok daha deşeyiştir. Bu sömürgeçlik, insanlık tarihinin dışında bütün sömürgeçlik türleri arasında en inkarçı olanı, en acımasız ve en abalsızdır. Böyle bir sömürgeci egemenlik altında tutulan Kürt halkını köle olarak tanımlamak bile zordur. Kürdistan'ın Türk burjuva egemenliği altında bulunan parçasında yaşayan insanlar, gerçekleri bir kölenin maruz bırakıldığı uygulamalarda daha alptıcı uygulamalara karşı karşıya bulunmaktadırlar.

Klasik sömürgeçlik sistemi ezilen halkların ulusal tutulmuş mücadelesine yitkilen, ülkemizde sömürgeçliğin en içgün biçimini egemenliğin sürdürmesini kabul etmemeyiz. Biz insanımızın içinde bulunduğru her türlü yoksulluğun ve aşaklanmanın baş sorumlusu olan yabancı egemenliğin yıkılmaya, eger çalınan ulusal kimliğimize ve kişiliğimize saygılılık kazandırmak istiyoruz. Eylemimizin içeriği son derece anlaşılır bir nitelik taşıyor. Çaçımızın ötesine geçmeye uğraşmıyor; çağdaş insanlığın ulaştığı gelişme çığdaşını yakalamaya çalışıyoruz. Çağdaş insanlık yararlığını basamaklarını emin adimlarla tırmanırken, ortaçağ karaneliği altında tutulmuş halkımızın tükeneşine doğru sürüklenmesini 21'inci yüzyılın gerçeklerine aykırı buluyoruz. Bu aykırılığa son vermenin insanı ve devrimci görevimizdir.

Kendi vatan topraklarımızı dış saldırıdan gülere peske çekmek ve bu güçlerin kendi ülkesini ısgal etmelerini için davetiyeye çıkarak, onursuzluğun en kötüsü ve en alptakçısıdır. Vatana ihanet öteden beri bütün insanların nefretini kazandırmış, düşünelilebilecek suçların en büyüğüdür. Buna karşın, hain olarak damgalanıp kitlelerin lanetini kulan korkusu, vatan tacirlerinin ortaya çıkmasını önlemeye yetmezdir. Haklı davalar, dış düşmanların yanısıra içteki ihanet belirlenir karşı savaşarak zafere ulaşmıştır. Ne nehmemen tehditi ve cennetin keçiligi, ne de İsa'nın insanlığı barış ve mutluluğa doğru yürüme çağrın bir kişi olması, havalilerin arasında Yuda gibi bir

hainin doğuşunu engelleyememiştir. Yudaicılık ya da ihanet, ileriyi doğru yürümek isteyen bütün devrimci ve insani halk hareketlerini dizginleme görevi çalışın bir ayak bğisi ileriyi görmüştür.

Yabancıveserlik ulusun dğmanlan- rına ve içteki uzantılarına karşı daima yutucu davranmayı gerektirir. Bu, bağımsızlıkçılara yeni kavuşmuş uluslar için özellikle zorunludur. Henüz yabancu egemenlik altında yaşadıkları halde, sömürgeci güçlere karşı savasmakta olan halklar açısında, bu sorun çok daha kapsamlı bir nitelik taşımaktadır. Mücadele halindeki halklar, dış egemen güçlere yönelik bütünleşme ve çıkarlarını yabancu egemenliğin devamında bulan bir kesimi yönelecekleri hedefler arasına koyarlar. Hatta sömürgeci güçlere karşı mücadelenin başarsı bu hain kesimin etkilerinin kırılmasına bağlıdır.

İhanet çarete karşı acımasız bir tutum takınmak yerinde, davata körler ve sağırklar gibi suskun davranmak da başlanılmaz. İhanet satıcıları ve işbirlikçileri, İhanet suçunda düşülebilecek en aşağılık durumu temsil ederler. İslimlerin başına hain sözcüğü eklenir. Hatta adları hain sözcüğüne karşılayacak biçimde kulanılır. İhanet karşısında sessiz kalmayı veyleyenler, birinciler denli aşağılık bir duruma düşmüşeler de, duyarlılıkları ile İhanete örtülü bir destek sunmuş sayılırlar.

İhanet yalnızca ezilen halkların başına musallat olmuş bir toplumsal hainlik değildir. Özgürlükçülerin son dönemdeki tutkulu olan ulusların içinde hainler çikabilmiştir. İkinci emperyalist paylaşım savaşları sırasında Norveç'i Alman faşizmine satan Quisling'in adı, daha sonraları hain sözcüğüne karşılığı olarak kulanılmıştır. Norveç halkı Quisling'i, Fransız halkı Lavale ve öteki hainleri affetmemiş; bunları hak ettikleri cezalarla çarptırmıştır. Yüksek ulusal çıkarları ve ulusal değerleri altın bir tas içinde kendi ulusunun celtarlarına sunan hainleri bekleyen akıbet her yerde aynıdır. Şerefsiz bir ölümlü Bu nedenle kendisi Quisling'in ve Lavale'nin affetmemiş halkları suçlamaya hiç kimsenin hakkı yoktur.

Buna karşın, hainlikde hazırlanan iddianemelerin mantığı, Kürt halkının ulusal İhanete karşı geliştiğiyi mücadelenin kötülenmesi üzerine oturtulmuştur. Oysa Kürdistan'da Avrupa daki benzerlerinden bin beter çok sayıda azdiz Quisling vardır. Yabancı egemenliğin yüz yıllarına hasaplanan sürekliliği, yakın dönemde değin, devrim yuğunsu Kürdistan'ı bir "hain cenneti" haline getirmiştir. Öncelleri ve ardılları ile bu hainleri, yayılmacı güçlerin ilkökemi işgal etmelerine ve egemenliklerini kurma- laştırmalarına muazzam hizmetlerde bulunmuşları. Onları suçlamaya bu İpler birer avcı köpeği gibi düşman birliklerinin önüne düşüp kurtuluş savaşlarının izni sürmekte; halkımızın en değerli evlatlarına ilk kursunu sıklamak için can atmaktadır. Hainlikmiş bu yaratıkları kelle avcıları adını vermiştir.

Aynı sebebkendir Türk devleti nezdindeki adı "köy korucuları"dır. Kuşkusuz günümüz Kürdistan'ındaki İhanet yalnızca "köy koruculuğu"ya sınırlı değildir. En küçük mahalli birimden parlamentoya değin uzanan yönetim mekanizmasına içine yerleştirilmiş egemenliğin devamına hizmet eden bir yığın ılı fakali vatan tacirinden bahsedilebilir. Vatan İhrakından daha çok krallardır. Kendi ulusunun dğmanlarına sadece kol ve batiş güçlerini değeri ruhlarını da satmışlardır. Bu suç takımı içinde dünyada bir benzerine daha rastlanmasın olanaksız tanınmış hainler de mevcuttur. Türk devleti adına sık sık yabancı ülkelere diplomatik seferlere çıkan ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi aleyhinde kamuoyu oluşturmaya çalışın Kaman İnan gibi bir Kürt Quisling'in adını vermemiş, söylemek istediğimi şeyler daha iyi anlaşılacaktır.

İkinci emperyalist paylaşım savaş-

nın üzerinde yarım yüzyıla yakın bir zaman geçti. Ancak Nazi savas suçlarının yakalanıp adalatin önüne çıkarılması çabaları hala devam ediyor. Kuşkusuz bu soyllu bir davranıştır. Kamu vicdanı, insanlığı karşı İleşmiş suçların hesabı sorulmadıkça rahat edemez. Faşist katliamların yapıldığı zamanın insanları arasında rahatça dolmaları, boşalan faşist sadırlar zembereğinin kurları ile alay etmek olağacı gibi, yaşayışların ruhunda derin yaralar açacaktır. Yakalanmak ve kısa bir yargılanmadı geçirildikten sonra ceza evine alınması çarptırılmak: Nazi savas suçlarının İksindirisi sonu bu oldu.

Buna karşılık, iddia makamının soydileklerini baklrsıa, bir sadırlı İhanet kandi içindeki hainleri safdğıı etmesinin adı cinayettir. Haini cezalandırmanın "cürüm" işlemdir ve "canıdır". Ölkemizde İhanet meseleğine soyunuların kendi kaçınılmaz sonları ile tanışmaları, İddianemede "PKK, saflarından ayrılmak isteyenleri ölüme cezalandırıyor" biçiminde değerdendirilmiş. İddia makamının bu yaklaşımda doğru olmadığı gibi, halkımızın iç işlerine müdahale hainlik anlamına gelmektedir. Kürt halkı kendi hakları ve yetkilerinin bilincindedir. Başkalarının bu yetkiyi sınırlandırmaya çalışmaları kabul etmiyoruz. Aradan elli yıl geçtikten sonra Nazi savas suçlusı Klaus Barbie'nin adalate teslim edilmesini denkleştirebiliriz. Kürt halkının kendisi "Lyon Kasapları'nı" cezalandırması da o denli doğaldır. Haini cezalandırma erdemsizlik değil, erdemindir.

Sayın savcıdan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine sempatiyle yaklaşmasını beklemiyoruz. Ancak yine de İddia makamının hainlik ve onun öcültenin duyduğuyı öfkeli bu denli İleri boyutlara vardırmasını istemeyiz. Ne var ki, bu öfke İhanete ve hainlere hincımızi hafifletmeye yetmeyecektir. Hainleri takdis eden gücün varlığı, bizi bu halk ve devrim dğmanlarına karşı savasmakta alıyamayacaktır. Kürt halkı kendi Quisling'lerine karşı mücadelede bayrağını açtığı zaman, başkalarının İcazet alamı gereğini duymadı. Elbette bundan sonra da duymayacaktır. Kendi toplıkları üzerinde bu suçluları İleten köklerini kurtulmaya çad mücadelesini sürdürmektedir. İhanete ve hainlere karşı sergilediğimiz tutum bu denli açık ve basittir. Fransız Devriminin büyük ustalarının Danton'un dediğı gibi, "Halkın nefretini, halkın dğmanlarına karşı yontulendiren devrimciler ne mutlu!

İzin verirsenez, halk ve devrim dğmanlarına duyulması gereken nefretin en güzel sözcükleri yeristan özgürlük ve savas şarkısı La Marseillaise'ın birkaç dize aktarmak İstiyoruz.

Geçir kolumuza kutsal vatan sevgisi,

Götür bizi İntikam alımla!

Sevgili özgürlük tutsana elimizi,

Şahip çikšana kendi davana!

Zafere erip dikince bayrağımızı,

Şenin koruyucuların buluşana dek burada,

Mezardına bile sokana dek dğmanın kafasına

Şenin zafetini ve bizim şanımızı!

Haydi vatandaşlar sıklıştın safları,

İsahları kapın

Yürüyün ki, şu açlıkların

karlılarına topraklarımızı sulansın!

Vatanın gerekçen seven ve kendi toplıkları üzerinde özgürce yaşamak İsteyen her insan, kendi vatani İşgal oturlarının çizmeleri altında çiknediğince, yabancu egemenliğin devamına hizmet eden yerli hainlere acıma hissilye yaklaşmaz. Çünkü İhanet cezası kalıkdık hainler vatani ve ulusun bütün değerdini yabancu egemenlere satmaya devam edecekleri ve bu da ulusun kökeli zincirlerini sağlamlaştırmaya yaracaktır. Bizler gerçek vatanseverleriz. Bunun için İhanete karşı acımasız davranılması gerektirir

biyoruz. Savas meydanlarında, daragaçlarında ve işkenne tezgahlarında can veren yüzbinlerce Kürt insanının öökülen kanlarında ellerini yıkamak çürümeğe İsteyenleri affetmeyebiliriz. Günün birinde yeniden özgür mücadele ortamına kavuşmasını, sömürgeci celtarları ve onların her renkten uşaklarını karşı savasmakta olan halkımıza, La Marseillaise'ın aynı ölümsüz dizeleri ile sesleneceğiz:

Haydi vatandaşlar sıklıştın safları,

İsahları kapın!

Yürüyün ki, şu açlıkların

karlılarına topraklarımızı sulansın!

Çağdaş insanlık aleminin büyük önem verdiği ötek değerleri sistemini yakından tanıma çabası İcdeyimiz. Kafatasının içinde beyin adını verdiği düşünme organını taşıyoruz. Bu yüzden bu değerdini İleşiceliğimi kavramak bu zorunludur. Etkiyorum. Halkımız bu soyllu değerdini uzağında dğütürülmesini nederleneni anlamaya çalışıyoruz. Elbette yalnızca düşünmek ve bazı sorunlara ulaşmak yetmiyor. İnsan düşünün, düştündüğünü eyleme döken ve eylemiyle içinde yaşadığı ortamı değerdirebilir bir varlıktır. Düşünen bir insan olarak, ben de teoryle pratik arasında tam bir uygunluk oluşturmamın zorunluluğuna İnanıyorum. Çabalarımın sonucunda yeni şeyler keşettiğimi İddia etmeyecek kadar alki başında bir insanım. Tersine, gecikmeli de olsa, başka halkların mücadelesineyle uşaklarını ve yaşadıkları sorunları öölüyor ve kavırıyorum. Bilgilerime süredince attığım her İleri adım, esasında halkımızın başka kullardan ne denli geri kaldığını kullarımda yarıyor. İly İle köyüü birbirinden ayırma ve kötü olanı bir kenara İterek İyinin cephesinde saf tutma becerimini harekette geçiriyorum. Bu yaklaşımla beni çok önemli sonuçlara götürüyor.

Bir an için de olsa, İddia makamının savcılarının doğru olduğı varsayımından hareket ediyorum. Şanırım bizler, öbürlerinin yanısıra Federal Almanya Cumhuriyeti yasalarını İihal etmekle suçlanıyoruz ve İleşiceliğimizi devletler tarafından gaspedilmiş. Yaşama hakkı da İcinden almışız. Egemem bir devletin yayır organlarının devletın yasalarını İihal etme suçunu cezalandırması normaldir ve bu hakkını kurmasını İdoğal karşılıyoruz. Eğer böyle bir suç İleşiceliği kanıtlanırsa, şimdiden verilerek cezaya razı olduğumu belirtiyorum.

Buna karşılık, bir de Kürdistan'ın ve Kürt halkının durumu gözönüne getirelim. 550 bin kilometre çap genişliğindeki bir İlke üzerinde yaşayan ve 25 milyona varan kalabalık bir nüfusa bairindirın bir halkın kendi anadilini konuşma hakkı bile yoktur. Bütün egemenlik hakları sömürgeci devletler tarafından gaspedilmiştir. Yaşama hakkı da İcinden almışız. Üzerine bütün hakları zora İcinden alınmıştır. Ösmürge Kürdistan'da hükümlü İhanet eden omur yasaflardır. Kürt insanının yaşamı bir dğşman subayının dudakları arasında dökülecek tek bir sözcüğe bağılıdır. Daha özü sözcüklerle ifade etmem gerekirse, Kürdistan parçalanmış bir sömürge İlked ve üzerinde yaşayan halk bir köleler ordusudur.

Denilebilir ki, Kürdistan dünyanın en kalabalık suçlular kitlesine sahip olan ülkesidir. Sömürgeci devletler ve özellikle sömürgeci Türk Devleti Kürt halkını kendi ulusal gerçekliğı karşısında suçlu durumuna dğüşürmüşlerdir. Bir halkın, egemenlik haklarını İyirmisi bir yana, kendi anadilini zengin vurulmasını, kendi ulusal kimliğı ve İleşiceliğinin yadsınmasını ve kendisinin başka bir ulus içinde eritilme İstenmesini geçen yıllar suskunluğa karışılması suçtur. Özellikle sömürgeci Türk devleti Kürdistan ve Kürtlük gerçeğini tarihten silme çabalarında bir hayli İyü katetmiş ve böylelikle suçluluğumuzu arttırmıştır.

Bizim amacımız açıktır: Halkımızın bir suçlular topluluğı olarak tarihın karanlıklarına gömülmesini kabul et-

miyoruz. Çağdaş insanlığın her türlü köleliğı yasakladığı ve köle yaşamayı İknadığı bir dünyada, Kürt halkı köleler ordusu olarak yaşayamaz. Özgür dünya halklarının yürüdükleryi uluşa İmek, insanca yaşama, kendi toplaklarını enfedisi olmak, zenginliklerini halkımızın mutluluğuna ve refahı için kullanak, insanlarımızın geleceğini güvence altına almak, kendi ulusal-demokratik eğitim politikasını uygulamak ve kendi yayır sistemimizi İleşitme İstiyoruz. Çağdaş insanlık ve kendi öz gerçeğimizi karşısında suçlu konumundan uzaklaşmamız, bu halklarımızı kullanabileceğimiz koşulları yaratılmasına bağılıdır. Kürt halkının bel bir süreden beri sömürgeci güçlere ve onların İşbirlikçilerine karşı sürdürdüğü mücadeleye bu denli basit, açık ve anlaşılır gerekçelere dayanmamız İhtiyacıdır. Hiç kimde bu mücadelenin haki ve meşru bir mücadele olmadığını söyleyemeyiz.

Ancak Kürdistan'da kökeli ruhunun İiklene değeri İleşildiği bazı güçler, bu mücadeleye karşı çikıyorlar. Halkımızın kurtuluş davasına tavır almasını eyleme döküyor ve ulusumuzun celtarlarıyla birlikte celtarcedalimizin bastırılmasına çalışıyorlar. Sömürgeci Türk devleti İle savas halinde olan halkımız, bu güçlere karşı devrimci adalet mekanizmasını harekete geçiriyor. "Hizla uygulanan, kesin ve katir bir adalet", İyini devrimci sadırlı konuşturuyor. Çağın en moromon donanımına sahip olan "Türk ordusuna karşı" barış gümsizliğı ve özgürlüğü için İpıplak İleşiyeli savasınk zorunda bulunan Kürdistan halkının, şimdiki İhanete daha farklı biçimlerde cezalandırmasını koşulları yoktur. Sömürgeci dğşmanla savasımız sürdüğü müddetle, hükümlü İhanet eden savas yasaları olacaktır. İhanetin karşısına dikilen devrimci adalet, İlah ölmek hainleri cezalandırırında hep aynı basit kuraldan İyula çikacaktır: İhanet mesleğine soyunanın içinde bulunduğy ortamdan Kurtarmaya çalış; suçunun korkuluğuna anlak ve bir daha aynı suçlu İleşitilmeye vazzemesini sağla; İyarları İiklene almışy İhanete devam ederse kısa bir yargılanmadı geçir ve cezanın en lanetli olanına çarptır. Cezalandırmaya geçkileşen şey, saçlığı zehirli başına İsanlarla buluştın kokmuşş bir kadavranın toprağa gömülmesi olacaktır.

Bugün ölkemizde devrimci adalet böyle İyidir. Kürt insanının İhanete karşı İatır budur. Eylemimiz halkımızın içinde bulunduğy haki ve meşru mücadele ortamından soyulanamaz. Aynı İstemimiz mahkemeye de sunacağız. Bununla karışılınaması olanaksızdır bir İstemde bulunduğumuzu sanayimizin. İstediyimiz şey, ulusal kurtuluş savasların konusundaki uluslararası alanda geçerli olan İkelerin halkımızın meşru ulusal kurtuluş mücadelesine de uygulanmasıdır. Halkımız ulusal kurtuluş için savasmaktadır ve böyle bir İstemde bulunma hakkına sahiptir. Sorun özünde hakların temel değerdinden ödünler vermemeleri ve kendi egemenlik haklarından vazgeçip gememeleri sonundur. Halkımızdan ödünlerde bulunması İsteniyorsa, ancak özgür halkların verdiklen ökülünde verebiliriz. Ama "Kürt halkı bağımsız ve özgür yaşamaya İyalek değildir" demek insanlığı bağışlamaktır.

Kendini bir İyini soru karşısında buluyoruz: İki karışt sistem arasında uzağma egemilimin bilinci olarak İne çikardığı günümüz dünyasında, bu sistemlerin temsilcileri nasıl davranıyorlar? Uzağma sağlayabileceğini ne tür ödünlerde buluyorlar? Hangi değerdinden kesinlikle ödün vermeye İyanyamıyorlar? Uzağma konusu olan şey, doğu halklarının çikarıları ve kaderini yakından İlgilendiren "bars ve silahsızlanma" sorunu olsa bile, bu temel değerdinden ve yüksek ulusal çikarılarından ödünlerde bulunulması sağlanabilir mi? Ağır ödünlerle sağ-

lanmış bir barış, gerçekce ulusları birbirine savasmaya güdüren ulus başbağıncı olamayacak mıdır? Karşılıklı sistem bir yana, aynı İstem İcandışma yeraltına farklı ulusal devletler bile, barış içinde birarada yaşama ve birbirlerinin iç işlerine karışmama İkelerinden ödünler veriyorlar mı? Onlar elde etmek, korumak ve yaşatmak için, bütün halkların gerekçesinde saflarından milyonlar vermeye hazır olduğı değerdiler hangileridir? Bu değerdiler İrdışdan bir sadırlı İle karışlıktıkları zaman nasıl bir tutum takınılmalıdır? Bu değerdiler bir bölümden, sözcüğü bağımsız ve özgür yaşama İkesinden vazgeçilebilir mi?

Bu soruların anlamını ve önemini takdir etmişiz. İstemimiz, Çağımızın gerekçelerini güvence altına tutuları değerdiler vaimmek zorundadır. Kürt halkının İstemleri uşakları sonuçlara karıştırdığı İndadır, bunların haki ve insani özdelliğı açıpça görülecektir.

Bağımsızlık ve özgürlük denilen değerdiler elde etmek, korumak ve yaşatmak için ezilen halkların hangi zorlu mücadeleye süredirecek değerdiler İly bilinmektedir. Bunun kulanılmak için fazla uzağa gitmeye ve sömürgeci ulusların ulusal kurtuluş savaslarından örnekler sunmaya gerek yoktur. İkinci Dünya Savası yıllarının Avrupa ortamina bir göz atılmak yeterlidir. Ö dönemim Avrupa'nın somut koğulları haki İyilerden İyeterli bilinmeden yoksun. Ancak Avrupa'nın birçok İkesinde sadırlgın Hitler faşizmine karşı İtesile direniş hareketlerinin geliştiğini biliyoruz. Bunun en güzel örneği Fransız direniş hareketidir. Ö zaman Fransız hükümeti Hitler faşizmine teslim olmuştu. Ama kendisini "vatanına karşı borçlu" sayan Fransız halkı İsilahlı direniş yolu seçti. Bu direniş İşgalci Nazi ordularını Fransa dan İtalmışında belirgin İy oyandı. Çeşitli mücadele yöntemlerine karşı direnmek, her Fransız ve İtandığı İşker bir Fransız İhtilacı her Alman askerini İmez hale getirmişti tamamen haki ve meşru bir davranıştı. Çünkü Fransa kendisini yabancu bir sadırlıgara karşı savunmaktaydı.

Nazi İrtıkları dışında Fransız halkının İsilahlı direniş hareketine terörizm damgasını vurabileceğini gücün bulabileceğiyi düşünmek zordur. Belki İhtilacı zorbalı bu direniş "terörizm" ve direniş güçlerini "terörist" adını verdiler. Belki de direnişçilerden tutsak adıkları İnanında kurşuna İdizler. Buna Kürt Fransız direniş hareketi bütün özgülük tutkunu ve barışsever uluslar tarafından daima saygı ve sevgiyle İnanacaktır. Fransız İhtilacı hareketi gibi günümüzde yabancu işgal, İstila ve sömürgeleştirme girişimlerine karşı gelişen ezilen halkların ulusal kurtuluş savasları da haki ve meşru savunma savaslarıdır. İlerici insanlık bu tür savasları daima derin bir İli ve sempatiyle karışılın, onlara omuz verip zafere ulaşmalarına katkıda bulunmayı görev bilmiştir.

İrkilük çok çikrin bir şeydir ve özgürlüğün dğşmanı olan faşizmin temel özelliklerinden biridir. Halkları içinde yeradıkları İrklara göre sınıflandırmak kesinlikle kabul edilemez. İrkliğı yalnızca Hitler faşizminin bir özelliğı değildir. Kemalist Türk burjuvazisi de "İstikl İnk" adı verilen İbertat teorisini İmplyonluğunu yapan güçlerin başında gelmektedir. Türk burjuvazisine göre, tarih Türklere kendi İrkıca olarak yaratmıştır. Bu İrkbağ İhanet karşısında günahkar olan halkların İirtına İnceker. İhtiları İrkliğı İle Mustafa Kemal'in Türköçlük felsefesi adıyla İik kardeş benzerliğine sahiptir. Kısacası, doğu halklarının "üstün İrkler" ve "aşığı İrkler" tarzında sınıflandırılması, Kemalist ve Nazizm İle bunların İrdularının marifetidir.

Biz, halklar arasında yapılacak İstenen her türlü İyapı sınıflandırılmadan İşletile reddediyoruz. Bunlar ve benzeri İyapılara müca-

dele halinde olduğumuzu açıkça belirtiyoruz. Kürdistan halkı da, geliştirildiği bağımsızlık ve özgürlük mücadelesiyse, "yöneten ve yönetilenleri" gereken hakları" ayrımsız kabul etmediğini kanıtlıyor. Onun tek davranış biçimi budur. Biz bütün dünya halklarının kardeş olduklarına inanıyoruz. Bütün halklara derin bir sevgi ve sempati besliyoruz.

Bütün "insanların onur ve hakları bakımından eşit" olduğukları, bütün dünya uluslarının özgür ve eşit olmaları gerektiği, her ulusun bağımsız ve özgür yaşama hakkına sahip olduğu, hiçbir ulusun bu hakkını kullananlarmak alkolünalamayacağı, ulusların birinin aleyhine başka uluslara ayrıcalıklar tanınamayacağı gibi temel ilkeleri, günümüzde kamuoyu vicdanında yer etmiş evrensel gerekçilerdir. Bu temel ilkeler Amerikan Bağımsızlık Savaşı ve Fransız Devrimi ile başlayan çağın önderliğinde gerçekleşmiş olduğu düşünürsek, içinde bütün ulusların onayından geçmiş ve çağdaş insanlığın ortak değerleri sistemi haline gelmiştir. Bu hakları korumak ve yaşatmak her ulusun dokunulmaz, devredilemez ve vazgeçilmez hakkıdır. Hiçbir ulusun bu haklarından feragat etmesi istenmez, istenmemelidir.

Birleşmiş Milletler tarafından onaylanan İnsan Hakları Bildirgesi dünyamızda her türlü siyasal kölelik ilişkilerinin ortadan kaldırılmasında önemli bir adım olarak değerlendirilebilir. Sömürge dönemindeki ülkelerin de haklarına bağımsızlık verilmesini ilkin 14 Aralık 1960 tarihli Genel Kurul Kararı ve daha sonraki kararlar, ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi ilkesinde daha büyük bir açıklık kazandırmıştır. Belki, pek belgeler ve kararlarla yer alan ilkelerin yalnızca belli ulusların durumuna indirgenemezce söylenebilir mi? Kürt halkı hiç henüz varlığı ile yokluğu tartışılan bir halk, kendi mücadelesini bu ilkelerle dayandırmaz denilebilir mi? Kuşkusuz denilmesi gerekir. Çağımızın temel eğilimi doğrultusunda, her ulus kendi geleceğini özgürce belirleme hakkına sahip olmalıdır. Her ulus hiçbir dış elkin altında bulunmaması, kendi kaderini kendi eliyle çizmelidir. Ezilen ve sömürge uluslara dışardan şırınga edilmiş istenen "kurtuluş reçeteleri" sahtedir. Bu reçeteler ezilen ulusların temel haklarını gözmetmeye değil, müdahalede bulunan güçlerin çıkarlarını korumaya temel almaktadır. Halkların iç işlerine bürünüme soka müdahaleci yaklaşım, bütün ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi ilkesinin kabaca çiğnenmesi anlamına gelir.

Biz ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi ilkesinin önderliğini savunuyoruz. Bu yüzden her kutsal altında kendi bağımsızlığına, özgürlüğüne, gelişimine, yaşama hakkına sahip olmasını istiyoruz. Buna izin veremeyeceğiz. Kimden gelirse gelsin, dışardan dayatılan sahte çözüm reçetelerini her zaman geri çevireceğiz.

Halkların kasabı ünvanına sahip en saldırgan emperyalist çevreler bile, yer geldiğinde ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi hakkını savunuyoruz gibi görünmek istiyorlar. Buna karşılık bu ikkey çoğunlukla ezilen uluslara bazı kültürel hakların tanınması derkesine çek düşüyorlar. Kaba bir benzetimle, genç köle kadını çek seftinmiş mali olmaksızın çıkrık çok sayıda müşteriye bulunan bir fahişe haline getirmek istiyorlar. Emperyalistlerin sahte reçeteleri ile ezilen halklara bahsettikleri özgürlük, ancak bir fahişenin sahip olabildiği özgürlük kadardır. Biz böyle bir yaklaşıma kesinlikle kabul etmiyoruz. Ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi ilkesi, bu ulusların bağımsız ulusal devletlerine sahip olmalarından başka türlü yorumlanamaz.

Biz Kürdistanlı devrimciler, kendi topraklarımızı işgalci güçlerden

arındırma, ülkemizi bağımsız ve halkımızı özgür kılmaya çalışırken, pratikte bu ilkenin doğru yorumunu gerçekleştiriyoruz. Yükselttiğimiz mücadele ile aynı zamanda insanlığın ortak değerleri sistemini koruyor ve geliştirebiliyoruz. Biz, çağımızın en aşığılık sömürgeciliği olan Türk sömürgeciliği karşısında savaşıyoruz, aynı zamanda Birleşmiş Milletler Örgütünü'nün kararlarını hayata geçiriyoruz. BM Örgütünü'nün kişiliğinde ilerici dünya halklarının sömürge uluslara bağımsızlık verilmesini ilişkin olarak aldıkları kararların gereklerini yerine getiriyoruz.

Proletarya devrimleri çağına bağlanan Büyük Ekim Devrimine damgasını vuran büyük düşün ve eylem adamı V.I.Lenin'in, onurlu her insanın iştirakli kabul edeceğinin inandığını sözlerine dikkat çekerek istiyoruz. "Hiç kimse köle olduğu diye suçlanamaz" der Lenin. Dahle son kitle karşı mücadeleye edeceği yer, kendi köleliğine tapınan bir kölelik, halkı olarak her özgür insanda tiksinti ve eylem duyguları uyandırarak aşığılık bir asak ve hayvan olduğuna belirtir. Aynı şekilde dünya proletaryasının seçkin öğretmeni F. Engels de, işgali güçlerin saldırılar karşısında sosyalistleri terah eden halkların bir "alçaklık ulusu" olarak adlandırmayı hak ettiklerini söyler. İlerici insanlığın bu iki seçkin dehasının birbiriyle tam bir uyum içinde bulunup bu belirlemeye, sömürgeciliğe karşı mücadelesinde Kür halkına örnek olmuştur.

Ben de köle bir ulusun birimiyim. Onurdam yoksun olmayan her insan gibi köle olarak yaşamaktan nefret ediyorum. Ne var ki, anırdam köle olarak doğmuş olmak atı beni utandırmıyor. Çünkü mensubu olduğum Kürt halkı atı köle olarak yaşamayı reddediyor. Türk sömürgecilerinin kendisi için biçtikleri kefeni yırtıyor. Dirî diri yatırıldığı mezarda üzerine dökülen betonu parçalayarak yaşaya kalkıyor, "Ben ölmedim, den aşacağım" diye haykırıyor. Köleliğe boyun eğmiş bir "alçaklık ulusu" olarak adlandırılmayı kabul etmiyor. İnsanlığın temelinde insanlığı bir sömürgeci egemenlik karşısında diğni imatına takip direniyor. Başkaları ve özgür yaşamak için mücadeleye ediyor.

Kürt ulusunun aydın bir bireyi olarak, kendi köleliğinin bilincine ulaştığı ilk günden itibaren, köleliğe karşı mücadeleye yolunu seçti. Bir ulusal kurtuluş savaşını çıkardı ve varlığını halkının tutulmuş davasına adanmayı Türk sömürgecilerinin sundukları yaldızı bir köleliğe terah etti. Halkı bir dava uğruna mücadelemde kazanacak ve bütün öykülerini bir kurtuluş savaşının ölümlü olduğuna inandırdı. Adız bir laş gibi kendi çarımını omuzunda aldım ve çarımına geleceğim" "Golgotha Tepesi"ne tırmanmaya başladım. Sirtımda çarımınla salkığımsı, mesik yıldan bir halkın kendi celtallarına karşı yükselttiği ulusal kurtuluş savaşının alevleri arasında bulunuyorum. Bu temelde halkıma, ilerici insanlığa ve çağımıza karşı görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye çalışıyorum.

Yaşamak, hem de bağımsız ve özgür olarak yaşamak son derece kutsal bir duygudur. Başkalarının haklarına ve özgürlüklerine saygılı bir başına buyrukluluğu her şeyin üstünde tutmak, insanın en güzel üstedemelerinden biridir. Düşünme yetisini yoksun olan bir hayvan bile yaşamın kadını bilir. Başınca atına yatırıldığı zaman direnmeye atını, ölüme karşı koyar. Uysal bir biçimde kendisini kasabın insafına terketmez. Şaş üretilmiş kimseleri bile duygulandıracak çirpışınlarına yaşama isteğini dile getirir. Biz de her şeyden önce insanız. Bütün dinlerin Tanrının en üstün varlığı saydığı ve kimi dinlerin Tanrını yeryüzündeki görüntüsünü olarak kabul ettiği görsün soyunun mensuplarıyız. Bütün özgür halkın, Kürdistan halkının da kölelikten kurtulma ve bağımsız ve

özgür olarak yaşama hakkına sahip olduğuna inanıyoruz.

Nazım ve faşizm dışında, açtıkları çağdaş dünya halklarını değişik bir statü içinde değerlendiren ve bazılarını yoneticil olarak yakıştıran, öbürlerini yönetilmeye muhtaç gören bir ideolojiye ve politik yaklaşıma öbaleceğimizi sanıyoruz. Aynı şekilde bütün dinsel anlatımları yaradılış ilişkisi görüşleri insanın birliği ve eşitliği ilkesinden yana çıkmaktadır. Mus'un kutsal kitabı Tevrat, bu görüşü şu cümlelerle dile getirmektedir: "Ve Tanrı dedi ki: İnsanı kendi görüntüsünde yaratmalı. Tanrı'nın görüntüsünde yarattı onu; kadın ve erkek olarak yarattı onları". Yani ortada bir ayırım vardır, o da cinsiyet konusundadır. Ancak hem kadına hem de erkeğe eşit değer biçilmştir. Her ki cins de "Tanrı'nın yeryüzündeki görüntüsüdür" der. Yani erkek bir tararı vardır ve yaratıcı gücünü bütünün taşıyan insanın, Tanrı ya da İlahı olarak bütünün ortak yaratıcısıdır. Kısacası insanların onur ve hakları bakımından eşit doğdukları gerçeği, hem bütün dinsel anlatımların, hem de birçok siyasal düşünceün temel çikis noktasıdır. Doğru ve insana özgü olan yaklaşım da budur.

Günümüz Kürdistan'ında yaşanan gerçeklik, insana özgü olan her şeyle tam bir antagonist çelişki teşkil etmektedir. En dokunulmaz ulusal değerlerden en basit insan haklarına kadar bütün değerler ve insan hakları insanlık düşmanı bir faşist-sömürgeci egemenlik tarafından ayaklar altına alınmıştır. Kürt halkı sömürgeci batıya karşı eylem istenmektedir. Halkımıza insanlık onurluyla bağlanması olanaksız bir ölüm biçimi dayatılmıştır. Özgür ulusların her açıdan gelişip serpileme olanaklarına sahip oldukları günümüz dünyasında, Kürt insanı yok oluşa doğru sürüklenmeye çalışılmaktadır.

Peki, bu köle halkın aydınlanmasını ve gerçeklerin bilincine ulaşmasını bireriley olarak ne yapmalıyız? Kürt halkının celtallarının bu çığım açtıkları, uğraşları karşısında nasıl davranmalıydık? Sadece tek tek bireyler değil köle bir halkın dayatılması ve şerefsiz olumu sineyi mi çekmeliydik? O zaman insanlığımızın devreye alınması şartı işgütüleriyle de olsa, bir hayvanın kabul etmediği bir ölümü halkımıza reva görülen, her şeyden önce kendilerine varolan insanlığı kaltetmiş olmuştur mı? Halkımızın celtallar karşısında uysal davranmamızı tekin edenler, kimlere hizmet ettiklerini farkındalar mı? Böyle bir yaklaşım sadece halkımıza değil, bütün insanlığa yapılmış bir hakaret değil midir? Erdem ve erdemsizlik nerede ve nasıl anranmalıdır? Eylemlerimiz için erdemsizlik örneği olarak gösteren iddia makamı ancak hangi ölçütlerle hareket etmekteyiz? İnsanın tanımını nasıl yapacağız? İnsan olan kimdir? İnsanlığı katledenler kimlerdir? Terörist kimdir? Toplumun selametinini ızına çekenler kimlerdir? Kimler yarınlanacaklardır? Özgürlüğün insanlık şartıdır. Özgürlüğün insanın malı, yoksulları bir çok halkın kazanılamaması Türk sömürgeci celtallar mı?

Ben bir komünistim. Proletarya enternasyonalizmine bağlıyım. Uzun bir gelecekte de olsa, komünizm davasının gezegenimize mutlaka zaferle ulaşacağını inanıyoruz. Bir komünist olarak, Kürdistan'da kölelik zincirlerinin kırılması ile görev ve sorumluluklarımızın biteceğini kabul etmiyoruz. Ancak ben bir komünist olduğum için değil, öncelikle insan olduğum için Türk sömürgeciliği karşısında savaşıyoruz. Bu nokta benim için son derece önemlidir. Kendi ülkem insanının insan olarak adlandırılmaya hak kazanmasının Türk sömürgeci egemenliğine karşı savaştığımızı geçli inancındayım. Bu davada Kürdistan ve Kürklük gerçeğinin bu özgü yanı dikkate alınmak zorundadır. Davada her davada olduğu gibi, bu davada da adil kararlara ulaşmanın yolu gerçeklerin

yerli yerine oturtulmasından geçecektir. Bu kararlara uyulmaması halinde, görülmekte olan bu dava, yozlaşmış en trajik davalarından biri olarak tarihe geçecek ve sonuçta hüküm giyince olanlar sanli sandalvesine oturtulmuş kişiler olmayacaktır.

Amerikan halkının bağımsızlık savaşına katılımı ve Fransız Devrimini yakından izlemiş olan Thomas Paine, zulümden canı yandıran insanlarda filozof sakinliği ya da kötürüm vurdumduymazlığı aranamaması gerektiğini yazmaktadır. XVII, yüzyılın ilk büyük devrimine katılmış olan Paine'in, devrimde yürüten halkların ruh halini ortaya koyan bu sözleri somut gerçekliği yansıtmaktadır. Zulüm yine zulüm doğurmaktan başka bir sonuç vermez. Bütün zulüm yönetimler, aynı zamanda zulüm altında tuttukları kitlelerin öğretmenidir. Yıllar boyunca korkunç bir zulüm ve zorbalık altında sırası sırası kendilerine geldikleri, kendiliğinden öğrenenler öğrendiklerini uygulayabaktılar. Böylelikle zulüm boyunca gözlerini önünde cereyan eden tüyer üperçül zulüm sahnelerinin intikamını aldıkları inanılmaktadır. Zulüm bütün zorba yöneticilerin vazgeçilemez silahıdır ve kendileri de ezilenlere miras bıraktıkları aynı silahla devleceklerdir. Kısacası, baskıcı rejimler, ezilenleri cezalandırma yöntemleri yaşayanların duyguların üzerinde derin etkilerde bulunur. Onların "ya duygularını zedeler ya da yüreklerini taşırlar; her iki durumda yetli ilerici geçtiğinde nasıl cezalandırılacaklarını öğrenirler".

Birkaç saat karantik bir odada tutulan bir insan, birdenbire başını çıkarıldığında bir süre işgali alışmak zorlanır. Binlerce yıldan beri sömürgeci köleliğine kapısız ve pahasız zindanında tutulan bir halk da, aydınlığa kolay kolay alışmayaacaktır. Bağımsızlığa ve özgürlüğe doğru yürürken, başını öğrenen küçük bir çocuk gibi belli de bazı şeyleri kırk ödecektir. Belki de çarpık ve uygunsuz admılar atacak, ama zamanı geldiğinde sağlam ve düzgün admılar atmasını da öğrenecektir. Yüz yıllarca süregelen bir karantılığın içinden sıyrılacak kendi aydınlatılmamış, çirkin davranışlar baskın, kollektif çağınma gelmiş çocukları yüksek matematik bakanı göstermesini dilemekten farksızdır. Halkımız da her şeyi sırdan besleyecek öğreniyor. Heceyle heceyle bağımsızlık, özgürlüğü ve insanlığı öğrenmeye ve uygulamaya çalışıyor. Halkımız için savasımızın dışında, bütün bu kutsal değerlere sahip olmanın başka bir yolu yoktur. Savaş ise içinde kırılmalı taşır. Onda güzelik aramak boşuna bir gaba olacaktır. Savaşın başı çirkinlikleri kaçınılmaz olarak bu değerlere de ulaşacaktır. Ama bu boydiler diye savasılmaktan kaçınmıyoruz. Savaşta devam edeceğiz ve zaferle ulaştığımız zaman kazandıığımız değerlere güzellik katacağız. Bağımsızlığın en gösterkimsi, özgürlüğün insanın başını döndürücü beğindir, bir mokrasinin en asilini ve insanlığın en güzel çiklenişini bir gün kendi ülkemizde mutlaka gerçekleştireceğiz.

Gerçekler oldukları gibi durdukları yerde çoğunlukla gerçek olarak onay görmezler. Toplumda kemelmisgisi hale gelenleri değer değer yarılar ve gelenekler gerçeklerin karşısına dikilir. Onların toplumca kabul görmesini engellemeye çalışır. Gerçeklerin inatçı oldukları ve kendilerini mutlaka herkeş kabul ettirdikleri söylenir. Ancak, insan ununu devreye girmeksizin, gerçeklerin inatlığı ve dayatıcılığı kendilerinin de laşe işe yarar. Bunun için bazıların bu gerçeklere sahip olmaları, onları inarak savunmasını ve başkalarına benimsenmek amacıyla durup dinlenmesinin çikışması gerekir. Ancak insanın bu tür bilincel çabaları sonucunda gerçekler gerçek olarak

adlandırılmaya hakkını kazanabilir.

Gerçekler kimi zaman kamuoyuna tersyüz edilmiş ve çarpıtılmış olarak yanlıştır. Buna karşın, gerçekler tersyüz etmek veya gerçekler karşısında körler ve sağır gibi davranarak, daha çok ortaçta özgü olan tutumlarıdır. Eski dönemlere oranla günümüzde insanlık gerçekler karşısında çok daha duyardır. Yine de bu durum ortaçta ruhunu diltirme heveslerinin bugün aktif varlıklarını anlamına gelmektedir.

Ortaçağ Avrupa'sında "dünya dönüyor" dediği için, Galileo'den burun buruna geldi. Çünkü Galileo'nu bu basit açıklaması, gökyüzü'nün aslında dünyayı Vatikan'dan yöneten yerli tütarların işine gelmiyordu. Bu bilimsel açıklama, egemenliklerini bilime kapalı tutulan bir toplumsal zemine dayandıran egemenliklerini bilime kapalı tutulan bir toplumsal zemine dayandıran egemenliklerini çikarılması çatıştığı için Galileo engizisyonunda yarıldı. Vatikan'da oturanlar gerçekleri düşünen kafaalanı koparmaya ve onları haykırın dilleri kesmeye çalışmaktaki kendilerine belki bazı denimler alıyordu. Ama dünyanın döndüğünü durduruyorlardı.

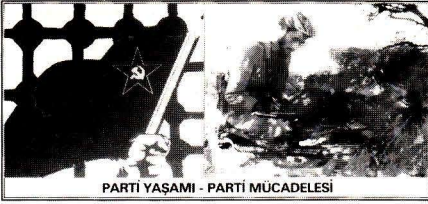
Galileo'nun yaşadığı dönemden üzerinden yüz yıllar geçti. O dönemden bu yana Vatikan'ın eski günümüne ve otoritesinden çok şey yitirdiği bir gerçekdir. Ama dünya hala döndüğünü inatla sürdürüyor. Bütün insanlığın Papa'nın düşüncelerini paylaştığı söylenemez. Ancak çağdaş insanlık, bilim adamı Galileo'nun görüşlerini o kadar yitirdi ki şükranına anıyor.

Ortaçağ karantılığının parçaladığı dönemden üzerinden uzun yıllar geçti. Ama gözlerini inatla gerçeklere kapatan bazı güçler karşısında, bizler hala dünyanın dönmesini benzer bir gerçekle karantılamaya çalışıyoruz. Görevimiz karşı karşıya bulunuyoruz. Gezegeneğimizde Kürdistan denilen bir ünken bulunduğuna, bu ülkede Kürler adı verilen bir halkın yaşadığı, bağımsız ve özgür yaşama hakkı elinden alınan bu halkın haklı ve meşru bir ulusal kurtuluş mücadelesine atıldığı kanıtlanmaya zorlanıyor. Bu son derece acı, ancak aydınlık gerçek olan bir olgudur.

Gerçeklerin ortaya konulması ve savunulması, birçok tehlikeye gözle önüne almalıdır. Bunun çok iyi biliyoruz. Eger gıyotın tarihini hürdalığını atlatmış olsaydı ve engizisyon hala varlığını sürdürseydi, Galileo ile birlikte yine aynı sözcükleri haykırırdı. Evet bayrak, dünya dönüyor! Gerçeklerden rahatsız olanlar, halkı ve meşru bir davasını sıra refererleri olduğumuzu göstermekle yetinmiyorlar. Halkımızın yükselen özgürlük çikışklarına kulaklarını tıkıyabilmek. Çankarın istediği kadar mücadelemize küfredebilirler. İsterlerse daracığını ve gıyotini yardımı çağırabilir. Özgürlüklerini diledikleri gibi kullanabilirler. Ancak bütün bu babalar karşın, Kürdistan'da insanlığı yücelten bir ulusal kurtuluş mücadelesinin yükseldiği gerçeğini yok edemiyoruz.

Bizler admılarını karşın açıklına uydurmaya çalışan insanlarız. Hiç kimse çağımızın gerçeklerine aykırı düşen bir gelişimin içinde bulunduğumuzla kantılayamaz. Herhangi bir devletin yararı organları tarafından yapılmamıza ve mahkum edilmiş haksızlığımızın kanıtı olamaz. İnsanlığın gelişim tarihi bizleri doğrulamaktadır. Özgür insanlık mücadelemizin zafer kazanmasından yandırı. Gerçeğin yenilmez gücü bizimle birlikte. Bu yüzden bu davanın en olumsuz biçimiyle sonuçlanmasa olasıdır bizleri ürkütmeye. Korkmaları gerekeler aslında gerçekleri toprağa gömmek isteyenlerdir. Emile Zola'nın dediği gibi: "Gerçeği toprağa gömmek, yonunlaşma yonunlaşma dyle bir patlatıcı güç haline gelir ki, patlatıcı zaman taş üstünde taş kalmasın. Zamanın önce ya da sonra bu korkunu yıkıma davet edecek herhangi bir şey yapmaktan kendinizi sakının"

Ali Haydar Kaytan

PARTI YAŞAMI - PARTI MÜCADELESİ

1987 yılının 3 Mart'ında, uçak için bir kişiyi eğitimi faaliyetinin ardından, bulundukumuz alandan kamplarımıza gitmek üzere dört kişilik bir grubu olarak yola koyulduk. Küçük gruplarımız meydana gelen şehit Mazlum (Vahap ÇOLAK), şehit Cemil ve Az... arkadaşlar ile ben, bu siddetli gününde sabaha doğru saat 03.00 civarında, Zağroslar'ı aşarak kamplarımıza ulaştık. O günlerde ortaya çıkan bazı ani gelişmelerden dolayı, böyle erken yola çıkmamız gerekiyordu.

Hareket ettığımız alan ovalıktı. Fazla yitile büyük, ucuş bucağız ovalara sahip değilde de, çevre arazisinin dağlık yapısına nazaran küçük düzlük alanları. Buraya bir kar veya yağmur yağdığından oluşan derin çukurluklardan dolayı, traktör bile işleme. İşte şimdiki biz de böyle bir çamurlu karşıydık. Yolculuğumuzun ilk zorluğu henüz adımımdışı dışarı atmayı birlikte başlamıştı. O güne kadar yağış yiyen toprak son yağın sulu karla birlikte iyice çamurlaşmıştı. Bu çamurlu arazide yürümek tam bir sorundu. Yarı boy çizmeli ayakkabılarımızı çamura batırışımız kolay oluyor, fakat her batırışın ardından ayakkabımızı tekrar çıkarıp adım atmamak bayağı enerji sarflemeyi gerektiriyordu. Ayrıca bu çamurlu arazide kaymadan yürülebilmek bir ustalık ve hünere işiydi. Bu nedenle arada-şarada düşüyor, ayaklarımız, ellerimiz ve veshahımız dipçiği çamura batırıyor. Neşekli iki saatlik bir yürüyüş.

Neşekli iki saatlik bir yürüyüşten sonra, oval alanı bitirip dağlık araziye yakın bir yere ulaştık. Buradan yolumuza devam etmek istiyorduk ki, bunu başaramadık. Çünkü yolu kaybetmiştik. Karanlık ve puslu havadan dolayı yolumuzu şaşırması ve birçok saat kadar aynı noktada dönüp durmuştuk. Ayrıca çamurdaki yolculuk bizi epey yormuştu. Bu nedenle havanın aydınlanmasını beklemeye karar verdik. Böylece biraz dinlenmiş de olacaktık.

Safak söker ödemiz önmüzdü oldukça büyük bir yokuş aydınlanarak açığa çıktı. Buraya varılınca, fakat aydınlanmayla birlikte bu sefer havada yavaş yavaş bulutlar oluşmaya başlamıştı. Zağroslar'ın zirvesini köyü bir tabakası kaplamıştı. Sis bulutları Zağroslar'ın tepesinde ve yamaclarında rüzgâr etkisiyle sürmeçli dölseyor; kah dağlık arazi ortaya çıkıyor, kah belli noktalar yüzüne yayılıyor hiçbir şey görülmüyordu. Bazen yüzüsel u-zaklara doğru yol alıyor, bazen hile vadileri dolurup tam bir deniz görünümü veriyor. Bu haliye Zağroslar masallardaki, efsanelerdeki, eşarşengiz dağın ta kendisiydi. Biz bunları düşündüğümüz sırada yavaş yavaş kar tanelerini de dökmülmeye başladı. Bunun üzerine ben, yöre insanı olduğumdan ve bu nedenle edindiğim tecrübelerden hareketle, yolculuğum tehlikeli olduğuna kanaat getirdim de önerimi arkadaşlarasından sordum:

"Hava çok boz oldu. Bu durumda yol gitmek tehlikeli olur. En iyisi kalsın; gidemeyiz."

Ancak diğer üç arkadaşımın önerim insanları olmadı ve Zağroslar'ın kanı ve soğukunu yeterince bilme-

diklerinden dolayı önerimi kabul etmemek, yola devam edeceğim belirlittir. Oysa yöre halkı, böylece yağışlı ve fırtınalı günlerde, değil dağla varmak, kendi köylerine, başka bir köye gitmeyi bile çok tehlikeli görürler. Çünkü, bu dağlarda yani efsanelerin beşiği Zağroslar'da nice insanlar bu tür yolculuklarında esnasında yitirilmiştir.

Diğer üç arkadaş öneriyi reddettikten sonra tekrar yola koyulduk. İlk adım atıldığında, doğayla ilgili ciddi bir muahabebenin içine girmiş oluyorduk. Yüklümüz oldukça ağırdı. Çantalımarız kamp için o koşullarında en zaruri ihtiyaç maddeleriydi doluydu. Silahlarımız ve mermilerimiz, gerilla olarak bizim için yük sayılmıyordu. Ama o koşullarda bunlar da kendi ağırlığını hissettiriyordu. Yokuş her terimadığımızda kar kalınlığı adım adım artıyordu. Bu kar derynasının içerisinde bir hed hederle (tekan) yol açıyor, ancak bir kişinin geçebileceği bir kanal oluşturuyor ve tek sıra halinde bu kanaldan yukarı doğru çıkıyorduk. Bu ağırlık ve yorgunlukla bir kişi süreklilik olarak önde tek başına yol açamadığından, yol açmak için sırayla yere değiştiriyor, ve öyle ilerliyoruz. Karada yol açmak çok zordu. Büyük bir kuvvet gerekiyordu, çünkü çok yorucuydu. Bu nedenle hepimiz başımızı önmüzdü eğmiş yürürken, o soğukta önmüzdü ve yüzümüzü sık sık terliyor, yapışkan bir ter her tarafımıza yayılıyor ve saniyelik nemleştiği alarada ise soğukun etkisiyle terimiz hemen kuruyordu. Yürüdükçe bir daha böyleler, bir daha kuruyor ve bir daha böyle devam ediyordu. Bir taraftan yüzümüzün ve yüzümüzün enerjisi sarfedenimiz etkisiyle ateş gibi sıcak ve terliyen, aynı zamanda gittikçe fazlalaşan kar parkelerimize, salıvalarımıza, silahlarımızı değerecek islatıyor, yüzümüzü ve ellerimize çarpan kar tanelerini aniden soğukluk ve üşme yaratıyordu.

Yolu iki saatlik böylece bir zorluk yolculuğundan sonra, kendimizi Zağroslar'ın zirvesine ulaştık. Artık ovalık alan ve dağın etekleri gerimizde kalmıştı. Adeta aşağıya uçaktın seyrederek gibiydik. Zirveye ulaştığımızda kısa bir mola bile vemedik. Ve dört insan böyle bir başımıza ayakta duruyorduk. Çünkü gittikçe artan kar yağışı yoğunlaşarak Zağroslar'ın etrafını sise böğmüştü. Bütün siddetliyle esen rüzgâr gevşek bir insanı alıp götürüyor, durmuyordu. Ve soğuk... Dondurucu bir soğuk, insana gözlerini açtırmıyordu. Bu nedenle o kadar yorgun, bitkin olmamıza ve hemen kendimizi bir kayanın altına almak istememize rağmen mola vermek imkansızdı. Durum çok tehlikeliydi ve gittikçe kötüleşiyordu. Hızla hareket etmemiz gerekiyordu. Dört arkadaş iste halinde için ayakta durmuş, ve yavaş yavaş yokuşu çıkıyor, bu halimize adeta Zağros'un zirvesini biz tamamlıyor ve onu daha yüksek bir sivriliğe ulaştırıyorduk. Çehennemim ateş ve buhar dalgaları gibi süreklilik hareket eden, bitmez tükenmez kaynaktan habire gelip doluzken kalın sis tabakası içinde, aralıklarla yavaş yavaş siddetli yağışın kar altında, dondurucu so-

ğuşa ve siddetle uğıldayarak esen ser rüzgâra karşı kendimizi sıkıca tutarak dayanarak dört insan, hiçbir canının, kuşlarının bile ortalıkta olmadığı bu derece yükseklikte kendimizi adeta dününün tepesinde hissediyor, göklerde dolaşıyorduk. Tipki masallardaki gibi...

"Simdi ne yapacaktık? Evet ne yapacaktık? Hava hızla sertleşiyordu. Geriye de dönmeyizdi artık. Ve bu ay yörede çığların en yoğun olduğu bir zamandı. Belki Mart ayında çığların kopması bazılarında tahmin edilebilir. Çünkü Mart ayı birçok yörede baha sayılır. Fakat Hakkar'ın Şemdinli'sinde Mart ayı hele kış Zağroslar'da bu ayda çığlar çok yoğun kopar. Bu çığlar Zağroslar'da nice Kürt insanının canını almıştır. Çığ tehlikesinin yanısıra Mazlum yoldaşa da epey bitkin düşmüştü ve ancak iradeyi zorlayarak, o da grubun en arkasında, her yüz metrede bir nefes alarak yavaş yavaş yürüyebiliyordu. Ayaklarını zorbela kaldırıp adım atıyor ve her adım atışında diştan rahat bitti oluyordu ki, sanki bir dağ sırtından fırlatıp atıyordu. Bu halini tuhaf karşılıyor ve kendisine yediremiyor. Bu nedenle öfkesi ve sıkıntısından sert saç telleri daha da diklenmiş, çark gözleri daha da keskinleşmiş bir halde kataraklı kaldırdıktan kendi kendine söyleniyordu:

"Ne oldu acaba bana? Niye diziğim kalkıyor? Ben hiçbir zaman böyle olmamıştım."

Oysa Mazlum yoldaşın durumu normaldi. Çünkü üç aydan beri oturma hiç hareket etmemişti. İşte bunun verdiği hamlik ve yorgunluk kendisini bu yolculuğa gösteriyordu. Ayrıca ayaklarının kar batması ve çıkardığı zorluk da buna eklenince, kendisi açısından çok daha yorucu oluyordu. Ayaklarında hederik olsaydı, -kara batmaya başladığı dolay- bu kadar zorlanmazdı. Ama o hedikle kadar yürümeyi beceremediğinden ve hiç kullanılmıyış olduğundan, şimdiki hedikleri değilyordu. Ne var ki kar kalınlığı oldukça fazlaydı. En az iki metreli buluyordu. Vadiler ise karla tamamen dolmuştu. Vadiler ise karla tamamen dolmuştu. Vadiler ise karla tamamen dolmuştu. Vadiler ise karla tamamen dolmuştu.

Zorlu yolculuğumuz kaldığı yerden devam etti. Her yol aldıkça daha da zorlanıyorduk. Ayrıca zaman da vardı. Henüz terk edilmiş kamplara ulaşmaya en az iki-dört saat kala, artık gündüz de yerini kışama terk ediyordu. Hele Mazlum yoldaşın durumu artık tamamen kötüleşmişti. Son iradesini zorluyordu. Çanta ve silahın taşıyamadığını düşünmeye başlamıştı. Bu nedenle bana ve arkadaşlarıya çantasını ve silahını taşımak zorunda kaldık. İkizim o kadar ağır yüklerimizin üstüne bir de Mazlum arkadaşın çanta ve silahın almış olarak o koşullarda sırayla karayol açıp açarak yavaş yavaş ilerliyoruz. Bir taraftan da Mazlum yoldaşı teşvik etmeye çalışıyoruz.

"Yolumuz az kaldı. Terk edilmiş kamplar işte şu illerde. Kesin oraya yitiriziz."

Ancak o teşviki birisi olarak hiç anlamaz olur muydu bu teşvikler? Bizim bu yönü konuşmalarımızın ardından, başını ağır ağır kaldırıyor ve iri, fınca gibi göz yuvarlağını bize doğru kaydırarak

hafif gülümsemeye konuşuyordu: "Çok sağ olun arkadaşlar, anlıyorum sizi, ama o konuşmalarımızın amacını da anlıyorum. Çünkü bu kadar gerillacılıktan sonra bunu bilmesek, ayıp olur artık bize."

Cemil yoldaş da zaten önde ve hediklerle yürümecektim durumdaydı. Çünkü kendi yöresi olan karz ve dümdüz Urfa ovası ile Zağroslar'ın böylesi karlı arazisi arasında çok fark vardı. Bütün bunlara rağmen, bu her iki yoldaşımın en ufak bir tereddüt ve zayıflık dahil göstermesizin, çok kararlı ve direngen bir şekilde yürüyorlardı. Çünkü her ikisi de cesareten, fedakarlığı, kararlılığı, moralin ve taktik ustalığı kaynağıydılar.

Karanlık artık çokmuş ve kar yağışı fırtına habire siddetleniyordu. Ancak biz de önmüzdüdeki çaya yetişmiş durumdaydık. Bir buçuk saat sonra yola yititlik. İyi boyunca terk edilmiş yeraltı kamplarını buluyorduk. Kardın ve fırtınadan dolayı sahipleri kamplarını terk etmişti. Ya da işleme durumdaydı. Hatta birakılan yolun işlenmesi, adamlar ancak kendilerini zorbela kurtarabiliyorlardı. Var olan bütün malzemelerini de Zağroslar'daki bu kamplarda böyle terk etmişlerdi. Soğuktan çayın üstü buz tutmuş ve kar kaplamıştı.

Bu ara hayli acıkmıştık. Yürümek için enerji almam gerekiyordu. Hem Cemil yoldaşın da yükünü böylece hafifletmiş olacaktık. Çünkü o da artık iyice yürümecektim durumdaydı. Uygun bir yere yemek molası için oturdüğümüzda, Cemil yoldaş o her zamanki işbirlikçiliği ve canlı, enerjik yapısıyla, hemen kendiyi elimde dikmiş olduğu fermuarı çantasını bir defada hızla "çirrr..." diye açarak, ekme, yumurta ve Urfa'nın o meşhur bulurbinde çıkarı ve neşeli bir şekilde:

"Haydi arkadaşlar, 'restaurant gerilla'ya buyurun" dedi.

Yememizi yedikten sonra geçtikten, hemen tekrar yola koyulduk. Fakat gözlerimizden fırtınadan açamaz durmuydu. Bu nedenle yolu takip edemiyorduk. Bereketli o yolu çok kullandığımız için yönümüzü, yolu hatmizizi kestirebiliyorduk. Yola ulaşmak için dört-yüz-beşyüz metrelik bir yokuş önmüzdü kalmıştı. Bu yokuşun bizi çok zorlayacağı belliydi. Fakat ne olursa olsun bunu da aşmaktan başka çaremiz yoktu. Nitekim kendimize yitkenlere ben son yokuşu da aşık. Artık karanlık çoktan çokmuş; saat 21.30-22.00 sıralarında, Yola ulaşmıştık. Fakat yol namına bir şey ortada görünüyor. Sadece kar yığınları vardı. Buranın yol olduğunu, ancak yamaçtağı yirmi-üç metrelik dozer yarmasından kestirebiliyorduk. Burada yüksek bir kayanın dibinden kalkarak tekrar yola koyulduk. Gece saat 23.00 sıralarında ilk hedef olarak seçtiğimiz yer olan eski terk edilmiş kamplara oldukça yaklaşılmış bulunuyorduk. Fakat kar tipleşinden dolayı, kampların nereye olduğunu kestiremiyorduk. Zaten o kar yağışı ve fırtınanın altında yol almak da mümkün değildi artık. Fakat nasıl edeceğimiz? Soğuktan, kar yağışından ve fırtınadan bizi koruyacak mezar kadar bir yer bile yoktu. Bitkinlik de zaten her tarafımıza sarılmıştı. Daha fazla böyle açığa da duramazdık. Çünkü bir taraftan soğuk çöğürme kadar işler ve neredeyse bizi dondururken, diğer yandan da tipi bizi

bağlayabilecek sertlikte yüzümüze, boğazımıza hücum ediyordu. Bu halde ortada şaşırıp kalmış, birbirimize bakıyorduk. Tam bu kritik anda bir arkadaşın gözlerinde aniden bir zeka parıltısı çıktı: "Arkadaşlar, bir kar çukuru yapalım ve hemen içine girilebilir. Böylece bir tecrübeyi aktardık."

Bunun üzerine vakit geçirmeden yol yarmasını istedi kenarında el ve ayaklarımızla karın içine birkaç metre kadar bir çukur kazdık ve dümdüz de içine girdik. Dört yoldaş birbirine sokulmuş halde ve nefesleriyle küçük kar ovasını ısıtmaya çalışarak kalıyordu. Çoğunlukla üç üstü oturuyorduk. Firtına çukurumuzun üstünden ırlıktıcı sesler çıkarak esip geçiyordu.

Böylece tipi tehlikesine tutulmaktan kurtulmuştu, ama ya soğuk? Biraz gevşeklik yapacak, hepimiz soğuktan donup gidecektik. Bu nedenle yerimize durmuyor, sürekli hareket ediyor, ayaklarımızı yer indirip kaldırıyor, ellerimizi ovuyor ve nefesimizi ısıtıyorduk. Özellikle birbirimizin uyumasına dikkat gösteriyorduk. Çünkü o fırtınada zaten olursa, vücudu hareketsizliğe kendinden geçenecekti. Bu nedenle yokuşta donup gidecekti. Bu nedenle uykuya dalmak üzere olanları hemen sarıp uyanırdıyorduk ve ikide bir saate bakiyor, ve sabahın olmasını bekliyorduk. Fakat bir türlü zaman ilerleyip sabah olmuyordu. O gece, sanki on gece kadar uzun sürdü. Bu nedenle her dümdüz de habire sarıp yaparak sabahın olmasını büyük bir sabırsızlıkla bekliyorduk. Nihayet bu halde o geceyi geride bıraktık. Artık şafak sökmüştü. Fakat tipi devam ediyor ve hiç duracağı da benzemiyordu. Eski hızıyla devam ediyordu.

4 Mart sabahının aydınlanmasyla tekrar hediklerimizlice bağlayıp, terk edilmiş eski kamplara doğru yola çıkmak istedik. Fakat hediklerimizden ipleri donup buz tuttuğu için bir türlü sıkı bağlanıyorduk. Neşekli, biraz idare edecek kadar bağladıkten sonra tekrar yola koyulduk. Ama hedik için ben ve A... arkadaşın her yirmi-üç metre sonra ayaklarımızdaki hedikler iyi bağlanmamız olduğundan, çıkıyorlardı. Hediksiz önde yürümek mümkün olduğundan, ikide bir duruyor, hediklerimizle uğraşıyorduk. Böylece bir saatlik yolu ancak iki buçuk-üç saatte alabiliydik. Sonunda, keskin bir sırta bulduğumuz eski terk edilmiş kamplara ulaştık. Kamp, vadinin sağ tarafında kuruluymuş. Yağın karla örtülmüştü. Daha önce buraya hiç uğramamış olduğumuz için, kampın kapısının hangi tarafa olduğunu bilmiyorduk. Bu durum karşısında ne yapacağımızı düşünürken, kampın sağ tarafındaki sırta tam zirvesinde bulunan sactan yapıma bir banyo küllübesi gözüme çarptı. Ben ve A... arkadaşta oraya girmek için gidip kontrol ettik. Daha sonra Mazlum ve Cemil yoldaşları da çağdırdık. Ama ne yazık ki sac küllübe kar ile doluydu. Sanki birisi gelip billyon olarak küllübesi kılıba-baca karla doldurmuştu. Mecburan kampı hapsedik çıkarmak gerekiyordu. El ve ayaklarımızla, bulduğumuz ufak bir tahta parçasıyla banyo küllübesini temizlerken, sanki bir bina bulmuşcasına, giderek artan bir sevinç ve heyecana kapılıyorduk. Gerçekten de Zağroslar'ın zirvesinde, o kar ve

firtına böyleli bir yeri bulmak az bir şey değildi. O an bizim için büyük bir binadan daha kıymetliydi. Banyonun içindeki kari temizledikçe yeni yeni şeyler ortaya çıkmıyordu. Örneğin; buraya bir gaz ocağı, birkaç teneke gaz ve iki bag o sıkıştırılmıştı. Bunları görünce daha da sevindik. Çünkü otu altımıza serdiğimiz gibi, gaz ocağını da yakmış ve önüne oturmuş isçiyorduk. Burada dinlenmeye geçtiğimiz gibi, Mazlum ve Cemil yoldaşlar uzanarak yatmaya çalıştılar. Ancak aşırı soğuktan dolayı bir türlü yatamıyorlardı.

Gün öğleye doğru ilerliyordu. Ama fırtına ve kar yağışının yine duracağı yoktu. Bu esnada ben ve A... arkadaş, kampın kapısını bulmak için tekrar o yöne gittik. Ancak o kadar uğraşmamıza rağmen, bir türlü yer altındaki kampın kapısını bulamadık. Şans olacak ki kampın bir yerinde toprak görünüyordu. Rüzgar bu noktadaki kare alıp götürmüştü. Bu durumda tek çaremiz, bu toprak yeri kazıp, kampın içine üstten girmekti. Ancak bu sefer de kazım işi için elimizde hiçbir alet bulunmuyordu. Zorunlu olarak silahlarımızın namuslarında sabit olan süngülerini açıp, işe bunlarla girişti. Süngüler bir metre derinliğindeki toprağı, hızlı bir biçimde kazmaya başladık. Ancak sürekli açtıkta olan çaptak ellerimiz, siddetli soğuda dayanmadığından, sık sık banyo külbüsesine Mazlum ve Cemil yoldaşlarını yanına gidip oradaki ateşe elimizi tutuyor ve dönmek zorunda kalıyorduk. O gün yarım metre kadar kazabildik. Artık yavaş yavaş ayağımız oluyordu. Bu nedenle işe paydos eden banyo külbüsesine, Mazlum ve Cemil yoldaşlarını yanına gittik. Ve dinlenmeye geçtik. Ancak külbüsenin içi oldukça ıslak, içinde iki kişi uzanabiliirdi. O da dizlerini kucağına çekerek bir şekilde, bu nedenle biz dört arkadaş külbüsenin içinde oturarak uyumaya çalıştık. Zaten iki gün-iki gecedir de yatıp dinlenmiştik. Ama bu kadar zorlanmamıza rağmen, yine de hiçbirimizde en ufak bir tereddüt ve irade zayıflığı yoktu. Yolculuğumuzun sonuna kadar başarılı bir şekilde tamamlayacağımıza dair inancımız tamdı.

O geceyi külbüde geçirecektik. Ama soğuktan ötürü yatamıyorduk. Böylece soğuk havalar da, hele hele Zagros gibi bir dağda yatmak, büyük bir tehlikeye göze almak demektir. Çünkü uyu halinde soğuk, insanı kesen dondurur ve kurtuluşu da mümkün olmaz. Bu nedenle yine birbirimizi kolluyor ve uykuya dalanları hemen uyandırıyoruz. Ve bir önceki gece gibi bekleyişlere rağmen, bir türlü sebah olmayıyordu. Kültübe sirtın tam zirvesinde olduğu için, siddetli fırtınaya her şeyden daha çok hedef durmuydu. Yoğun ve sürekli rüzgar "wu...wu...wu..." diye keskin sesler çıkartarak esiyor. Külbüsenin sac duvarlarına dört bir taraftan çarparak sert gürültüler yapıyor ve sirtın tepesinde, ortada yerinde kendi başına desteksiz duran kültübeyi neredeyse uçurup götüreceğimiz gibi oluyordu. Berakert versin ki külbüsenin sacları birbirine kaynak edilmisti. Yoksa o fırtınada külbübenin orada kalması mümkün değildi. Böylece o geceyi de zorbale atlattık ve sabahı ettik.

Başlayan yeni günün sabah kahvaltımızdan sonra tekrar kaşanık nefes üşürlerimizle kami kazma işine devam ettik. İki üçük-üç saat içerisinde kazma işini tamamladık. Henüz sevinmeye başlamıştık ki, gözümüzde ilşen bir şeyle, sevinçimiz yarıda kaldı. Toprağın bitliği yerde bir sac tabakası ortaya çıktı. Şimdi de bu sac tabakasını

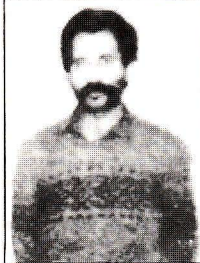
kesmek gerekiyordu. Bunun için sadece bir aletimiz vardı: A... arkadaşın yanındaki bulmuş ufak bir çakı. Bu ufak çakıyla zorbale sacın her üç tarafını kesebildik. Sac tabaka demir direklerle kaynak edilmisti. Bu kağına da taşla söktük. Böylece kampın damı artık tamamen delinmişti. Efelerimizi elimize alıp ve raxtımlı belinden çıkıp bir kenara koyduktan sonra kampın içine girdim. İçeride kapı yerini, yukarıda bekleyen A... arkadaşta işaret edecektim. İçeri girmez bir de ne göreyim: Zagrosiarın göbeğinde bir saray yavrusuyla karşılaşmışım sanki. Kampın içinde hemen hemen her şey vardı. Kazma, kürektek yileğecik, hazır ekmeğin sebze ve meyveye, merdimden elbise, sobaya ve lambaya kadar birçok malzeme bulunuyordu. Kampın içi halitalara döşelmişti ve iki-üç bölüme ayrılıyordu. Bir bölümü yatmak için kulanılırken, diğer bölümü de mutfak ve kiler için ayrılmıştı. Etrafa bir göz gezdirdikten sonra orada bulunan kürek sapını elime alarak, içeriden kampın kapısına vurmaya başladım. Dışarıdan işareti alan A... arkadaş, hızlı davranarak hemen kapının üstündeki kari temizlemisti. Kampın kapısını açtıktan sonra, banyo külbüsesinde Mazlum ve Cemil yoldaşları çağırma gittik. Her ikisi de yorgunluk, soğuk ve gıdasızlıktan ötürü takatlen düşünmüş, hastalanmışlardı. Cemil yoldaşın durumu Mazlum yoldaşına nazaran daha iyiydi. Fakat o anda çağışamaz durumdaydı. Bu nedenle ikisi de külbüde ateşin yanına kalkıyorlardı. Fırtına da siddetini kaybetmişti. Kültübeye girdiğimizde aniden feci bir manzarayla karşılaştık. Mazlum yoldaş, o dağ gibi fiziki yapısıyla gaz ocağının üstüne yığılmıştı. Ebi-sesini ateş almış, hemen hemen galvar namına birşey kalmamıştı. Tüm vücudu uyuşmuş ve artık kendisinde geçmiş durumdaydı. Uykusuzluk ve hastalık, onu bu duruma sokmuştu. Yanında Cemil yoldaş vardı. Ama o da uykusuzluk ve yorgunluktan dolayı kendini tutamamış, dolgun ve kısa boylu ile, külbübenin bir köşesinde bir top gibi kendini toplamış yatıyordu. Her iki yoldaşımız da kaldırıp kültübeyi terkettek ve kampı gittik. Artık aksam olmuştu. Alıcalece yemeyimizi yedikten sonra hepimiz derin bir uykuya daldık.

6 Mart günü öğleye doğru olmasın rağmen halen uyuşuyorduk. Yaklaşık on yedi-on sekiz saat uyuşuyorduk. Bu arada Cemil yoldaş kalkmış, çalşkanlık ve fedakarlığını bir kez daha göstererek çok zengin bir sofraya hazırlamıştı. Sofraya iyice dizip tamamladıktan sonra her üçümüzde de il vurup, uyardırmissin. Her zaman şakırdayan bir neşenin ve üstün moralin sahibi Cemil yoldaş, yine kahkahalar atarak şakacı özelliğini konuşturuyordu. "Haydi partizan beyler; haydi fırtınaları çocukları, kalkın bakalım. Yeter bu kadar tembellik. Evt yoldaşlar, buyurun sofraya. Yemeklerden işiysunuz acaba, dileyin, her istediğiniz vardır..."

Dinlenmiş ve eski canlılığına tekrar kavuşmuş olan Cemil yoldaşın bu şen şakrak yapısı ve yaratılışı neşeli havalı karışındaydı hepimiz tüm zorlukları unutmusucasına bir hoş kahkahalarla güleniyorduk. Cemil yoldaşın özlenile kurduğu zengin Zagros sofrasından karnımızı işçiyorduktan sonra, bilinen işçiyorgunluktan dolayı tekrar uykuya

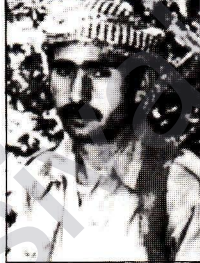
Aksama doğru tümümüz uyanıp, sohbetbe başlamıştık. Zaman zaman da dışarı çıp hava durumu bakiyorduk. Bugünkü fırtına ve soğukun siddetli geçen günlere nazaran daha da kırılmıştı.

Başlayan yeni gecede, lambamız yakmış, gaz sobamız çalıştı, demir doldurarak sıcakta akşam yemeyimizi yemeye başlamıştık. Yemekten sonra yu güzergahımız üzerinde tartışmaya girmiştik. Ne zaman yola çıkacağımıza dair bir karara varmamız gerekiyordu. Sonunda, ertesini gün yola çıkmayı, obyirliyle kararlaştırdık. Geçen günlerin terkesubini dikkate alarak daha hızlı bir şekilde yola çıkmamız gerekiyordu. O gece ihtiyacımız olan tüm eşyaları hazırlayıp sirt çantalarımıza doldurduktan sonra, artık sabahın olmasını bekliyorduk.

Vahap ÇOLAK (Mazlum)

Ertesi gün sabahın erken saatlerinde kalkıp kahvaltımızı yaptıkten sonra X... alına doğru yola koyulduk. Mazlum ve Cemil yoldaşlardaki rahatsızlık etkisini o nemli oranda terkettik. Kar yağ-

Cemil

şı artık tamamen durmuş, hava açılmıştı. Etkisiz de olsa mart güneşini ırlarına etrafa keyifle saplıyorduk. Böyleli bir öğün, günterdi karla ykanmış olan temel havanın nefis kokusunu içimize çekerek ilerlemek bir hoş oluyordu. Bu güzelliği ve yaşamın özünü burada edile getirmek imkansızdır elbette. Gerilla yaşamının asil tadı ve esaneveli, romantik güzelliği de bu olsa gerek. Yani ölümüne bir zorluk, bir yaşam, arkasından bir rahattama, bir huzur ve tekrar bitirici bir zorluk ve yaşam. Direnibilen buna katabileceğiz ve böylece yaşamın asil güzelliğini erisebilecektir. Çünkü tüm cıplıklığıyla yaşam burada kendisini konuşturmakta, yaşamın hakikati tüm derinliğiyle burada ortaya çıkmakta ve yaşamın asil hakkı burada verilmektedir. İnsan ve doğa bir bütündür artık yikanam. Bir çeşit, yağmurla tertemiz yikanam. Bir kaya parçası veya kadife gibi yumuşak karın üzerinde yürümek hafif huzur bırakarak dolan şerhizimiz bir kekkil gibi, insanda doğanın yeri bir canlıdır burada. Bütün pisliklerden, kötüluklerden ve düşkünlüklerden arınmış, zerre kadar dahil hiçbir çıkar gözetmeksiz, salt yüce amaçlar için canı da dahil her şeyini ortaya koyarak fedakarlık yapan ve beyni, ruhu, yüreği her gün doğanın misri kokusuyla, kuşların ötüşleriyle, binbir türlü çeşit kokularıyla, sarıl sarıl akan selalelerle, ikide bir tepesine cıseleyen berrak yağmuru-

la, ufak gerilla sofrasıyla ve kutsal bir görevi yerine getirmenin verdiği gönül rahatlığıyla yikanan insan, yani partizan, dünyanın en huzurlu ve mutlu kişisidir burada. İnsanın asil yaşamı da her şeyiyle doğanın insanı kucakladığı, bu yaşam değil midir?

Yola düştüğümüz yerdeki o havaya rağmen, Zagrosiarın üst kesimlerini yine sis kaplamış ve yer yer rüzgar esiyordu. Güzergahımız olan yolu takip ederek yürümeye çoktan başlamıştık bile. X... alının karşısında belli aralıklarla dizilmiş, bazı diğer terkedilmiş kamp ve depolara güvenererek yola çıkmıştık. Yol giderek Zagrosiarın zirvesinin yamacına doğru çıkıyorduk. Biz de öyle yükselmişe doğru, yolu takip ederek yavaş yavaş ilerliyorduk. Zagrosiarın yükseltileri oldukça sisliydi. Bundan ötürü yukarıya doğru çıkıtka daha kalın sis tabakaları içine giriyorduk. Sisin içine isle, önümüzü iyili görüp kontrol edemiyorduk. Bir süre daha gittikten sonra belli bir sırta çıktık. Önümüzde çok keskin bir yamaç bulunuyordu. Her ihtimale karşı Mazlum ve Cemil arkadaşları sirtta bırakarak, ben ve A... arkadaş biraz ilerleyip orayı kontrol etmek istedik. Az gittikten sonra müthiş bir gürültü, kulanılmamış parlatırcasına koştı. Gürültüyle birlikte hiçbir şey göremez olduk. Kendimi kaybettim. Gözlerimi açtım. Burada halen kendimde değildim. Bir süre boş gözlerle etrafı baktım. Bu halde "Ne var, ne oldu, bana ne oldu acaba" diye kendim kendime söyleyordum. Ancak daha sonra kendime gelebildim ve boğazıma kadar karın içine gömülmü olduğumu farkettim. Sadece kafam dışarıdaydı. Vücudumun diğer tüm kısmı karın içine girdiydi. O zaman anlamdım ki, çiğ kompuş. Ve beni iki yüz metre kadar aşağı sürükleyerek götürmüştü. Kendi kendime bir süre çirpinip cabalayarak zorbale karın içinden çıktım. Etrafa bakıştım. A... arkadaşın da karın içinden çıkmak için cabaladığını gördüm. Esmen ve oldukça zayıf fiziki yapıyla dışarı çıkmak için uyuşuyorduk. Koşarak ona da yarıttım. Etm. Ve o da çıktı. Sirt çantalarımız oldukça gibi yerinde duruyordu. Fakat arkadaşın silahi koldan çıkmış ve çin altında kalmıştı. Bir süre aramaya ve uğraş sonucunda, baretteki silahın namusunu karın içinden götürmüştük. Böylece silahi da bulmuştuk. Ne şansdır ki, çiğ bizi belli bir noktaya kadar götürdükten sonra üzerimizden kayıp geçmişti. Yoksa işimiz kötüldü. Tam bu esnada sis de yer yer tekrar açılıyordu. İkimiz yolumuza devam ederek belli bir noktaya kadar yürüdükten sonra geri dönmek zorunda kaldık. En doğrusu da buydu. Çünkü sis açıldığında üst tarafımızda çok tehlikeli bir kar birikiminin olduğu görüldü. Bu kar birikimi adeta bir şakpayı andırıyordu. Bunu görünce hemen kafamdan, çin yüksek sesten dolayı kopup geldiği fikri çıktı. Bunun üzerine hemen A... arkadaşta, yüksek sesle konuşmamam konusunda uyardı bulundum ve tekrar Mazlum ile Cemil yoldaşların yanına doğru yola aldık. Bu sırada bizim önümüzdeki yoldaşın gözrem Mazlum ve Cemil yoldaşları işe neredeseyse bizden umutlarını kesmişler, ama aynı zamanda sanki bize hiçbir şey olmamış ve hemen yanımıza gelecekmiz gibi de ört gözde bekliyorlardık. Yanlarına vardığımızda daha uzaktan, sıcak ve en il bir bölümü seşiyse bize doğru koşarak:

"Yahu nerede kaldınız? Bizi meraktan öldürdünüz" diyerek bizi için yaşamış oldukları endişe ve tedirginliği yansıttılar. Dördümüzde tekrar birleştiğimizde

de artık o yamaça yu almanın tehlikeli olduğu kararla vararak geri dönüp uygun noktalarda Zagrosiarın yeni bir zirvesine çıkagözdük. Çünkü en uygun yu hattı yine bu yerlerdi. Nitekim, uygun bir nokta bularak oradan yeniden zirveye doğru yola koyulduk. Önümüzde oldukça uzun ve görkemli bir yokuş bulunuyordu. Yine kar-ter içinde ve yükün altında ağır ağır yokuşu tırmanıyorlardık. Başızımı önce eğip bütün gücümüzü toplayarak yürüyör, bir süre gittikten sonra nefes almak için birkaç saniyelik dinleniyor ve zirveye ne kadar kalmış diye başızımı kaldırıp yukarı doğru baktığımızda, adeta hayat kırıklığına uğruyorduk. Çünkü yokuşu yarılmıştı, ama yine de önümüzde daha uzun bir mesafe vardı, yu bir türlü bitmiyordu. Fakat umut ve dirençimizi yitirmiyorduk ve kendimizi gevşetmiyorduk. Başızımı tekrar öne eğiyor, önümüzde bakarak yola devam ediyorduk. İyice zorlanmış olan ve yüksek yokuşlara çıkmaktan nefret eden Cemil arkadaşın bir ara oldukça yerde durdu. Başını kaldıracak, yorgun gözlerle etrafını bakındı ve çölyesinin ucuya yuzduğunu terini silerek, hepimizin yucaya bizi şekillide, hepimiz bir sesle konuştu: "Ah... ah... keşke, bu yokuşu çıkacağımıza, şimdi bize tane karaköl baysaydım. Her halde dün yanın tepesine çıkıyorduk. Burada tanrının elçileri, görüşmek için bizi bekliyor" dedi ve tekrar yürümeye başladı.

Bunun üzerine, o anda hemen Semdinli'nin Harki aşiretine bağlı bir köylünün, bizim gibi asiri yorgunluk ve ter içinde aç ve susuz bir halde, ünlü Çarçel Dağı'na çıkarken, yokuşu yarıladığımızda kendine kendine söylediği sözler aktı. Ben de kendimi tutamayarak:

"Heval Cemil, heval Cemil" diye seslendim. Cemil arkadaş durup bana baktığımda, Harki köylüsünün o ünlü sözünü tekrarlamaya başladı:

"Ah... ah... Çiyayê Barçelê. Xwezî tu gurdol bay, Rôbarê Başya. Tu jî ronol bay. Destê min jî keşkol bay, kêşê min jî meşkol bay. Vêcar minê her pê keşkolê xistibayê meşkolê, heya ezê teqiyam" (Ah... ah... Çarçel Dağı, keşke sen ayrılan çorbası olsaydın. Başya İrmağı, keşke sen de yağ olsaydın. Ellerim de keşpe olsaydı, karımın da tulu olsaydı. Bu defers ben keşpeyle tuluğa doldurseydim, ta ki patlayana kadar.)

Bunları söyledikten sonra kendimi tutamayarak kahkahaya güldüm. Bunun üzerine Cemil arkadaş:

"Erê, erê. Tu tekiya bay, da kü em jî bi teve giroş biban. Carêkê bi sekine, heya ku diçne gevreyê pasî bi teqe- diya aneva cevap verdi. Bu cevapta birlikte dördümüz de iyice güldük.

Neyse ki zorlu yolculuktan sonra zirveye ulaştık ve zirve boyu ilerlemeye başladık. Yolculuktan yavaş yavaş yürüyorduk. Fakat bu tempo iyi değildi, bir an önce zirveyi bitirmek gerekiyordu. Çünkü çok siddetli bir rüzgar neredeseyse bizi düşürcek kuvvette esiyordu. Ancak aksam iki üç kala zirveyi bitirecek, kendimizi tekrar yola bıraktık. Aksam karlanıldığına X... boğazında bulunan terkedilmiş kamplara ulaştık. Fakat o da ne? Kamp diye bir şeyden eser yoktu ortalıkta. Her kampın üstüne de en yirmi-otuz metre kar yığılı bulunuyordu. Kamplar zaten kar altında yatıyordu. Bir de yağın karından dışına rüzgar, çevredeki karı toplayarak ayağı yığılmış ve her tarafı karla örümüş emmişti.

İşte bir çaresizlik daha. Bu sefer Davam 23. sayfa

PKK, kendi saflarına salınan...

Baştarafı 12. sayfa

bugünü bilmez; bugünü bilese, yarıını bilmez. Yöntem zenginliğimiz, düşünce zenginliğimiz, o kadar çok ve çürümüş bir rejimin bu özel savaş taslaklarına bile ulaşma imkanı vermez. Devrimciler bu konuda eğer, yaşıtlarında çirkin kusurlar işlemezlerse, ciddi hatalar yapmazlarsa, komploları gelmezler. Komplolara düşmezler demiyor, düşebilirler; biz de çokşasına düşürülmeye çalışıldık ama, önemli oranda başını çıkıktı. Bu hepimiz için geçerli. Ezer kendi devrimci yaşayışında özen gösterirseniz -ki, bunu da şartı, çok sağlam bir ideolojik-politik örgütsel formasyondur, günlük tedbirli yaşıyoruz-; komploları boş çıkarabiliriz. Devrimci örgütler yaşıyorsa, yürürlüğe sokulabilir. Ama çok şey kuruntalar bu sonuç gibidir. Çok şey kuruntalar, çok şey gelistirebilir, çok başararak sağlayarak, ölüme geçebilir. Bu da bizim için az bir kazanım değildir. Kendisi ile oynayan devrimci; kendi kendisini kuşkuyla düşüren, kendi kendisini tedbirli kılmayan, kendisini karalı kılmayan, iktidarı, her türlü bozgunculuğa alet olabilen, güçlü bir çabanın sahibi olmayan devrimci elbette ayak bir provokasyonla basit bir sızma, yerle bir olur. Bu nedenle, sağlam bir militan kişilik çizen, günün 24 saatı pratikliğe hakim olan ve bunu da sürekli Partinin temel ideolojik-politik doğrularında sürdürülebilen bir adam kolay kolay yutulmaz, kolay kolay oynulara gelmez; kadar bulur. Nitekim ben kendi pratikliğe doğurları esas aldım.

Fırtına altında...

Baştarafı 22. sayfa

nasıl edecektik? Yüklürlük zaten oldukça ağırdı ve oldukça da yorgun düştük. Etrafa bakıldığında oturup dinlenecek bir yer de bulamadık. İyi ki erzağımız fena değildi. Yol için getirmiş olduğumuz hurma ve şekerlemeleri ayakta yiyecek enerjili yiyece ve yavaş yavaş ilerliyorduk. Artık kararlık tam olarak çökmüştü durmadıydı. Fakat bu süre talih biraz bizden yana işledi. Belli bir süre ilerledikten sonra yolumuz eskiye nazaran kolaylaştı. Çünkü artık iniş başlıyordu. Ayrıca yolun sonunda terk edilmiş bir savaş aracı da bulunuyordu. Gece saatı 21.00-22.00 sira- larında araca yetiştiğimizde, Mazlum arkadaş sağlam ve atletik yapıyla hemen fırlayarak arabanın sikişim önüne kapısını o acı kuvvetliyle zorlayarak açtı. E biz arabanın içine aldık. Biraz dinlenmek ve enerji almak gerekiyordu. Arabanın içinde dizimizin üstünde bazı şeyleri atıştırdık ve orada kısa bir süre dinlendikten sonra tekrar çıkıp yolumuza devam ettik. Bir süre gittikten sonra artık iniş bittirmiştik. Ancak çok yorgun düştükümüz ve bu halde yolu yürüme çok güç oluyordu. Bunun için dinlenmeye geçmek gerekiyordu. Fakat gerçek anlamda dinlenmek için en azından ormana varmamız gerekiyordu. Yani üçbuçuk-dört saat daha yürümemiz lazımdı. Bu düşünceyle yola devam ettik. Fakat belli bir noktaya kadar yürüdüğümüzden sonra daha önceden bildiğimiz birkaç yabani armut ağacının olduğu yerde kalmaya karar verdik ve hemen işe koyulduk. Kendi aramızda işbu armut yaprak, iki arkadaş, yakmak için ağaç kesmeye gideceken, diğer iki arkadaş da bir kayanın altında kırn temizleyerek hazırladılar. Bu sefer geçmişe nazaran çok zengin durumdaydık; gerek teknik (kazma, kürek, tahta)

Bu, bütün savaşımızda gösterilmesi gereken bir tutumdur. Düşmanın yalnız bu tip sızmalarına karşı değil; özel savaş birliklerine, çevik kuvvetlere, vurucu timlere, köy korucularına ve diğer istihbarat birliklerine, ordu birliklerine; jandarmaya, polise karşı da gösterilecek tutum, bunun daha da geliştirilmiştir. Düşman güçlerinin hepsi böyle sızma değildir. Düzen kuvvetleri, özel savaşın çeşitli birlikleri ve taktikleriyle üzerimize gelirler. Bunlara karşı da yürütülmesi gereken savışı kendi mevcut kurallarımla göre yürütmek gereklidir, hayattır. Savaş bu anlamda bir bütündür; kural ve kaideleri vardır. Kendi içinde örgütlülüğü esastır; bir defa, yoldaşlarımız da çok iyi örgütlü oldukları ve doğru bir yönetimin olduğu, 24 saat tedbirliğin elden bırakılmayacağı; taktiklere hakim oldukları, nerede ne kadar hedef konulmuş, ne kadar gerekçedir; kimlere yönlendirilmeli, olumsuz yönlendirilmeli, bu hedeflere nasıl varılacaktır; bütün bunlar sızmanın ölmaldır. Bu konulardan birisini yapıp diğerine ulaşamamak, başarısızlığa götürülebilir. Ne garip bir şekilde sıralamaya, ne de tedbirsiz kalmak doğrudur. Aksi takdirde komplolar seni başarısızlığa götürür. Devrimciler öyle bir olaydır ki, hiçbir hatayı, öznel olmayan hiçbir davranışı affetmiyor. Dürüst olacaksınız, yetkin olacaksınız, oldukça tedbirli olacaksınız ve tüm yaşayışınızı bunu hakim kılacaksınız. Kendinizi bu konuda aldatmayın bu tür yönümler belki çok ürktükçe de gelebilir; kuşkuçuluk,

güvensizlik gelişebilir. Bu çok tehlikelidir. Çok sapırmış bir yöntemdir ve işte herkesin herkesten şüphe etmesi düşmanın istediği bir şeydir; cesareti bile edilemese gereken bir tutumdur. Mücadelede yarınkay bir ruh haliyle yaklaşmak, onu kaybetmekdir. Birçok alanda gösterilmesi gereken güvensiz, cesareti göstermeseydi, çok şey bitirdi. Bu tür tutumlar çok şey kaybettirir, kişileri tükeneşie götürür. Gelişmeye sağlığı yaklaşmama birisi gerekçeli olabilir, ona göre tedbirli olmaz; bir tehlikeyi görür, panikle kapılır ve her şeyi altüst eder. Bunlara Parti gelişmez, bu tutumların fazla yarar olmadığı ortaya çıkmıştır. Ne tedbirsizlik ve ne de tedbirli alıyorm diyebiliriz. Her şeyden kuşku duymak, her şeyi işlemez duruma getirmek. Aksine herşeyi yerli yerine koymak önemlidir.

Bizim bu konudaki pratikliğimiz, sanıyorm, sadece PKK geçeceği için değil, önemli oranda bu istihbarat faaliyetlerine karşı da çok cesur bir karşı koyuştu. Yalnız düşmana karşı değil, dost kivesi altında öyle insana yönlendirilmeye veya kendi politik yönüne çökmeye girişimlerine karşı da cesareti oluşturmuzdur. Bu da en az düşman cephesi kadar önemlidir. Buna karşı dostluğumuz doğru davranmamız, PKK'ye çok şey kazandırmıştır. Bugün TKP pratikliğine dönüştüğümüzde, ya kendisini kaçak çığı gibi açıp düşmana sunma veya sözlü olarak gizliyle yayıyorm adıyla 50-60 yıldır aslında tam politik bir örgüt yaratılmı ne kadar tehlikeli sonuçları olduğunu gözönüne getirirseniz, PKK'nın pratikliği bu konuda tam bir zaferdir. Çeşitli uluslararası komünist hareketlerde olsun, ulusal kurtuluş hareketlerinde olsun çokça

görsen ve gizlilik adı altında, aslında sızılmaları iyi bir kanalı haline gelme yerine bizim, kendine güvenden, elden geldiğince tedbirini de alan ama açıklığı sürekli esas alan, görevlerini üzerine böyle geldi devrimcumuz oldukça çok sayıda tutumumuz ortaya çıkardı; düşmanın taktiklerini işleme hale getirdiği, çok açık bir biçimde ortadadır. Çok az devrimci hareket -ister sosyalist, ister ulusal kurtuluş hareket- bizim gibi davranabilmiş, bizim gibi sonuç alabilmiştir. Şüphesiz eksikliklerimiz yoktur demiyoruz, vardır. Üzerinde daha çok düşünün! Doğruya yaklaşmamız gereken yöner vardır. Ama, sağlam ve doğru bir temel almıştır. Parti kadroları ve bütün Parti çalışanları olarak bir de bu yönü sağlam temel üzerinde doğru yürümeye bilelim, bu konuda kendimizi yetkinleştirilm. Bu temelde, düşmandan ve hatta dosttan gelebilecek zararları önleyelim. Kendi azami gelişmemizi, bir de Parti için doğru aydınlatılmamız, bu sızmaların, bu provokasyonların açığı çıkarılmasına çok uygun hale getirelim. Parti zeminimizi, tüm mücadelemizi ve mevzilerimizi böylece sağlamlaştırılm ve daha güvenli yürüyeilm, daha az kayıpla karşılaşılm, yoldaşlarımız olarak geliştirelim. Bu temelde, Partinin güvenlik politikasını onun ideolojik-politik hattına kararlılıkla bağlı örgütleri kavuşturmamız ve örgütlenmeye tüm düşman faaliyetlerine karşı kararlılıkla sürdürülmesi konusunda gerekli adımlar almamız. Kendi mensuplarına karşı olabildiğince açık ve net davranmam; onları net ve açık olmaya çağırmam; dostları bu konuda yanlış beklentilerle tutmamam; onları da önderliğe doğru tabi tutmaya özen göstermem ve

böylelikle Partinin stratejik ve taktik hattına bağlanılm bir disiplin anlayışı temelinde çalışan kadro ve ona bağlı halkın önder gücü olarak yürüyeilm. Güvenlik politikasının temelinde geliştirilmemizin daha şimdiden görüldüğü gibi, ileride de azami başarılarımıza ulaşmamızı bilerek kusurlarımızdan arınalm. Hepimizin çokça muhtaç olduğu yetkinleşmeyi ve güçlenmeyi sağlayalım. Eksik ve hatalı yaklaşımları aşalım; hiçbir, yüzüyselleşme kaçmadık, kendini tek yanlılık içinde tutmadık, Partinin komple yaklaşımını, cesareti de veren sürekli tedbirli yaklaşımını sürdürülm.

Öyle inanıyorm ki bundan sonra Partimize, üstüste bağlı hiçbir ögemiiz bizim yönetimlerimize bu iş tutumları gelmez bulunamaz. Asla bu konuda herhangi bir kılıf da hazırlamam. Parti güvenlik meselesi hassas bir meseledir. Ben bu konuşmamda sınırlı olarak biraz açmaya çalıştım. Üzerinde yine kapsamlı düşünülmesini, kendi pratikliğimize uyarılmasını. Ve kendiniz için azami sonuçlara ulaşabilmesini. Yine tekrar vurgulayalım; bu konuda yapılacak hatalar sandığınızdan daha fazla Partiyeye sizlere zarar veriyor. Bu konu öyle fazla özleştirilmiştir. Çünkü; güvenlik meseleleri en çok düşmana karşı savaşın yoğunlaştığı sanadır. Hatta özleştirilmez, fazla konuşulmaz. Birkaç hatayı ısrarla yapan adam derhal yargılanır. Yani en çok hassas olanız gereken, en çok dikkat alınması gereken bir husustur. Bundan sonra inanıyorm ki, elden geleni yaparsınız. Daha çok aydınlanmam ve daha çok güvenliğe kavuşmam bir Parti içinde, görevlendirildi daha fazla hakim olmanız bir devrimciliği başarıyla sergilerisiz.

sızılıyla geçtiğimiz yerlerdeki tep ve boğazları tek tek sayıyorduk. Kampa bir an önce yetişmek için tüm gücümüzü kullanıyorduk. Güneş yavaş yavaş yükselmeye başladığından artık biz de epey yul almış ve yolumuz oldukça azalmıştı. Kamplarımızın karşısındaki yamaçta yürüdüğümüzde belli saran sevinç ve coşkunlu haddi hesabı yoktu artık. Sevinç ve mutluktan yürüyüşümüzden aniden hışlanmıştı. Sanki o kadar yorgunluğumuzun sahibi biz değilmiş işiydi... Çünkü neredeyse ormana yetişiyorduk. Kamplarımız ise Zağros'un yamacında da bu ufak ormanda bulunuyordu.

Saat 13.00'u gösteriyordu, ve biz kampa ulaşmıştık. Kampın girişine varınca kadar orada bulunan arkadaşlardan hiçbir bilgi fark etmemişti. Biz de ya yadırgayarak kampa girişti. Bir de ufak bir düzlüğün ortasında beyaz o torbalardan kurulu çadırın kapısını açarak giriş yaptık. Çadırda bulunan arkadaşlar bir yandan başımıza dönerken diğer yandan da bizi görünmenin sevinciyle hepsi ayağa kalkmış, yerlerinde duramıyorduk. Yoldaşca ve coşkuyla ilk merhabalaması ve kucağımızdan sonra bize kendi yerlerini verip başta kahra oturtular. Oturmamızda birlikte arkadaşlarımızın suya yağmur baskıları. Herkes bize aniden karşılarında görünmenin şaşkınlığıyla ve büyük bir merakla durmadan soruyordu.

"Heval, siz nasıl geldiniz? Kaç gündesiniz?"

"Hayret, bu kar ve fırtınada nasıl Zağros'un arşak buraya ulaşabildiniz? Sizi hiç beklemiyorduk..."

"Yoksa kötu bir şey mi oldu, süzseniz..."

Arkadaşlar, bu tarz soruları peşpeşe sorular. Biz de yaşadığımız baştan sonra anlattık. Mazlum arkadaşlar bir yandan sigarasını sararken, aynı zamanda orada bulunan herkeşe bu tür yolculuklar-

dan ne tür bir ders çıkarılması gerektiğini tane tane anlatıp kavratmaya çalışıyorlardı.

Kampa bulunan arkadaşlar, yolculuğumuz bu kadar merak etmede ve bu denli soru sormada haksız değillerdi. Çünkü kendileri de geldikleri yerdeki arkadaşlarıyla ilişkiye geçmek için iyi sefer yolu kur çıkmışlardı. Ama kötu hava koşulları nedeniyle gruplar tekrar geri dönmek zorunda kalmıştı. Açık ki, o arkadaşların yaptığı daha doğru bir şeydir. Çünkü bizim dördümüzden de başına her türlü tehlike gelebilirdi. Yolculuğumuzun başarılı kılan ve biz kampa ulaştıran şey fiziki yapımızdan ziyade,

Beni PKK kampına bilgi toplamak...

Baştarafı 8. sayfa

Bu alanda yapacağımızın de-yarlarını benden önce gelen unsurlar belirleyecekti ve onu tayyet etmem isteniyordu. Eğer amaç bilgi değışse, komplodur -ki belki Parti Önderliğine, belki Parti ileri gelenlerine... Bana klasikleri okumam söylenmişti. Al-çağca ve hep kamufle işi. Bunlardan her şeyi beklemek mümkün. Halkımıza Avrupa'da yaptıkları, onları o toplumlar içinde yoketmeleri bunun göstergesidir. Emperyalistler elele vererek onları bulundukları ülkelerde asimile etmeye kendi kimliğin ve gerçekleştirildi ulaştırılmaya çalışıyorlar. Karşılığında kendi soysuz yaşamlarını sürdürüyorlar. Eğer soysuz yaşamlarını sürdürmeleri amaçları o- nasa neden gerçek ve halkı olan halkının davasını yürüten Partiyeye gerek alsınlar? Ki bunu da yabancın insanlar üzerinde her türlü entrikaya başvuruyorlar.

Sonuçta şunu belirtebiliriz: Ben suçluym. Suçum sadece açan provokatorlukla kalmıyor. Kırd olmam itibarıyla aynı zamanda ihanetçi de sayılırım. Sadece açan olmamın cesazı oldu. Ben bunu eğer Remzi unsuru bana ajantik tefti ettiğimde göze alsaydım (ölümü) bütün bu

Partimizin bize kazandığı ifade göçüdü. Ve bu irade gücüne dayanarak, PKK gerillaları üst faahist sömürgeçlere karşı değil, ama aynı zamanda tüm doğa zorluklarına karşı da en büyük savaşçı vermektedirler.

Küçük çadırın içindeki kalabalık arkadaş yapısına yönelik olarak bu hususları dile getiren Cemil yoldaş, daha sonra yine es-pirirliyle etrafı neşeye boğdu. Ve tüm arkadaşlar böyle tekrar birbirimize kavuşmuş olduk, sıcak bir şekilde sohbeti sürdürdükten sonra, biz üzerimizdeki o müthiş yorgunluğa atmak için deliksiz bir uykuya daldık.

İçinde bulunmuş olduğum konuma gelmezdim. O zaman bu unsur bana istihbaratçı olduğumu söylenmiş ve ben isteklerini kabul etmezsem onun durumunu öğrenmiş olduğumdan önce beni yaşayacağımı endişelenmiş kapılmışım. Oysa bulunmam ki bu tür bir yaşam, yaşam değildi. Daha önce de söylediğim gibi, istemim; bunların yayınlanmasa, yitiriverilerin bunların durumunu göstermesidir. Yaz-dıklarımın basında yayınlanmam, on-ların Kürdistan ve sosyalizm adı altında yüzlerini yıllarca nasıl ka-mufle edip yaşamlarını sürdür-dükülerinin bütün yitiriverterleri ta-rafından bilimesini istiyorum. Gerek-felide duyularından, gerekse zayıf kişiligidinden yararlanılmasını ve de-gerçek anlamda her şey Kürdistan için yanılmasına karar buraya geldim. Her şeyden önce, ben de Türkiye'de olan devrim karşısında suçu idim. Ve cezaamm ödüm olduğumu biliyorm. Partinin şimdiki kadar bana göstermiş olduğu onak ve imkanı-lar için teşekkür ediyord, ölümlü başta olmak üzere, verereği bütün cezaları saygıyla karşılıyorm.

Saygılarımla
Kavkas Çetinesinde
Kod adı: Mehmet Emin

21 EYLÜL ASKERİ-FAŞİST DARBESİNİN 9. YILDÖNÜMÜNDE SÖMÜRGEÇİ REJİMİN ÇIKMAZI DAHA DERİN

Baştarafı 1. sayfta düğün hedeflere ulaşamadığı gibi, bugün 12 Eylül öncesinden daha da ağır bir krize karşı karşıya bulunuyor. 12 Eylül öncesinde, yaşadığı krizi aşmak için askeri bir darbeyle başvurma gibi bir alternatif olmasın rağmen, bugün herhangi bir alternatif bulma sansı da yoktur. 9 yıllık yuğurda, 12 Eylül faşist rejimi elinde varolan bütün imkanları seferber ederek, hedefine varmaya çalıştı. Bugün, elindeki tüm sermayeyi tüketen Evren-Özal klığı, bu nalımlı aşmak için herhangi bir alternatif de sahip değildir.

12 Eylül faşist rejiminin bu tikanıklığı başlangıçta da belgiren olan bir durumdur. Çünkü; askeri faşist darbe, Türk egemenliğini en son çareyleydi. Faşist darbe daha 1. yılını doldurken, Kürdistan başmizlik mücadelesinin öncüsü PKK'nın toparlanıp mücadele hazırlıklarını yoğunlaştırmış, sonucun ne olacağını bir işaretledi. Aradan geçen zaman süreci bu gerçeği aydınlatır bir şekilde ortaya çıkardı. Yine, Partizim rejiminin durumu ve geleceği üzerine yaptığı değerlendirmeler birer birer gerçeklik kazanarak doğrulanmaktadır. PKK hem rejimin durumunu, geleceğini iyi değerlendirecek ve hem de bu rejime karşı direniş mücadelesini yükseltilecek, faşist karşı saldırının başa çıkmasını engelleyecektir.

12 Eylül faşist cuntasının kendisini başarıya ulaşmış saydığı bir anda Kürdistan da 15 Ağustos Atılımı ile yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi, rejim büyük bir çökmeza sürüklendi. PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savaşına, rejim içinden çıkarmayacağı ağır bir bunalmışa sürüklendi. Rejim, 9. yılını dolduran faşist karşı saldırının bu yana geçen sürede geleceği konusunda daha güvensiz bir ortamda içine girdi.

Evren-Özal klığındaki temsili bulun 12 Eylül rejimini yaşatma çabaları, günümüzde rejimi kurtarmaya yetmediği gibi, bunalmı daha da ağırlaştırarak bir etken haline gelmiştir. Bu yılın Mart ayında yapılan mahalli seçimler rejim bir dönem daha rahatsızlatmış isteniyordu. Seçim sonuçları, Evren-Özal klığı için kitleler nezdinde teşhir olmuşluğu açık bir şekilde ortaya çıkardı. Bu gelişmeler ve günümüzde rejimin gelip dayandığı noktayı ele aldığımızda, rejimin çözümsüzlüğünü daha açık bir şekilde görebilmekteyiz.

Mahalli seçimler ardından ortaya çıkan durum üzerine, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş yaptığı değerlendirmede şunları belirtiyor: "Aslında Özal mahalli seçimlerin sabahında istifa edip kaçacak. Ama yukarıdan, savaş meydanından; istifa, kaçma anlamına gelmez. Ki, bundan baş düşmanımıza yarar görecektir. Basın topolarına göre oynaça çıkacaksınız; '92'ye kadar varım, çekilmeyeceğim, istifa etmeyeceğim, var mı diyeceğiniz diye konuşacağım" şeklinde emir verdi. Bu aslında basına da yansımsız; "bazi güçlerin yentimdir; çekilmeye zorunlu yapıyorlar. Biz güçler dedikleri aslında özde savaş, istihbarat ve ordu güçleridir. Bu güçlerin Özal'a talimatı şudur; 'Savaşsızın, savasızlığı komutan istifa etmede, savasızın kizgin anında son noktada kellen güncüne kadar da varım diyeceksin!' Özal'ın kedi gibi bir adam olduğu biliyor, neden bu kadar cesur davranırdı? Tabii Demirel 'Dönük', İnönü, 'Demokrasi düşmanı, diktatör, nazî başka kalma istiyorsun' şeklinde ihsa ediyorlar. Aslında bunlar hades şaşkınlık istiyorlar. Bilecek mi veya bilmeyecek mi söylüyorlar; bu pek o kadar önemli değildir. Biz derüşt olsalardı şunu çok iyi gör-

rürlerdi ki, bunlara böyle 'durum' diyenler Özal'ın kendi hanedanı değildir. Ama her şey hanedanla yüklenmez. İhtiyar. Öyasa aslında hanedan bir sihirbazlık kurumudur ve onu Türk faşizmi çok emtiştir. Özal'ın öyle gücü yoktur. Ama askerlerin çirkiniğini, faşistliğini, içsenceliğini örtbas etmek için bütün güçları bir keçiye yüklenektir. O keçi de Özal hanedanı oldu. İste, Turku, Korkut, Böküzoğlu, Ahmet, Semra; su-bu denilerek, güya hanedan oluşturulmuş...

Şimdi her şey bu hanedanla yüklenmek isteniyor; sanki yenilen Özal'mış gibi. Hayir, yenilen aslında Özal değil; Evren-Özal klığıdır; geliştirilmek istenen 12 Eylül faşizmidir; uluslararası emperyalist sistemin Türkiye'de yükselen son derece boyuk, sövemiş, kançık, tekelci kapitalizmidir, onun dayattığı faşizmdir. Bu çok önemlidir. Ama Demirel, İnönü, Ecevit bunları böyle açkça ortaya koyarlar mı? Açık ki, koyamazlar. Onlar her şeyi Özal'ın o hanedanıyla yüklerler... Bu çok tehlikeli bir sapırmadır. Faşizmin kendini gizlemek için, çok usta bir oyundur. 12 Eylül faşizmi, özellikle kendini sanki yenilemiş gibi lanse ediyor." (Serxwêbûn, Haziran 1989)

Yaptığımız uzunca alıntıda da çıkarılacağı gibi, mahalli seçim sonuçları Evren-Özal klığı için yenilgisini ortaya çıkardı. Görünüşte Özal hanedanlığı yenilmiş gibi lanse edilse de; gerçekte yenilen 12 Eylül faşizminin kendisidir.

12 Eylül faşizmi zoru gücünü oy oranını %90'lara kadar çıkıracak, kendisini onaylatmış. '83'lere yapılan seçimlerde ise, ANAP şahsında demagoji, sahtekarlık ve yine zorla onaylatılmasından ardından, 1989'yerel seçimlerinde bu oran %22'ni altına düşüdü. Bu ise, 12 Eylül faşizmine karşı halkın muhalefetine sandığı yansımsızdır. Bu oranın giderek daha da düşüş kayettiği biliniyor.

Faşist rejim 9 yıldır toplum üzerinde yuğuladığı acımasız baskı ve sömürü düzenine karşı toplum tepkisini bu şekilde dile getirdi. Kitleler, faşist rejimin uygulamalarına, "Bunda benim hiçbir çıkarım yoktur" diye karşı çıkıyor. Yine, toplum çeşitli kesimlerinden muhalif sesler daha yüksek çıkmaya başladı. Yani, toplum faşist rejimin kendisinden 9 yıldır adıkları, geri istiyor. Kisaca, rejim gerek için ve gerekse de dıştan yoğun bir ıstekte karşı karşıya bulunuyor. "...Herkes on yıllik 12 Eylül faşist rejimine verdikleri geri isteyecek. Elli milyon dolarlık boz sahipleri var; onlar borçlarını, faizleri ile birlikte geri isteyecekler. 30 trilyonluk iç borç var; onları da isteyeceklerdir. Bir de ücret sahipleri malik anlamında ücretlerin artmasını isteyeceklerdir; hem de enflasyonla asılanın çok üstünde. On yıldır verdikleri karşılığını meurlar, köylüler isteyecekler. Rejimin bunlara verecek bir şey var mıdır? Devletin hazinesi (ki hazine yok, çünkü borçludur) para bastırarak verebilir mi? O, İhsa daha da geliştirecek. Zaman enflasyonı artırarak, ücretler daha da düşer. Bu daha büyük bir isyana yol açar." (PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, Serxwêbûn, Haziran 1989)

12 Eylül faşist rejiminin dayandığı en önemli güç ordu'dur. Zaten, seçim sonuçları, Özal'ın kurban ederek, ordu'nun üzerinden aşırımına çalışması da bu nedenlerden ileri geliyor. Ordu rejim için önemli bir dayanağı oluşturmaktadır. Ordu'nun yipranması ve rejim için dayanak bir güç olarak etkinliğini azaltması sonucunda, ordu'ya ayakta tutma çabaları da hızlandırıldı. Milliyet gazetesinde yazan Mümtaz Soysal, geçtiğimiz

günlerde yayınladığı makalesinde bu konuya değindi. Soysal, ordu'nun em disiplinli kurum olması nedeniyle, rejim bir güvencesi olduğunu belirttikten sonra, ordu'nun yipratılması gerektiğini yazdı. Yine, aynı yazıda ordu'nun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşısında başarısızlığı nedeniyle, yipranmasının onunun gelişmesini de savundu. Soysal, bu çabalarıyla ordu'nun yipranması ve teşhir olanı majinin önüne geçmeye çalışıyor.

12 Eylül faşist rejiminin olduğu kadar, Türk egemenliğinde de temel dayanağı ordu teşkil etmektedir. Ordu'nun yipranması ve açık başarısızlığının açığa çıkması Türk egemenlik sisteminde de ağır bir çökmeza sürüklüyor. Bunun için ordu, sömürsüzlüğü olduğu gelişmelerin dışında tutulmaya çalışılıyor. Ortaya atılan Özal hanedanı terimi de bu çabaların bir ürünüdür.

Bu konuya ilişkin olarak, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın uzun bir altını aktarmış istiyoruz. Bu belirmeler, 12 Eylül faşist rejiminin bugün içinde bulunduğu durumu da aydınlatmaktadır. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle diyor: "Sonuna kadar orduya güvenerek rahat yaşanamayacağımızı, onların çözülmececeğini, dolayısıyla yeni arayışlar geliştirme gerektiğini, bu konuda kendilerini yorup çözüm üretmeleri, bunun da yolunun politikaymaktan geçtiğini, bazıları daha iyi yapmıyor basılıyor. Özellikle aydın gaffeti, ihaneti bu konuda kendine geliyor. Yine egemen sınıflar kadar, ezilen sınıflar da daha iyi yaşam için, kendi programlarını daha iyi yürütmek için iyi sınıf öncülerine ihtiyaçları olduğunu daha iyi görüyorlar. Bu sonuç önemlidir. Bir yandan ordu'nun geleneksel, tarihsel misyonunun kırılması olması -Türk egemenlik sisteminde, dünyada belli de en ender görülen bir öldürme sağlanacak nokta, en son her şeyi kurtaracak olacak o sağlam katıkça her şey istikrar bulur; gerektiğinde güllük-yulistik sağılar, ordu'ya yaşadığı buze ölümlü yoktur', ordu'muz var oldukça her şey yoluna girer', ordu'muzun itibarıyla oymayalım', ordu'muz için her şeyimizi feda edelim' vb. gibi anlayışlarla istedikleri sonuçları elde edemediklerini görüyor. Bu durum, ilk defa herhangi bir dönemden daha fazla bu dönemde ortaya çıkıyor. Ordu'nun bu geleneksel itibarının aşılması, çözümlenmesi bir güç olmalıdır, ordu'muz emir değildir. Özellikle siyasal mücadelelerin gelişmesi açısından daha olumlu bir anlayış gelişimine yol açabilir. Bu durum böyle olunca, bundan zıddı olarak politikaya daha fazla yüklenmek gerekir. Politika'nın gerçek rolünü oynaması zorunluluğu ortaya çıkıyor.

Bizim direnişimiz en büyük sonuçlarından biri de, ordu'nun niteliğini teşhir etmesi ve ordu'nun en büyük kurtarıcı güç olmadığını, ordu'ya tam güvenilemeyeceğini ortaya çıkarmasıdır. Türk sisteminde, top-

lumsal düzenlenişinde, ordu'nun bu biçimde kavranmaması, onun en son sınımlıca kurtarıcı güç olarak düşünülmesinin doğru olmadığı, veya beklentilerin tam yerine getiremeyeceğini ortaya çıkarması, (İste bu nedenle çok önemlidir. Uzun vadeli direnişimiz kanıtıdır ki, ordu toplumsal sorunların kaynağıdır. Gelecekte devlet, özellikle ordu üzerinde durulmalıdır, üzerine gidilmelidir, siyasal iktidar ve Türk sisteminde onun içindeki askeri gerçeği yerli yerine oturtulmalıdır, sorunun çözümü için, üzerine gidilip bu konuda çikis yolları aranmalıdır). Türkiye'nin hiçbir ciddi sorununa çözüm bulunamaz. Bu, bugün ortaya çıkan ve anlaşılır bir husustur." (Serxwêbûn, Eylül 1989)

Ordu'nun Türk egemenlik sistemi içerisindeki yerini bugünkü gelişmelerde daha belirgin olarak açığa çıkarmıştır. Ordu'nun yaşadığı çözümsüzlük, rejim en son güvencesini de yitirmeye karşı karşıya getirmiş durumdadır. Gerçi rejim ordu dışında da başka dayanakları mevcuttur. Taruclanlık SHP'ye, Refah Partisi'nden DYP'ye kadar, bütün bir burjuva partilerden dayanak bulunuyor. Burada önemli olan nokta, ordu'ya dayalı faşizmin yiprenmesi ve aşılmasıdır. Ordu'nun Türk egemenlik sistemindeki rolü gözönüne getirildiğinde, böylesi bir durum ortaya çıkmasını önemli küçümsememiz. Bu durumun ortaya çıkması yeni bir ortamın oluşmasını anlamına da gelmektedir.

Başlangıçta Evren'in Cumhuriyetçilikteki görev stresi'ni uzatma eğilimi mevcuttu, bundan vazgeçilmesi de tamamen bu gelişmeye bağlandı. Evren'in egemenliği ordu'ya dayanmaktadır. Bunun aşılması demek, Evren'in de aşılması anlamındadır.

"Türk toplumunun asker ve sivil -sivil de denemez bu nasda aslında-yaşamını birbirlikçiliğiyle geliştireceğini taşıyan bugün çok iyi görüyoruz. Yerel seçimler, bir rejim tamamen lanetleştirmiş. Gerçekten toplum adına tecavüzü uğramış olmanın öfkesiyle bunlara yönelmek istiyor. Bu çok önemlidir. Aslında bunlar her düzeyde toplumun namusluyla oynadıkları, adaltılar. Şimdi toplum ayağı kalkmıştır ve 'Başımıza ne geldi?' diye sormaktadırlar. Ordu-asker ve arkasından emperyalizm ve de içteki üçkağıtlıların tümü milyarlar vurdu, şimdi çoğu piyasadan tüyümek durumundadır. Bunun toplum başına bunlar getirdi; her şeyini elinden aldılar. Yerel seçimlerde halk birde oylarına yorun gösterdi. Evren'in de bundan çıkardığı sonuç; 'Bir an önce kaybolayım' şeklindedir. Çok iyi biliyor ki, toplum artık kendilerini istemiyor.

"12 Eylül faşizmi böyle bir savasımı neden yürüttü ve neye karşı yürüttü? Türk rejimi böyle bir toplumla çikimlendirirken, özellikle Hakeretimiz yenilgisine tam gitmek için bunları yaptı. Ancak süreyi aşırı uzattılar. 1990'ya 1992'lere kadar süreyi biraz daha uzatmak istiyorlar. Bu-

nunla da daha fazla batacaklar. Batacakları da açıktır. Toplumun zaten geldiği düzey, keskinlikle bunları kabul edemez bir düzeydir. Demirel bile, 'Halk zayı istemiyor, patlama mı istiyoruz?' Çekilin'diyor. Bunlar ise, 'Biz savasını sonuna kadar getirelim' diyorlar. Biraz da savasını mantığı boydular. Şimdi Türkiye burjuvazisi de -özellikle de ortda kesim- bu konuda biraz kendine gelme durumu vardır. Ki hem söyleyelim; orta kesim bunlara başlangıçta oldukça alet oldu. Başlangıçta Ankara, İstanbul şehirlerinde belli oldu ki, orta sınıf bunları destekledi. Yerel seçimlerde ise, birdenbire desteğini çektik. Aslında aldattığımızı görüyoruz, fakat iş isten geçmiştir. Bunu bastırılıyor; 'Hükümet böyle denizler! Erken seçim şartı' diyorlar. Ama durum, uluslararası, bölgesel gelişmelerle Türkiye'nin stratejik konumuna göre ayrılanmıştır. Özal çoktan kaçmaya hazir. Nitekim seçim sonuçları'nın da bizim yürüttüğümüz savasımın için önemli yenilgisiydi, ama hemen aşkım emir geldi! 'Vakı savası öyle bırakıp kaçamazsın. Biz organize bir kuvvettiz. Sen, boş ver istenmiyor mu, him değil, biz seni zorla da olsa tutarız. Zaten zedeledi de diktatörlük verdim. Sen seçime başa gelmedin ki' dendi.

Şimdi bunlar, bu noktada muhtemelen bir ayarlama yapacaklardır. Toplama dayatılan faşist, karşıdevrimci savasımın fazla hayvı olmadığını, toplumu bu kadar cenderelere sokmanın sonuçlarının patlamalara dönüşebileceğini, daha çok ilginç bir şekilde savasımın bir on yıl önce olduğu gibi, on yıl daha yiyebileceğini ve yine de sonuç alamayacaklarını kavramışlardır." (Serxwêbûn, Haziran 1989)

Yukarıda yaptığımız değerlendirmeler ve alıntılarında da çıkarılacağı gibi, Türk egemenlik sisteminin ulaştığı en son nokta olan faşist rejim büyük bir tikanıklık içerisinde ve aşılması karşı karşıya bulunuyor. Faşist rejim, yönetimi devraldığı noktadakininden daha ağır bir bunalmışa karşı karşıya bulunuyor.

Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesine, bahar ve yaz aylarında, rejim çikması için ağırlaştırırken, sivil kitleler ortda arasında, yine sivil kitle ve ordu'nun kendisinde iç çikşikleri derinleştirdi. 12 Eylül'ün başlıca gerçeği gibi toplum yansıtılan, cumhurbaşkanı'nın seçimlerine meselesi, yine gündemdeki sorun haline geldi. Bu çik, cumhurbaşkanı'daki seçimi, on yıl öncesindenkindinden daha ağır bunalmı gebe duruma. Özal'ın adaylığı tartışılıp, bu konuda belirsizlik devam ederken, SHP ve DYP Özal'ın adaylığını veya ANAP'ın tek adayını cumhurbaşkanı'nın seçimine taşıyarak göstermeye başladılar. Rejim daha da içinden çıkılmaz krize sürüklüyecek gelişmelerin çıkma ihtimali de belirdi. Demirel en son olarak 'Darbe ile koltuğa turma ile, %10'la gelme ayrı şey' deyip, karşı çıkan SHP ise ANAP'ın tek başına seçime gitmesi halinde, cumhurbaşkanı'nı tanımayacaklarını açıkladı.

Bütün bu gelişmeler, Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savasımın, Türk egemenlik sisteminin ağır bir krize sokulmasını sonucu olarak ortaya çıkarmaktadır. Rejimin bunalmışını Türkiye'de huzuran muhalefete daha da derinleşeceği açık bir durumdur. 12 Eylül faşist rejim 9 yıllık uygulamaları neticesinde, Türk egemenlik sisteminin çöküş noktasına daha da yaklaştırdı. Türk ve Kürt halklarının mücadeleleri, nihai darbeye bu rejimi, tarihin çöp sepetine atma olanağına bugün daha fazla sahiptir.